Treaty Series

Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations

Recueil des Traités

Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

Copyright © United Nations 2001
All rights reserved
Manufactured in the United States of America

Copyright © Nations Unies 2001
Tous droits réservés
Imprimé aux Etats-Unis d'Amérique

Treaty Series

Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations

VOLUME 1850

Recueil des Traités

Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

United Nations • Nations Unies
New York, 2001

Treaties and international agreements registered or filed and recorded with the Secretariat of the United Nations

VOLUME 1850 | 1995 | I. Nos. 31476-31484
II. Nos. 1113-1114

TABLE OF CONTENTS

I

Treaties and international agreements registered from 10 January 1995 to 18 January 1995

Page

No. 31476. Israel and India:
Agreement for cooperation in the field of agriculture. Signed at New Delhi on 24 December 1993 3

No. 31477. Israel and Rnssian Federation:
Agreement on cooperation in the field of tourism. Signed at Moscow on 25 April 1994 25

No. 31478. Israel and Rnssian Federation:
Agreement on cooperation in the fields of culture and education. Signed at Moscow on 25 April 1994 43

No. 31479. Israel and Russian Federation:
Agreement on trade and economic cooperation. Signed at Moscow on 27 April 1994 73

No. 31480. United Nations (United Nations Environment Programme) and Iceland:
Host Government Agreement regarding the arrangements for the Meeting of Experts on the Protection of the Marine Environment from Land-based Activities, Reykjavik, 6-10 March 1995 (with annexes). Signed at Nairobi and at Reykjavik on 13 January 1995 99

No. 31481. United Nations (United Nations Development Programme) and Honduras:
Basic Agreement concerning assistance by the United Nations Development Programme to the Government of Honduras. Signed at Tegucigalpa on 17 January 1995 101

Traités et accords internationaux enregistrés ou classés et inscrits au répertoire au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

VOLUME 1850 | 1995 | I. Nos 31476-31484 II. Nos 1113-1114

TABLE DES MATIÈRES

I

Traités et accords internationaux enregistrés du 10 janvier 1995 au 18 janvier 1995

Pages

N° 31476. Israël et Inde :
Accord de coopération agricole. Signé à New Delhi le 24 décembre 1993 3

N° 31477. Israël et Fédération de Rnssie :
Accord de coopération dans le domaine du tourisme. Signé à Moscou le 25 avril 1994 25

N° 31478. Israël et Fédération de Rnssie :
Accord de coopération dans les domaines de la culture et de l'éducation. Signé à Moscou le 25 avril 1994 43

N° 31479. Israël et Fédération de Rnssie :
Accord relatif au commerce et à la coopération économique. Signé à Moscou le 27 avril 1994 73

N° 31480. Organisation des Nations Unies (Programme des Nations Unies ponr l'environnement) et Islande :
Accord de Gouvernement-hôte relatif aux arrangements en vue de la réunion d'experts sur la protection de l'environnement marin due aux activités d'origine tellurique, devant avoir lieu à Reykjavik du 6 au 10 mars 1995 (avec annexes). Signé à Nairobi et à Reykjavik le 13 janvier 1995 99

N° 31481. Organisation des Nations Unies (Programme des Nations Unies pour le développement) et Honduras :
Accord de base relatif à une assistance du Programme des Nations Umies pour le développement au Gouvernement hondurien. Signé à Tegucigalpa le 17 janvier 1995 101

Page

No. 31482. Lithuania and Ukraine:

Treaty concerning legal assistance and legal relations in civil, family and criminal cases. Signed at Vilnius on 7 July 1993 139

No. 31483. Lithuania and Sweden:

Agreement on fisheries. Signed at Stockholm on 25 November 1993 231

No. 31484. Lithnania aud Polaud:

Agreement for the avoidance of double taxation and prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital. Signed at Warsaw on 20 January 1994 241

II

Treaties and international agreements filed and recorded from 10 January 1995 to 18 January 1995

No. 1113. United Nations and Organization of American States:

Memorandum of understanding for the International Civilian Mission to Haiti (MICIVIH) (with minutes of the meeting of 20 October 1994). Signed at New York on 13 January 1995 341

No. 1114. United Nations and Asian Development Bank:

Agreement on the transfer of pension rights of participants in the United Nations Joint Staff Pension Fund and of participants in the Asian Development Bank Staff Retirement Plan. Signed at New York on 23 December 1994 and 17 January 1995 361

ANNEX A. *Ratifications, accessions, subsequent agreements, etc., concerning treaties and international agreements registered with the Secretariat of the United Nations*

No. 1613. Constitution of the Iuternational Rice Commission. Formulated at the International Rice Meeting at Baguio, ou 1-13 March 1948, and approved by tbe Couference of tbe Food and Agriculture Organization of the United Nations at its fourtb session held at Washington from 15 to 29 Novemher 1948:

Acceptance by Chad 364

No. 1963. International Plant Protection Convention. Done at Rome, on 6 December 1951:

Acceptance by Austria of the amendments to the above-mentioned Convention, approved at Rome on 28 November 1979 by resolution 14/79 of the Conference of the Food and Agriculture Organization of the United Nations 365

Pages

N° 31482. Lituanie et Ukraine :

Traité relatif à l'entraide judiciaire et aux relations juridiques en matière civile, familiale et pénale. Signé à Vilnius le 7 juillet 1993 139

N° 31483. Lituanie et Suède :

Accord relatif aux pêcheries. Signé à Stockholm le 25 novembre 1993 231

N° 31484. Lituanie et Pologne :

Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Signée à Varsovie le 20 janvier 1994 241

II

Traités et accords internationaux classés et inscrits au répertoire du 10 janvier 1995 au 18 janvier 1995

N° 1113. Organisation des Nations Unies et Organisation des États américains :

Mémorandum d'accord relatif à la Mission civile internationale en Haïti (MICIVIH) (avec procès-verbal de la réunion du 20 octobre 1994). Signé à New York le 13 janvier 1995 341

N° 1114. Organisation des Nations Unies et Banque asiatique de développement :

Accord sur le transfert des droits à pension des participants à la Caisse commune des pensions du personnel des Nations Unies et des participants au Plan de retraite du personnel de la Banque asiatique de développement. Signé à New York les 23 décembre 1994 et 17 janvier 1995 361

ANNEXE A. *Ratifications, adhésions, accords ultérieurs, etc., concernant des traités et accords internationaux enregistrés au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

N° 1613. Acte constitutif de la Commission internationale du riz. Rédigé à la Conférence internationale du riz tenue à Baguio du 1er au 13 mars 1948, et adopté par la Conférence de l'Organisation des Nations Unies pour l'alimentation et l'agriculture au cours de sa quatrième session tenue à Washington du 15 au 29 novembre 1948 :

Acceptation du Tchad 364

N° 1963. Convention internationale pour la protection des végétaux. Conclue à Rome, le 6 décembre 1951 :

Acceptation par l'Autriche des amendements à la Convention susmentionnée, approuvés à Rome le 28 novembre 1979 par la résolution 14/79 de la Conférence de l'Organisation des Nations Unies pour l'alimentation et l'agriculture 365

Page

No. 6330. International Convention relating to the arrest of seagoing ships. Signed at Brussels, ou 10 May 1952:

Accession by Ireland 367

No. 6331. International Convention on certain rules concerniug civil jurisdiction in matters of collision. Signed at Brussels, on 10 May 1952:

Accession by Ireland 368

No. 7822. Convention concerning the recognition and enforcement of decisions relating to mainteuance obligations towards children. Opened for signature at Tbe Hague, on 15 April 1958:

Acceptances by the Netherlands of the Czech Republic and of Slovakia as Parties to the above-mentioned Convention 369

Acceptance by Spain of the accession of Liechtenstein 369

Acceptances by Spain of the Czech Republic and of Suriname as Parties to the above-mentioned Convention 370

Acceptance by Spain of the application of the above-mentioned Convention to the French Overseas Departments and Overseas Territories 370

No. 9431. Convention concerning the powers of anthorities and the law applicable in respect of the protection of infants. Opened for signature at The Hague on 5 October 1961:

Acceptances by Spain of the accessions of Poland and Turkey 371

No. 9464. International Convention on tbe Elimination of All Forms of Racial Discrimination. Opened for signature at New York ou 7 March 1966:

Accession by Tajikistan 372

No. 14668. International Covenant on Civil and Political Rigbts. Adopted by tbe General Assembly of tlie United Natious on 16 December 1966:

Accession by Paraguay to the Optional Protocol of 16 December 1966 to the above-mentioned Covenant 373

No. 15705. Conveution on Road Traffic. Concluded at Vienna on 8 November 1968:

Accession by Uzbekistan 374

No. 16743. Convention on road signs and signals. Concluded at Vienna on 8 November 1968:

Accession by Uzbekistan 375

Pages

N° 6330. Convention internationale pour l'unification de certaines règles sur la saisie conservatoire des navires de mer. Signée à Bruxelles, le 10 mai 1952 :

Adhésion de l'Irlande 367

N° 6331. Convention internationale ponr l'unification de certaines règles relatives à la compétence civile en matière d'abordage. Signée à Brnxelles, le 10 mai 1952 :

Adhésion de l'Irlande 368

N° 7822. Convention concernant la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière d'obligations alimentaires envers les enfants. Ouverte à la signature à La Haye, le 15 avril 1958 :

Acceptations par les Pays-Bas de la République tchèque et de la Slovaquie comme Parties à la Convention susmentionnée 369

Acceptation par l'Espagne de l'adhésion du Liechtenstein 369

Acceptations par l'Espagne de la République tchèque et du Suriname comme Parties à la Convention susmentionnée 370

Acceptation par l'Espagne de l'application de la Convention susmentionnée aux Départements et Territoires d'outre-mer de la République française 370

N° 9431. Convention concernant la compétence des autorités et la loi applicable en matière de protection des mineurs. Ouverte à la signature à La Haye le 5 octobre 1961 :

Aceeptations par l'Espagne des adhésions de la Pologne et de la Turquie 371

N° 9464. Conventiou internationale sur l'éliminatiou de toutes les formes de discrimiuation raciale. Ouverte à la signature à New York le 7 mars 1966 :

Adhésion du Tadjikistan 372

N° 14668. Pacte international relatif aux droits civils et politiques. Adopté par l'Assemblée générale des Nations Unies le 16 décembre 1966 :

Adhésion du Paraguay au Protocole facultatif du 16 décembre 1966 se rapportant au Pacte susmentionné 373

N° 15705. Convention sur la circulatiou rontière. Conclue à Vienne le 8 novembre 1968 :

Adhésion de l'Ouzbékistan 374

N° 16743. Convention sur la signalisation routière. Conclue à Vienne le 8 novembre 1968 :

Adhésion de l'Ouzbékistan 375

Page

No. 20378. Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women. Adopted by the General Assembly of the United Nations on 18 December 1979:

Accession by Papua New Guinea 376

No. 22514. Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. Concluded at The Hague on 25 October 1980:

Acceptance by Spain of the accession of the Bahamas 377

Acceptances by the Netherlands and the United States of America of the accession of Cyprus 377

No. 24591. International Agreement ou olive oil and table olives, 1986. Concluded at Geneva on 1 July 1986:

Ratification by Egypt of the Protocol of 1993 extending the above-mentioned Agreement, with amendments, concluded at Geneva on 10 March 1993 378

No. 24841. Convention against torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment. Adopted by the General Assembly of the United Nations on 10 December 1984:

Accession by Tajikistan 379

No. 25567. United Nations Convention on contracts for the international sale of goods. Concluded at Vienna on 11 April 1980:

Accession by Lithuania 380

No. 26164. Vienna Convention for the Protection of the Ozone Layer. Concluded at Vienna on 22 March 1985:

No. 26369. Montreal Protocol on Substauces that Deplete the Ozone Layer. Concluded at Montreal ou 16 September 1987:

Accessions by Lithuania 381

No. 30619. Convention on biological diversity. Concluded at Rio de Janeiro on 5 June 1992:

Ratification by Panama 382

No. 30692. Iuternational Cocoa Agreement, 1993. Concluded at Geneva on 16 July 1993:

Acceptance by Japan of the decision of the Contracting Parties concerning the provisional entry into force of the Agreement 383

No. 31029. Agreement for the establishment of the intergovernmental organization for marketing informatiou and co-operation services for fishery products in Africa (INFOPÊCHE). Concluded at Abidjan on 13 December 1991:

Ratification by Côte d'Ivoire 384

Pages

N° 20378. Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes. Adoptée par l'Assemblée générale des Nations Unies le 18 décembre 1979 :

Adhésion de la Papouasie-Nouvelle-Guinée 376

N° 22514. Convention sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. Conclue à La Haye le 25 octobre 1980 :

Acceptation par l'Espagne de l'adhésion des Bahamas 377

Acceptations par les Pays-Bas et les États-Unis d'Amérique de l'adhésion de Chypre 377

N° 24591. Accord international de 1986 snr l'huile d'olive et les olives de tahle. Conclu à Genéve le 1er juillet 1986 :

Ratification par l'Égypte du Protocole de 1993 portant reconduction de l'Accord susmentionné, avec amendements audit Accord, conclu à Genève le 10 niars 1993 378

N° 24841. Convention contre la torture et autres peines ou traitements crnels, iuhumains ou dégradants. Adoptée par l'Assemblée générale des Nations Unies le 10 décembre 1984 :

Adhésion du Tadjikistan 379

N° 25567. Convention des Nations Unies sur les contrats de vente internationale de marchandises. Conclue à Vienne le 11 avril 1980 :

Adhésion de la Lituanie 380

N° 26164. Convention de Vieune pour la protectiou de la couche d'ozone. Couclue à Vieune le 22 mars 1985 :

N° 26369. Protocole de Montréal relatif à des substauces qui appauvrissent la couche d'ozone. Conclu à Montréal le 16 septembrc 1987 :

Adhésions de la Lituanie 381

N° 30619. Couvention sur la diversité biologique. Conclue à Rio de Janeiro le 5 juin 1992 :

Ratification du Panama 382

N° 30692. Accord international de 1993 sur le cacao. Conclu à Geuève le 16 juillet 1993 :

Acceptation par le Japon de la décision des Parties contractantes concernant l'entrée en vigueur provisoire de l'Accord 383

N° 31029. Accord portaut création de l'Orgauisation iutergouvernementale d'informatiou et de coopération pour la commercialisation des produits de la pêche en Afrique (INFOPÊCHE). Conclu à Abidjau le 13 décemhre 1991 :

Ratification de la Côte d'Ivoire 384

Page

No. 31363. United Nations Convention on the Law of the Sea. Concluded at Montego Bay on 10 December 1982:

Ratification by Italy 385

No. 31364. Agreement relating to the implementation of Part XI of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 Decemher 1982. Adopted by the General Assembly of the United Nations on 28 July 1994:

Provisional application by the Russian Federation 386

Ratification by Italy 387

Pages

N° 31363. Convention des Nations Unies sur le droit de la mer. Conclue à Moutego Bay le 10 décembre 1982 :

Ratification de l'Italie 385

N° 31364. Accord relatif à l'applicatiou de la Partie XI de la Conventiou des Nations Unies sur le droit de la mer du 10 décembre 1982. Adopté par l'Assemblée générale des Nations Uuies le 28 juillet 1994 :

Application provisoire de la Fédération de Russie 386

Ratification de l'Italie 387

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p. VIII).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that so far as that party is concerned the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its action does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status and does not confer on a party a status which it would not otherwise have.

*
* *

Unless otherwise indicated, the translations of the original texts of treaties, etc., published in this *Series* have been made by the Secretariat of the United Nations.

NOTE DU SECRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. IX).

Le terme « traité » et l'expression « accord international » n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'Etat Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir que pour autant qu'il s'agit de cet Etat comme partie contractante l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un Etat Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que les actes qu'il pourrait être amené à accomplir ne confèrent pas à un instrument la qualité de « traité » ou d'« accord international » si cet instrument n'a pas déjà cette qualité, et qu'ils ne confèrent pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

*
* *

Sauf indication contraire, les traductions des textes originaux des traités, etc., publiés dans ce *Recueil* ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

I

Treaties and international agreements

registered

from 10 January 1995 to 18 January 1995

Nos. 31476 to 31484

Traités et accords internationaux

enregistrés

du 10 janvier 1995 au 18 janvier 1995

N°s 31476 à 31484

No. 31476

ISRAEL
and
INDIA

Agreement for cooperation in the field of agricnlture. Signed at New Delhi on 24 December 1993

Authentic texts: Hebrew, Hindi and English.

Registered by Israel on 10 January 1995.

ISRAËL
et
INDE

Accord de coopération agricole. Signé à New Delhi le 24 décembre 1993

Textes authentiques : hébreu, hindi et anglais.

Enregistré par Israël le 10 janvier 1995.

סעיף 9

הסכם זה ייכנס לתוקף בתאריך האחרונה מבין האיגרות שבהן יודיעו הצדדים זה לזה, בצינורות הדיפלומטיים, שהדרישות החוקיות הפנימיות לכניסתו לתוקף של ההסכם מולאו, ויישאר בתוקף לתקופה של חמש (5) שנים.

אם לא יובא לידי סיום בתאריך מוקדם יותר ע"י אחד הצדדים המתקשרים במתן הודעה בכתב לצד האחר, לפחות שישה חודשים מראש, על כוונתו להביא את ההסכם לידי סיום, יוארך תוקף ההסכם מאליו לתקופה נוספת של חמש שנים. על אף סיום ההסכם, הפעילויות והמיזמים שכבר עיצומם ימשכו עד להשלמתם.

סעיף 10

את ההסכם ניתן לשנות או לתקן בהסכמה הדדית. כל תיקון או שינוי להסכם יתבצעו לפי אותו נוהל כמו הכניסה לתוקף.

ולראיה, אנו החתומים מטה, שהוסמכו לכך כיאות כל אחד ע"י ממשלת מדינתו, חתמו על ההסכם הזה.

נעשה ב-ניו דלהי ביום 24/12/1993, שהינו ה-י טבת התשנ"ד

בשני עותקי מקור בכל אחד מהלשונות עברית, הינדו ואנגלית, ולכל הנוסחים דין מקור שווה. במקרה של הבדלי פרשנות, יכריע הנוסח האנגלי.

בשם ממשלת מדינת ישראל

בשם ממשלת הרפובליקה של הודו

סעיף 3

על מנת לקבוע עדיפויות ולהביא את הסעיפים 1 ו-2 לידי פוריות, תוקם ועדה משותפת בעלת שלושה-ארבעה חברים שתורכב מנציגי שתי המדינות. הוועדה המשותפת תעניק הנחיה, תסקור את התקדמות הפעילויות, תקל על שיתוף פעולה דו-צדדי ותקבע את הצדדים הכלכליים לשיתוף הפעולה, היא תתכנס מדי שנתיים, בישראל ובהודו לסירוגין, ותאריך הפגישות יוסדר כצינורות הדיפלומטיים.

הוועדה המשותפת רשאית למנות קבוצות עבודה בשטחים/נושאים שונים ותישא באחריות כוללת לפיקוח על פעילויותיהן של קבוצות אלה.

סעיף 4

כל אחד מהצדדים יועיד מזכיר מינהלי שיהיה אחראי לתיאום כל הפעילות הנערכות תחת חסות ההסכם. המזכירים מינהליים יהיו חברים קבועים בוועדה המשותפת של מומחים לחקלאות הם ינהלו תכתובת רצופה לשם פיתוח תוכנית עבודה ותיאום הפרטים המנהליים.

סעיף 5

על מנת לעורר עניין נרחב, יעודדו הצדדים המתקשרים את ויקלו על מעורבות משרדים ממשלתיים וסוכנויות מעוניינים, וכן הקהילה המדעית וקהילת עסקי החקלאות בשתי המדינות כשהמטרה לטווח ארוך היא שיתוף פעולה בתחומי המחקר, ההדרכה, ההכשרה, וזיהוי מפעלים משותפים אפשריים.

סעיף 6

הצדדים המתקשרים מסכימים בהוצאות הנסיעה הבינלאומית של חברי הוועדה המשותפת יישא הצד השולח, ובעלויות האירוח המקומיות יישא הצד המארח.

סעיף 7

לפי הסכם זה, המחלקה לחקלאות ולשיתוף פעולה במשרד החקלאות של הודו ומשרד חקלאות של מדינת ישראל ייועדו להיות המשרדים המתאימים.

סעיף 8

הסכם זה לא ישפיע בכל דרך שהיא על התחייבויותיהם של הצדדים לפי הסכמים דו-צדדיים קיימים עם מדינות שלישיות.

בפירוט רב יחר, יכלול שיתוף הפעולה פעילויות בתחומים הבאים:

א. ניהול מים וקרקע לרבות שימוש אופטימלי במים; מערכות השקיה בטפטוף/התזה, פיתוח משאבי מי תהום; בקרת מליחות וסחף.

ב. הפקת יבולים בתנאי צחיחות וצחיחות למחצה , ופעילויות אחרות שבסיסן בקרקע לרבות שיטות חקלאיות תומכות, הגדלת ההמצאות של ביו מסה וייעור, עם דגש מיוחד על מינים מסחריים.

ג. הפקת פירות וירקות , לרבות פיתוח זרעי כלאיים, חממות וטכנולוגיות לשימור אנרגיה, פיתוח מערכת שיווקית לפירות וירקות , עץ ומוצרי עץ.

ד. טכנולוגיות לאחרי הקציר ולעיבוד לרבות מניעת אובדנים באחסנת גרעינים

ה. מדעי הצמחים ובעלי החיים , לרבות פיתוח ענף החלב והנהגת מיני צמחים עתירי תנובה ודלי השקעה.

ו. הגנה ופקוח על צמחים לרבות תקנות בדבר תברואת צמחים.

ז. מדע הווטרינריה , לרבות פיתוחו של המספוא ומינים של קטניות, מניעת מחלות מדבקות ופיקוח עליהן , ושיפור תנובת משק החי.

ח. עסקי חקלאות

ט. מיכון וטכנולוגיה של המשק

י. הדרכה והרחבה חקלאית , לרבות חילופי ביקורים של מומחים, מדענים וטכנאים במרכזי מחקר ובתחנות ניסוי, וכן השתתפות בסמינרים, ועידות, ואירועים מקצועיים אחרים.

יא. מחקר חקלאי , פעילויות לשיתוף פעולה במחקר חקלאי תיקבענה ע"י הצדדים המתקשרים. הפעילויות האמורות תהיינה בצורת חילופי מדענים לסדנאות לתקופות קצרות ובינוניות, לסירוגין בכל אחת משתי המדינות, ולתוכניות מחקר משותפות.

יב. ייעור חקלאי ושיטות SILVI PASTURAL.

סעיף 2

הצדדים המתקשרים יקדמו שיתוף פעולה לטווח קצר ובינוני במסגרת הפעילויות המשותפות המאוזכרות בסעיף 1.

תוכניות עבודה דו שנתיות יוכנו בהסכמה הדדית בין שני הצדדים על מנת להגשים את ייעדי הסכם זה.

[HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU]

הסכם

בין

ממשלת מדינת ישראל

לבין

ממשלת הפדרציה הרוסית

בדבר שיתוף פעולה בתחום התיירות

ממשלת מדינת ישראל וממשלת הרפובליקה של הודו, שתיקראנה להלן "הצדדים המתקשרים",

בהביאן בחשבון שפיתוח בתחום חקלאות יהיה לתועלת הדדית לשתי המדינות,

ברצותן לחזק את שיתוף הפעולה בתחום החקלאות בין שתי המדינות;,

בהכירן בכך ששיתוף פעולה כאמור יקדם קידום נוסף את הקשרים הידידותיים הקיימים ביניהן,

הסכימו לאמור:

סעיף 1

הצדדים המתקשרים יקדמו שיתוף פעולה במדע ובטכנולוגיה של החקלאות, שיכלול מחקר, חינוך, הרחבה והדרכה, מיזמי פתוח, ומפעלים משותפים לחברות ולמוסדות משתי המדינות באמצעות פעילויות משותפות וקשרי גומלין, שאותם יקבעו ויישמו בהתאם לחוקים, לתקנות ולמדיניות של הצדדים המתקשרים בשתי המדינות.

[HINDI TEXT — TEXTE HINDI]

इज़ायल राज्य की सरकार

तथा

भारत गणतंत्र की सरकार

के

बीच

कृषि के क्षेत्र में सहयोग

के लिए

समझौता

इज़ायल राज्य और भारत गणतंत्र की सरकारें, जिनको इसके पश्चात् "संविदा के पक्षकार " कहा जायेगा,

इस तथ्य पर विचार करते हुये कि कृषि के क्षेत्र में विकास दोनों देशों के लिये परस्पर लाभदायी होगा,

दोनो देशों के बीच कृषि के क्षेत्र में सहयोग को सुदृढ़ करने की इच्छा रखते हुये,

इस तथ्य को ध्यान में रखते हुये कि ऐसा सहयोग पहले से ही विद्यमान मित्रतापूर्ण संबंधों को और अधिक बढ़ायेगा,

निम्नलिखित के लिये सहमत हुये हैं:-

अनुच्छेद-1

संविदा के पक्षकार उन सहयोगात्मक गतिविधियों और आदान-प्रदान के माध्यम से दोनों देशों के बीच कृषि अनुसंधान, शिक्षा, विस्तार और प्रशिक्षण, विकास-परियोजनाओं और दानों देशों की कम्पनियों अथवा संस्थानों के संयुक्त प्रयासों, ऐसे सम्मिलित कार्य-कलापों तथा आदान-प्रदानों, जिनका निर्धारण और कार्यान्वयन संविदा के दोनों पक्षों के नियमों विनियमों और नीतियों के अनुरूप होगा दोनों देशों में कृषि विज्ञान और प्रौद्योगिकी में सहयोग बढ़ायेंगे

1·1 सहयोग में, विशेष रूप से निम्नलिखित क्षेत्र की गतिविधियां सम्मिलित होंगी :

(क) जल एंव मृदा प्रबंध: जिसमें जल का इष्टतम प्रयोग, ड्रिप/छिड़काव सिंचाई प्रणाली, भू-जल संसाधनों का विकास, क्षारीय और अपरदन नियंत्रण सम्मिलित होगा,

(ख) शुष्क एंव अर्द्ध-शुष्क फसल उत्पादन तथा भू-आधारित अन्य कार्य-कलाप जिसमें सतत कृषि पद्धतियां भी शामिल हैं, बायो-मास की उपलब्धता में वृद्धि व्यापारिक किस्मों पर विशेष बल देते हुये वनरोपण ।

(ग) फल एंव सब्जियों का उत्पादन: जिसमें संकर किस्म के बीजों, "ग्रीन-हाउस" तथा उर्जा की बचत करने वाली प्रौद्योगिकियों का विकास, शाक एंव

फल, काष्ठ तथा काष्ठोत्पाद के लिये आधारभूत विपणन सुविधाओं का विकास सम्मिलित होगा ।

§प§ **कटाई पश्चात एंव प्रसंस्करण प्रौद्योगिकियां:** जिसमें अनाज के भण्डारन में होने वाली क्षति पर रोक सम्मिलित होगी,

§ड·§**पादप एंव जन्तु-विज्ञान:** जिसमें डेरी शाखा का विकास तथा अधिक पैदावार देने वाली, कम निवेश वाली पादप किस्मों का विकास सम्मिलित होगा,

§च§ **पौध संरक्षण एंव नियंत्रण:** जिसमें पादप स्वच्छता विनियम सम्मिलित होंगे,

§छ§ **पशुचिकित्सा विज्ञान:** जिसमें पशुचारा तथा घास की प्रजातियों का विकास, संक्रामक रोगों की रोकथाम एंव नियंत्रण तथा पशुधन-उत्पादन में सुधार सम्मिलित होगा,

§ज§ **कृषि व्यापार**

§झ§**फार्म यंत्रीकरण और प्रौद्योगिकी**

§ट§**कृषि प्रशिक्षण एंव विस्तार:** जिसमें अनुसंधान केन्द्रों तथा प्रयोग केन्द्रों में विशेषज्ञों,वैज्ञानिकों और प्रौद्योगिकी-विदों के आपसी दौरे तथा संगोष्ठियों, सम्मेलनों और अन्य व्यावसायिक समारोहों में भागीदारी शामिल होगी,

§ठ§ **कृषि अनुसंधान:** कृषि अनुसंधान के क्षेत्र में सहयोगात्मक गतिविधियों का निर्धारण संविदा के पक्षकारों द्वारा किया जायेगा । ऐसी गतिविधियां अभिकल्पित विषयों पर बारी-बारी से दोनों देशों में और संयुक्त अनुसंधान कार्यक्रमों पर अल्प तथा मध्यावधि कार्यशालाओं के लिये वैज्ञानिकों के आदान-प्रदान के रूप में होगी ।

(ङ) कृषि-वानिकी तथा वृक्ष-वर्धन तथा चराई-व्यवसाय ।

अनुच्छेद-2

संविदा के पक्षकार अनुच्छेद-1 में उल्लिखित, संयुक्त कार्यकलापों के अधीन लघु अवधि तथा मध्यम अवधि के सहयोग को बढ़ावा देंगे ।

इस समझौते के लक्ष्यों को प्राप्त करने में दोनों पक्षकार, पारस्परिक सहमति से दिवार्षिक कार्य-योजना तैयार करेंगे ।

अनुच्छेद-3

प्राथमिकताओं का निर्धारण करने और अनुच्छेद-1 तथा 2 को सफल बनाने के लिये दोनों पक्षकारों के प्रतिनिधियों की एक तीन-चार सदस्य वाली समिति का गठन किया जायेगा । यह समिति मार्गदर्शन, गतिविधियों की प्रगति की समीक्षा, द्विपक्षीय सहयोग में सहायता प्रदान करने के साथ-साथ सहयोग के वित्तिय पक्षों का भी निर्धारण करेगी । इस समिति की प्रत्येक दो वर्ष में एक बार, बारी-बारी से इज़ायल और भारत में बैठकें होंगी, बैठकों की तिथि का अभिनिश्चय राजनयिक माध्यमों द्वारा किया जायेगा ।

यह संयुक्त समिति अलग-अलग क्षेत्रों/विषयों के लिए कार्यदलों की नियुक्ति करेगी तथा इन कार्यदलों की गतिविधियों पर निगरानी रखने का उत्तरदायित्व भी इसी समिति पर होगा ।

अनुच्छेद-4

संविदा का प्रत्येक पक्षकार एक कार्यकारी सचिव की नियुक्ति करेगा, जिस पर इस समझौते की सीमाओं के तहत किये जाने वाले कार्यकलापों/गतिविधियों में समन्वय स्थापित करने तथा उनका प्रबोधन करने का दायित्व होगा । ये कार्यकारी सचिव कृषि विशेषज्ञों की संयुक्त समिति के स्थायी सदस्य होंगे तथा प्रशासनिक मामलों में समन्वय स्थापित करने के निमित्त किये जा रहे पत्राचार को जारी रखेंगे ।

अनुच्छेद-5

अनुसंधान, विस्तार, प्रशिक्षण तथा संभावित संयुक्त उपक्रमों का पता लगाने में सहयोग करने हेतु दीर्घकालिक लक्ष्यों के साथ-साथ व्यापक अभिरुचि पैदा करने के लिये, संविदा के पक्षकार दोनों देशों के अन्य इच्छुक मंत्रालयों एंव अभिकरणों तथा साथ ही वैज्ञानिक और कृषि-व्यापार समुदाय को इसमें शामिल होने के लिये, उन्हें प्रोत्साहित कर उनकी मदद करेंगे ।

अनुच्छेद-6

दोनों पक्षकार इस बात पर सहमत हैं कि संयुक्त समिति के सदस्यों के अंतर्राष्ट्रीय परिवहन पर होने वाला व्यय प्रेषक पक्षकार द्वारा और आतिथ्य का पूरा व्यय प्राप्तकर्त्ता पक्षकार द्वारा वहन किया जायेगा ।

अनुच्छेद-7

इस ज्ञापन के तहत भारत गणतंत्र के कृषि मंत्रालय के कृषि एंव सहकारिता विभाग को तथा इज़रायल राज्य के कृषि मंत्रालय को समन्वयक कार्यालय के रूप में अभिहित किया जायेगा ।

अनुच्छेद-8

यह समझौता दोनों पक्षकारों द्वारा किसी अन्य देश के साथ की गई प्रतिबद्धताओं को किसी भी रूप में प्रभावित नहीं करेगा ।

अनुच्छेद-9

यह समझौता पक्षकारों की संवैधानिक प्रक्रियाओं के पूरा होने और प्रत्येक द्वारा अपने राजनयिक माध्यमों से इसकी अधिसूचना जारी कर देने के बाद ही लागू होगा और पांच (5) वर्ष की अवधि तक वैध होगा ।

जब तक दोनों में से कोई एक पक्षकार, इस समझौते के समाप्त होने की तारीख से कम से कम छः माह पहले, इसे समाप्त करने के अपने आशय की लिखित रूप में सूचना दूसरे पक्षकार को नहीं दे देता, इसकी अवधि स्वतः ही अगले पांच वर्ष तक के लिये बढ़ जायेगी । इस समझौते की समाप्ति का पहले से चल रही परियोजनाओं की प्रगति पर, जब तक कि वे पूर्ण नहीं हो जाती, कोई प्रभाव नहीं होगा ।

अनुच्छेद-10

इस समझौते में पारस्परिक सहमति से संशोधन अथवा आशोधन किया जा सकेगा । इसमें किसी प्रकार के संशोधन अथवा आशोधन के लिये वही प्रक्रिया अपनायी जायेगी जैसी कि इसके प्रभावी होने के लिये अपनायी जा रही है ।

इसके साक्षी के रूप में, अधोहस्ताक्षरकर्त्ता अपने-अपने देश की सरकारों द्वारा यथाविधि प्राधिकृत हैं और इस पर अपने हस्ताक्षर करते हैं ।

इसे आज दिनांक ..24.... मास दिसम्बर 1993 तदनुसार जो तेवेथ.... 5754 का 10वाँ... दिन का प्रतीक है, दो मूल पाठों, हिन्दी, हिब्रु तथा अंग्रेजी भाषाओं, प्रत्येक में सम्पन्न किया जाता है । सभी पाठ समान रूप से प्रमाणिक हैं । इसकी व्याख्या में किसी प्रकार विभ्रम उत्पन्न की स्थिति में केवल अंग्रेजी पाठ ही मान्य होगा ।

§ याकूब सुर §	§ बलराम जाखड़ §
इज्रायल राज्य की सरकार	भारत गणतंत्र की सरकार
की ओर से	की ओर से

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE STATE OF ISRAEL AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF INDIA FOR COOPERATION IN THE FIELD OF AGRICULTURE

The Government of the State of Israel and the Government of the Republic of India, hereafter referred to as the "Contracting Parties",

Considering that development in the field of agriculture shall be of mutual benefit to both countries,

Desirous of strengthening cooperation in the field of agriculture between the two countries,

Recognizing that such cooperation will promote further their already existing friendly relations,

Have agreed as follows:

Article I

The Contracting Parties shall promote cooperation in agricultural science and technology, including research, education, extension and training, development projects, and joint ventures between companies or institutions of the two countries, through collaborative activities and exchanges, which they will determine and implement in conformity with the laws, regulations and policies of the Contracting Parties in both countries.

[1] Came into force on 12 October 1994, the date on which the Contracting Parties notified each other of the completion of their internal legal procedures, in accordance with article IX.

More specifically, the cooperation will include activities in the following fields:

a. Water and soil management , including optimal use of water; drip/sprinkler irrigation systems; development of groundwater resources; salinity and erosion control.

b. Arid and semi-arid crop production , and other land based activities, including sustainable agricultural methods, increasing of bio-mass avilability and afforestation with special emphasis on commercial species.

c. Fruit and vegetable production , including development of hybrid seeds, green house and energy-saving technologies, development of marketing infrastructure for fruits and vegetables, wood and wood products.

d. Post-harvest and processing technologies , including the prevention of losses in grain storage.

e. Plant and animal sciences , including development of the dairy branch and introduction of high-yielding, low-input plant varieties.

f. Plant protection and control , including phytosanitary regulations.

g. Veterinary science , including development of fodders and leguminous species, prevention and control of infectious diseases, and improvement of livestock production.

h. Agri-business

i. Farm mechanization and technology

j. Agricultural training and extension , including the exchange of visits of experts, scientists and technicians to research centers and experiment stations, as well as participation in seminars conferences, and other professional events.

k. Agricultural research , collaborative activities in agricultural research will be determined by the Contracting Parties. Such activities will be in the form of an exchange of scientists for short and medium-term workshops on designated subjects, alternately in the respective countries, and joint research programs.

l. Agro-forestry and silvi-pastural practices.

Article II

The Contracting Parties shall promote short and medium-term cooperation within the framework of the joint activities cited in Article I.

Biennial Work Plans will be prepared by mutual agreement between the two Parties to realize the objectives of this Agreement.

Article III

In order to set priorities and bring Articles I and II to fruition, a three-four member Joint Committee comprised of representatives of both Contracting Parties shall be set up. The Joint Committee will provide guidance, review the progress of activities, facilitate bilateral cooperation and determine the financial aspects of the cooperation. It will meet once every two years, alternately in Israel and India, the date of the meetings to be arranged through the diplomatic channels.

The Joint Committee may appoint working groups in different areas/subjects and will have overall responsibility in supervising the activities of these groups.

Article IV

Each Contracting Party shall designate an Executive Secretary who shall be responsible for coordinating and monitoring all activities carried out under the aegis of this Agreement. The Executive Secretaries will be permanent members of the Joint Committee of Agricultural Experts. They will maintain an ongoing correspondence to develop a Work Program and coordinate administrative details.

Article V

To generate broad interest, the Contracting Parties will encourage and facilitate the involvement of interested government ministries and agencies as well as the scientific and agri-business communities in both countries,

with the long-term goal being cooperation in the areas of research, extension, training, and identification of potential joint ventures.

Article VI

The Contracting Parties agree that the international travel expenses of the members of the Joint Committee shall be borne by the sending Party and local hospitality costs shall be borne by the receiving Party.

Article VII

Under the present Agreement the Department of Agriculture and Cooperation of the Ministry of Agriculture of the Republic of India and the Ministry of Agriculture of the State of Israel will be designated as the coordinating offices.

Article VIII

The present Agreement shall not affect in any way the Contracting Parties commitments under existing bilateral Agreements with third States.

Article IX

The present Agreement shall enter into force on completion of the internal legal procedures of the Contracting Parties and their notifications to each other through diplomatic channels and shall remain valid for a period of five years.

It shall automatically be extended for a subsequent period of five years at a time unless either of the Contracting Parties gives to the other a written notice, six months in advance, of its intention to terminate the Agreement from the date of its expiry. The termination of the Agreement shall not affect the activities and the projects already in progress until completed.

Article X

The Agreement may be modified or amended by mutual consent. Any amendment or modification of the Agreement shall follow the same procedure as its entering into force.

IN WITNESS THEREOF, the Undersigned being duly authorized thereto by the government of their respective countries have hereto signed this Agreement.

Done at NEW DELHI on this 24th day of December 1993, which corresponds to the 10th day of TEVETH 5754, in two originals, each in the Hebrew, Hindi and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergency of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of the State of Israel:[1]

For the Government of the Republic of India:[2]

---

[1] Shimon Peres.
[2] B. Jakhar.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] DE COOPÉRATION AGRICOLE ENTRE LE GOUVERNEMENT DE L'ÉTAT D'ISRAËL ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE L'INDE

Le Gouvernement de l'Etat d'Israël et le Gouvernement de la République de l'Inde, ci-après dénommés les « Parties contractantes »,

Considérant les avantages réciproques du développement de l'agriculture,

Désireux de renforcer la coopération agricole entre les deux pays,

Reconnaissant que cette coopération renforcera les relations d'amitié qui existent entre les deux pays,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les Parties contractantes encourageront la coopération dans les domaines de l'agronomie et des techniques agricoles, y compris ceux de la recherche, de l'éducation, de la vulgarisation et de la formation et dans le cadre de projets de développement, ainsi que de coentreprises dans lesquelles des sociétés ou institutions des deux pays se trouveront associées. A cet effet, les Parties collaboreront par le biais d'activités et d'échanges qu'elles détermineront et réaliseront conformément aux lois, règlements et politiques de chacun des deux pays.

Plus précisément, les Parties coopéreront à des activités dans les domaines suivants :

a) La gestion des eaux et du sol, y compris l'utilisation optimale de l'eau, de systèmes d'irrigation par perfusion et par aspersion, la mise en valeur des ressources en eaux souterraines, le contrôle de la salinité et de l'érosion.

b) La production des cultures en zones arides et semi-arides, et les autres activités menées sur des terres agricoles, y compris par des modes de culture écologiquement viables, l'aecroissement de la biomasse et le boisement, en particulier à l'aide d'espèces commerciales.

c) La production de fruits et de légumes, y compris la mise au point de semences hybrides, de techniques de culture en serre et de techniques économes en énergie, la mise au point d'une infrastructure de commercialisation pour les fruits et les légumes, le bois et les produits du bois.

d) Les techniques d'après récolte et les techniques de traitement, notamment pour la prévention des pertes céréalières en silo.

e) La biologie végétale et la zootechnie, y compris le développement du secteur laitier et l'introduction de variétés de plantes à haut rendement et nécessitant peu d'apports.

[1] Entré en vigueur le 12 octobre 1994, date à laquelle les Parties contractantes se sont notifié l'accomplissement de leurs procédures légales internes, conformément à l'article 9.

f) La protection et le contrôle des plantes, y compris les règlements phytosanitaires.

g) La science vétérinaire, y compris la mise au point de fourrages et d'espèces légumineuses, la prévention et le contrôle des maladies infectieuses et l'amélioration de la production bétaillère.

h) Les agro-industries.

i) La mécanisation et la technologie agricoles.

j) La formation et la vulgarisation agricoles, y compris les visites réciproques de centres de recherche et de stations d'expérimentation par des experts, scientifiques et techniciens, ainsi que leur participation à des séminaires, conférences et autres activités professionnelles.

k) La recherche agricole. Les activités de recherche agricole menées en collaboration seront déterminées par les Parties contractantes. Il s'agira d'échanges de scientifiques à l'occasion d'ateliers de courte ou moyenne durée sur des sujets choisis, organisés en alternance dans les deux pays, et de programmes de recherche communs.

l) La foresterie et les pratiques de pâturage en forêt.

Article 2

Les Parties contractantes encourageront la coopération à court et à moyen terme dans le cadre des activités communes énumérées à l'article 1.

Des plans de travail biennaux seront établis d'un commun accord entre les deux Parties en vue de réaliser les objectifs du présent Accord.

Article 3

Pour l'établissement des priorités et la mise en œuvre des articles 1 et 2, un comité mixte de trois ou quatre membres dont des représentants des deux Parties contractantes sera mis en place. Le Comité mixte fournira des orientations, étudiera l'état d'avancement des activités, facilitera la coopération bilatérale et déterminera les aspects financiers de la coopération. Il se réunira tous les deux ans, en Israël et en Inde alternativement, la date des réunions devant être décidée par les voies diplomatiques.

Le Comité mixte pourra constituer des groupes de travail dans différents domaines et sur différents sujets et assumera la responsabilité générale de la supervision des activités de ces groupes.

Article 4

Chaque Partie contractante désignera un Secrétaire exécutif qui sera chargé de la coordination et du contrôle de toutes les activités exercées en vertu du présent Accord. Les Secrétaires exécutifs seront des membres permanents du Comité mixte d'experts agronomes. Ils entretiendront une correspondance suivie en vue d'élaborer un programme de travail et de coordonner la mise au point des détails administratifs.

Article 5

Pour susciter l'intérêt général, les Parties contractantes encourageront et faciliteront la participation des ministères et des organismes intéressés, ainsi que des

communautés scientifiques et agro-industrielles des deux pays, en vue d'instaurer avec le temps une coopération dans les domaines de la recherche, de la vulgarisation et de la formation, ainsi que pour identifier les coentreprises potentielles.

Article 6

Les Parties contractantes conviennent que les frais de transport d'un pays à l'autre des membres du Comité mixte seront à la charge de la Partie d'origine et les frais de représentation par la Partie qui reçoit.

Article 7

En vertu du présent Accord, c'est le Département de l'agriculture et de la coopération du Ministère de l'agriculture de la République de l'Inde et le Ministère de l'agriculture de l'Etat d'Israël qui exerceront les fonctions des bureaux de coordination.

Article 8

Le présent Accord sera sans effet sur les engagements conclus par les Parties contractantes aux termes des accords bilatéraux en vigueur avec des Etats tiers.

Article 9

Le présent Accord entrera en vigueur lorsque les Parties se seront notifié par la voie diplomatique l'accomplissement des formalités légales internes et restera en vigueur pendant une période de cinq ans.

Il sera automatiquement reconduit pour des périodes de cinq ans, sauf si les Parties se notifient par écrit, avec un préavis de six mois, leur intention de mettre fin à l'Accord à compter de la date de son expiration. La dénonciation de l'Accord sera sans effet sur les activités des projets en cours tant qu'ils n'auront pas été menés à terme.

Article 10

Le présent Accord pourra être modifié d'un commun accord. Toute modification audit Accord sera apportée suivant la même procédure que celle qui concerne son entrée en vigueur.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent Accord.

FAIT à New Delhi, le 24 décembre 1993, correspondant dans le calendrier hébraïque au 10 Teveth 5754, en deux exemplaires originaux, en langues hébraïque, hindi et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence concernant l'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement
de l'Etat d'Israël :

SHIMON PERES

Pour le Gouvernement
de la République de l'Inde :

B. JAKHAR

No. 31477

ISRAEL
and
RUSSIAN FEDERATION

Agreement on cooperation in the field of tourism. Signed at Moscow on 25 April 1994

Authentic texts: Hebrew, Russian and English.

Registered by Israel on 10 January 1995.

ISRAËL
et
FÉDÉRATION DE RUSSIE

Accord de coopération dans le domaine du tourisme. Signé à Moscou le 25 avril 1994

Textes authentiques : hébreu, russe et anglais.

Enregistré par Israël le 10 janvier 1995.

סיום ההסכם לא ישפיע על יישום תוכניות ומיזמים שכבר נוסחו בעת היותו בתוקף, אלא אם יסכימו הצדדים המתקשרים אחרת.

כל תיקון להסכם יהיה כפוף לאותו נוהל כמו הכניסה לתוקף.

ולראיה אנו החתומים מטה חתמנו על הסכם זה

בעיר מוסקבה ביום ה- יג אייר התשנ"ד, שהינו ה- 13 באפריל 1994 בשלושה נוסחי מקור בלשונות העברית, הרוסית והאנגלית, ולכל הנוסחים דין מקור שווה. במקרה של הבדלי פרשנות, יכריע הנוסח האנגלי.

בשם ממשלת מדינת ישראל

בשם ממשלת הפדרציה הרוסית

סעיף 6

הצדדים ישאפו לקדם אמצעים שנועדו לפשט, במידה רבה ככל האפשר, את הסידורים הרישמיים הדרושים לחילופי תיירות.

סעיף 7

הצדדים יתאמו את שיתוף הפעולה שלהם במסגרת הארגון העולמי לתיירות (WTO), וארגוני תיירות בינלאומיים אחרים.

סעיף 8

כל צד מתקשר רשאי לפתוח נציגות רשמית לתיירות בשטח ארצו של הצד האחר.

סעיף 9

הצדדים יקימו ועדה מעורבת לתיירות, אשר תפקח על יישומו של הסכם זה, תאמץ החלטות משותפות שיש בהן הוראות בדבר פיתוח שיתוף פעולה, ותערוך תוכניות נוספות לשיתוף פעולה דו-צדדי בתחום התיירות.

הצדדים רשאים להזמין נציגים ומומחים, הן סהמגזר הממלכתי והן סהסגזר הפרטי, להשתתף בישיבות הוועדה המעורבת.

ישיבות הוועדה המעורבת תתקיימנה מדי שנה וכאשר יוסכם ע"י הצדדים.
בראש ישיבות הוועדה המשותפת יישב ראש משלחתה של המדינה המארחת.

סעיף 10

הסכם זה ייכנס לתוקף בתאריך שבו יודיעו הצדדים זה לזה, בכתב בצינורות הדיפלומטיים, על קיום הנהלים הפנימיים המתבקשים ע"י החקיקה הפנימית של שני הצדדים לשם כניסתו לתוקף. ההסכם ייכנס לתוקף בתאריך ההודעה האחרונה.

ההסכם יהיה כתוקף לתקופה של חמש שנים, ויתחדש באופן מאליו לתקופות רצופות של חמש שנים, אלא אם יביע אחד הצדדים את רצונו להביאו לידי סיום, בהודעה בכתב, כצינורות הדיפלומטיים המוענת אל הצד האחר, שלושה חודשים מראש.

סעיף 2

הצדדים יקדמו את פיתוח שיתוף הפעולה בתחום התיירות בין הגופים הממלכתיים לניהול תיירות של שתי המדינות, בעיקר ע"י תיירות מאורגנת דתית, אתנית, לשונית ותרבותית, ויעודדו באורח פעיל את יצירת הקשרים בין איגודים, ארגונים ומיזמים לתיירות בשתי המדינות, לשם הרחבת היקף חילופי התיירות.

סעיף 3

הצדדים המתקשרים יעודדו את קידום שיתוף הפעולה בתחום התיירות בין מיזמים פרטיים לתיירות, על בסיס החקיקה הפנימית הנהוגה בכל מדינה.

במסגרת המגבלות הקבועות בחקיקה הפנימית שלהם, יעדיפו הצדדים את פיתוח קידום התיירות ופירסומה, חילופין של כתבים לעניני תיירות ומוסחים לנסיעות ולתיירות.

סעיף 4

על מנת להעמיד לרשות האובלוסיה בכל מדינה את המידע הדרוש בנוגע לאפשרויות תיירות במדינה האחרת, יקדמו הצדדים חילופי מידע הדדיים בנושאי:

- התקנות והחקיקה הנהוגים אצל כל צד בנוגע לפעילות תיירותית, וכן בנוגע להגנה ולשמירה על משאבים טבעיים ותרבותיים כמוקדי משיכה לתיירות;
- משאבי התיירות בארצותיהם;
- ניהול מלונות וסוגים אחרים של אכסניות לתיירים;
- נתונים סטטיסטיים בתחום התיירות;
- מידע אחר על תיירות, לרבות סרטים וחומרי תצוגה.

סעיף 5

הצדדים יחליפו מידע על תוכניותיהם להוראה, ללימוד ולמחקר התיירות, בכוונה לשפר את הכשרת הצוות הטכני והמומחים, ויעודדו מגעים בין גופים להוראה ולהכשרה בתחום התיירות של שתי המדינות.

[HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU]

הסכם

בין

ממשלת מדינת ישראל

לבין

ממשלת הרפובליקה של הונדו

לשיתוף פעולה בתחום החקלאות

ממשלת מדינת ישראל וממשלת הפדרציה הרוסית, שתיקראנה להלן "הצדדים",

בהיותן שותפות להוראות הצהרת מנילה בדבר התיירות העולמית-1980 ולעקרונות העיקריים של הצהרת האג בדבר התיירות-1989,

בהביען את רצונן לחזק את היחסים הידידותיים בין רוסיה לבין ישראל ולקדם את ההבנה ההדדית בין עמיהן על בסיס של שיוויון ותועלת הדדית,

הסכימו על הסעיפים הבאים:

סעיף 1

הצדדים יקדישו תשומת לב מיוחדת לעידוד פיתוחם והרחבתם של קשרי התיירות בין שתי המדינות, מתוך כוונה שעמיהן ירכשו ידיעה טובה יותר והבנה טובה יותר האחד על חייו, תולדותיו ותרבותו של האחר.

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ГОСУДАРСТВА ИЗРАИЛЬ И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ О СОТРУДИИЧЕСТВЕ В ОБЛАСТИ ТУРИЗМА

Правительство Государства Израиль и Правительство Российской Федерации, в дальнейшем именуемые Сторонами,

разделяя положения Манильской декларации по мировому туризму (1980 г.) и Основные принципы Гаагской декларации по туризму (1989 г.),

исходя из желания укрепить дружественные отношения и содействовать взаимопониманию между народами Израиля и России на основе равенства и взаимной выгоды,

договорились о следующем:

Статья 1

Стороны будут уделять особое внимание развитию и расширению отношений в области туризма между двумя странами с целью предоставления возможностей народам своих стран лучше знакомиться с жизнью, историей и культурой друг друга.

Статья 2

Стороны будут содействовать развитию сотрудничества в области туризма между государственными органами по управлению туризмом, активно поощрять установление отношений между туристскими ассоциациями, организациями и предприятиями двух государотв в целях расширения туристского обмена, уделяя особое внимание организованному туризму в религиозных и этнических целях, а также с целью изучения национальных языков и культуры народов обеих стран.

Статья 3

Стороны, в соответствии с внутренним законодательством своих стран, будут поощрять сотрудничество в области туризма между частными туристскими организациями. В соответствии со своим национальным законодательством стороны будут благоприятствовать рек-

ламе туризма, а также обмену журналистами и экспертами в области туризма и путешествий.

Статья 4

Стороны с целью предоставления друг другу необходимой информации по туристским возможностям своих стран будут развивать взаимный обмен информацией:

- о законодательных и других нормативных актах своих стран, регулирующих сферу туризма, а также по вопросам охраны и защиты природных и культурных ресурсов, являющихся туристскими достопримечательностями;
- о туристских ресурсах своих стран;
- об опыте по управлению отелями и другими средствами размещения туристов;
- статистическими данными по туризму;

а также рекламными и другими информационными материалами, включая фильмы и материалы для выставок.

Статья 5

Стороны будут обмениваться учебными программами и методическими материалами, результатами проводимых исследований по вопросам туризма с целью содействия друг другу в обучении и подготовке профессиональных кадров для сферы туризма, а также поощрять контакты между центрами подготовки туристских кадров двух стран.

Статья 6

Стороны будут прилагать усилия по осуществлению мер, направленных на упрощение, насколько это возможно, формальностей, связанных с туристским обменом.

Статья 7

Стороны будут координировать сотрудничество между собой в рамках Всемирной туристской организации (ВТО) и других международных туристских организаций.

Статья 8

Стороны могут открыть официальные представительства по делам туризма на территории другой Стороны.

Статья 9

Стороны образуют Смешанную комиссию, которая будет контролировать выполнение настоящего Соглашения, принимать совместные резолюции по обеспечению развития сотрудничества, разрабатывать перспективные программы дальнейшей кооперации в области туризма. Стороны для участия в заседаниях Смешанной комиссии могут приглашать представителей и экспертов как из государственного, так и частного секторов.

Заседания Смешанной комиссии будут созываться один раз в год.

Председателем заседания Смешанной комиссии будет глава делегации принимающей Стороны.

Статья 10

Настоящее Соглашение вступает в силу в день уведомления по дипломатическим каналам в письменной форме Сторонами друг друга о выполнении ими соответствующих их законодательству процедур, необходимых для его утверждения.

Соглашение заключается сроком на 5 лет и автоматически продлевается на последующий пятилетний период при условии, что ни одна из Сторон не выразит желания прекратить его действие путем письменного уведомления, направленного по дипломатическим каналам не позже, чем за три месяца до истечения срока его действия.

Прекращение действия настоящего Соглашения не окажет влияния на осуществление программ и проектов, которые могут быть заключены в период его действия, при условии, что Стороны не договорятся об ином.

Любые поправки в Соглашение вносятся в соответствии с процедурой, предусмотренной для заключения настоящего Соглашения.

Совершено в Москве " " 25 April 1994 г., что соответствует "14" Iyar 5754 г., в двух экземплярах, на иврите, русском и английском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае различий в толковании за основу принимается текст на английском языке.

За Правительство
Государства Израиль:

За Правительство
Российской Федерации:

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE STATE OF ISRAEL AND THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION ON COOPERATION IN THE FIELD OF TOURISM

The Government of the State of Israel and the Government of the Russian Federation, hereinafter referred to as the Parties,

Sharing the Provisions of the Manila Declaration on the World Tourism /1980/ and the Main Principals of the Hague Declaration on Tourism /1989/,

Expressing the desire to strengthen the friendly relations between Russia and Israel and to promote understanding between their people on the basis of equality and mutual benefit,

Have agreed on the following :

Article 1

The Parties will pay attention to encourage the development and expansion of relations on tourism between the two countries with a view to their peoples acquiring a better knowledge and understanding of each other-s life, history and culture.

[1] Came into force on 17 October 1994, the date on which the Parties notified each other of the completion of the required internal procedures, in accordance with article 10.

Article 2

The Parties will promote the development of cooperation in the field of tourism between the State tourist managing bodies of their countries, specially through religious, ethnic, linguistic and cultural organized tourism, and will actively encourage the estabishment of relations between tourist associations, organizations and enterprises of both countries for the expansion of tourism exchange.

Article 3

The Parties, on the basis of each country's internal legislation, will encourage promotion of cooperation in the field of tourism between private tourism enterprises.

Within the limits established by their internal legislation, the Parties shall favour the development of tourism promotion and publicity, exchanges of travel journalists and experts on travelling and tourism.

Article 4

In order to provide the population of each country with the necessary information concerning tourism possibilities in the other country, the Parties will promote the mutual exchange of information on :

- the regulations and the legislation that each Party has on tourism activity as well as for the protection and preservation of natural and cultural resources as tourism attractions;
- tourism resources in their countries;
- management of hotels and other types of tourist accommodation;
- statistics on tourism;
- other information on tourism, including films and exhibition materials.

Article 5

The Parties shall exchange information on their programs of studies, research and teaching on tourism with the aim of improving the training of their technical and specialized staff, and shall encourage contacts between tourism teaching and training bodies of both countries.

Article 6

The Parties shall strive to promote measures meant for simplifying, as far as possible, the formalities required for tourism exchange.

Article 7

The Parties shall coordinate their cooperation in the World Tourism Organization (WTO), and other international tourism organizations.

Article 8

The Parties may open an official representation on Tourism in the territory of the other Party.

Article 9

The Parties shall set up a mixed Commission on tourism wich shall control the implementation of the present Agreement, adopt joint resolutions providing for the development of cooperation, and work out further programs of bilateral cooperation in the field of tourism.

The Parties may invite representatives and experts from both State and private sectors to attend the Mixed Commission sessions.

The Joint Commission sessions shall convene once a year when agreed by the Parties.

The sessions of the Mixed Commission shall be chaired by the Head of Delegation of the hosting country.

Article 10

The present Agreement shall enter into force on the date on which the Parties notify each other, in a written form, through the diplomatic channels, of their compliance with the procedures requested by the internal legislation of both Parties for its entering into force. The Agreement shall enter into force on the date of the last notification.

The Agreement will be valid for a period of five years and will be automatically renewed for successive five year periods unless one of the Parties expresses its desire to terminate it through a written notification addressed to the other Party through the diplomatic channels, three months in advance.

The termination of the present Agreement will not affect the implementation of programs and projects that may have been formalised during its prevalence, unless the Parties agree otherwise.

Any amendments of the Agreement shall be subject to the same procedure as its entering into force.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned have signed this Agreement in the City of Moscow on the 25th day of April 1994, which corresponds to the 14th day of Iyar of the year 5754 in three original texts in the Hebrew, Russian and English languages, all of them being equally authentic. In case of differences in interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the State of Israel:[1]

Y. Rabin

For the Government of the Russian Federation:[2]

[1] Yitzhak Rabin.
[2] Viktor Chernomyrdin.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] DE COOPÉRATION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE L'ÉTAT D'ISRAËL ET LE GOUVERNEMENT DE LA FÉDÉRATION DE RUSSIE DANS LE DOMAINE DU TOURISME

Le Gouvernement de l'Etat d'Israël et le Gouvernement de la Fédération de Russie, ci-après dénommés les Parties,

Partageant les dispositions de la Déclaration de Manille sur le tourisme mondial (1980) ainsi que les grands principes de la Déclaration de la Haye sur le tourisme (1989),

Désireux de renforcer les liens d'amitié entre la Russie et Israël et de promouvoir la bonne entente entre leurs peuples sur une base d'égalité et d'avantages mutuels,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les Parties veilleront à encourager le développement et le renforcement des relations touristiques entre les deux pays afin que leurs peuples apprennent à mieux connaître et apprécier leur façon de vivre, leur histoire et leur culture respectives.

Article 2

Les Parties vont promouvoir la coopération en matière de tourisme entre leurs organismes nationaux de direction touristique, en particulier par le tourisme organisé dans les domaines religieux, ethnique, linguistique et culturel, et encourager activement la création de relations entre les associations, organisations et entreprises de tourisme des deux pays afin d'élargir les échanges touristiques.

Article 3

Conformément à leur droit interne chacun des pays encouragera la coopération en matière de tourisme entre des entreprises de tourisme privées.

Dans la mesure où leur législation interne les y autorise, les Parties encourageront l'expansion du tourisme et le développement de la publicité touristique, les échanges de journalistes touristiques et de spécialistes des voyages et du tourisme.

Article 4

Afin de fournir à la population de chaque pays des renseignements utiles ayant trait aux possibilités touristiques de l'autre pays, les Parties favoriseront les échanges mutuels d'information sur :

— Les règlements et la législation de chaque Partie en ce qui concerne les activités touristiques ainsi que la protection et la sauvegarde des ressources naturelles et culturelles qui sont des centres d'intérêt touristiques;

[1] Entré en vigueur le 17 octobre 1994, date à laquelle les Parties se sont notifié l'accomplissement des procédures internes requises, conformément à l'article 10.

— Les ressources touristiques de leurs pays respectifs;

— L'industrie hôtelière;

— Les statistiques du tourisme;

— Autres informations sur le tourisme, y compris des films et des expositions.

Article 5

Les Parties échangeront des renseignements sur leurs programmes d'études, de recherche et d'enseignement touchant le tourisme en vue du perfectionnement de leur personnel technique et spécialisé, et encourageront les contacts entre les organismes d'enseignement et de formation en matière de tourisme dans les deux pays.

Article 6

Les Parties s'efforceront de promouvoir des mesures visant à simplifier dans toute la mesure du possible les formalités demandées pour les échanges touristiques.

Article 7

Les Parties coordonneront leur coopération avec l'Organisation mondiale du tourisme (OMT) et d'autres institutions internationales de tourisme.

Article 8

Chacune des Parties envisagera la possibilité d'ouvrir des bureaux officiels de représentation du tourisme sur le territoire de l'autre Partie.

Article 9

Les Parties constitueront une Commission mixte sur le tourisme, qui veillera à l'application du présent Accord, adoptera des résolutions conjointes visant le renforcement de la coopération et élaborera de nouveaux programmes de coopération bilatérale en matière de tourisme.

Les Parties pourront inviter des représentants et spécialistes des deux Etats et du secteur privé pour assister aux sessions de la Commission mixte.

La Commission mixte se réunira une fois par an à une date fixée par les Parties.

Les sessions de la Commission mixte seront présidées par le Chef de la délégation du pays hôte.

Article 10

Le présent Accord entrera en vigueur à la date à laquelle les Parties auront échangé par la voie diplomatique les notifications écrites stipulant l'accomplissement des formalités législatives internes requises pour l'entrée en vigueur. Le présent Accord prendra effet à la date de réception de la dernière notification.

Le présent Accord demeurera en vigneur pour une période de cinq ans et sera renouvelé par tacite reconduction pour des périodes successives de cinq ans sauf dénonciation par l'une des Parties qui adressera à l'autre Partie une notification écrite par la voie diplomatique, trois mois à l'avance.

La dénonciation du présent Accord n'affectera pas la mise en œuvre de programmes ou de projets qui auraient été élaborés durant sa période de validité, à moins que les Parties n'en décident autrement.

Tout amendement au présent Accord sera soumis aux mêmes formalités que celles qui ont été accomplies pour l'entrée en vigueur.

EN FOI DE QUOI les soussignés ont signé le présent Accord à Moscou, le 25 avril 1994, ce qui correspond au 14 Iyar 5754 de l'ère hébraïque, en trois exemplaires originaux en langues hébraïque, russe et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergences dans l'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement
de l'Etat d'Israël :

YITZHAK RABIN

Pour le Gouvernement
de la Fédération de Russie :

VIKTOR CHERNOMYRDIN

No. 31478

ISRAEL
and
RUSSIAN FEDERATION

Agreement on cooperation in the fields of culture and ednca-tion. Signed at Moscow ou 25 April 1994

Authentic texts: Hebrew, Russian and English.

Registered by Israel on 10 January 1995.

ISRAËL
et
FÉDÉRATION DE RUSSIE

Accord de coopération dans les domaines de la culture et de l'éducation. Signé à Moscou le 25 avril 1994

Textes authentiques : hébreu, russe et anglais.

Enregistré par Israël le 10 janvier 1995.

נעשה ב-מוסקבה ביום יג אייר התשנ"ד שהינו ה-26 באפריל 1994

בשני עותקים בלשונות העברית, הרוסית, והאנגלית, ולכל הנוסחים דין מקור שווה. במקרה של הבדלי פרשנות, יכריע הנוסח האנגלי.

בשם ממשלת מדינת ישראל

בשם ממשלת הפדרציה הרוסית

סעיף 22

אין בהסכם זה כדי לבטל קשרי גומלין שהוסכם עליהם ע"י הצדדים בתחומים אחרים התואמים את רוחו של הסכם זה.

סעיף 23

המשתתפים בחילופין ימלאו אחר חוקי הצד שבשטחו הם שוהים.

סעיף 24

לשם יישום הסכם זה, תוקם ועדה משותפת שתהיה מורכבת מנציגי שני הצדדים. הוועדה המשותפת תתכנס מדי שנתיים, בבירותיהן של שתי המדינות לסירוגין.

הוועדה המשותפת:

- תקבע סדרי עדיפויות לשיתוף פעולה תרבותי;
- תבחן בעיות השתידות להתעורר במהלך יישום הסכם זה או כתוצאה ממנו.
- תפתח תוכניות מוגדרות לשיתוף פעולה דו-צדדי לתקופת השנתיים הקרובה.

סעיף 25

הסכם זה ייכנס לתוקף בתאריך ההודעה האחרונה המאשרת שכל אחד מהצדדים מילא אחר הנהלים הפנימיים הנוגעים לדבר הנהוגים אצלו לשם כניסתו של ההסכם לתוקף.

ההסכם יהיה בתוקף לתקופה של חמש שנים. לאחר מכן יתחדש מאליו לתקופות נוספות של חמש שנים כל אחת, אלא אם יודיע אחד הצדדים לשני בכתב, בצינורות הדיפלומטיים, שישה חודשים לפני פוג תוקפה של התקופה הנוגעת לדבר, על כוונתו להביא את ההסכם לידי סיום.

סעיף 17

הצדדים יקדמו פיתוח יחסים בענייני זכויות יוצרים, כולל חילופי מידע על חקיקה, על מנת להגביר את יעילות ההגנה ההדדית על זכויות סופרים בתחומי הפדרציה הרוסית ומדינת ישראל, בהתאמה, כולל עשיית הסכמים נפרדים בין ארגונים ו/או מפעלים מתאימים.

סעיף 18

הצדדים ישתדלו לשתף פעולה, במסגרת החקיקה הלאומית שלהן ובהתאם למשפט הבינלאומי, במניעת ייבוא וייצוא בלתי חוקיים של עדכים תרבותיים.

סעיף 19

הצדדים יעודדו שיתוף פעולה בתחום שידורי הרדיו והטלוויזיה, וכן בתחום אמצעי המידע הלא-אלקטרוניים, באמצעות ארגוני השידור של כל אחד מהם.

הם יעודדו הפצה של תוכניות הרדיו והטלוויזיה שלהם תוך ניצול האפשרויות הטמונות במערכות תקשורת מודרניות.

הם יעודדו קשרי גומלין ושיתוף פעולה בעיקר בין ארגונים מקצועיים וסוכנויות של כל אחד מהם, במטרה לערוך פעילויות משותפות בתחום השידורים וההכשרה ברדיו ובטלוויזיה.

כן הם יעודדו ביקורי עיתונאים וחילופי חומר תקשורתי, והפרטים יוסכמו בין הרשויות המוסמכות של שתי המדינות.

סעיף 20

הצדדים יעודדו חילופי סרטים ושיתוף פעולה ישיר בתחום הקולנוע בין מוסדות וארגונים העוסקים באירועים קולנועיים. כן הם יעודדו חילופי מומחים בתחום זה.

סעיף 21

הצדדים יקדמו את פיתוח היחסים בתחום תרבות הגוף והספורט באמצעות שיתוף פעולה בין פדרציות, איגודים, מועדונים ורשויות ממלכתיות לספורט באמצעות חילופי משלחות, מאמנים ומומחים לספורט. הצורות והתנאים המוגדרים לשיתוף פעולה יהיו כפופים להסכם בין הארגונים הנוגעים לדבר.

סעיף 12

כל אחד מן הצדדים יבקש לקדם הפצה נרחבת יותר בארצו של ספרים ופרסומים אחרים של הצד האחר.

הצדדים יעודדו שיתוף פעולה בתחום ההוצאה לאור וההפצה של ספרים, בעיקר באמצעות;

- הוצאה משותפת של ספרים;
- חילופי מומחים;
- ארגון תערוכות ספרים;
- השתתפות משותפת בירידי ספרים בינלאומיים הנערכים בשטחן הלאומי.

סעיף 13

הצדדים יעודדו שיתוף פעולה בין ספריות לאומיות ציבוריות ומוסדות מעוניינים אחרים בשתי המדינות, בעיקר באמצעות חילופי מומחים ומידע בענייני ספריות.

סעיף 14

הצדדים יעודדו מגעים בין גנזכי המדינה שלהם במטרה להקים שיתוף פעולה בין מומחים וחוקרים משתי המדינות, חילופי מידע ארכיוני, הכנת פרסומים משותפים של מסמכי ארכיון, חילופי ארכיונאים וארגון תערוכות משותפות של מסמכים ארכיוניים.

סעיף 15

הצדדים יעודדו שיתוף פעולה בתחום האדריכלות והתכנון העירוני באמצעות חילופי מומחים וארגון תערוכות המשקפות הישגים לאומיים. הם יעודדו חילופי מיזמי אדריכלות.

סעיף 16

הצדדים יקדמו שיתוף פעולה פורה בתחומי המורשת התרבותית וההגנה על אתרים היסטוריים.

- חילופין ישירים בין מוסדות תרבותיים וחינוכיים, בעיקר בין בתי ספר להשכלה גבוהה, מרכזי מחקר, איגודים ואגודות של אמנים וכן בין ארגונים ממשלתיים ולא-ממשלתיים.

- חילופין ישירים בין אזרחי שתי המדינות על בסיס או וקבוצתי.

סעיף 7

הצדדים יהדקו שיתוף פעולה בתחום החינוך, בעיקר בנוגע לארגון ולמנהל, תוך שימוש בצורות שונות של חילופי ניסיון, הכשרה, וכן העלאת רמתם של המדריכים וכוח האדם המנהלי.

כן הם יעודדו חילופין של ההישגים המדעיים והמעשיים האחרונים בתחום החינוך במטרה לשפר את תוכניות הלימודים והתוכניות האקדמיות וכן על מנת להנהיג טכנולוגיות חדשות בתהליך החינוך.

הם ישתפו פעולה בהכנת תוכניות אקדמיות, בפיתוח כלי הדרכה וחומרים אורקוליים, ויחליפו מידע בנושאים חינוכיים, וכן על פרסומים חינוכיים ומתודולוגיים.

הם יוסיפו לעודד מגעים בתחום החינוך המקצועי והטכני, וכן בהכשרה, העלאת רמה והכשרה מחודשת של כוח אדם.

סעיף 8

הצדדים יעודדו מיזמים משותפים בתחום החינוך, וכן חילופי סגל מנהלה והוראה, כולל חניכים, בעלי תארים אקדמאיים, סטודנטים ותלמידים.

סעיף 9

הצדדים יבדקו את נושא ההכרה ההדדית בתעודות אוניברסיטאיות, תעודות השכלה, דרגות ותארים אקדמיים המוענקים וניתנים ע"י המוסדות המתאימים של שתי המדינות.

סעיף 10

הצדדים יעודדו עריכת הסכמים ותוכניות מוגדרות בין מוסדות, אוניברסיטאות ובתי ספר אחרים להשכלה גבוהה בשתי המדינות, שיאפשרו מיזמי מחקר משותפים, חילופי מורים, בעלי תארים אקדמיים ותלמידים וכן מימון הפעילויות הנ"ל.

סעיף 11

הצדדים יעודדו פיתוח, שימור, הוראה והפצה של לשונות שתי הארצות.

סעיף 2

כל צד יעודד התוודעות אל תרבותו של הצד האחר, בעיקר ע"י הזמנת:

- אנשים בעלי מיומנויות מתאימות בתרבות ובאמנות מהצד האחר למטרות התוודעות;
- חניכים בתחומים שונים של האמנות, ובעיקר, נוער יצירתי ללימודים במוסדות להשכלה גבוהה באמנות ובמוסדות תרבותיים אחרים.

כן ישאפו הצדדים לקדם חילופי ניסיון בתחומי הניהול וההבשרה התרבותיים בתחומים שונים של תרבות, בין היתר באמצעות חילופין הדדיים של מומחים.

סעיף 3

הצדדים יקדמו מגעים בין מוזיאונים של שתי המדינות, ע"י אירגון תערוכות, ועידות, וכן חילופי מומחים, מידע ותיעוד בתחום זה.

הצדדים יקדמו את פיתוח חילופי תערוכות בין מוזיאונים לאומיים וספריות לאומיות, וחילופי תיעוד בין גנזכי מדינה.

הצדדים, במסגרת סמכותם, ישתדלו לסייע באבטחתן של תערוכות ובהחזרתן הבטוחה מצד אחד לצד האחר.

סעיף 4

הצדדים יעודדו פעילות ותפוקה יצירתית משותפת בתחום האמנויות וכן בתחומים תרבותיים אחרים.

סעיף 5

הצדדים יעודדו הקמת מרכזי תרבות בשטחי ארצותיהם ויקדמו את פעילותם.

המעמד המשפטי ותנאי הפעילות של מרכזים אלה יוסדרו ע"י הסכם בין-ממשלתי מתאים.

סעיף 6

הצדדים יעודדו מגעים בתחומי התרבות, החינוך, מדעי הרוח, המידע ומדעי החברה, בין היתר באמצעות:

[HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU]

הסכם

בין

ממשלת מדינת ישראל

לבין

ממשלת הפדרציה הרוסית

בדבר שיתוף פעולה בתחומי התרבות והחינוך

ממשלת מדינת ישראל וממשלת הפדרציה הרוסית, שתיקראנה להלן "הצדדים",

ברצותן לפתח את הקשרים התרבותיים בין ארצותיהן לשם פיתוח יחסים ידידותיים והבנה הדדית בין עמי רוסיה וישראל,

בהכירן בחשיבות ההיכרות ההדדית של האחת עם המורשת התרבותית של האחרת ובאשרן מחדש שקשרים תרבותיים בין רוסיה לישראל יכולים לתרום רבות לחיזוק ולבניית אמון וכן לשיתוף פעולה ולשותפות בין עמי שתי המדינות,

בייחסן חשיבות מיוחדת למגעים ישירים בין עמיהן, לחילופי רעיונות וערכים תרבותיים,

הסכימו לאמור:

סעיף 1

הצדדים יפתחו שיתוף פעולה בתחומי התרבות, האמנות, החינוך, חילופי נוער וספורט, ויקדמו מגעים בין גופים ואנשים מעוניינים בתחומים אלה.

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ О СОТРУДНИЧЕСТВЕ В ОБЛАСТИ КУЛЬТУРЫ И ОБРАЗОВАНИЯ МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ГОСУДАРСТВА ИЗРАИЛЬ И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ

Правительство Государства Израиль и Правительство Российской Федерации, именуемые в дальнейшем Сторонами,

стремясь к расширению культурных связей между своими странами в целях развития дружественных отношений и взаимопонимания между народами Израиля и России,

признавая важность взаимного ознакомления с культурным наследием и подтверждая значение культурных связей между Израилем и Россией для укрепления доверия, сотрудничества и партнерства между народами обоих государств,

придавая особое значение непосредственным контактам между народами, обмену идеями и культурными ценностями,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Стороны будут развивать сотрудничество в различных областях культуры, искусства, образования, молодежных обменов и спорта и будут поощрять контакты в указанных областях между заинтересованными учреждениями и лицами.

Статья 2

Каждая Сторона будет способствовать ознакомлению с культурой другой Стороны, в частности, путем приглашения:

- деятелей культуры и искусства другой Стороны в ознакомительных целях;

- стажеров в различных областях искусства и, в частности, творческую молодежь для учебы в высших художественных учебных заведениях и других учреждениях культуры.

Стороны будут также стремиться к расширению обмена опытом в области управления культурой и подготовки специалистов в различных сферах культуры, в том числе путем направления друг другу своих специалистов.

Статья 3

Стороны будут содействовать контактам между музеями двух стран, проведению выставок, организации конференций, а также обмену специалистами, информацией и документацией в этой сфере.

Стороны будут содействовать развитию обмена выставками между государственными музеями; библиотеками, архивами.

Стороны, в пределах своей компетенции, будут стремиться оказывать содействие в обеспечении безопасности выставок и их возвращении направляющей Стороне.

Статья 4

Стороны будут поощрять совместное творчество и производство в области искусства, а также в других областях.

Статья 5

Стороны будут поощрять создание культурных центров на своих территориях и окажут содействие их функционированию.

Правовой статус и условия деятельности этих центров будут регулироваться соответствующим межправительственным соглашением.

Статья 6

Стороны будут поощрять связи в области культуры, образования, общественных наук и информации, в том числе путем прямых обменов:

- между учреждениями культуры и образования, прежде всего между высшими учебными заведениями и исследовательскими центрами, между творческими союзами и объединениями, а также между правительственными и неправительственными организациями;

- непосредственно между их гражданами на индивидуальной или коллективной основе.

Статья 7

Стороны будут укреплять сотрудничество в области образования, в частности в сфере его организации и управления, используя различные формы обмена опытом, подготовку и повышение квалификации преподавательских и управленческих кадров.

Они будут поощрять обмен последними достижениями науки и практики в сфере образования с целью совершенствования учебных планов и программ, а также внедрения новых технологий в учебный процесс.

Они будут совместно разрабатывать учебные программы, пособия, аудиовизуальные материалы, обмениваться информацией по вопросам образования, научными и учебно-методическими публикациями.

Они будут развивать контакты в области профессионально-технического образования, подготовки, повышения квалификации и переподготовки кадров.

Статья 8

Стороны будут осуществлять разработку совместных проектов в области образования, обмена управленческими и преподавательскими кадрами, включая стажеров, аспирантов, студентов и учащихся.

Статья 9

Стороны изучат вопрос о взаимном признании дипломов, свидетельств об образовании и ученых степеней и званий, выдаваемых или присваиваемых соответствующими учреждениями обеих стран.

Статья 10

Стороны будут поощрять заключение соглашений и конкретных программ между институтами, университетами и другими высшими учебными заведениями обоих государств, определяющих, в частности, совместные исследовательские проекты, обмены преподавателями, аспирантами и учащимися, а также их финансирование.

Статья 11

Стороны будут поощрять преподавание и распространение языков обеих стран.

Статья 12

Каждая Сторона будет стремиться к более широкому распространению у себя в стране книг и других публикаций другой Стороны.

Стороны будут поощрять сотрудничество в области книгоиздания и книгораспространения, в частности, путем:

- совместного производства книг;
- обмена специалистами;
- организации книжных выставок;
- взаимного участия в международных книжных ярмарках, проводимых на территории их государств.

Статья 13

Стороны будут поощрять сотрудничество между государственными публичными библиотеками и другими заинтересованными учреждениями обоих государств, в частности, путем обмена специалистами и информацией по вопросам библиотечного дела.

Статья 14

Стороны будут поощрять контакты между архивными учреждениями в целях установления сотрудничества между специалистами и исследователями двух государств, обмена архивной информацией, подготовки совместных публикаций архивных документов, об-

мена специалистами в области архивоведения, организации совместных выставок архивных документов.

Статья 15

Стороны будут развивать сотрудничество в области архитектуры и градостроительства путем обмена специалистами и организации выставок, отражающих национальные достижения. Они будут поощрять обмены архитектурными проектами.

Статья 16

Стороны будут содействовать плодотворному сотрудничеству в области культурного наследия и охраны исторических памятников.

Статья 17

Стороны будут содействовать развитию отношений в области авторского права, включая обмен информацией о законодательстве, в целях повышения эффективности взаимной охраны прав авторов соответственно на территории Российской Федерации и Государства Израиль, в том числе путем заключения соглашений между соответствующими организациями или предприятиями своих стран.

Статья 18

Стороны будут содействовать сотрудничеству в рамках национального законодательства и в соответствии с международным правом в деле предотвращения незаконного ввоза и вывоза культурных ценностей.

Статья 19

Стороны будут развивать сотрудничество в области телевидения и радиовещания, а также неэлектронных средств информации через соответствующие организации телерадиовещания.

Они будут поощрять распространение своих теле- и радиопрограмм, используя возможности, предоставляемые современными средствами связи.

Они будут поощрять обмены и сотрудничество между профессиональными организациями и соответствующими учреждениями, в частности, для совместного производства в области телевидения и радиовещания и подготовки кадров.

Стороны будут поощрять также обмены журналистами и материалами прессы. Детали этих обменов будут согласованы заинтересованными организациями двух стран.

Статья 20

Стороны будут поощрять обмен фильмами и прямое сотрудничество в области кинематографии между учреждениями и организациями, ведающими вопросами кинематографии. Они будут также поощрять встречи между специалистами в этой области.

Статья 21

Стороны будут содействовать развитию связей в области физической культуры и спорта, осуществляя сотрудничество между спортивными федерациями, обществами, клубами и государственными учреждениями путем обмена спортивными делегациями, тренерами и специалистами.

Конкретные формы и условия сотрудничества будут регулироваться соглашениями между заинтересованными организациями.

Статья 22

Настоящее Соглашение не исключает проведения по взаимной договоренности Сторон не противоречащих духу Соглашения мероприятий в других областях.

Статья 23

Участники обменов обязаны соблюдать законодательство Стороны, на территории которой они находятся.

Статья 24

Для выполнения настоящего Соглашения создается Совместная Комиссия; состоящая из представителей обеих Сторон. Совместная Комиссия собирается один раз в два года.

Совместная Комиссия:

- определяет приоритеты культурного сотрудничества;

- изучает проблемы, возникающие в процессе или в результате осуществления настоящего соглашения;

- разрабатывает конкретные программы двустороннего сотрудничества на предстоящие два года.

Статья 25

Настоящее Соглашение вступает в силу с даты получения одной из Сторон последнего уведомления, подтверждающего выполне-

ние другой Стороной соответствующих внутренних процедур, необходимых для вступления в силу Соглашения.

Настоящее Соглашение заключается сроком на 5 лет. Оно будет автоматически продлеваться на последующие пять лет, до тех пор пока одна из Сторон не уведомит в письменной форме по дипломатическим каналам за шесть месяцев до истечения соответствующего периода другую Сторону о своем намерении прекратить действие Соглашения.

Совершено в _____ "25" April 1994 года, что соответствует 14 Iyar 5754 еврейского календаря, в двух экземплярах, каждый на языке иврит, русском и английском языках, все тексты имеют одинаковую силу. В случае возникновения разногласий за основу будет приниматься английский текст.

За Правительство
Государства Израиль:

За Правительство
Российской Федерации:

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE STATE OF ISRAEL AND THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION ON COOPERATION IN THE FIELDS OF CULTURE AND EDUCATION

The Government of the State of Israel and the Government of the Russian Federation, hereinafter referred to as The Parties,

Seeking to develop the cultural ties between their countries for the development of friendly relations and mutual understanding between the peoples of Russia and Israel,

Recognizing the importance of mutual familiarization with the cultural heritage of each other and, reaffirming that cultural ties between Russia and Israel can greatly contribute to the strengthening and building of confidence as well as to the cooperation and partnership between the peoples of the two States,

Attaching particular importance to direct contacts between their peoples, to the exchange of ideas and cultural values,

Have agreed as follows:

Article 1

The Parties shall develop cooperation in the fields of culture, arts, education, youth exchanges and sports, and shall promote contacts between interested bodies and persons in those fields.

[1] Came into force on 18 October 1994, the date of the last of the notifications by which the Parties informed each other of the completion of the required internal procedures, in accordance with article 25.

Article 2

Each Party shall encourage familiarization with the culture of the other Party, in particular by inviting:

- individuals with appropriate expertise in culture and art from the other Party for the purpose of familiarization;

- trainees in different fields of art and, in particular, creative youth for studies in schools of higher education in art and other cultural institutions.

The Parties shall also seek to promote exchanges of experience in the fields of culture administration and training in different areas of culture, inter-alia through mutual exchanges of experts.

Article 3

The Parties shall promote contacts between museums of the two countries, through the organization of exhibitions, conferences, as well as the exchange of specialists, information and documentation in this field.
The Parties shall promote the development of exchanges of exhibitions between national museums and libraries and exchange of documentation between State archives.

The Parties, within their authority, will endeavour to assist in the safety of exhibitions and their safe return to the respective Party.

Article 4

The Parties shall encourage joint creative activity and production in the field of arts as well as in other cultural fields.

Article 5

The Parties shall encourage the establishment of cultural centres on their territories and shall promote their operation.
The legal status and terms of activities of these centres shall be regulated by an appropriate intergovernmental agreement.

Article 6

The Parties shall encourage contacts in the field of culture, education, humanities,information and social sciences, inter-alia through:

- direct exchanges between cultural and educational institutions, primarily between schools of higher education, research centres, artistic unions and associations as well as between governmental and non-governmental organizations:
- direct exchanges between the nationals of both countries on the individual or group basis.

Article 7

The Parties shall strengthen cooperation in the field of education, particularly concerning its organization and administration, using various forms of exchange of experience, training, as well as upgrading of trainers and administrative personnel.

They shall also encourage exchanges of the latest scientific and practical achievements in the field of education with the view to improve curricula and academic programs as well as to introduce new technologies in the education process.

They shall cooperate in the preparation of academic programs, the development of training appliances and audio-visual materials and shall exchange information on educational issues as well as on educational and methodological publications.

They shall further encourage contacts in the field of vocational and technical education, as well as in training, upgrading and retraining of personnel.

Article 8

The Parties shall encourage joint projects in the field of education as well as exchanges of administrative and teaching personnel, including trainees, post-graduates, students and pupils.

Article 9

The Parties shall examine the issue of reciprocal recognition of diplomas, certificates of education and academic degrees and titles conferred and awarded by appropriate institutions of both countries.

Article 10

The Parties shall encourage the conclusion of agreements and specific programs between institutions, universitities and other schools of higher education of both States, providing for joint research projects, exchanges of teachers, post-graduates and pupils as well as their financing thereof.

Article 11

The Parties shall encourage the development, preservation, teaching and dissemination of the languages of both countries.

Article 12

Each Party shall seek to promote a wider distribution in its country of books and other publications of the other Party.
The Parties shall encourage cooperation in the field of publishing and distribution of books, in particular through:
- joint publication of books;
- exchange of specialists;

- organization of book exhibitions;
- joint participation in international book fairs held on their national territory.

Article 13

The Parties shall encourage cooperation between national and public libraries and other interested institutions of both States, in particular through exchanges of specialists and information on library matters.

Article 14

The Parties shall encourage contacts between their national archives in order to establish cooperation between specialists and researchers of both States, the exchange of archival information, the preparation of joint publications of archival documents, the exchange of archivists and the organization of joint exhibitions of archival documents.

Article 15

The Parties shall encourage cooperation in the sphere of architecture and urban-planning through the exchange of specialists and organization of exhibitions reflecting national achievements. They shall encourage the exchange of architectural projects.

Article 16

The Parties shall promote fruitful cooperation in the fields of cultural heritage and the protection of historical monuments.

Article 17

The Parties shall promote the development of relations in copyrights matters, including exchange of information on legislation in order to increase efficiency in the mutual protection of authors rights in the territory of the Russian Federation and the

State of Israel, respectively, including the conclusion of separate agreements between appropriate organisations and/or enterprises.

Article 18

The Parties shall endeavour to cooperate, in the framework of their national legislation, and in accordance with international law in the prevention of illegal import and export of cultural values.

Article 19

The Parties shall encourage cooperation in the field of television and radio broadcasting as well as in non-electronics means of information through their respective broadcasting organizations.
They shall encourage dissemination of their television and radio programs using the possibilities provided by modern communication systems.
They shall encourage exchanges and cooperation between professional organizations and respective agencies, in particular, with a view to conduct joint activities in the field of television and radio broadcasting and training.
They shall also encourage visits by journalists and exchange of media material, details to be agreed between the competent authorities of the two countries.

Article 20

The Parties shall encourage the exchange of films and direct cooperation in the field of cinematography between institutions and organizations dealing with cinematographic events. They shall also encourage meetings between experts in this field.

Article 21

The Parties shall promote the development of relations in the field of physical culture and sports through cooperation between sports federations, associations,

clubs and governmental authorities by means of exchanges of sports delegations, coaches and experts. Specific forms and conditions of cooperation shall be subject to agreements between the organizations concerned.

Article 22

This Agreement does not exclude exchanges agreed upon by the Parties in other fields compatible with the spirit of the Agreement.

Article 23

Participants in exchanges shall comply with the legislation of the Party in whose territory they are staying.

Article 24

For the implementation of this Agreement a Joint Commission comprising of representatives of both parties shall be established. The Joint Commission shall convene every two years.

The Joint Commission shall:
- determine priorities of cultural cooperation;
- study problems that may arise during or as a result of the implementation of this Agreement;
- develop specific programmes of bilateral cooperation for the forthcoming two year period.

Article 25

The present Agreement shall enter into force on the date of the last notification confirming the fulfillment by each Party of its relevant internal procedures for the entering into force of the Agreement.

The Agreement shall be in force for a period of five years. Thereafter it shall be automatically renewed for additional periods of five years each unless one of the Parties notifies the other in writing, through the diplomatic channels, six months before the expiration of the relevant period, of its intention to terminate the Agreement.

Done at Moscow this 25th day of April 1994 which corresponds to the 14th day of Iyar 5754 in duplicate in the Russian, Hebrew and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergency of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the Russian Federation:

[1]

For the Government of the State of Israel:

[2]

Y. Rabin

[1] Viktor Chernomyrdin.
[2] Yitzhak Rabin.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] DE COOPÉRATION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE L'ÉTAT D'ISRAËL ET LE GOUVERNEMENT DE LA FÉDÉRATION DE RUSSIE DANS LES DOMAINES DE LA CULTURE ET DE L'ÉDUCATION

Le Gouvernement de l'Etat d'Israël et le Gouvernement de la Fédération de Russie, ci-après dénommés les Parties,

Soucieux de développer les liens culturels entre leurs deux pays en vue de renforcer les relations amicales et la compréhension entre les peuples russe et israélien,

Reconnaissant qu'il est important que le peuple de chaque pays se familiarise avec l'héritage culturel de l'autre pays et réaffirmant que les liens culturels entre la Russie et Israël peuvent contribuer dans une large mesure au renforcement de la confiance, ainsi qu'à la coopération et à la collaboration entre les deux peuples,

Attachant une importance particulière aux contacts directs entre leurs peuples, à l'échange d'idées et à la connaissance réciproque des valeurs culturelles de l'autre pays,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les Parties développent la coopération dans les domaines de la culture, des arts, de l'éducation et des sports, ainsi qu'en matière d'échanges entre jeunes et encouragent les contacts personnels et entre les organisations dans ces domaines.

Article 2

Chaque Partie encourage la familiarisation avec la culture de l'autre Partie, en particulier en invitant :

— Des personnes ayant une connaissance particulière de la culture et de l'art de l'autre pays, en vue de se familiariser avec eux;

— Des stagiaires s'intéressant à différents domaines artistiques et, en particulier, des jeunes à l'esprit créatif pour qu'ils étudient dans des écoles d'art de haut niveau, ainsi que dans d'autres institutions culturelles.

Les Parties cherchent également à promouvoir les échanges d'expérience en matière d'administration et de formation dans différents domaines de la culture, notamment par l'échange d'experts.

Article 3

Les Parties encouragent les contacts entre les musées des deux pays par l'organisation d'expositions et de conférences, ainsi que par l'échange de spécialistes, d'informations et de documents pertinents.

[1] Entré en vigueur le 18 octobre 1994, date de la dernière des notifications par lesquelles les Parties se sont informées de l'accomplissement des procédures internes requises, conformément à l'article 25.

Les Parties encouragent le développement des échanges d'expositions entre bibliothèques et musées nationaux de leurs pays respectifs, ainsi que l'échange de documents entre leurs archives nationales.

Chacune des Parties s'efforce, dans le domaine de sa compétence, de contribuer à la sécurité des œuvres d'art exposées, de même qu'à leur retour dans le pays d'où elles proviennent.

Article 4

Les Parties encouragent la réalisation en commun d'activités créatives et la production conjointe dans le domaine des arts et dans d'autres domaines culturels.

Article 5

Les Parties encouragent la création de centres culturels sur leur territoire et facilitent leur fonctionnement.

Le statut juridique de ces centres et les conditions dans lesquelles se déroulent leurs activités sont régies en vertu d'un accord intergouvernemental approprié.

Article 6

Les Parties encouragent les contacts dans les domaines de la culture et de l'éducation, des humanités, de l'information et des sciences sociales, notamment par :

— Des échanges directs entre des institutions culturelles et éducatives, essentiellement entre établissements d'enseignement supérieur, centres de recherche, unions et associations artistiques, ainsi qu'entre organisations gouvernementales et non gouvernementales;

— Des échanges directs entre les ressortissants des deux pays, à titre individuel ou en groupe.

Article 7

Les Parties renforcent leur coopération dans le domaine de l'éducation, en particulier en ce qui concerne l'organisation et l'administration, par diverses formes d'échange d'expérience et par la formation, ainsi qu'en perfectionnant les formateurs et le personnel administratif.

Elles encouragent également les échanges concernant les derniers résultats obtenus sur les plans scientifique et pratique dans le domaine de l'éducation, en vue d'améliorer les programmes d'études des universités et d'introduire de nouvelles techniques dans le processus éducatif.

Elles coopèrent à l'élaboration des programmes des universités, à la mise au point d'instruments et de matériels audiovisuels de formation et échangent des renseignements sur les questions relatives à l'éducation, ainsi que sur les publications pédagogiques et méthodologiques.

Elles encouragent en outre les contacts dans le domaine de l'enseignement professionnel et technique, ainsi que dans ceux de la formation, du perfectionnement et du recyclage du personnel.

Article 8

Les Parties encouragent les projets conjoints dans le domaine de l'éducation, ainsi que l'échange de personnel administratif et d'enseignants, y compris de stagiaires, étudiants de niveau postuniversitaire, étudiants de l'enseignement supérieur et élèves.

Article 9

Les Parties examinent la question de la reconnaissance réciproque des diplômes, certificats d'études et diplômes et titres universitaires octroyés par les institutions appropriées des deux pays.

Article 10

Les Parties encouragent la conclusion d'accords sur des programmes spécifiques communs entre institutions, universités et autres établissements d'enseignement supérieur des deux Etats et prévoient des projets de recherche conjoints, des échanges d'enseignants, d'étudiants de niveau postuniversitaire et d'élèves, ainsi que leur financement.

Article 11

Les Parties s'emploient à promouvoir l'étude, la préservation, l'enseignement et la diffusion de la langue des deux pays.

Article 12

Chaque Partie cherche à promouvoir dans son propre pays une distribution plus large des livres et autres publications de l'autre Partie.

Les Parties encouragent la coopération dans les domaines de la publication et de la diffusion de livres, en particulier par :

— Leur publication conjointe;

— L'échange de spécialistes;

— L'organisation d'expositions de livres;

— La participation conjointe à des foires internationales du livre ayant lieu sur leur territoire national.

Article 13

Les Parties encouragent la coopération entre les bibliothèques nationales et publiques et d'autres institutions des deux Etats intéressés, en particulier par l'échange de spécialistes et de renseignements sur les questions concernant les bibliothèques.

Article 14

Les Parties encouragent les contacts entre les services des archives nationales afin de mettre en place la coopération entre spécialistes et chercheurs des deux Etats, l'échange d'informations sur les archives, la préparation de la publication conjointe de documents d'archives, l'échange d'archivistes et l'organisation d'expositions communes de ces documents.

Article 15

Les Parties encouragent la coopération dans le domaine de l'architecture et de l'urbanisme par l'échange de spécialistes et l'organisation d'expositions rendant compte des résultats obtenus dans chaque pays. Elles encouragent l'échange de projets architecturaux.

Article 16

Les Parties encouragent une coopération fructueuse en matière de protection de l'héritage culturel et des monuments historiques.

Article 17

Les Parties encouragent le développement des relations en matière de protection des droits d'auteur, y compris l'échange d'informations sur la législation, en vue d'une plus grande efficacité de la protection mutuelle des droits d'auteur sur les territoires de la Fédération de Russie et de l'Etat d'Israël, notamment la conclusion d'accords séparés entre les organisations et/ou entreprises appropriées.

Article 18

Les Parties s'efforcent de coopérer, dans le cadre de leur législation nationale et conformément au droit international, à la prévention de l'importation et de l'exportation illégales des valeurs culturelles.

Article 19

Les Parties encouragent la coopération dans le domaine de la télévision et de la radiodiffusion, ainsi qu'entre les moyens d'information non électroniques, par l'intermédiaire des organismes de la radio et de la télévision des deux pays.

Elles encouragent la diffusion de leurs programmes de télévision et de radiodiffusion en mettant à profit les possibilités offertes par les systèmes de communication modernes.

Elles encouragent les échanges et la coopération entre les organisations professionnelles et les agences respectives, en particulier en vue de mener des activités conjointes dans les domaines de la télévision et de la radiodiffusion, ainsi que de la formation.

Elles encouragent également la visite de journalistes et l'échange de matériaux d'information télévisée ou radiodiffusée, dont les détails devront être convenus entre les autorités compétentes des deux pays.

Article 20

Les Parties encouragent l'échange de films et la coopération directe dans le domaine de la cinématographie entre les institutions et les organisations dont les activités concernent les événements cinématographiques. Elles encouragent également les rencontres entre experts de ce domaine.

Article 21

Les Parties encouragent le développement de relations dans le domaine de la culture physique et des sports par la coopération entre fédérations, associations et clubs sportifs, ainsi qu'entre les autorités gouvernementales s'occupant de sport, par l'échange de délégations sportives, d'entraîneurs et d'experts. Les formes et

conditions de coopération spécifiques feront l'objet d'accords entre les organisations intéressées.

Article 22

Le présent Accord n'exclut pas les échanges convenus entre les Parties dans d'autres domaines compatibles avec l'esprit du présent Accord.

Article 23

Les participants aux échanges se conformeront aux dispositions législatives de la Partie sur le territoire de laquelle ils se trouvent.

Article 24

Aux fins de l'application du présent Accord, il sera créé une Commission mixte composée de représentants des deux Parties. La Commission mixte se réunira tous les deux ans.

La Commission mixte aura pour mission :

— De déterminer les priorités de la coopération culturelle;

— D'étudier les problèmes qui pourraient se poser lors de l'application du présent Accord ou à la suite de celui-ci;

— De mettre au point des programmes spécifiques de coopération bilatérale pour les deux prochaines années.

Article 25

Le présent Accord entrera en vigueur le jour où la dernière des notes confirmant l'accomplissement par chacune des Parties de leurs formalités internes respectives aura été reçue.

Le présent Accord restera en vigueur pendant une période de cinq ans et sera reconduit automatiquement pour des périodes additionnelles de cinq ans, à moins que l'une des Parties ne notifie à l'autre Partie son intention de le dénoncer moyennant un préavis écrit adressé par la voie diplomatique, six mois avant la date d'expiration de la période considérée.

FAIT à Moscou, le 25 avril 1994, correspondant au 14 Iyar 5754, en double exemplaire, en langues russe, hébraïque et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergences d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de l'Etat d'Israël :	Pour le Gouvernement de la Fédération de Russie :
YITZHAK RABIN	VIKTOR CHERNOMYRDIN

No. 31479

ISRAEL
and
RUSSIAN FEDERATION

Agreement on trade and economic cooperation. Signed at Moscow on 27 April 1994

Authentic texts: Hebrew, Russian and English.

Registered by Israel on 10 January 1995.

ISRAËL
et
FÉDÉRATION DE RUSSIE

Accord relatif au commerce et à la coopération économique. Signé à Moscou le 27 avril 1994

Textes authentiques : hébreu, russe et anglais.

Enregistré par Israël le 10 janvier 1995.

האחר בכתב בצינורות הדיפלומטיים על כוונתו להביא את ההסכם לידי סיום. במקרה כזה, יהפוך ההסכם לבטל ומבוטל שישה חודשים מתאריך ההודעה הנ"ל של הצד האחר.

אם יובא ההסכם לידי סיום, ימשיכו הוראותיו לחול על כל עיסקאות הסחר שנעשו כהתאם להסכם זה אך לא הושלמו לפני סיומו.

נעשה במוסקבה ביום 26 מאי התשנ"ד שהינו 27 באפריל 1994, בשני עותקים כל אחד בשפות העברית, הרוסית והאנגלית, ולכל שלושת הנוסחים דין מקור שווה. במקרה של הבדלי פרשנות, יכריע הנוסח בשפה האנגלית.

בשם ממשלת מדינת ישראל

בשם ממשלת הפדרציה הרוסית

סעיף 12

הצדדים המתקשרים מסכימים להבטיח הגנה מתאימה ויעילה ושמירה על זכויות הקניין התעשייתי, המסחרי והרוחני.

סעיף 13

1. הצדדים המתקשרים מסכימים להקים ועדה משותפת ישראלית-רוסית לסחר ולשיתוף פעולה כלכלי על מנת להקל על יישום ההסכם. הוועדה תתכנס מדי שנה. על מועדי הפגישות יוחלט במשותף.

2. בין היתר, הוועדה:

א. תבדוק את התקדמות יישום ההסכם ותפרט אמצעים שניתן לנקוט בהם על מנת למלא אחר הוראות הסכם זה;

ב. תדון בעניינים הנוגעים לקידום ולפיתוח יחסי הסחר והכלכלה בין שתי המדינות;

ג. תחפש אפשרויות והזדמנויות לקידום ולגיוון יחסי הסחר והכלכלה, לרבות שיתוף פעולה בתחומים כלכליים שונים;

ד. תייעץ בנוגע לכל בעיה העשויה להתעורר במהלך פיתוח יחסי הכלכלה והסחר בין שתי המדינות.

3. הוועדה תגיש לצדדים המתקשרים דוחות והמלצות בנושאים הנ"ל.

סעיף 14

ההסכם ייכנס לתוקף בתאריך ההודעה האחרונה של הצדדים המתקשרים על כך שהם השלימו את הנוהלים הפנימיים הדרושים להפיכת ההסכם לבר תוקף, ויישאר בתוקף עד שצד מתקשר אחד יודיע לצד המתקשר

סעיף 8

הצדדים המתקשרים מסכימים לנקוט בפעולה הדדושה להקמתן של לשכות של נציגים מסחריים או של יועצים מסחריים בכל אחת מהמדינות לשם קידום שיתוף הפעולה המסחרי והכלכלי בין שתי המדינות.

סעיף 9

הצדדים המתקשרים יתירו, בהתאם לחוקים ולתקנות שבתוקף בארצותיהם, להקים בשטחיהם נציגויות של ישויות משפטיות מסחריות של הארץ האחרת, ויעשו כל שביכולתם על מנת להבטיח תנאים נוחים לפעילויותיהם.

סעיף 10

הסכם זה לא יהווה ויתור של הצדדים המתקשרים על זכותם להטיל איסורים או הגבלות על ייבוא, ייצוא או מעבר של טובין כלשהם, בהתאם לחוקים ולתקנות שבתוקף בכל מדינה, בכוונה: להגן על ענייני הביטחון וכן על הסדר הציבורי; להגן על החיים והבריאות של האדם, החי והצומח; להגן על אוצרות לאומיים שהם בעלי ערך אמנותי, היסטורי וארכיאולוגי, וכן לווסת את הפעילות בזהב, כסף, ומתכות יקרות אחרות.

ואולם האיסורים הללו לא יהוו אמצעי כלשהו של אפליה שרירותית או הגבלה סמויה על הסחר בין שתי המדינות.

סעיף 11

הצדדים המתקשרים יעודדו השתתפות של מיזמים ואירגוניים של ארצותיהם בתערוכות ובירידים בינלאומיים הנערכים בארץ האחרת, ויעניקו את הסיוע הדרוש למטרה זו בהתאם לחוקים ולתקנות שבתוקף בכל מדינה הנוגעת לדבר.

לתרום לחילופי הסחר, לרבות תמיכה, אם תידרש, באירגון ובעריכת ירידים, תערוכות, ועידות, פרסום, ייעוץ, ושירותים עסקיים אחרים, וכן ע"י עידוד ויצירת מגעים בין יצרנים, איגודי יצרנים, לשכות מסחר ואיגודים עסקיים מקצועיים אחרים של שתי המדינות.

סעיף 6

הצדדים המתקשרים מסכימים להתייעץ ללא דיחוי, לבקשתו של צד מתקשר, בכל פעם שמוצרים שמקורם בשטח ארצו של צד מתקשר אחד מיובאים לשטח ארצו של הצד האחר, בכמויות מוגדלות ובתנאים ובהתניות אשר גורמים או מאיימים לגרום נזק חמור ליצרנים מקומיים או למוצרים דומים או מתחרים ישירות, בכוונה למצוא פתרונות מידיים לבעיה זו. אם כתוצאה מההתייעצויות האמורות אין הצדדים המתקשרים מסוגלים להגיע להסכמה בתוך פרק זמן סביר על האמצעים למניעת הפגיעה או לתיקונה, יהיה הצד המתקשר המבקש את ההתייעצויות חופשי לנקוט באמצעים מתאימים ביחס לייבוא המוצר הנוגע לדבר, בשיעור ולפרק זמן הדרושים למניעת הפגיעה.

הצד המתקשר האחר יהיה אז חופשי לסטות מהתחייבויותיו לפי הסכם זה, ביחס להיקף סחר שווה במהותו.

במצבים קריטיים שבהם עיכוב עלול לגרום נזק שיהיה קשה לתיקון, אפשר לנקוט בפעולה מתאימה באופן זמני בלא התייעצות מוקדמת, בתנאי שהתייעצויות תיערכנה מיד לאחר נקיטת הפעולה האמורה. בבחירת אמצעים לפי סעיף זה, יעניקו הצדדים המתקשרים עדיפות לאמצעים הגורמים לשיבוש הקל ביותר בתיפקודו של הסכם זה.

הצדדים המתקשרים יעדכנו את הוראות סעיף זה, בהביאם בחשבון את התפתחותם של כללים בינלאומיים שהוסכמו בקשר לעניין זה.

סעיף 7

הצדדים המתקשרים יעשו כמיטב יכולתם על מנת ליישב במשא ומתן כל סכסוך העלול להתעורר מפרשנות ההסכם או מהחלתו.

ב. נובעים כתוצאה מהשתתפות באיגוד מכס כלשהו, אזור סחר חופשי או כל אירגון כלכלי אזורי אשר צד מתקשר הינו חבר בו או עשוי להיות חבר בו בעתיד, בהתאם לסעיף 24 להסכם הכללי בדבר תעריפים וסחר (GATT);

ג. צד מתקשר העניק או עשוי להעניק למדינות מתפתחות בהתאם להסכמים בינלאומיים.

סעיף 3

שיתוף פעולה מסחרי וכלכלי בין שתי המדינות יושג בהתאם לחוקים ולתקנות שבתוקף אצל כל אחת מהם, ויתבצע בתנאים והתניות מסחריים דגילים בין שותפים עסקיים משתי המדינות בהתאם למחירי השוק. תשלומים יתבצעו במטבע הניתן להמרה חופשית, חוץ מאשר במקרים המפורטים בחוקיה של כל מדינה, שבהם הצדדים רשאים להסכים על נוהל תשלומים אחר.

סעיף 4

הצדדים המתקשרים יתירו ייבוא וייצוא זמני בלי תשלום דמי מכס ומסים והיטלים אחרים כלשהם בעלי נפקות שווה, חוץ מהתשלומים בעד נוהלי בית המכס, של טובין וחפצים, לפי הוראות החוק של כל מדינה מתקשרת, בהתאם, לטיפול בייבוא זמני, ובעיקר: דגימות וחומר פרסומי ללא כל ערך מסחרי, פריטים לירידים ולתערוכות, מכולות מסומנות וארזות המשמשות בסחר הבינלאומי ומיועדות לשימוש על בסיס של החזרה.

סעיף 5

הצדדים המתקשרים יקדמו חילופי מידע בכל עניין התורם לקידום שיתוף הפעולה המסחרי והכלכלי ביניהם. הצדדים המתקשרים יקדמו את שיתוף הפעולה המסחרי והכלכלי ע"י אימוץ אמצעים שמטרתם

סעיף 1

הצדדים המתקשרים ינקטו בכל הצעדים המתאימים על מנת להבטיח את הפיתוח הסדיר ואת ההידוק של יחסי הסחר והכלכלה בין שתי המדינות.

סעיף 2

1. הצדדים המתקשרים יעניקו זה לזה יחס של אומה מועדפת ביותר ביחס לטובין שמקורם בשטח ארצו של הצד האחר או שמיוצאים אליו. הוראה זו תחול בעיקר על:

א. דמי מכס והיטלים שונים הנוגעים למוצרים מיובאים ומיוצאים, גם לרבות נהלים לגביית דמי המכס וההיטלים האמורים;

ב. כללים ונהלים הקשורים לייבוא וייצוא, לרבות אלה החלים על שיחרור ממכס, המעבר, האחסנה והשיטעון;

ג. מסים והיטלים פנימיים שונים אחרים, הקשורים ישירות או בעקיפין לטובין מיובאים;

ד. מכירה, רכישה, הובלה, אחסנה והפצה של טובין מיובאים, ושימוש בהם בשוק המקומי.

2. כל צד מתקשר יעניק לטובין, שמקורם בשטח ארצו של הצד האחר, או שמיוצאים אליו, יחס בלתי מפלה בנוגע להגבלות כמותיות, הנפקת רשיונות והחלת תקנות מטבע זר, בעיקר אלה הנוגעות לתשלום בעד טובין ושירותים מיובאים.

3. הוראות פריטים 1 ו-2 לסעיף זה לא יחולו על יתרונות אשר:

א. צד מתקשר העניק או עשוי להעניק למדינות סמוכות על מנת להקל על סחר גבולות;

[HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU]

הסכם

בין

ממשלת מדינת ישראל

לבין

ממשלת הפדרציה הרוסית

בדבר שיתוף פעולה מסחרי וכלכלי

ממשלת מדינת ישראל וממשלת הפדרציה הרוסית (שתיקראנה להלן "הצדדים המתקשרים"), מתוך ההבנה ששיתוף פעולה בסחר ובכלכלה הנם גורמים חיוניים ומשמעותיים בקידום יחסים דו-צדדיים על בסיס יציב, שיוויוני וארוך טווח;

בשאיפתן לפיתוח יחסי הסחר והכלכלה בין שתי המדינות על בסיס השיוויון והתועלת ההדדית;

ברצותן ליצור תנאים נוחים לקידום מגעים הדדיים בין משתתפים בפעילויות כלכליות ואירגונים של שתי המדינות;

הסכימו לאמור:

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ГОСУДАРСТВА ИЗРАИЛВ И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ О ТОРГОВО-ЭКОНОМИЧЕСКОМ СОТРУДНИЧЕСТВЕ

Правительство Государства Израиль и Правительство Российской Федерации /именуемые в дальнейшем "Договаривающиеся Стороны"/,

исходя из понимания, что торговля и экономическое сотрудничество являются необходимыми и важными факторами развития двусторонних отношений на стабильной, равноправной и долгосрочной основе;

стремясь развивать торгово-экономические отношения между двумя странами на основе равноправия и взаимной выгоды;

желая создать благоприятные условия для развития взаимных контактов между участниками экономической деятельности и организациями обеих стран,

договорились о следующем.

Статья I

Договаривающиеся Стороны примут все соответствующие меры с целью обеспечить развитие и укрепление торговых и экономических отношений между двумя странами.

Статья П

I. Договаривающиеся Стороны предоставят друг другу режим наиболее благоприятствуемой нации в отношении товаров, происходящих из или экспортируемых на территорию другой Договаривающейся Стороны. В частности, это будет касаться:

а/ таможенных пошлин и разного рода сборов в отношении импортируемой и экспортируемой продукции, в том числе методов взимания таких пошлин и сборов;

б/ правил и формальностей, связанных с импортом и экспортом, в том числе тех, которые относятся к таможенному оформлению, транзиту, хранению и перевалке;

в/ налогов и других внутренних сборов всех видов, прямо или косвенно относящихся к импортируемым товарам;

г/ продажи, покупки, транспортировки, хранения, распределения и использования импортируемых товаров на внутреннем рынке.

2. Каждая Договаривающаяся Сторона будет предоставлять продукции, происходящей из или экспортируемой на территорию другой Договаривающейся Стороны недискриминационный режим в отношении количественных ограничений, выдачи лицензий и применения правил валютного регулирования, в частности, относящихся к платежам за импортируемые товары и услуги.

3. Положения пунктов I и 2 настоящей Статьи не будут применяться в отношении преимуществ, которые:

а/ одна или другая Договаривающаяся Сторона предоставила или может предоставить соседним странам с целью облегчения приграничной торговли;

б/ являются следствием участия в таможенном союзе, в зоне свободной торговли или в региональной экономической организации, членом которых является или может стать в будущем одна из Договаривающихся Сторон, в соответствии со Статьей XXIУ Генерального Соглашения о торговле и тарифах /ГАТТ/;

в/ одна или другая Договаривающаяся Сторона предоставила или может предоставить в будущем развивающимся странам в соответствии с международными соглашениями.

Статья III

Торговля и экономическое сотрудничество между обеими странами будут вестись в соответствии с действующими законами и правилами и осуществляться на обычных коммерческих условиях между деловыми партнерами обеих стран по рыночным ценам. Платежи будут производиться в свободно конвертируемой валюте, за исключением тех случаев, допускаемых законодательством каждой из стран, когда стороны договариваются об ином порядке платежей.

Статья IУ

Договаривающиеся Стороны будут разрешать временный ввоз и вывоз без уплаты таможенных пошлин и иных налогов и сборов, имеющих эквивалентное действие, кроме сборов за таможенное оформление, товаров и предметов, подпадающих по законодательству каждой из стран под режим временного ввоза, и в частности, образцов и рекламных материалов, не имеющих коммерческой стоимости; изделий

для ярмарок и выставок; маркированных контейнеров и тары, используемых в международной торговле, при условии их обратного вывоза.

Статья У

Договаривающиеся Стороны будут содействовать обмену информацией по всем вопросам, обеспечивающим развитие торгового и экономического сотрудничества между ними. Договаривающиеся Стороны будут обеспечивать развитие торгового и экономического сотрудничества путем принятия мер, направленных на содействие торговому обмену, в том числе путем содействия, в случае необходимости, организации и проведению ярмарок, выставок, конференций, рекламных мероприятий, консультационных и других подобных мероприятий, а также путем поощрения контактов между производителями, объединениями производителей, торговыми палатами и другими профессиональными деловыми ассоциациями обеих стран.

Статья УI

Договаривающиеся Стороны соглашаются незамедлительно проводить консультации по просьбе той или другой Договаривающейся Стороны в тех случаях, если какой-либо вид товара, происходящий из территории одной Договаривающейся Стороны, импортируется на территорию другой Договаривающейся Стороны в таких возросших количествах и на таких условиях, которые наносят или угрожают нанести серьезный ущерб отечественным производителям подобных или непосредственно конкурирующих товаров, с тем, чтобы найти немедленное решение данной проблемы. Если в течение достаточного периода времени Договаривающиеся Стороны не смогут достичь договоренности на этих консультациях о путях предотвращения или ликвидации ущерба, в этом случае та Договаривающаяся Сторона, по инициативе которой были созваны консультации, будет вправе принять такие соответствующие меры в отношении импорта указанных товаров, степень и длительность которых необходимы для предотвращения ущерба. Другая Договаривающаяся Сторона в таком случае будет иметь право отступить от своих обязательств по настоящему Соглашению в примерно эквивалентных объемах торговли.

В критических обстоятельствах, когда задержка в принятии мер может нанести трудновосполнимый ущерб, соответствующие меры могут быть приняты временно до проведения консультаций, при условии, что консультации состоятся немедленно после принятия таких мер.

При выборе мер в соответствии с настоящей Статьей Договаривающиеся Стороны будут отдавать приоритет таким мерам, которые оказывают наименьшее негативное влияние на действие настоящего Соглашения.

Договаривающиеся Стороны будут совершенствовать положения настоящей Статьи с учетом развития международно согласованных правил по данному вопросу.

Статья УП

Договаривающиеся Стороны будут прилагать усилия к тому, чтобы решать посредством переговоров все споры, могущие возникнуть при толковании или применении настоящего Соглашения.

Статья УШ

Договаривающиеся Стороны согласны принять необходимые меры для того, чтобы открыть Торговые представительства или аппараты торговых советников в другой стране с целью содействия развитию торговли и экономическому сотрудничеству между двумя странами.

Статья IX

Договаривающиеся Стороны будут разрешать, в соответствии с действующими законами и правилами их стран, открывать на территории их стран представительства коммерческих организаций другой страны и сделают все возможное для обеспечения благоприятных условий их деятельности.

Статья X

Настоящее Соглашение не влечет за собой отказ Договаривающихся Сторон от их права вводить запреты или ограничения на импорт, экспорт и транзит товаров в соответствии с законами и правилами каждой страны и направленные на: защиту интересов безопасности и общественного порядка; защиту жизни и здоровья человека, животных и растений; защиту национальных сокровищ, представляющих художественную, историческую или археологическую ценность; регулирование операций с золотом, серебром и другими драгоценными металлами.

Однако такие запреты не должны представлять собой средства произвольной дискриминации или скрытого ограничения торговли между двумя странами.

Статья XI

Договаривающиеся Стороны будут поощрять участие предприятий и организаций их стран в международных выставках и ярмарках, проводимых в каждой стране, и будут оказывать в этом необходимое содействие в соответствии с действующими законами и правилами каждой соответствующей страны.

Статья XII

Договаривающиеся Стороны согласились обеспечить адекватную и эффективную защиту и соблюдение прав промышленной, коммерческой и интеллектуальной собственности.

Статья XIII

1. Договаривающиеся Стороны согласились учредить Смешанную Израильско-Российскую Комиссию по торгово-экономическому сотрудничеству с целью содействия выполнению настоящего Соглашения.

Комиссия будет собираться ежегодно. Сроки проведения заседаний Комиссии будут определяться по взаимной договоренности.

2. Комиссия, помимо всего остального, будет:

а/ обсуждать ход выполнения настоящего Соглашения и разрабатывать меры, которые могут быть предприняты для выполнения его условий;

б/ обсуждать вопросы развития и расширения торговли и экономических связей между двумя странами;

в/ изыскивать возможности для расширения и разностороннего развития торговли и экономических связей, включая сотрудничество в различных отраслях экономики;

г/ проводить консультации по проблемам, которые могут возникнуть в ходе развития экономических и торговых связей между двумя странами.

3. Комиссия будет представлять Договаривающимся Сторонам отчеты и рекомендации по вышеуказанным вопросам.

Статья XIV

Настоящее Соглашение вступит в силу с даты последнего из уведомлений Договаривающихся Сторон о выполнении ими внутригосударственных процедур, требующихся для вступления его в силу, и будет действовать до тех пор, пока одна Договаривающаяся Сторона не известит письменно по дипломатическим каналам другую Договари-

вающуюся Сторону о своем намерении прекратить действие настоящего Соглашения. В этом случае Соглашение прекратит свое действие спустя шесть месяцев после даты получения вышеуказанного извещения другой Договаривающейся Стороной.

В случае прекращения действия настоящего Соглашения его положения будут продолжать применяться ко всем торговым сделкам, заключенным в соответствии с настоящим Соглашением, но не завершенным до его прекращения.

Совершено в " " 1994г., что соответствует 5754г., в двух подлинных экземплярах, каждый на иврите, русском и английском языках, причем все три текста имеют одинаковую силу. В случае возникновения расхождений по их толкованию, предпочтение будет отдаваться тексту на английском языке.

За Правительство
Государства Израиль:

Y. Rabin

За Правительство
Российской Федерации:

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE STATE OF ISRAEL AND THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION ON TRADE AND ECONOMIC COOPERATION

The Government of the State of Israel and the Government of the Russian Federation (hereinafter referred to as "The Contracting Parties"),

Proceeding from the understanding that trade and economic cooperation are essential and significant factors for promoting bilateral relations on stable, equitable and long-term basis;

Striving for the development of the trade and economic relations between the two countries on the basis of equality and mutual benefits;

Desiring to create favorable conditions for promoting reciprocal contacts among participants to economic activities and organizations of both countries,

Have agreed as follows:

Article I

The Contracting Parties shall take all appropriate measures in order to ensure the orderly development and the strenghtening of the trade and economic relations between the two countries.

Article II

1. The Contracting Parties shall accord to each other the most-favoured-nation treatment with regard to goods originated from or exported to the territory of the other Party. Specifically, it shall apply to:

[1] Came into force on 18 October 1994, the date of the last of the notifications by which the Contracting Parties informed each other of the completion of the required internal procedures, in accordance with article XIV.

a. Customs duties and various charges pertinent to imported and exported products, including also procedures for levying such duties and charges;

b. rules and formalities related to imports and exports, including those applicable to customs clearance, transit, storage and transhipment;

c. taxes and other various internal charges that, directly or indirectly, relate to imported goods;

d. imported goods' sale, purchase, transportation,storage, distribution, and use on the domestic market.

2. Each Contracting Party shall accord to products originating in,or exported to the territory of the other Contracting Party,non- discriminatory treatment regarding the quantitative restrictions, the issuance of licenses and application of foreign currency regulations-, specifically, pertaining to payment for imported goods and services.

3. The provisions of Items 1 and 2 of this Article shall not apply to any advantages which:

a. either Contracting Party has accorded or may accord to adjacent countries in order to facilitate frontier traffic;

b. ensue as a consequence of participation in any customs union, any free trade area or any regional economic organization wherein either Contracting Party is a member or may become as such in the future, according to Article XXIV of General Agreement on Tariffs and trade (GATT);[1]

c. either Contracting Party has accorded or may accord to developing countries pursuant to international Agreements.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 55, p. 187.

Article III

Trade and economic cooperation between the two countries shall be accomplished in accordance with their respective laws and regulations in force, and will be carried out on normal commercial terms and conditions among business partners of both countries according to the market prices. Payments shall be effected in freely convertible currency, with the exception of cases specified by law of either country where the Parties may agree on other procedure of payments.

Article IV

The Contracting Parties shall permit temporary imports and exports without payment of any customs duties and any other taxes and charges of equivalent effect with the exception of charges for the custom house formalities, of goods and objects, as covered pursuant to either country's law regarding the temporary importation treatment and in particular: samples and advertizing material of no commercial value,items for fairs and exhibitions ,marked containers and packing used in the international trade on a return basis.

Article V

The Contracting Parties shall promote the exchange of information on all matters contributing to the promotion of the trade and economic cooperation between them. The Contracting Parties shall promote the trade and economic cooperation by way of adopting measures aimed at contributing to the trade exchange,including the support,if required , for the organization and holding of fairs ,exhibitions, conferences ,advertizing, consulting and other business services ,as well as by way of encouragement and establishment of contacts among producers,manufacturers associations ,chambers of commerce and other profesional business associations of both countries.

Article VI

The Contracting Parties agree to consult promptly, at the request of either Party, whenever products originating in the territory of the other Party, are imported to the territory of the other Party, in such increased quantities and on such terms and conditions as to cause or threaten to cause serious injury to domestic producers of like or directly competitive products, with the aim of finding immediate solutions to this problem. If as a result of the said consultations the Contracting Parties are unable to reach agreement within a reasonable period of time on the means of preventing or remedying injury,the Party requesting consultations shall be free to take appropriate measures relative to the import of the product concerned to the extent and such time as is necessary to prevent the occurrance of injury.
The other Party shall then be free to deviate from its obligations under this Agreement with respect to substantially equivalent volume of trade.

In critical circumstances where delay would cause damage which it would be difficult to repair, appropriate action may be taken provisionally without prior consultation on the condition that consultations shall be effected immediately after taking such action. In the selection of measures under this article ,the Contracting Parties shall give priority to those measures which cause the least disturbance to the functioning of this Agreement.

The Contracting Parties, shall update the provisions of the present article,taking into account the development of internationally agreed rules regarding this issue.

Article VII

The Contracting Parties to the Agreement shall use their best endeavours to settle through negotiations any dispute that may arise from the interpretation or the application hereof.

Article VIII

The Contracting Parties agree to take necessary action for setting up trade representatives or trade counsellor's offices in either country for the purpose of promoting the trade and economic cooperation between the two countries.

Article IX

The Contracting Parties shall permit, in accordance with the laws and regulations in force in their countries, to establish on their territories representations of commercial legal entities of the other country and shall do everything in their power to ensure favourable conditions of their activities.

Article X

This Agreement shall not entail the renouncement by the Contracting Parties of their right to impose bans or restrictions on any goods import, export and transit in accordance with the laws and regulations in force in either country, with a design to: protect security interests as well as public order; protect life and health of man, animals and plants; protect national treasures that are of artistic, historic and archeologic value; as well as regulate operations in gold, silver and other precious metals.

However, such bans shall not constitute any means of arbitrary discrimination or disguised restriction of trade between the two countries.

Article XI

The Contracting Parties shall encourage enterprises and organizations of their countries to participate in international exhibitions and fairs to be held in either country and shall render necessary assistance for this end in keeping with laws and regulations in force in each relevant country.

Article XII

The Contracting Parties agree to secure adequate and efficient protection and observance of industrial, commercial and intellectual property rights.

Article XIII

1. The Contracting Parties agree to set up a Joint Israeli-Russian Commission on Trade and Economic Cooperation for the purpose of facilitating the implementation of the Agreement. The commision will meet annually. The time of these meetings shall be decided jointly.

2. The Commission,shall,inter alia:

a. review the progress of implementing hereof and elaborate measures that might be taken to fulfil the provisions of this Agreement;

b. discuss matters pertinent to the promotion and the development of the trade and economic relations between the two countries;

c. look for possibilities and opportunities for promoting and diversifying the trade and economic relations, including the cooperation in various fields of economy.

d. consult on any problems that may arise in the course of developing the economic and trade relations between the two countries.

3. The Commission shall submit to the Contracting Parties, reports and recommendations on the above-mentioned issues.

Article XIV

This Agreement shall come into force on the date of the last notification of the Contracting Parties to the effect that they have accomplished the internal procedures required for making this Agreement effective, and it shall remain in force until either Contracting Party notifies the other Party in writing through diplomatic channels of its intention to terminate this Agreement. In such a case, the Agreement shall become null and void six months from the date of the above-mentioned notification by the other Party.

Should this Agreement be terminated its provisions shall continue to be applied to all trade transactions concluded pursuant to this Agreement but not completed before its termination.

Done in ..... 1994, that corresponds to .....5754, in duplicate each in the Hebrew, Russian and English languages, all the three texts being equally authentic. In case of divergency of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the State of Israel:

Y. Rabin [1]

For the Government of the Russian Federation:

[2]

[1] Yitzhak Rabin.
[2] Viktor Chernomyrdin.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] ENTRE LE GOUVERNEMENT DE L'ÉTAT D'ISRAËL ET LE GOUVERNEMENT DE LA FÉDÉRATION DE RUSSIE RELATIF AU COMMERCE ET À LA COOPÉRATION ÉCONOMIQUE

Le Gouvernement de l'Etat d'Israël et le Gouvernement de la Fédération de Russie (ci-après dénommés les Parties contractantes),

Persuadés que le commerce et la coopération économique sont un facteur essentiel et significatif pour l'encouragement des relations bilatérales sur une base stable, équitable et durable,

Attachés au développement de relations économiques et commerciales entre les deux pays sur une base d'égalité et d'avantages mutuels,

Désireux de créer des conditions favorables à l'encouragement des contacts réciproques entre participants aux activités économiques et organismes des deux pays,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les Parties contractantes prennent toutes les mesures appropriées aux fins du développement et du renforcement des relations économiques et commerciales entre les deux pays.

Article II

1. Les Parties contractantes s'accordent mutuellement le traitement de la nation la plus favorisée en ce qui concerne les marchandises provenant du territoire de l'autre Partie ou exportées vers le territoire de l'autre Partie. Ces dispositions s'appliquent en ce qui concerne :

a) Les droits de douane et diverses taxes appliquées aux produits d'importation ou d'exportation, y compris les procédures de perception de ces droits ou taxes;

b) Les règles et formalités requises en matière d'importation et d'exportation, y compris celles qui s'appliquent au dédouanement, au transit, à l'emmagasinage et au transbordement;

c) Les taxes et autres droits internes qui ont une incidence directe ou indirecte sur les produits importés;

d) La vente, l'achat, le transport, l'emmagasinage, la distribution et l'utilisation sur le marché domestique des produits importés.

2. Chacune des Parties contractantes accorde aux produits originaires de l'autre Partie contractante ou exportés dans l'autre Partie un traitement non discriminatoire concernant les restrictions quantitatives, la délivrance de licences et l'application de la réglementation en matière de change, notamment s'agissant du paiement de produits ou de services importés.

[1] Entré en vigueur le 18 octobre 1994, date de la dernière des notifications par lesquelles les Parties contractantes se sont informées de l'accomplissement des procédures internes requises, conformément à l'article XIV.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas aux avantages

a) Que l'une ou l'autre Partie contractante accorde ou pourrait accorder à des pays limitrophes afin de faciliter le commerce frontalier;

b) Accordés dans le cadre d'une union douanière, une zone de libre échange ou une organisation économique régionale à laquelle l'une ou l'autre des Parties contractantes appartiendrait ou dont elle pourrait devenir membre conformément à l'article XXIV de l'Accord général sur les tarifs douaniers et le commerce (GATT)[1];

c) Que l'un ou l'autre Partie contractante a accordés ou pourrait accorder à des pays en développement en vertu d'accords internationaux.

Article III

Le commerce et la coopération économique entre les deux pays se déroulent conformément aux lois et règlements respectifs applicables et sont soumis aux conditions commerciales normales entre partenaires commerciaux des deux pays selon les prix du marché. Les paiements s'effectuent en monnaie librement convertible sauf dans des cas spécifiés par la législation de l'un ou l'autre pays lorsque les Parties peuvent convenir d'autres procédures en matière de paiement.

Article IV

Les Parties contractantes autorisent l'importation et l'exportation temporaire en exonération de tous droits de douane, taxes et autres prélèvements de même nature à l'exception des redevances dues pour les formalités de stockage, des marchandises et des objets, conformément à la législation de l'un ou l'autre pays relative à la gestion des importations temporaires, s'agissant en particulier des échantillons et matériels publicitaires sans valeur commerciale, des marchandises destinées aux foires et expositions et des conteneurs et emballages spéciaux consignés, utilisés dans le commerce international.

Article V

Les Parties contractantes facilitent les échanges d'informations relatifs à toutes questions contribuant à l'encouragement de leur coopération en matière économique et commerciale. Les Parties contractantes encouragent la coopération en matière économique et commerciale par l'adoption de mesures visant à développer les échanges commerciaux, notamment en contribuant, en cas de besoin, à l'organisation et au déroulement de foires, d'expositions, de conférences, au développement de la publicité, des consultations et d'autres services en matière commerciale, ainsi que par l'encouragement et l'établissement de contacts entre associations de producteurs, de fabricants, de chambres de commerce et d'autres associations professionnelles industrielles et commerciales des deux pays.

Article VI

Si l'importation de marchandises provenant du territoire de l'autre Partie atteint un volume tel et à des conditions telles qu'elle cause ou menace de causer un sérieux préjudice aux producteurs de marchandises identiques ou équivalentes de la première Partie, les Parties contractantes sont convenues de se consulter sans délai, à la demande de ladite Partie, afin de résoudre immédiatement cette question. S'il

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 55, p. 187.

s'avère impossible de parvenir à un accord dans des délais raisonnables sur les moyens d'empêcher le préjudice, la Partie qui aura réclamé les consultations est habilitée à prendre des mesures appropriées relatives à l'importation des marchandises en question dans la mesure et pendant la période nécessaires pour remédier à ce préjudice. Dans ce cas l'autre Partie contractante est habilitée à suspendre ses obligations en vertu du présent Accord pour un volume d'importations à peu près équivalent.

En cas de circonstances critiques telles que des retards risqueraient de causer des dommages difficilement réparables, des mesures conservatoires peuvent être prises avant toute consultation à condition que les consultations débutent immédiatement après l'imposition de ces mesures. Dans le choix des mesures adoptées en vertu du présent article, les Parties contractantes donnent la priorité à celles qui sont les moins préjudiciables au fonctionnement du présent Accord.

Les Parties contractantes mettent les dispositions du présent article en conformité avec l'évolution du droit international en la matière.

Article VII

Les Parties contractantes s'efforcent de résoudre par le moyen de consultation tout différend qui pourrait surgir en matière d'interprétation ou d'application du présent Accord.

Article VIII

Les Parties contractantes conviennent de prendre les mesures nécessaires en vue de la création dans chaque pays de missions commerciales ou d'un corps de conseillers commerciaux pour la promotion du commerce et de la coopération économique entre les deux pays.

Article IX

Les Parties contractantes autorisent, conformément aux lois et règlements en vigueur dans leur pays, l'ouverture sur leur territoire de représentations d'organismes commerciaux de l'autre pays et s'efforcent pleinement de leur assurer des conditions favorables à l'exercice de leurs activités.

Article X

Les dispositions du présent Accord ne limitent en aucune manière le droit des Parties contractantes soit de prononcer des interdictions ou d'imposer des restrictions concernant l'importation, l'exportation ou le transit de toute marchandise, conformément aux lois et aux règlements en vigueur dans leur pays, aux fins d'assurer la protection de leurs intérêts en matière de sécurité et de santé publique, de protéger la vie et la santé de l'homme, des animaux et des plantes, de préserver le patrimoine national artistique, historique et archéologique et de surveiller les opérations portant sur l'or, l'argent et d'autres métaux précieux.

Néanmoins ces interdictions ne doivent pas constituer un moyen de discrimination arbitraire ou de restriction déguisée au commerce entre les deux pays.

Article XI

Les Parties contractantes encouragent les entreprises et organismes de leur pays à participer aux foires et expositions internationales qui se tiennent dans leurs

pays respectifs et accordent l'assistance nécessaire à cette fin, conformément aux lois et règlements en vigueur dans leurs pays.

Article XII

Les Parties contractantes conviennent d'assurer une protection adéquate et efficace des droits de propriété industrielle, commerciale et intellectuelle et s'engagent à les observer.

Article XIII

1. Aux fins de faciliter l'application de l'Accord les Parties contractantes conviennent de créer une commission mixte israélo-russe pour la coopération économique et commerciale. La commission se réunit annuellement. La date des réunions est convenue en commun.

2. La commission a notamment pour fonction :

a) De veiller à l'application du présent Accord et proposer les mesures à prendre pour l'application des dispositions du présent Accord;

b) De débattre de questions relatives à l'encouragement et au développement du commerce et des relations économiques entre les deux pays;

c) D'examiner les possibilités permettant d'accroître et de diversifier le commerce et les relations économiques, notamment par la coopération dans différents domaines économiques;

d) De tenir des consultations concernant tout problème pouvant surgir dans le cours des relations économiques et commerciales entre les deux pays;

3. La commission soumet aux Parties contractantes des rapports et des recommandations concernant les problèmes susmentionnés.

Article XIV

Le présent Accord entre en vigueur à la date de la dernière notification par laquelle les Parties contractantes s'informent de l'accomplissement des formalités de droit interne nécessaires à l'entrée en vigueur du présent Accord et le demeure à moins que l'une des Parties contractantes ne notifie par écrit à l'autre Partie par la voie diplomatique son intention de le dénoncer. Dans ce cas, l'Accord cesse de prendre effet six mois après réception de ladite notification à l'autre Partie.

En cas de dénonciation du présent Accord, ses dispositions continuent à s'appliquer à toute transaction commerciale conclue en vertu du présent Accord et non parvenue à son terme avant la dénonciation.

FAIT à Moscou, le 27 avril 1974, soit le 16 yiar 5754, en deux exemplaires dans les langues hébraïque, russe et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas d'interprétation divergente la version en langue anglaise prévaudra.

Pour le Gouvernement de l'Etat d'Israël :	Pour le Gouvernement de la Fédération de Russie :
YITZHAK RABIN	VIKTOR TCHERNOMYRDINE

No. 31480

UNITED NATIONS
(UNITED NATIONS ENVIRONMENT PROGRAMME)
and
ICELAND

Host Government Agreement regarding the arrangements for the Meeting of Experts on the Protection of the Marine Environment from Land-based Activities, Reykjavik, 6-10 March 1995 (with annexes). Signed at Nairobi and at Reykjavik on 13 Jannary 1995

Authentic text: English.

Registered ex officio *on 13 January 1995.*

ORGANISATION DES NATIONS UNIES
(PROGRAMME DES NATIONS UNIES
POUR L'ENVIRONNEMENT)
et
ISLANDE

Accord de Gonvernement-hôte relatif aux arrangements en vue de la réunion d'experts sur la protection de l'environnement marin dne aux activités d'origine tellurique, devant avoir lieu à Reykjavik du 6 an 10 mars 1995 (avec annexes). Signé à Nairobi et à Reykjavik le 13 janvier 1995

Texte authentique : anglais.

Enregistré d'office le 13 janvier 1995.

HOST GOVERNMENT AGREEMENT[1] BETWEEN THE UNITED NATIONS (UNITED NATIONS ENVIRONMENT PROGRAMME) AND THE GOVERNMENT OF ICELAND REGARDING THE ARRANGEMENTS FOR THE MEETING OF EXPERTS ON THE PROTECTION OF THE MARINE ENVIRONMENT FROM LAND-BASED ACTIVITIES, REYKJAVIK, 6-10 MARCH 1995

Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

[1] Came into force on 13 January 1995 by signature.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] DE GOUVERNEMENT-HÔTE ENTRE L'ORGANISATION DES NATIONS UNIES (PROGRAMME DES NATIONS UNIES POUR L'ENVIRONNEMENT) ET LE GOUVERNEMENT DE L'ISLANDE RELATIF AUX ARRANGEMENTS EN VUE DE LA RÉUNION D'EXPERTS SUR LA PROTECTION DE L'ENVIRONNEMENT MARIN DUE AUX ACTIVITÉS D'ORIGINE TELLURIQUE, DEVANT AVOIR LIEU À REYKJAVIK DU 6 AU 10 MARS 1995

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

[1] Entré en vigueur le 13 janvier 1995 par la signature.

No. 31481

UNITED NATIONS
(UNITED NATIONS DEVELOPMENT PROGRAMME)
and
HONDURAS

Basic Agreement concerning assistance by the United Nations Development Programme to the Government of Honduras. Signed at Tegucigalpa on 17 January 1995

Authentic texts: English and Spanish.

Registered ex officio *on 17 January 1995.*

ORGANISATION DES NATIONS UNIES
(PROGRAMME DES NATIONS UNIES
POUR LE DÉVELOPPEMENT)
et
HONDURAS

Accord de base relatif à une assistance du Programme des Nations Unies pour le développement au Gouvernement hondurieu. Signé à Tegucigalpa le 17 janvier 1995

Textes authentiques : anglais et espagnol.

Enregistré d'office le 17 janvier 1995.

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF HONDURAS AND THE UNITED NATIONS DEVELOPMENT PROGRAMME

WHEREAS the General Assembly of the United Nations has established the United Nations Development Programme (hereinafter called the UNDP) to support and supplement the national efforts of developing countries to solve their most important economic development problems and to promote social progress and better standards of life; and

WHEREAS the Government of the Republic of Honduras being responsible for formulation and execution of its development policies and strategies, deems it convenient to solicit UNDP's technical assistance to assist in the attainment of economic and social development objectives for the benefit of its people;

NOW THEREFORE the Government and UNDP (hereinafter called the Parties) have agreed to enter into this agreement in a spirit of friendly cooperation.

Article I
Scope of this Agreement

1. This Agreement embodies the basic conditions under which the UNDP and its Executive Agencies shall assist the Government in carrying out its development projects, and under which such UNDP-assisted projects shall be executed. It shall apply to all such UNDP assistance and to such Project Documents or other instruments (hereinafter called Project Documents) as the Parties may conclude to define the particulars of such assistance and the respective responsibilities of the Parties and the Executing Agency hereunder in more detail in regard to such projects.

2. Assistance shall be provided by the UNDP under this Agreement only in response to requests submitted by the Government through the Secretary for Planning, Coordination and Budget (SECPLAN), the national liaison entity, and approved by the UNDP. Such assistance shall be made available to the Government, or to such entity as the Government may designate, and shall be furnished and received in accordance with the relevant and applicable resolutions and decisions of the competent UNDP organs, and subject to the availability of the necessary funds to the UNDP.

[1] Came into force provisionally on 17 January 1995 by signature, in accordance with article XIII (1).

Article II
Forms of Assistance

1. Assistance which may be made available by the UNDP at the request of the Government under this Agreement may consist of:

(a) The services of advisory experts and consultants, including consultant firms or organizations, to be selected in consultation with the Government by and responsible to, the UNDP or the Executing Agency concerned;

(b) The services of operational experts proposed by the Executing Agency and selected by the Government, to perform functions of an operational, executive or administrative character (OPAS) as civil servants of the Government or as employees of such entities as the Government may designate under Article I, paragraph 2, hereof;

(c) The services of members of the United Nations Volunteers (hereinafter called volunteers);

(d) Equipment and supplies not readily available in Honduras (hereinafter called the country);

(e) Seminars, training programmes, demonstration projects and related activities;

(f) Scholarships and fellowships, or similar arrangements under which candidates nominated by the Government and approved by the Executing Agency concerned may study or receive training; and

(g) Any other form of assistance which may be agreed upon by the Government and the UNDP.

2. Requests for assistance shall be presented by the Government, through SECPLAN, to UNDP through the UNDP resident representative in the country (referred to in paragraph 4 (a) of this Article), and in the form and in accordance with procedures established by the UNDP for such requests. The Government shall provide the UNDP with all appropriate facilities and relevant information to appraise the request, including when feasible, an expression of its intent with respect to the follow-up of investment-oriented projects.

3. Assistance may be provided by the UNDP to the Government either directly, with such external assistance as it may deem appropriate, or through an Executing Agency, which shall have primary responsibility for carrying out UNDP assistance to the project and which shall have the status of an independent contractor for this purpose. Where assistance is provided by the UNDP directly to the Government, all references in this Agreement to an Executing Agency shall be construed to refer to the UNDP, unless clearly inappropriate from the context.

4. (a) The UNDP may maintain a permanent mission in the country, headed by a resident representative, to represent the UNDP therein and be the principal channel of communication with the Government on all Programme matters. The resident representative shall have full responsibility and ultimate authority on behalf of the UNDP Administrator, for the UNDP programme in all its aspects in the country, and shall be team leader in regard to such representatives of other United Nations organizations as may be posted in the country, taking into account their professional competence and their relations with appropriate organs of the Government. The resident representative shall maintain liaison with SECPLAN and other competent entities of the Government and shall inform the Government of the policies, criteria and procedures of the UNDP and other relevant programmes of the United Nations. He shall assist the Government, as may be required, in the preparation of UNDP country programme and project requests, as well as proposals for country programme or project changes, assure proper co-ordination of all assistance rendered by the UNDP through various Executing Agencies or its own consultants, assist the Government, as may be required, in co-ordinating UNDP activities with national, bilateral and multilateral programmes within the country, and carry out such other functions as may be entrusted to him by the Administrator or by an Executing Agency.

(b) The UNDP mission in the country shall have such other staff as the UNDP may deem appropriate to its proper functioning. The UNDP shall notify the Government from time to time of the names of the members, and of the families of the members, of the mission, and of changes in the status of such persons.

Article III
Execution of Projects

1. The Government shall remain responsible for its UNDP-assisted development projects and the realization of their objectives as described in the relevant Project Documents, and shall carry out such parts of such projects as may be stipulated in the provisions of this Agreement and such Project Documents. The UNDP undertakes to complement and supplement the Government's participation in such projects through assistance to the Government in pursuance of this Agreement and the Work Plans forming part of such Project Documents, and through assistance to the Government in fulfilling its intent with respect to investment follow-up. The Government, through SECPLAN, shall inform UNDP of the National Implementing Agency directly responsible for the Government's participation in each UNDP-assisted project. Without prejudice to the Government's overall responsibility for its projects, the Parties may agree that an Executing Agency shall assume primary responsibility for execution of a project in consultation and agreement with SECPLAN, and any arrangements to this effect shall be stipulated in the project Work Plan forming part of the Project Document together with arrangements, if any, for transfer of such responsibility, in the course of project execution, to the Government or to an entity designated by the Government.

2. Compliance by the Government with any prior obligations agreed to be necessary or appropriate for UNDP assistance to a particular project shall be a condition of performance by the UNDP and the Executing Agency of their responsibilities with respect to that project. Should provision of such assistance be

commenced before such prior obligations have been met, it may be terminated or suspended without notice and at the discretion of the UNDP.

3. Any agreement between the Government and an Executing Agency concerning the execution of a UNDP-assisted project or, as applicable, between the Government and an operational expert shall be subject to the provisions of this Agreement.

4. The National Implementing Agency shall as appropriate and in consultation with the Executing Agency assign a full-time Director for each project who shall perform such functions as are assigned to him by the National Implementing Agency. The Executing Agency shall as appropriate and in consultation with the Government appoint a Chief Technical Adviser or Project Co-ordinator responsible to the Executing Agency to oversee the Executing Agency's participation in the project at the project level. He shall supervise and co-ordinate activities of experts and other Executing Agency personnel and be responsible for the on-the-job training of national Government counterparts. He shall be responsible for the management and efficient utilization of all UNDP-financed inputs, including equipment provided to the project.

5. In the performance of their duties, advisory experts, consultants and volunteers shall act in close consultation with the Government and with persons or bodies designated by the Government, and shall comply with such instructions from the Government as may be appropriate to the nature of their duties and the assistance to be given and as may be mutually agreed upon between the UNDP and the Executing Agency concerned and the Government. Operational experts, where provided, at the request of the Government, shall be solely responsible to, and be under the exclusive direction of, the Government or the entity to which they are assigned, but shall not be required to perform any functions incompatible with their international status or with the purposes of the UNDP or of the Executing Agency. The Government undertakes that the commencing date of each operational expert in its service shall coincide with the effective date of his contract with the Executing Agency concerned.

6. Recipients of fellowships shall be nominated by the Government and selected by the Executing Agency. Such fellowships shall be administered in accordance with the fellowship policies and practices of the Executing Agency.

7. Title to technical equipment, materials, supplies and other property financed or provided by the UNDP shall vest with UNDP and shall, upon completion of the project, be transferred to the Government or to an entity nominated by it, except and unless the Parties agree otherwise.

8. (a) The Parties agree to cooperate and exchange information on any discoveries, inventions or works resulting from UNDP-assisted programmes under this Agreement, and to take such steps as are necessary through registration or otherwise, to ensure their most efficient and effective use and exploitation free of royalties by the Government and the UNDP in the country.

(b) Patent rights, copyrights, and other similar intellectual property rights in any discoveries, inventions or works which are solely and specifically invented by experts and/or other persons engaged by the Government or resulting from programmes or projects fully funded by the Government under this Agreement shall

belong to the Government. However, the UNDP shall in such cases be entitled to the use and exploitation of such intellectual property rights in its programmes and projects outside the Country free of royalties or other charges.

(c) Except as provided in subparagraph (b) of this paragraph, title to any patent rights, copyrights, and other similar intellectual property rights in any discoveries, inventions or works resulting from UNDP-assisted programmes or projects under this Agreement shall vest in the UNDP. However, the Government shall in such cases be entitled to the use and exploitation of such intellectual property rights within the Country free of royalties or other charges.

9. Where, following consultations and in agreement with the Government, the execution of a programme or project will be entrusted to the Government for National Execution, the Parties shall, by an Exchange of Letters, establish the terms and conditions governing the implementation of such programme or project. The Exchange of Letters shall constitute an integral part of this Agreement.

Article IV
Information concerning programmes and projects

1. The Government shall furnish the UNDP with such relevant reports, maps, accounts, records, statements, documents and other information as it may request concerning any UNDP-assisted project, its execution or its continued feasibility and soundness, or concerning the compliance by the Government with its responsibilities under this Agreement or Project Documents. It is understood that the release of information restricted by the Government due to national security will be subject to consultations between the Government and UNDP.

2. The UNDP undertakes that the Government shall be kept currently informed of the progress of its assistance activities under this Agreement. Either Party shall have the right, at any time, to observe the progress of operations on UNDP-assisted projects.

3. The Government shall, subsequent to the completion of a UNDP-assisted project, make available to the UNDP at its request information as to benefits derived from and activities undertaken to further the purposes of that project, including information necessary or appropriate to its evaluation or to evaluation of UNDP assistance, and shall consult with and permit observation by the UNDP for this purpose.

4. Any information or material which the Government is required to provide to the UNDP under this Article shall be made available by the Government to an Executing Agency at the request of the Executing Agency concerned.

5. The Parties shall consult each other regarding the publication, as appropriate, of any information relating to any UNDP-assisted project or to benefits derived therefrom. However, any information relating to any investment-oriented project may be released by the UNDP to potential investors, unless and until the Government has

requested the UNDP in writing to restrict the release of information relating to such project. Any project resulting from the released information by the UNDP shall require the approval by the Government.

Article V
Participation and contribution of Government in Execution of Programmes and Projects

1. In fulfillment of the Government's responsibility to participate and cooperate in the execution of the projects assisted by the UNDP under this Agreement, it shall contribute the following in kind which should be detailed in relevant Project Documents.

(a) local counterpart professional and other services, including national counterparts to operational experts;

(b) land, buildings, and training and other facilities available or produced within the country; and

(c) equipment, materials and supplies available or produced within the country.

2. Whenever the provision of equipment forms part of UNDP assistance to the Government, the latter shall meet charges relating to customs clearance of such equipment, its transportation from the port of entry to the project site together with any incidental handling or storage and related expenses, its insurance after delivery to the project site, and its installation and maintenance.

3. The Government shall also meet the salaries of trainees and recipients of fellowships in accordance with local conditions of service

4. If so provided in the Project Document, the Government shall pay, or arrange to have paid, to the UNDP or an Executing Agency, the sums required, to the extent specified in the Project Budget of the Project Document, for the provision of any of the items enumerated in paragraph 1 of this Article, whereupon the Executing Agency shall obtain the necessary items and account annually to the UNDP for any expenditures out of payments made under this provision.

5. Moneys payable to the UNDP under the preceding paragraph shall be paid to an account designated for this purpose by the Secretary-General of the United Nations and shall be administered in accordance with the applicable financial regulations of the UNDP.

6. The cost of items constituting the Government's contribution to the project and any sums payable by the Government in pursuance of this Article, as detailed in Project Budgets, shall be considered as estimates based on the best information available at the time of preparation of such Project Budgets. Such sums, upon analysis, shall be subject to adjustment whenever necessary to reflect the actual cost of any such items purchased thereafter.

7. The Government shall as appropriate display suitable signs at each project identifying it as one assisted by the UNDP and the Executing Agency.

Article VI
Assessed Programme Costs and Other Items Payable In Local Currency

1. In addition to the contribution referred to in Article V above, the Government shall contribute towards the assistance provided by UNDP by paying or arranging to pay for the following local costs or facilities in the amounts agreed to between the Government and the UNDP and specified in the relevant Project Document or otherwise determined by the UNDP governing bodies:

(a) The local living costs of advisory experts and consultants assigned to projects in the country;

(b) Local administrative and clerical services, including necessary local secretarial help, interpreter-translators, and related assistance;

(c) Transportation of personnel within the country; and

(d) Postage and telecommunications for official purposes.

2. The Government shall also pay each operational expert directly the salary, allowances and other related emoluments which would be payable to one of its nationals if appointed to the post involved. It shall grant an operational expert the same annual and sick leave as the Executing Agency concerned grants its own officials, and shall make any arrangement necessary to permit him to take home leave to which he is entitled under the terms of his service with the Executing Agency concerned. Should his service with the Government be terminated by it under circumstances which give rise to an obligation on the part of an Executing Agency to pay him an indemnity under its contract with him, the Government shall contribute to the cost thereof the amount of separation indemnity which would be payable to a national civil servant or comparable employee of like rank whose service is terminated in the same circumstances.

3. The Government undertakes to furnish in kind the following local services and facilities:

(a) The necessary office space and other premises;

(b) Such medical facilities and services for international personnel as may be available to national civil servants;

(c) Simple but adequately furnished accommodation to volunteers; and

(d) Assistance in finding suitable housing accommodation for international personnel, and the provision of such housing to operational experts under the same conditions as to national civil servants of comparable rank.

4. The Government shall also contribute towards the expenses of maintaining the UNDP mission in the country by paying annually to the UNDP a lump sum mutually agreed between the Parties to cover the following expenditures:

(a) An appropriate office with equipment and supplies, adequate to serve as local headquarters for the UNDP in the country;

(b) Appropriate local secretarial and clerical help, interpreters, translators and related assistance;

(c) Transportation of the resident representative and his staff for official purposes within the country; and

(d) Postage and telecommunications for official purposes;

5. The Government shall have the option of providing in kind and, for the total agreed to, the facilities referred to in paragraph 4 above, with the exception of item (b).

6. Moneys payable under the provisions of this Article, other than under paragraph 2, shall be paid by the Government and administered by the UNDP in accordance with Article V, paragraph 5.

Article VII
Relation to Assistence from Other Sources

In the event that assistance towards the execution of a project is obtained by either Party from other sources, the Parties shall consult each other and the Executing Agency with a view to effective co-ordination and utilization of assistance received by the Government from all sources. The obligations of the Government hereunder shall not be modified by any arrangements it may enter into with other entities co-operating with it in the execution of a project.

Article VIII
Use of Assistance

The Government shall exert its best efforts to make the most effective use of the assistance provided by the UNDP and shall use such assistance for the purpose for which it is intended. Without restricting the generality of the foregoing, the Government shall take such steps to this end as are specified in the Project Document.

Article IX
Privileges and Immunities

1. The Government shall apply to the United Nations and its organs, including the UNDP and United Nations subsidiary organs within the UNDP mission, their property, funds and assets, and to their officials, including the resident representative and other

members of the UNDP mission in the country, the provisions of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations of 13 February 1946.[1]

2. The Government shall apply to each Specialized Agency acting as an Executing Agency, its property, funds and assets, and to its officials, the provisions of the Convention on the Privileges and Immunities of the Specialized Agencies of 21 November 1947,[2] including any Annex to the Convention applicable to such Specialized Agency.

3. The Government shall grant to the resident representative the same privileges, immunities, exemptions and facilities accorded to heads of diplomatic missions, in accordance with international law. The Government shall also grant to the representatives of other United Nations subsidiary organs within the UNDP mission additional privileges and immunities for the effective exercise of their functions, in accordance with international law, as are granted by the Government to members of diplomatic missions of comparable ranks. Such additional privileges and immunities shall be specified in an exchange of letters between the Government and the UNDP.

4. (a) Except as the Parties may otherwise agree in Project Documents relating to specific projects, the Government shall grant all persons performing services on behalf of the UNDP or a Specialized Agency who are not covered by paragraphs 1 and 2 above the facilities provided for in Sections 18 or 19 respectively of the Conventions on the Privileges and Immunities of the United Nations or of the Specialized Agencies. Such facilities shall not be granted to Government nationals employed locally on behalf of the UNDP or a Specialized Agency.

(b) For purposes of the instrument on privileges and immunities referred to in the preceding parts of this Article:

(1) All papers and documents relating to a project in the possession or under the control of the persons referred to in sub-paragraph 4 (a) above shall be deemed to be documents belonging to the United Nations or the Specialized Agency concerned; and

(2) Equipment, materials and supplies brought into or purchased or leased by those persons within the country for purposes of a project shall be deemed to be property of the United Nations or the Specialized Agency concerned, as the case may be.

5. The expression "persons performing services" as used in Articles IX, X and XIII of this Agreement covers operational experts, volunteers, consultants, and juridical as well as natural persons and their employees. It includes governmental or non-governmental organizations or firms which UNDP may retain, whether as an Executing Agency or otherwise, to execute or to assist in the execution of UNDP assistance to a project, and their employees. Nothing in this Agreement shall be construed to limit the privileges, immunities or facilities conferred upon such organizations or firms or their employees in any other instrument signed by the Government.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1, p. 15, and vol. 90 p. 327 (corrigendum to vol. 1, p. 18).

[2] *Ibid.*, vol. 33, p. 261. For the final and revised texts of annexes published subsequently, see vol. 71, p. 318; vol. 79, p. 326; vol. 117, p. 386; vol. 275, p. 298; vol. 314, p. 308; vol. 323, p. 364; vol. 327, p. 326; vol. 371, p. 266; vol. 423, p. 284; vol. 559, p. 348; vol. 645, p. 340; vol. 1057, p. 320, and vol. 1060, p. 337.

Article X
Facilities for Execution of UNDP Assistance

1. The Government shall take any measures which may be necessary to exempt the UNDP, its Executing Agencies, their experts and other persons performing services on their behalf from regulations or other legal provisions which may interfere with operations under this Agreement, and shall grant them such other facilities as may be necessary for the speedy and efficient execution of UNDP assistance. It shall, in particular, grant them the following rights and facilities:

(a) prompt clearance of experts and other persons performing services on behalf of the UNDP or an Executing Agency;

(b) prompt issuance without cost of necessary visas, licenses or permits;

(c) access to the site of work and all necessary rights of way;

(d) free movement within or to or from the country, to the extent necessary for proper execution of UNDP assistance;

(e) the most favourable legal rate of exchange;

(f) any permits necessary for the importation of equipment, materials and supplies, and for their subsequent exportation;

(g) any permits necessary for importation of property belonging to and intended for the personal use or consumption of officials of the UNDP, its Executing Agencies, or other persons performing services on their behalf, and for the subsequent exportation of such property; and

(h) prompt release from customs of the items mentioned in sub-paragraphs (f) and (g) above.

2. Assistance under this Agreement being provided for the benefit of the Government and people of Honduras, the Government shall bear all risks of operations arising under this Agreement. It shall be responsible for dealing with claims which may be brought by third parties against UNDP or an Executing Agency, their officials or other persons performing services on their behalf, and shall hold them harmless in respect of claims or liabilities arising from operations under this Agreement. The foregoing provision shall not apply where the Parties and the Executing Agency are agreed that a claim or liability arises from the gross negligence or wilful misconduct of the above-mentioned individuals.

Article XI
Suspension or termination of Assistance

1. The UNDP may by written notice to the Government and to the Executing Agency concerned suspend its assistance under this Agreement, if in the judgement of the UNDP any circumstance arises which interferes with or threatens to interfere

with the successful oompletion of the programme or the accomplishment of its purposes. The UNDP may, in the same or a subsequent written notice, indicate the conditions under which it is prepared to resume its assistance. Any such suspension shall continue until such time as the specified conditions are accepted by the Government, and the Government as well as the Executing Agency receive written notice from the UNDP of its readiness to resume its assistance.

2. If the circumstances giving rise to the suspension shall continue for a period of fourteen days after the written notice provided for in paragraph 1 of this Article has been given by the UNDP, then at any time thereafter during the continuation of the said circumstances, the UNDP may by written notice to the Government and the Executing Agency terminate its assistance.

3. The provisions of this Article shall be without prejudice to any other rights or remedies the UNDP may have in the circumstances, whether under general principles of law or otherwise.

Article XII
Settlement of Disputes

1. Any dispute between the UNDP and the Government arising out of or relating to this Agreement which is not settled by negotiation or other agreed mode of settlement shall be submitted to arbitration at the request of either Party. Each Party shall appoint one arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall appoint a third, who shall be the chairman. If within thirty days of the request for arbitration either Party has not appointed an arbitrator or if within fifteen days of the appointment of two arbitrators the third arbitrator has not been appointed, either Party may request the President of the International Court of Justice to appoint an arbitrator. The procedure of the arbitration shall be fixed by the arbitrators, and the expenses of the arbitration shall be borne by the Parties as assessed by the arbitrators. The arbitral award shall contain a statement of the reasons on which it is based and shall be accepted by the Parties as the final adjudication of the dispute.

2. Any dispute between the Government and an operational expert arising out of or relating to the conditions of his service with the Government may be referred to the Executing Agency providing the operational expert by either the Government or the operational expert involved, and the Executing Agency concerned shall use its good offices to assist them in arriving at a settlement. If the dispute cannot be settled in accordance with the preceding sentence or by other agreed mode of settlement, the matter shall at the request of either Party be submitted to arbitration following the same provisions as are laid down in paragraph 1 of this Article, except that the arbitrator not appointed by either Party or by the arbitrators of the Parties shall be appointed by the Secretary-General of the Permanent Court of Arbitration.

Article XIII
General Provisions

1. This Agreement shall be subject to ratification by the Government, and shall come into force upon an exchange by the Parties of an instrument of ratification and

of an Instrument Constituting an act of formal confirmation. Pending such exchange of Instruments, it shall be given provisional effect by the Parties. It shall continue to force until terminated under paragraph 3 below. Upon the entry into force of this Agreement, it shall supersede existing Agreements concerning the provision of assistance to the Government out of UNDP resources and concerning the UNDP office in the country, and it shall apply to all assistance provided to the Government and to the UNDP office established in the country under the provisions of the Agreements now superseded.

2. This Agreement may be modified by written agreement between the Parties hereto. Any relevant matter fcr which no provision is made in this Agreement shall be settled by the Parties in keeping with the relevant resolutions and decisions of the appropriate organs of the United Nations and the country's constitutional requirements. Each Party shall give full and sympathetic consideration to any proposal advanced by the other Party under this paragraph.

3. This Agreement may be terminated by either Party by written notice to the other and shall terminate sixty days after receipt of such notice.

4. The obligations assumed by the Parties under Articles IV (concerning the project information) and VIII (concerning the use of assistance) shall survive the expiration or termination of this Agreement. The obligations assumed by the Government under Articles IX (concerning privileges and immunities), X (concerning facilities for project execution) and XII (concerning settlement of disputes) hereof shall survive the expiration or termination of this Agreement to the extent necessary to permit orderly withdrawal of personnel, funds and property of the UNDP and of any Executing Agency, or of any persons performing services on their behalf under this Agreement.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly appointed representatives of the United Nations Development Programme and of the Government of the Republic of Honduras, respectively, have on behalf of the Parties signed the present Agreement in the English and Spanish languages, at Tegucigalpa this 17th day of January 1995, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Honduras:

1

For the United Nations Development Programme:

2

[1] Ernesto Paz Aguilar.
[2] Paolo Oberti.

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

ACUERDO ENTRE EL GOBIERNO DE LA REPÚBLICA DE HONDURAS Y EL PROGRAMA DE LAS NACIONES UNIDAS PARA EL DESARROLLO

CONSIDERANDO que la Asamblea General de las Naciones Unidas ha establecido el Programa de las Naciones Unidas para el Desarrollo (que en lo sucesivo se denominará el PNUD) para apoyar y complementar los esfuerzos nacionales de los países en desarrollo para solucionar los problemas más importantes de su desarrollo económico y fomentar el progreso social y mejores condiciones de vida; y

CONSIDERANDO que el Gobierno de la República de Honduras, como ente responsable de la formulación y ejecución de sus propias políticas y estrategias de desarrollo, estima conveniente solicitar asistencia técnica del PNUD que coadyuve a la consecución de los objetivos del desarrollo económico y social;

POR TANTO el Gobierno y el PNUD (llamados en adelante las Partes) han convenido celebrar el presente Acuerdo animados de un espíritu de cooperación amistosa.

Artículo I
Alcance del Acuerdo

1. El presente Acuerdo enuncia las condiciones básicas en las cuales el PNUD y sus Organismos de Ejecución prestarán asistencia al Gobierno para llevar a cabo sus proyectos de desarrollo y en las cuales se ejecutarán los proyectos que reciban ayuda del PNUD. Se aplicará a toda asistencia del PNUD y a los Documentos del Proyecto u otros instrumentos (llamados en adelante Documentos del Proyecto) que las Partes concierten para definir con más detalle los pormenores de tal asistencia y las responsabilidades respectivas de las Partes y del Organismo de Ejecución en relación con tales proyectos.

2. El PNUD sólo prestará asistencia en virtud de este Acuerdo en respuesta a solicitudes presentadas por el Gobierno a través de la Secretaría de Planificación, Coordinación y Presupuesto (SECPLAN), organismo nacional de enlace, y aprobadas por el PNUD. Se concederá tal asistencia al Gobierno, o a la entidad que el Gobierno designe, y se proporcionará y recibirá de conformidad con las resoluciones y decisiones pertinentes y aplicables de los órganos competentes del PNUD y a reserva de que el PNUD disponga de los fondos necesarios.

Artículo II
Formas de asistencia

1. La asistencia que, a solicitud del Gobierno, el PNUD pueda prestar en virtud de este Acuerdo podrá consistir en lo siguiente:

(a) Los servicios de expertos asesores y consultores, incluidas empresas u organizaciones consultoras, seleccionados en consulta con el Gobierno por el PNUD o el Organismo de Ejecución correspondiente y responsables ante ellos;

(b) Los servicios de expertos operacionales propuestos por el Organismo de Ejecución y seleccionados por el Gobierno para que desempeñen funciones de índole operacional, ejecutiva o administrativa (ASOP) en calidad de funcionarios del Gobierno o como empleados de las entidades que el Gobierno designe en virtud del artículo I, párrafo 2;

(c) Los servicios de Voluntarios de las Naciones Unidas (llamados en adelante Voluntarios);

(d) Equipo y suministros no inmediatamente disponibles en Honduras (denominado en adelante el país);

(e) Seminarios, programas de capacitación, proyectos de demostración, grupos de trabajo de expertos y actividades afines;

(f) Sistemas de becas o arreglos similares que permitan a los candidatos propuestos por el Gobierno y aprobados por el Organismo de Ejecución correspondiente estudiar o recibir capacitación; y

(g) Cualquier otra forma de asistencia en que convengan el Gobierno y el PNUD.

2. El Gobierno, a través de la SECPLAN, presentará las solicitudes de asistencia al PNUD por conducto del representante residente del PNUD en el país (mencionado en el párrafo 4 a) de este artículo) y en la forma y con arreglo a los procedimientos establecidos por el PNUD para tales solicitudes. El Gobierno proporcionará al PNUD todas las facilidades adecuadas y la información pertinente para el analisis de la solicitud, incluyendo, de ser factible, una expresión de intención respecto a la gestión posterior de los proyectos orientados hacia la inversión.

3. El PNUD podrá prestar asistencia al Gobierno directamente, mediante la ayuda externa que juzgue adecuada, o bien por conducto de un Organismo de Ejecución, que tendrá la responsabilidad primordial de llevar a cabo la asistencia del PNUD al proyecto y cuya situación a estos fines será la de un contratista independiente. Si el PNUD presta asistencia directamente al Gobierno, toda referencia en el presente Acuerdo a un Organismo de Ejecución se entenderá como referencia al PNUD, a menos que ello sea manifiestamente incompatible con el contexto.

4. a) El PNUD podra mantener en el país una misión permanente, encabezada por un representante residente, a fin de que represente al PNUD y sea la principal vía de comunicacion con el Gobierno en todos los asuntos relativos al Programa. El representante residente tendrá plena responsibilidad y autoridad final en nombre del Administrador del PNUD en lo relativo a cualquier aspecto del programa del PNUD en el país y será jefe de equipo con respecto a los representantes de otras organizaciones de las Naciones Unidas que puedan ser asignados al país, teniendo en cuenta su competencia profesional y sus relaciones con los órganos competentes del Gobierno. El representante residente mantendrá enlace, en nombre del Programa, con la SECPLAN y otras entidades competentes del Gobierno, e informará al Gobierno de las políticas, criterios y procedimientos del PNUD y otros programas pertinentes de las Naciones Unidas. Asistirá al Gobierno en la medida necesaria, en la preparación del programa por país del PNUD y de las solicitudes de proyectos, al igual que en las propuestas de cambios en el programa o proyectos del país, asegurará la coordinación adecuada de todo tipo de asistencia prestada por el PNUD por conducto de los distintos Organismos de Ejecución o sus propios consultores, asistirá al Gobierno, según proceda, en la coordinación de las actividades del PNUD con los programas nacionales, bilaterales y multilaterales dentro del país, y desempeñará cualquier otra función que puedan confiarle el Administrador o un Organismo de Ejecución.

b) La misión del PNUD en el país estará dotada además del personal que el PNUD estime necesario para su buen funcionamiento. El PNUD notificará al Gobierno periódicamente los nombres de los miembros de la misión, y de las familias de los miembros, así como cualquier cambio en la condición de tales personas.

Artículo III
Ejecución de los proyectos

1. El Gobierno será responsable de sus proyectos de desarrollo que reciban ayuda del PNUD y del cumplimiento de sus objetivos tal como se describan en los Documentos del Proyecto pertinentes y ejecutará las partes de tales proyectos que se estipulen en las disposiciones del presente Acuerdo y de dichos Documentos del Proyecto. El PNUD se compromete a complementar y suplementar la participación del Gobierno en tales proyectos prestando asistencia al Gobierno en cumplimiento del presente Acuerdo y los Planes de Trabajo que formen parte de dichos Documentos del Proyecto y ayudándolo en el cumplimiento de sus intenciones en lo referente a la gestión ulterior de los proyectos encaminados a la inversion. El Gobierno, a través de SECPLAN, indicará al PNUD cual es el Organismo Nacional de Ejecución que será directamente responsable de la participación del Gobierno en cada uno de los proyectos que reciban ayuda del PNUD. Sin perjuicio de la responsabilidad general del Gobierno por sus proyectos, las Partes podrán acordar que un Organismo de Ejecución asuma la responsibilidad primordial en la ejecución de un proyecto, en consulta y de acuerdo con SECPLAN, y cualquier arreglo en este sentido constará en el Plan de Trabajo que formará parte del Documento del Proyecto junto con los arreglos necesarios, en su caso, para la transferencia de tal responsabilidad, en el curso de la ejecución del proyecto, al Gobierno o a la entidad designada por éste.

2. El cumplimiento por parte del Gobierno de cualesquiera obligaciones previas consideradas de común acuerdo necesarias o adecuadas para la asistencia del PNUD a un proyecto determinado será condición para que el PNUD y el Organismo de Ejecución lleven a cabo sus responsabilidades con respecto a este proyecto. Si la prestación de esa asistencia se inicia antes de que se cumplan tales obligaciones previas, podrá terminarse o suspenderse sin previo aviso, a discreción del PNUD.

3. Todo acuerdo entre el Gobierno y un Organismo de Ejecución relativo a la ejecución de un proyecto que reciba ayuda del PNUD, o, según proceda, entre el Gobierno y un experto operacional, estará sujeto a las disposiciones del presente Acuerdo.

4. El Organismo Nacional de Ejecución designará, según proceda y en consulta con el Organismo de Ejecución, un director a jornada completa para cada proyecto, quien desempeñará las funciones que le confíe el Organismo Nacional de Ejecución. El Organismo de Ejecución designará, según proceda y en consulta con el Gobierno, un Asesor Técnico Principal o Coordinador del Proyecto, responsable ante el Organismo de Ejecución para supervisar la participación del Organismo de Ejecución en el proyecto, a nivel del proyecto. Este asesor supervisará y coordinará las actividades de los expertos y demás personal del Organismo de Ejecución y tendrá a su cargo la capacitación en el empleo del personal gubernamental nacional de contraparte. Se encargará de la administración y la utilización eficaz de todos los factores financiados por el PNUD, incluído el equipo facilitado para el proyecto.

5. En el desempeño de sus funciones, los expertos asesores, los consultores y los Voluntarios actuarán en estrecha consulta con el Gobierno y las personas u organismos designados por el Gobierno y se atendrán a las instrucciones que les dé el Gobierno, habida cuenta de la índole de sus deberes y de la asistencia de que se trate, en la forma mutuamente acordada entre el PNUD, el Organismo de Ejecución correspondiente y el Gobierno. Los expertos operacionales, cuando puestos a disposición a solicitud del Gobierno serán responsables únicamente ante el Gobierno o la entidad a la que sean adscritcs y estarán bajo la dirección exclusiva de éstos, pero no se les exigirá desempeñar función alguna que sea incompatible con su estatuto internacional o con los objetivos del PNUD o del Organismo de Ejecución. El Gobierno se compromete a asegurar que la fecha en que cada experto operacional comience a trabajar para el Gobierno coincida con la fecha de entrada en vigor de su contrato con el Organismo de Ejecución correspondiente.

6. Los beneficiarios de becas serán nominados por el Gobierno y seleccionados por el Organismo de Ejecución. Tales becas se administrarán de conformidad con las políticas y prácticas del Organismo de Ejecución en la materia.

7. El equipo técnico, materiales, suministros y demás bienes financiados o proporcionados por el PNUD serán propiedad del PNUD y, una vez finalizado el proyecto, serán transferidos al Gobierno o a la entidad que éste designe, a menos que las Partes decidan de otra forma.

8. (a) Las Partes se comprometen a cooperar e intercambiar información relativa a cualquier descubrimiento, invención o procedimiento que se origine en programas o proyectos bajo la asistencia del PNUD con arreglo a este Acuerdo, y a tomar las

medidas que sean necesarias, por medio de registro u otras medidas, para asegurar su utilización y explotación más eficiente y efectiva en el país por el Gobierno o el PNUD libre de regalías.

(b) Los derechos de patente, de autor y otros derechos similares relacionados con cualquier descubrimiento, invención o procedimiento inventados sola y especificamente por expertos u otras personas contratadas por el Gobierno o que se origine en programas o proyectos totalmente financiados por el Gobierno con arreglo a este Acuerdo, serán de propiedad del Gobierno. Sin embargo, en esos casos el PNUD tendrá derecho al uso y explotación de esos derechos de patente, de autor y otros derechos similares en sus programas y proyectos fuera del País, libre de regalías u otros gravámenes.

(c) Con salvedad de lo previsto en el inciso (b) de este párrafo, será propiedad del PNUD cualquier derecho de patente, de autor y otros derechos similares relacionados con cualquier descubrimiento, invención o procedimiento que se origine en programas o proyectos bajo la asistencia del PNUD con arreglo a este Acuerdo. Sin embargo, en esos casos el Gobierno tendrá derecho al uso y explotación de esos derechos de patente, de autor y otros similares en el país, libre de regalías y otros gravámenes.

9. Cuando, tras consultas y acuerdo con el Gobierno, se confíe al Gobierno la ejecución de un programa o proyecto para ejecución nacional, las Partes determinarán, mediante canje de notas, los términos y condiciones para la aplicación de dicho programa o proyecto. Dicho canje de notas formará parte integrante de este Acuerdo.

Artículo IV
Información relativa a los programas y proyectos

1. El Gobierno proporcionará al PNUD los informes, mapas, cuentas, expedientes, estados, documentos y cualquier otra información que pueda solicitar el PNUD en relación con todo proyecto que reciba ayuda del PNUD, o referentes a su ejecución, a la permanencia de sus condiciones de viabilidad y validez o al cumplimiento por el Gobierno de sus responsabilidades en virtud del presente Acuerdo o de los Documentos del Proyecto. Se entiende que la entrega de información restringida por el Gobierno por razones de seguridad nacional estará sujeta a consulta entre el Gobierno y el PNUD.

2. El PNUD se compromete a mantener informado al Gobierno del progreso de sus actividades de asistencia en virtud del presente Acuerdo. Cada una de las Partes tendrá derecho, en cualquier momento, a observar el progreso de las operaciones en los proyectos que reciban ayuda del PNUD.

3. Una vez terminado un proyecto que reciba ayuda del PNUD, el Gobierno proporcionará al PNUD, a solicitud de éste, la información sobre los beneficios derivados del proyecto y las actividades emprendidas para alcanzar sus objetivos, incluída la información necesaria o apropiada para la evaluación del proyecto o de la asistencia del PNUD, y, a estos fines, consultará con el PNUD y permitirá que el PNUD observe la situación.

4. Toda información o documentos que el Gobierno deba proporcionar al PNUD en virtud de este artículo, lo facilitará igualmente al Organismo de Ejecución a solicitud de éste.

5. Las Partes se consultarán mutuamente sobre la publicación, según proceda, de cualquier información relativa a un proyecto que reciba ayuda del PNUD o a los beneficios derivados del mismo. Sin embargo, el PNUD podrá poner a la disposición de los posibles inversionistas cualquier información relativa a un proyecto orientado hacia la inversión, a menos que el Gobierno solicite al PNUD por escrito que restrinja el suministro de información sobre tal proyecto. Cualquier proyecto resultante de información suministrada por el PNUD estará sujeto a la aprobación del Gobierno.

Artículo V
Participación y contribución del Gobierno en la ejecución de programas y proyectos

1. El Gobierno, en cumplimiento de su obligación de participar y cooperar en la ejecución de los proyectos que reciban ayuda del PNUD en virtud del presente Acuerdo, aportará las siguientes contribuciones en especie, las cuales deberán estar determinadas en los Documentos del Proyecto pertinentes:

a) Servicios locales de contraparte, de índole profesional o de otro tipo, incluído el personal nacional de contraparte de los expertos operacionales;

b) Terrenos, edificios y servicios de formación y de otra índole producidos en el pais o que puedan obtenerse en éste.

c) Equipo, materiales y sumistros producidos en el país o que puedan obtenerse en éste.

2. Siempre que el suministro de equipo forme parte de la asistencia del PNUD al Gobierno, éste sufragará los gastos que ocasione el despacho de aduana de dicho equipo, su transporte desde el puerto de entrada al lugar del proyecto, junto con cualesquiera gastos incidentales de manipulación o de almacenamiento y otros gastos conexos, su seguro después de la entrega en el lugar del proyecto, y su instalación y conservación.

3. El Gobierno abonará también los sueldos de las personas que reciban formación en el proyecto y de los becarios de acuerdo con las condiciones de servicio locales.

4. Si así lo dispone el Documento del Proyecto, el Gobierno pagará o dispondrá que se paguen al PNUD o al Organismo de Ejecución las sumas requeridas, en la cuantía determinada en el Presupuesto del Proyecto del Documento del Proyecto, para obtener cualquiera de los bienes y servicios enumerados en el párrafo 1 de este artículo, y el Organismo de Ejecución obtendrá los bienes y servicios necesarios e informará anualmente al PNUD de los gastos hechos con cargo a las cantidades pagadas conforme a esta disposición.

5. Las sumas pagaderas al PNUD de conformidad con el párrafo precedente se depositarán en una cuenta designada al efecto por el Secretario General de las Naciones Unidas y serán administradas conforme a las disposiciones pertinentes del Reglamento Financiero del PNUD.

6. El costo de los bienes y servicios que constituyan la contribución del Gobierno al proyecto y las sumas pagaderas por el Gobierno en cumplimiento de este artículo, según se detallen en los Presupuestos del Proyecto, se considerarán estimaciones basadas en la mejor información de que se disponga en el momento de preparar los Presupuestos del Proyecto. Estas cantidades, tras examen, serán objeto de ajustes siempre que sea necesario para reflejar el costo efectivo de cualquiera de dichos bienes y servicios adquiridos posteriomente.

7. El Gobierno pondrá en cada proyecto, según convenga, carteles adecuados que sirvan para indicar que el proyecto se ejecuta con la asistencia del PNUD y del Organismo de Ejecución.

Artículo VI
Cuotas para gastos del programa y otras partidas pagaderas en moneda nacional

1. Además de la contribución mencionada en el artículo V, supra, el Gobierno contribuirá a la asistencia prestada por el PNUD, mediante el pago o disponiendo el pago de los siguientes costos o servicios locales, en las cantidades convenidas por el Gobierno y el PNUD y especificados en el Documento del Proyecto correspondiente o que hayan sido determinadas de otra forma por órganos rectores del PNUD:

a) Los gastos locales de subsistencia de los expertos asesores y consultores asignados a los proyectos que se ejecuten en el país;

b) Los servicios de personal administrativo y de oficina local, incluído el personal local de secretaría, intérpretes y traductores y demás personal auxiliar que sea necesario;

c) El transporte dentro del país del personal; y

d) Los gastos de correo y telecomunicaciones con fines oficiales.

2. El Gobierno pagará también directamente a cada experto operacional el sueldo, los subsidios y otros emolumentos conexos que pagaría a uno de sus nacionales si fuese nombrado para ese puesto. También concederá a cada experto operacional las mismas vacaciones anuales y licencia por enfermedad que el Organismo de Ejecución correspondiente conceda a sus propios funcionarios, y adoptará todas las medidas necesarias para permitirle que tome las vacaciones en el país de origen a que tiene derecho con arreglo a sus condiciones de servicio cen dicho Organismo de Ejecución. Si el Gobierno prescindiese de sus servicios en circunstancias que originasen una obligación por parte del Organismo de Ejecución de pagarle una indemnización por despido con arreglo a su contrato, el Gobiemo contribuirá a cuenta de la misma el importe de la indemnización que habría de pagar a un funcionario nacional o a un

empleado nacional de categoría análoga si diera por terminados sus servicios en las mismas circunstancias.

3. El Gobierno se compromete a proporcionar en especie los siguientes servicios e instalaciones locales:

a) Las oficinas y otros locales necesarios;

b) Facilidades y servicios médicos apropiados para el personal internacional tales como los que pueda haber para los funcionarios nacionales;

c) Alojamiento sencillo pero debidamente amueblado para los Voluntarios; y

d) Asistencia para encontrar vivienda adecuada para el personal internacional, y el suministro de ese tipo de vivienda para los expertos operacionales en las mismas condiciones que para los funcionarios nacionales de categoría semejante.

4. El Gobierno contribuirá también a los gastos de mantener la misión del PNUD en el país abonando anualmente al PNUD una suma global convenida de mutuo acuerdo entre las partes para cubrir los gastos siguientes:

a) Una oficina apropiada, dotada de equipo y suministros y adecuada para servir de sede local del PNUD en el país;

b) Personal local administrativo y de oficina adecuado, intérpretes, traductores y demás personal auxiliar que sea necesario;

c) Los gastos de transporte del representate residente y de su personal dentro del país para fines oficiales; y

d) Los gastos de correos y telecomunicaciones para fines oficiales;

5. El Gobierno tendrá la opción de proporcionar en especie y por el total convenido los servicios mencionados en el párrafo 4 supra, con excepción de los conceptos comprendidos en el inciso b).

6. Las sumas pagaderas en virtud de las disposiciones del presente artículo, excepto las mencionadas en el párrafo 2, serán abonadas por el Gobierno y administradas por el PNUD con arreglo al párrafo 5 del artículo V.

Artículo VII
Relación con la asistencia procedente de otras fuentes

En caso de que una de las Partes obtenga asistencia de otras fuentes para la ejecución de un proyecto, las Partes celebrarán consultas entre sí y con el Organismo de Ejecución a fin de lograr una coordinación y utilización eficaces del conjunto de la

asistencia que reciba el Gobierno. Las obligaciones que el presente Acuerdo impone al Gobierno no serán modificadas por ningún arreglo que pueda concertarse con otras entidades que cooperen con el Gobierno en la ejecución de un proyecto.

Artículo VIII
Utilización de la asistencia

El Gobierno hará cuanto esté a su alcance para sacar el mayor provecho posible de la asistencia prestada por el PNUD y utilizará esa asistencia para los fines a que está destinada. Sin restringir al alcance general de lo anterior, el Gobierno adoptará con este objeto las medidas que se especifiquen en el Documento del Proyecto.

Artículo IX
Privilegios e inmunidades

1. El Gobierno aplicará tanto a las Naciones Unidas y sus órganos, comprendido el PNUD y los órganos subsidiarios de las Naciones Unidas en la misión del PNUD, como a sus bienes, fondos y haberes y a sus funcionarios, incluídos el representante residente y otros miembros de la misión del PNUD en el país, las disposiciones de la Convención sobre Privilegios e Inmunidades de las Naciones Unidas, del 13 febrero de 1946.

2. El Gobierno aplicará a todo organismo especializado que actúe como Organismo de Ejecución, así como a sus bienes, fondos y haberes y a sus funcionarios, las disposiciones de la Convención sobre Privilegios e Inmunidades de los Organismos Especializados, del 21 de noviembre de 1947, con inclusión de cualquier Anexo a la Convención que se aplique a tal organismo.

3. El Gobierno concederá al Representante Residente del PNUD, los mismos privilegios, inmunidades, exenciones y facilidades acordadas a los Jefes de Misiones Diplomáticas, con arreglo al derecho internacional. El Gobierno concederá también a los representantes de otros órganos subsidiarios de las Naciones Unidas en la misión del PNUD, privilegios e inmunidades adicionales para el ejercicio efectivo de sus funciones que el Gobierno otorgue a miembros de rango comparable de las Misiónes Diplomáticas, con arreglo al derecho internacional. Tales privilegios e inmunidades adicionales serán especificados en un canje de notas entre el Gobierno y el PNUD.

4. a) Salvo cuando las Partes acuerden lo contrario en los Documentos del Proyecto relativos a proyectos determinados, el Gobierno concederá a todas las personas que presten servicios por cuenta del PNUD o de un organismo especializado que no estén incluídos en los párrafos 1 y 2 supra, las franquicias previstas en las secciones 18, 19 o 18, respectivamente, de las Convenciones sobre Privilegios e Inmunidades de las Naciones Unidas o de los Organismos Especializados. Estas franquicias no se concederán a las personas nacionales contratadas localmente por cuenta del PNUD o de un Organismo Especializado.

b) Para los efectos de los instrumentos sobre privilegios e inmunidades mencionados anteriormente en este artículo, se considerarán propiedad de las Naciones Unidas o del organismo especializado correspondiente, según los casos:

1) Todos los papeles y documentos relativos a un proyecto que se hallen en poder o bajo el control de las personas mencionadas en el inciso 4 a) supra; y

2) El equipo, materiales y suministros que dichas personas hayan traído al país, o hayan comprado o alquilado dentro del país con destino al proyecto.

5. La expresión "personas que presten servicios" utilizada en los artículos IX, X y XIII del presente Acuerdo, comprende a los expertos operacionales, Voluntarios, consultores, así como a personas jurídicas y físicas y a sus empleados. En ella están comprendidas las organizaciones o empresas gubernamentales o no gubernamentales, y sus empleados, que utilice el PNUD, ya sea como Organismo de Ejecución o de otra forma, para ejecutar o ayudar en la ejecución de la asistencia que el PNUD prestare a un proyecto. Nada de lo dispuesto en el presente Acuerdo se interpretará de modo que limite los privilegios, inmunidades o facilidades concedidos a tales organizaciones o empresas o a sus empleados en cualquier otro instrumento suscrito por el Gobierno.

Artículo X
Facilidades para la prestación de la asistencia del PNUD

1. El Gobierno adoptará todas las medidas necesarias para que el PNUD, sus Organismos de Ejecución, sus expertos y demás personas que presten servicios por cuenta de ellos, estén exentos de los reglamentos u otras disposiciones legales que puedan entorpecer las operaciones que se realicen en virtud del presente Acuerdo, y les dará las demas facilidades que sean necesarias para la rápida y eficiente realización de la asistencia del PNUD. En particular, les concederá los derechos y facilidades siguientes:

a) Admision rápida de los expertos y de otras personas que presten servicios por cuenta del PNUD o de un Organismo de Ejecución;

b) Expedición rápida y gratuita de los visados, permisos o autorizaciones necesarios;

c) Acceso a los lugares de ejecución de los proyectos y todos los derechos de paso necesarios;

d) Derecho de circular libremente dentro del país, y de entrar en él o salir del mismo, en la medida necesaria, para la adecuada realización de la asistencia del PNUD;

e) El tipo de cambio legal más favorable;

f) Todas las autorizaciones necesarias para la importación de equipo, materiales y suministros, así como para su exportación ulterior;

g) Todas las autorizaciones necesarias para la importacion de bienes de uso o de consumo personal, pertenecientes a los funcionarios del PNUD o sus Organismos de Ejecución o a otras personas que presten servicios por cuenta de ellos, y para la ulterior exportación de tales bienes; y

h) Rápido paso por las aduanas de los artículos mencionados en los incisos f) y g) supra.

2. Dado que la asistencia prevista en el presente Acuerdo se presta en beneficio del Gobierno y el pueblo de Honduras, el Gobierno cerrerá con el riesgo de las operaciones que se ejecuten en virtud del presente Acuerdo. El Gobierno deberá responder de toda reclamación que sea presentada por terceros contra el PNUD o contra un Organismo de Ejecución, contra el personal de cualquiera de ellos o contra otras personas que presten servicios por su cuenta, y los exonerará de cualquier reclamación o responsabilidad resultante de las operaciones realizadas en virtud del presente Acuerdo. Esta disposición no se aplicará cuando las Partes y el Organismo de Ejecución convengan en que tal reclamación o responsabilidad se ha debido a negligencia grave o a una falta intencional de dichas personas.

Artículo XI
Suspensión o terminación de la asistencia

1. Mediante notificación escrita dirigida al Gobierno y al Organismo de Ejecución correspondiente, el PNUD podrá suspender su asistencia bajo este Acuerdo si, a juicio del PNUD, surge cualquier circunstancia que entorpezca o amenace con entorpecer la feliz conclusión del programa o la consecución de sus objetivos. El PNUD podrá, en la misma notificación escrita o en otra posterior, indicar las condiciones en que está dispuesto a reanudar su asistencia. Toda suspensión continuará hasta que el Gobierno acepte las condiciones especificadas y el Gobierno y el Organismo de Ejecución hayan recibido la notificación por escrito del PNUD de que está dispuesto a reanudar su asistencia.

2. Si la situación que causó la suspensión continuase durante un período de 14 dias a partir de que el PNUD hubiera hecho la notificación escrita mencionada en el párrafo 1 de este artículo, en cualquier momento después y mientras continúe la misma situación, el PNUD podrá notificar por escrito al Gobierno y al Organismo de Ejecución que pone término a su asistencia.

3. Lo dispuesto en este artículo no perjudicará ninguno de los demás derechos o acciones que el PNUD tenga en tales circunstancias, ya sea en virtud de los principios generales del derecho o por otras causas.

Artículo XII
Solución de controversias

1. Toda controversia entre el PNUD y el Gobierno que surja a causa del presente Acuerdo o en relación con él, y que no sea resuelta por medio de negociaciones o por otro medio de solución aceptado de común acuerdo, se someterá a arbitraje a solicitud de cualquiera de las Partes. Cada una de las Partes nombrará un árbitro y los dos árbitros así nombrados designarán a un tercer árbitro, quien actuará de Presidente. Si dentro de los 30 dias siguientes a la presentación de la solicitud de arbitraje una de las Partes no ha nombrado todavía árbitro, o si dentro de los 15 días siguientes al nombramiento de los dos árbitros no se ha designado al tercer árbitro, cualquiera de las Partes podrá pedir al Presidente de la Corte Internacional de Justicia que nombre un árbitro. Los árbitros estableoerán el procedimiento arbitral y los costos del arbitraje correrán a cargo de las Partes en las proporciones que determinen los árbitros. El laudo arbitral contendrá una exposición de los motivos en que esté fundado y las Partes lo aceptarán como solución definitiva de la controversia.

2. Toda controversia entre el Gobierno y un experto operacional que surja a causa de sus condiciones de servicio con el Gobierno o en relación con las mismas podrá ser sometida al Organismo de Ejecución a que pertenezca el experto por el Gobierno o por el experto operacional interesado, y el Organismo de Ejecución utilizará sus buenos oficios para ayudarlos a llegar a un acuerdo. Si la controversia no puede resolverse de conformidad con la frase anterior o por otro medio de solución aceptado de común acuerdo, el asunto podrá someterse a arbitraje a petición de cualquiera de las Partes siguiendo las mismas disposiciones establecidas en el párrafo 1 de este artículo, salvo que el árbitro no designado por ninguna de las Partes o por los árbitros de las Partes séra designado por el Secretario General del Tribunal Permanente de Arbitraje.

Artículo XIII
Disposiciones generales

1. El presente Acuerdo estará sujeto a ratificación por el Gobierno, y entrará en vigor tras el canje por las Partes de un instrumento de ratificación y de un instrumento que constituya un acto de confirmación formal. Hasta tanto se produzca tal ratificación, las partes darán efecto provisional al presente Acuerdo. Este Acuerdo continuará en vigor hasta que sea denunciado con arreglo al párrafo 3 del presente artículo. Al entrar en vigor el presente Acuerdo reemplazará a los Acuerdos existentes relativos a la prestación de asistencia al Gobierno con recursos del PNUD y a la Oficina del PNUD en el país y se aplicará a toda la asistencia prestada al Gobierno y a la Oficina del PNUD establecida en el país con arreglo a las disposiciones de los Acuerdos reemplazados.

2. El presente Acuerdo podrá ser modificado pcr acuerdo escrito de las Partes. Toda cuestión que no haya sido prevista en el presente Acuerdo será resuelta por las Partes de conformidad con las resoluciones o decisiones pertinentes de los órganos competentes de las Naciones Unidas y las normas constitucionales del país. Cada Parte examinará con toda atención y ánimo favorable cualquier propuesta formulada por la otra Parte en virtud del presente párrafo.

3. El presente Acuerdo podrá ser denunciado por cualquiera de las Partes mediante notificación escrita dirigida a la otra Parte y dejará de surtir efecto a los 60 dias de haberse recibido tal notificación.

4. Las obligaciones asumidas por las Partes en virtud de los artículos IV (relativo a la información del proyecto) y el artículo VIII (relativo a la utilización de la asistencia) subsistirán después de la expiración o denuncia de este Acuerdo. Las obligaciones asumidas por el Gobiero en virtud de los articulos IX (relativo a los privilegios e inmunidades), X (relativo a las facilidades para la ejecución del proyecto) y XII (relativo a la solución de controversias) subsistirán después de la expiración o denuncia del presente Acuerdo en la medida que sea necesaria para permitir que se retire ordenadamente el personal, los fondos y los bienes del PNUD y de cualquier Organismo de Ejecución, o de cualesquiera personas que presten servicios por cuenta de ellos en virtud del presente Acuerdo.

EN FE DE LO CUAL los infrascritos, representantes debidamente designados del Programa de las Naciones Unidas para el Desarrollo y del Gobierno de la República de Honduras, respectivamente, han firmado el presente Acuerdo en nombre de las Partes en dos ejemplares, ambos igualmente auténticos, preparados en los idiomas español e inglés, en Tegucigalpa el día 17 de enero de 1995.

Por el Gobierno
República de Honduras:

Por el Programa de las Naciones Unidas
para el Desarrollo:

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU HONDURAS ET LE PROGRAMME DES NATIONS UNIES POUR LE DÉVELOPPEMENT

Considérant que l'Assemblée générale des Nations Unies a établi le Programme des Nations Unies pour le développement (ci-après dénommé le PNUD) afin d'appuyer et de compléter les efforts que les pays en développement déploient sur le plan national pour résoudre les problèmes les plus importants de leur développement économique, de favoriser le progrès social et d'instaurer de meilleures conditions de vie; et

Considérant que le Gouvernement de la République du Honduras, responsable de l'élaboration et de l'application de ses politiques et stratégies de développement, estime qu'il convient de demander l'assistance technique du PNUD pour l'aider à atteindre ses objectifs économiques et sociaux dans l'intérêt de son peuple;

Le Gouvernement et le PNUD (ci-après dénommés les Parties) sont convenus de conclure le présent Accord dans un esprit d'amicale coopération.

Article premier

CHAMP D'APPLICATION DE L'ACCORD

1. Le présent Accord énonce les conditions de base dans lesquelles le PNUD et ses agents d'exécution aideront le Gouvernement à mener à bien ses projets de développement, et dans lesquelles lesdits projets bénéficiant de l'assistance du PNUD seront exécutés. Il vise l'ensemble de l'assistance que le PNUD fournira à ce titre ainsi que les descriptifs de projets ou autres textes (ci-après dénommés les descriptifs de projets) que les Parties pourront mettre au point d'un commun accord pour définir plus précisément, dans le cadre de ces projets, les détails de cette assistance et les responsabilités respectives des Parties et de l'agent d'exécution aux termes du présent Accord.

2. Le PNUD ne fournira une assistance au titre du présent Accord que pour répondre aux demandes présentées par le Gouvernement par l'intermédiaire du Secrétariat à la planification, à la coordination et au budget (SECPLAN), organe national de liaison, et approuvées par le PNUD. Cette assistance sera mise à la disposition du Gouvernement ou de toute entité que le Gouvernement pourra désigner, et elle sera fournie et reçue conformément aux résolutions et décisions pertinentes et applicables des organes compétents du PNUD, et sous réserve que le PNUD dispose des fonds nécessaires.

[1] Entré en vigueur à titre provisoire le 17 janvier 1995 par la signature, conformément au paragraphe 1 de l'article XIII.

Article II

FORMES DE L'ASSISTANCE

1. L'assistance que le PNUD pourra mettre à la disposition du Gouvernement, à la demande de celui-ci, en vertu du présent Accord comprend notamment :

a) Les services d'experts-conseils et de consultants, y compris ceux de cabinets ou d'organismes de consultants, choisis par le PNUD ou l'agent d'exécution, d'entente avec le Gouvernement et responsables devant eux;

b) Les services d'experts opérationnels proposés par l'agent d'exécution et choisis par le Gouvernement pour exercer des fonctions d'exécution, de direction ou d'administration (OPAS) en tant que fonctionnaires du Gouvernement ou employés des entités que le Gouvernement pourra désigner conformément au paragraphe 2 de l'article premier du présent Accord;

c) Les services de Volontaires des Nations Unies (ci-après dénommés les volontaires);

d) Le matériel et les fournitures qu'il est difficile de se procurer au Honduras (ci-après dénommé le pays);

e) Des séminaires, des programmes de formation, des projets de démonstration et des activités connexes;

f) Des bourses d'études et de perfectionnement ou des dispositions similaires permettant aux candidats désignés par le Gouvernement et agréés par l'agent d'exécution de faire des études ou de recevoir une formation professionnelle; et

g) Toute autre forme d'assistance dont le Gouvernement et le PNUD pourront convenir.

2. Le Gouvernement devra présenter ses demandes d'assistance au PNUD par l'intermédiaire du SECPLAN et du représentant résident du PNUD dans le pays (mentionné à l'alinéa *a*) du paragraphe 4 du présent article), sous la forme et conformément aux procédures prévues par le PNUD pour ces demandes. Le Gouvernement fournira au PNUD toutes les facilités nécessaires et tous les renseignements pertinents pour évaluer les demandes, en lui faisant part notamment, s'il se peut, de ses intentions quant à la suite à donner aux projets orientés vers l'investissement.

3. Le PNUD pourra aider le Gouvernement, soit directement, en lui fournissant l'assistance extérieure qu'il jugera appropriée, soit par l'intermédiaire d'un agent d'exécution, qui sera responsable au premier chef de la mise en œuvre de l'assistance du PNUD au titre du projet et dont le statut, à cette fin, sera celui d'un entrepreneur indépendant. Lorsque le PNUD fournira directement une assistance au Gouvernement, toute mention d'un agent d'exécution dans le présent Accord devra être interprétée comme désignant le PNUD, à moins que, de toute évidence, le contexte ne s'y oppose.

4. *a*) Le PNUD pourra avoir dans le pays une mission permanente, dirigée par un représentant résident, pour le représenter sur place et servir de principal agent de liaison avec le Gouvernement pour toutes les questions relatives au Programme. Au nom de l'Administrateur du PNUD, le représentant résident sera responsable, pleinement et en dernier ressort, du programme du PNUD sous tous ses aspects dans le pays et assumera les fonctions de chef d'équipe à l'égard des représentants d'autres organismes des Nations Unies en poste dans le pays, compte tenu

de leurs qualifications professionnelles et de leurs relations avec les organes compétents du Gouvernement. Le représentant résident assurera la liaison avec le SECPLAN et d'autres organes compétents du Gouvernement et il informera le Gouvernement des principes, critères et procédures du PNUD et des autres programmes pertinents des Nations Unies. Le cas échéant, il aidera le Gouvernement à établir les demandes concernant le programme et les projets du pays que le Gouvernement compte soumettre au PNUD, ainsi que les propositions visant à modifier le programme ou les projets, il assurera comme il convient la coordination de toute l'assistance que le PNUD fournira par l'intermédiaire des divers agents d'exécution ou de ses propres consultants, il aidera le Gouvernement, lorsqu'il y a lieu, à coordonner les activités du PNUD avec celles qui relèvent des programmes nationaux, bilatéraux et multilatéraux dans le pays et il s'acquittera de toutes les autres tâches que l'Administrateur ou un agent d'exécution pourront lui confier.

b) La mission du PNUD dans le pays sera en outre dotée du personnel que le PNUD jugera nécessaire pour assurer la bonne marche des travaux. Le PNUD notifiera au Gouvernement, de temps à autre, le nom des membres du personnel de la mission et des membres de leur famille, et toute modification de la situation de ces personnes.

Article III

EXÉCUTION DES PROJETS

1. Le Gouvernement demeurera responsable de ses projets de développement qui bénéficient de l'assistance du PNUD et de la réalisation de leurs objectifs tels qu'ils sont décrits dans les descriptifs de projets et il exécutera les éléments de ces projets qui seront spécifiés dans le présent Accord et lesdits descriptifs. Le PNUD s'engage à appuyer et compléter la participation du Gouvernement à ces projets en lui fournissant une assistance conformément au présent Accord et aux plans de travail contenus dans les descriptifs de projets et en l'aidant à réaliser ses intentions quant à la suite à donner aux investissements. Le Gouvernement indiquera au PNUD, par l'intermédiaire du SECPLAN, quel est l'organisme national chargé de l'exécution directement responsable de la participation du Gouvernement dans chacun des projets bénéficiant de l'assistance du PNUD. Sans préjudice de la responsabilité générale du Gouvernement à l'égard de ses projets, les Parties pourront convenir qu'un agent d'exécution sera responsable au premier chef de l'exécution d'un projet, en consultation et en accord avec le SECPLAN, tous les arrangements à cet effet étant stipulés dans le plan de travail contenu dans le descriptif du projet, ainsi que tous les arrangements prévus, le cas échéant, pour déléguer cette responsabilité, au cours de l'exécution du projet, au Gouvernement ou à une entité désignée par lui.

2. Le PNUD et l'agent d'exécution ne seront tenus de s'acquitter des responsabilités qui leur incombent dans le cadre d'un projet donné qu'à condition que le Gouvernement ait lui-même rempli toutes les obligations préalables jugées d'un commun accord nécessaires ou utiles pour l'assistance du PNUD audit projet. Si cette assistance commence à être fournie avant que le Gouvernement ait rempli ces obligations préalables, elle pourra être arrêtée ou suspendue sans préavis et à la discrétion du PNUD.

3. Tout accord conclu entre le Gouvernement et un agent d'exécution au sujet de l'exécution d'un projet bénéficiant de l'assistance du PNUD ou, s'il y a lieu, entre

le Gouvernement et un expert opérationnel sera subordonné aux dispositions du présent Accord.

4. L'organisme national chargé de l'exécution affectera, à chaque projet, selon qu'il conviendra et en consultation avec l'agent d'exécution, un directeur à plein temps qui s'acquittera des tâches que lui confiera cet organisme. L'agent d'exécution désignera, selon qu'il conviendra et en consultation avec le Gouvernement, un conseiller technique principal ou un coordonnateur de projet qui supervisera sur place la participation de l'agent d'exécution audit projet et sera responsable devant lui. Cette personne supervisera et coordonnera les activités des experts et des autres membres du personnel de l'agent d'exécution et sera responsable de la formation en cours d'emploi du personnel national de contrepartie. Elle sera responsable de la gestion et de l'utilisation efficace de tous les éléments financés par le PNUD, y compris du matériel fourni au titre du projet.

5. Dans l'exercice de leurs fonctions, les experts-conseils, les consultants et les volontaires agiront en consultation étroite avec le Gouvernement et avec les personnes ou organismes désignés par celui-ci, et ils se conformeront aux directives du Gouvernement qui pourront être applicables, eu égard à la nature de leurs fonctions et de l'assistance à fournir et dont le PNUD, l'agent d'exécution et le Gouvernement pourront convenir d'un commun accord. Les experts opérationnels éventuellement fournis à la demande du Gouvernement seront uniquement responsables devant le Gouvernement ou l'entité à laquelle ils seront affectés et ils en relèveront exclusivement, mais ils ne seront pas tenus d'exercer des fonctions incompatibles avec leur statut international ou avec les buts du PNUD ou de l'agent d'exécution. Le Gouvernement s'engage à faire coïncider la date d'entrée en fonctions de chaque expert opérationnel avec la date d'entrée en vigueur de son contrat avec l'agent d'exécution.

6. Le Gouvernement désignera les boursiers et l'agent d'exécution les sélectionnera. L'administration des bourses s'effectuera conformément aux principes et pratiques de l'agent d'exécution dans ce domaine.

7. Le PNUD sera propriétaire du matériel technique et autre, ainsi que des approvisionnements, fournitures et autres biens financés ou fournis par lui, qui, dès la fin du projet, seront cédés au Gouvernement ou à une entité désignée par lui, sauf si les Parties en décident autrement.

8. *a*) Les Parties conviennent de coopérer et d'échanger des renseignements concernant toutes les découvertes ou inventions ou tous les travaux résultant de l'exécution des programmes qui bénéficient de l'assistance du PNUD en vertu du présent Accord et de prendre les mesures nécessaires — dépôt ou enregistrement — afin que le Gouvernement et le PNUD puissent assurer une utilisation ou une exploitation aussi efficaces que possible de ces découvertes, inventions ou travaux dans le pays sans avoir à payer de redevances.

b) Le Gouvernement sera propriétaire des brevets, droits d'auteur et autres droits de propriété intellectuelle de même nature sur les découvertes, inventions ou travaux dont les seuls et uniques inventeurs sont des experts et/ou d'autres personnes engagés par le Gouvernement et qui résultent de programmes ou projets entièrement financés par le Gouvernement en vertu du présent Accord. Dans ces cas, le PNUD pourra toutefois utiliser et exploiter ces droits de propriété intellectuelle dans le cadre de ses programmes et projets hors du pays sans avoir à payer de redevances ou autres droits analogues.

c) Sous réserve des dispositions de l'alinéa *b* du présent paragraphe, le PNUD sera propriétaire de tous les brevets, droits d'auteur et autres droits de propriété intellectuelle de même nature sur les découvertes, inventions ou travaux résultant de l'exécution de programmes ou de projets qui bénéficient de l'assistance du PNUD au titre du présent Accord. Dans ces cas, le Gouvernement pourra toutefois utiliser et exploiter ces droits de propriété intellectuelle dans le pays sans avoir à payer de redevances ou autres droits.

9. Lorsque, avec l'accord du Gouvernement, obtenu à la suite de consultations, l'exécution dans le pays d'un programme ou d'un projet sera confiée au Gouvernement, les Parties établiront par un échange de lettres les modalités et les conditions de l'exécution dudit programme ou projet. L'échange de lettres sera partie intégrante du présent Accord.

Article IV

RENSEIGNEMENTS RELATIFS AUX PROGRAMMES ET AUX PROJETS

1. Le Gouvernement fournira au PNUD tous les rapports, cartes, comptes, livres, états, documents et autres renseignements pertinents que ce dernier pourra lui demander concernant tout projet bénéficiant de l'assistance du PNUD ou son exécution, ou montrant qu'il demeure réalisable et judicieux ou que le Gouvernement s'acquitte des responsabilités qui lui incombent en vertu du présent Accord ou des descriptifs de projets. Il est entendu que la publication de renseignements que le Gouvernement souhaite limiter pour des motifs tenant à la sécurité nationale fera l'objet de consultations entre le Gouvernement et le PNUD.

2. Le PNUD s'engage à faire en sorte que le Gouvernement soit tenu au courant des progrès de ses activités d'assistance en vertu du présent Accord. Chacune des Parties aura le droit, à tout moment, d'observer l'état d'avancement des opérations entreprises dans le cadre des projets bénéficiant de l'assistance du PNUD.

3. Après l'achèvement d'un projet bénéficiant de l'aide du PNUD, le Gouvernement fournira au PNUD, sur sa demande, des renseignements sur les avantages qui en résultent et sur les activités entreprises pour atteindre les objectifs du projet, notamment les renseignements nécessaires ou utiles pour évaluer le projet ou l'assistance du PNUD et, à cette fin, il consultera le PNUD et l'autorisera à observer la situation.

4. Tout renseignement ou document que le Gouvernement est tenu de fournir au PNUD en vertu du présent article sera également communiqué à l'agent d'exécution si celui-ci en fait la demande.

5. Les Parties se consulteront au sujet de la publication, selon qu'il conviendra, des renseignements relatifs aux projets bénéficiant de l'assistance du PNUD ou aux avantages qui en résultent. Toutefois, s'il s'agit de projets orientés vers l'investissement, le PNUD pourra communiquer les renseignements y relatifs à des investisseurs éventuels, à moins que le Gouvernement ne lui demande, par écrit, de limiter la publication de renseignements sur lesdits projets.

Article V

PARTICIPATION ET CONTRIBUTION DU GOUVERNEMENT À L'EXÉCUTION DES PROGRAMMES ET DES PROJETS

1. Pour s'acquitter de ses responsabilités en ce qui concerne sa participation et sa contribution à l'exécution des projets bénéficiant de l'assistance du PNUD en vertu du présent Accord, le Gouvernement fournira à titre de contribution en nature les éléments ci-après, qui devront être spécifiés en détail dans les descriptifs de projets pertinents :

a) Les services de spécialistes locaux et autre personnel de contrepartie, notamment les homologues nationaux des experts opérationnels;

b) Les terrains, les bâtiments, les moyens de formation et autres installations et services qui existent dans le pays ou qui y sont produits;

c) Le matériel, les approvisionnements et les fournitures qui existent dans le pays ou qui y sont produits.

2. Chaque fois que l'assistance du PNUD prévoit la fourniture de matériel au Gouvernement, ce dernier prendra à sa charge les frais de dédouanement de ce matériel, les frais de transport du port d'entrée jusqu'au lieu d'exécution du projet, les dépenses imprévues de manipulation ou d'entreposage et autres dépenses connexes ainsi que les frais d'assurance après livraison sur le lieu d'exécution du projet et les frais d'installation et d'entretien.

3. Le Gouvernement prendra également à sa charge la rémunération des stagiaires et des boursiers conformément aux conditions d'emploi locales.

4. Le Gouvernement versera ou fera verser au PNUD ou à un agent d'exécution, si des dispositions en ce sens figurent dans le descriptif du projet et dans la mesure fixée dans le budget du projet contenu dans ledit descriptif, les sommes requises pour couvrir le coût de l'un quelconque des biens et services énumérés au paragraphe 1 du présent article; l'agent d'exécution se procurera alors les biens et services nécessaires et rendra compte chaque année au PNUD de toutes dépenses couvertes par prélèvement sur les sommes versées en application de la présente disposition.

5. Les sommes payables au PNUD en vertu du paragraphe précédent seront déposées à un compte qui sera désigné à cet effet par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies et géré conformément aux dispositions pertinentes du règlement financier du PNUD.

6. Le coût des biens et services qui constituent la contribution du Gouvernement aux projets et toute somme payable par lui en vertu du présent article, tels qu'ils sont indiqués en détail dans les budgets des projets, seront considérés comme des estimations fondées sur les renseignements les plus conformes à la réalité dont on disposera lors de l'établissement desdits budgets. Ces montants, après analyse, feront l'objet d'ajustements chaque fois que cela s'avérera nécessaire, compte tenu du coût effectif des biens et services achetés par la suite.

7. Le Gouvernement disposera, selon qu'il conviendra, sur les lieux d'exécution de chaque projet, des écriteaux appropriés indiquant qu'il s'agit d'un projet bénéficiant de l'assistance du PNUD et de l'agent d'exécution.

Article VI

CONTRIBUTION STATUTAIRE AUX DÉPENSES DU PROGRAMME ET AUTRES FRAIS PAYABLES EN MONNAIE LOCALE

1. Outre la contribution visée à l'article V ci-dessus, le Gouvernement contribuera à l'assistance fournie par le PNUD en payant ou en faisant payer les dépenses locales et les services ci-après, jusqu'à concurrence des montants convenus entre le Gouvernement et le PNUD indiqués dans le descriptif du projet ou fixés par ailleurs par le PNUD conformément aux décisions pertinentes de ses organes directeurs :

a) Les frais locaux de subsistance des experts-conseils et des consultants affectés aux projets dans le pays;

b) Les services de personnel administratif et de personnel de bureau local, y compris le personnel de secrétariat, les interprètes-traducteurs et autres auxiliaires analogues dont les services seront nécessaires;

c) Le transport du personnel à l'intérieur du pays; et

d) Les services postaux et de télécommunications nécessaires à des fins officielles.

2. Le Gouvernement versera aussi directement à chaque expert opérationnel le traitement, les indemnités et autres éléments de rémunération que recevrait l'un de ses ressortissants s'il était nommé au même poste. Il lui accordera les mêmes congés annuels et congés de maladie que ceux accordés par l'agent d'exécution à son propre personnel et il prendra les dispositions nécessaires pour qu'il puisse prendre le congé dans les foyers auquel il a droit en vertu du contrat qu'il a passé avec l'agent d'exécution intéressé. Si le Gouvernement prend l'initiative de mettre fin à l'engagement de l'expert dans des circonstances telles que l'agent d'exécution soit tenu de lui verser une indemnité en vertu du contrat qu'il a passé avec lui, le Gouvernement versera, à titre de contribution au règlement de cette indemnité, une somme égale au montant de l'indemnité de licenciement qu'il devrait verser à un de ses fonctionnaires ou autres personnes employées par lui à titre analogue auxquels l'intéressé est assimilé quant au rang, s'il mettait fin à leurs services dans les mêmes circonstances.

3. Le Gouvernement s'engage à fournir, à titre de contribution en nature, les installations et services locaux suivants :

a) Les bureaux et autres locaux nécessaires;

b) Des facilités et services médicaux pour le personnel international comparables à ceux dont disposent les fonctionnaires nationaux;

c) Des logements simples mais adéquatement meublés pour les volontaires; et

d) Une assistance pour trouver des logements qui conviennent au personnel international et la fourniture de logements appropriés aux experts opérationnels, dans des conditions semblables à celles dont bénéficient les fonctionnaires nationaux auxquels les intéressés sont assimilés quant au rang.

4. Le Gouvernement contribuera également aux dépenses d'entretien de la mission du PNUD dans le pays en versant tous les ans au PNUD une somme globale dont le montant sera fixé d'un commun accord par les Parties, afin de couvrir les frais correspondant aux postes de dépenses ci-après :

a) Bureaux appropriés, y compris le matériel et les fournitures, pour le siège local du PNUD dans le pays;

b) Personnel local approprié : secrétaires et commis, interprètes, traducteurs et autres auxiliaires;

c) Moyens de transport pour le représentant résident et ses collaborateurs lorsque ceux-ci, dans l'exercice de leurs fonctions, se déplaceront à l'intérieur du pays; et

d) Services postaux et de télécommunications nécessaires à des fins officielles.

5. Le Gouvernement aura la faculté de fournir en nature, et pour le montant total convenu, les installations et services mentionnés au paragraphe 4 ci-dessus, à l'exception des services visés à l'alinéa *b*.

6. Les sommes payables en vertu des dispositions du présent article, à l'exception du paragraphe 2, seront versées par le Gouvernement et gérées par le PNUD conformément au paragraphe 5 de l'article V.

Article VII

RAPPORT ENTRE L'ASSISTANCE DU PNUD ET L'ASSISTANCE PROVENANT D'AUTRES SOURCES

Au cas où l'une d'elles obtiendrait, en vue de l'exécution d'un projet, une assistance provenant d'autres sources, les Parties se consulteront entre elles et consulteront l'agent d'exécution afin d'assurer une coordination et une utilisation efficaces de l'ensemble de l'assistance reçue par le Gouvernement. Les arrangements qui pourraient être conclus avec d'autres entités prêtant leur concours au Gouvernement pour l'exécution d'un projet ne modifieront pas les obligations qui incombent audit gouvernement en vertu du présent Accord.

Article VIII

UTILISATION DE L'ASSISTANCE FOURNIE

Le Gouvernement ne ménagera aucun effort pour tirer le meilleur parti possible de l'assistance du PNUD, qu'il devra utiliser aux fins prévues. Sans limiter la portée générale de ce qui précède, le Gouvernement prendra à cette fin les mesures indiquées dans le descriptif du projet.

Article IX

PRIVILÈGES ET IMMUNITÉS

1. Le Gouvernement appliquera à l'Organisation des Nations Unies et à ses organes, y compris le PNUD et les organes subsidiaires de l'Organisation des Nations Unies ayant leurs bureaux dans les locaux de la mission du PNUD ainsi qu'à leurs biens, fonds et avoirs et à leurs fonctionnaires, y compris le représentant

résident et les autres membres de la mission du PNUD dans le pays, les dispositions de la Convention sur les privilèges et immunités des Nations Unies du 13 février 1946[1].

2. Le Gouvernement appliquera à toute institution spécialisée faisant fonction d'agent d'exécution, ainsi qu'à ses biens, fonds et avoirs et à ses fonctionnaires, les dispositions de la Convention sur les privilèges et immunités des institutions spécialisées du 21 novembre 1947[2], y compris celles de toute annexe à la Convention applicables à ladite institution spécialisée.

3. Le Gouvernement, conformément au droit international, accordera au représentant résident les mêmes privilèges, immunités, exemptions et facilités qu'aux chefs de missions diplomatiques. Le Gouvernement, conformément au droit international, accordera également aux représentants des organes subsidiaires de l'Organisation des Nations Unies ayant leurs bureaux dans les locaux de la mission du PNUD les autres privilèges et immunités nécessaires pour leur permettre de remplir efficacement leurs fonctions qu'il accorde aux membres des missions diplomatiques de rang comparable. Ces autres privilèges et immunités devront être spécifiés dans un échange de lettres entre le Gouvernement et le PNUD.

4. *a*) A moins que les Parties n'en décident autrement dans les descriptifs de projets relatifs à des projets particuliers, le Gouvernement accordera à toutes les personnes fournissant des services pour le compte du PNUD ou d'une institution spécialisée et qui ne sont pas visées aux paragraphes 1 et 2 ci-dessus, les facilités prévues à la section 18 de la Convention sur les privilèges et immunités des Nations Unies et à la section 19 de la Convention sur les privilèges et immunités des institutions spécialisées. Les ressortissants du pays employés localement par le PNUD ou une institution spécialisée ne bénéficieront pas de ces facilités.

b) Aux fins des instruments sur les privilèges et immunités qui sont mentionnés ci-dessus dans le présent article :

1) Tous les papiers et documents relatifs à un projet qui sont en possession ou sous le contrôle des personnes visées à l'alinéa *a* du paragraphe 4 ci-dessus seront considérés comme la propriété de l'Organisation des Nations Unies ou de l'institution spécialisée intéressée; et

2) Le matériel, les approvisionnements et les fournitures importés, achetés ou loués par ces personnes dans le pays aux fins d'un projet seront considérés comme la propriété de l'Organisation des Nations Unies ou de l'institution spécialisée intéressée, selon le cas.

5. L'expression « personnes fournissant des services » telle qu'elle est utilisée dans les articles IX, X et XIII du présent Accord vise les experts opérationnels, les volontaires, les consultants et les personnes juridiques et physiques ainsi que leurs employés. Elle vise les organisations ou sociétés gouvernementales ou non gouvernementales auxquelles le PNUD peut faire appel en tant qu'agent d'exécution ou à tout autre titre, pour exécuter un projet ou aider à mettre en œuvre l'assistance du PNUD à un projet, ainsi que leurs employés. Aucune disposition du présent Accord ne sera interprétée comme limitant les privilèges, immunités ou facilités

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1, p. 15.

[2] *Ibid.*, vol. 33, p. 261. Pour les textes finals et révisés des annexes publiées ultérieurement voir vol. 71, p. 319; vol. 79, p. 326; vol. 117, p. 386; vol. 275, p. 299; vol. 314, p. 309; vol. 323, p. 365; vol. 327, p. 327; vol. 371, p. 267; vol. 423, p. 285; vol. 559, p. 349; vol. 645, p. 341; vol. 1057, p. 322, et vol. 1060, p. 337.

accordés à ces organisations ou sociétés ou à leurs employés en vertu d'un autre instrument signé par le Gouvernement.

Article X

FACILITÉS ACCORDÉES AUX FINS DE LA MISE EN ŒUVRE DE L'ASSISTANCE DU PNUD

1. Le Gouvernement prendra toutes les mesures qui pourront être nécessaires pour que le PNUD, ses agents d'exécution, leurs experts et les autres personnes fournissant des services pour leur compte, ne soient pas soumis à des règlements ou autres dispositions juridiques qui pourraient gêner l'exécution d'opérations entreprises en vertu du présent Accord, et leur accordera toutes les autres facilités nécessaires à la mise en œuvre rapide et satisfaisante de l'assistance du PNUD. Il leur accordera notamment les droits et facilités ci-après :

a) Admission rapide des experts et autres personnes fournissant des services pour le compte du PNUD ou d'un agent d'exécution;

b) Délivrance rapide et gratuite des visas, permis et autorisations nécessaires;

c) Accès aux lieux d'exécution des projets et tous droits de passage nécessaires;

d) Droit de circuler librement à l'intérieur du pays, d'y entrer ou d'en sortir, dans la mesure nécessaire à la mise en œuvre satisfaisante de l'assistance du PNUD;

e) Taux de change légal le plus favorable;

f) Toutes autorisations nécessaires à l'importation de matériel, d'approvisionnements et de fournitures ainsi qu'à leur exportation ultérieure;

g) Toutes autorisations nécessaires à l'importation de biens appartenant aux fonctionnaires du PNUD et de ses agents d'exécution ou à d'autres personnes fournissant des services pour leur compte, et destinés à la consommation ou à l'usage personnel des intéressés, ainsi que toutes autorisations nécessaires à l'exportation ultérieure de ces biens; et

h) Dédouanement rapide des biens mentionnés aux alinéas *f* et *g* ci-dessus.

2. L'assistance fournie en vertu du présent Accord devant servir les intérêts du Gouvernement et du peuple du Honduras, le Gouvernement supportera tous les risques des opérations exécutées en vertu du présent Accord. Il devra répondre à toutes réclamations que des tiers pourraient présenter contre le PNUD ou contre un agent d'exécution, ou leur personnel, ou contre d'autres personnes fournissant des services pour leur compte, et il les mettra hors de cause en cas de réclamation et les dégagera de toute responsabilité résultant d'opérations exécutées en vertu du présent Accord. Les dispositions qui précèdent ne s'appliqueront pas si les Parties et l'agent d'exécution conviennent que ladite réclamation ou ladite responsabilité résultent d'une négligence grave ou d'une faute intentionnelle des intéressés.

Article XI

SUSPENSION OU FIN DE L'ASSISTANCE

1. Le PNUD pourra, par voie de notification écrite adressée au Gouvernement et à l'agent d'exécution, suspendre son assistance au titre du présent Accord

si, de l'avis du PNUD, des circonstances se présentent qui gênent ou menacent de gêner la bonne exécution du programme ou la réalisation de ses fins. Le PNUD pourra, dans la même notification écrite ou dans une notification ultérieure, indiquer les conditions dans lesquelles il serait disposé à reprendre son assistance. Cette suspension pourra se poursuivre jusqu'à ce que le Gouvernement ait accepté les conditions spécifiées et que le Gouvernement ainsi que l'agent d'exécution aient reçu notification par écrit du PNUD qu'il est disposé à reprendre son assistance.

2. Si les circonstances motivant la suspension existent encore pendant 14 jours après que le PNUD a adressé la notification écrite du type visé au paragraphe 1 du présent article, le PNUD pourra à tout moment, tant que cette situation se poursuivra, mettre fin à son assistance au projet par voie de notification écrite au Gouvernement et à l'agent d'exécution.

3. Les dispositions du présent article ne préjugent pas de tous autres droits ou recours dont le PNUD pourrait se prévaloir en l'occurrence, selon les principes généraux du droit ou à d'autres titres.

Article XII

RÈGLEMENT DES DIFFÉRENDS

1. Tout différend entre le PNUD et le Gouvernement auquel donnerait lieu le présent Accord ou qui y aurait trait et qui ne pourrait être réglé par voie de négociation ou par un autre mode convenu de règlement sera soumis à l'arbitrage à la demande de l'une des Parties. Chacune des Parties désignera un arbitre et les deux arbitres ainsi désignés en nommeront un troisième, qui présidera. Si, dans les 30 jours qui suivront la demande d'arbitrage, l'une des Parties n'a pas désigné d'arbitre ou si, dans les 15 jours qui suivront la nomination des deux arbitres, le troisième arbitre n'a pas été désigné, l'une des Parties pourra demander au Président de la Cour internationale de Justice de désigner un arbitre. La procédure d'arbitrage sera arrêtée par les arbitres et les frais de l'arbitrage seront à la charge des Parties, à raison de la proportion fixée par les arbitres. La sentence arbitrale sera motivée et sera acceptée par les Parties comme le règlement définitif du différend.

2. Tout différend entre le Gouvernement et un expert opérationnel auquel donneraient lieu les conditions d'emploi de l'expert auprès du Gouvernement ou qui y aurait trait pourra être soumis à l'agent d'exécution qui aura fourni les services de l'expert opérationnel, soit par le Gouvernement, soit par l'expert opérationnel, et l'agent d'exécution intéressé usera de ses bons offices pour aider les Parties à arriver à un règlement. Si le différend ne peut être réglé conformément à la phrase précédente ou par un autre mode convenu de règlement, la question sera soumise à l'arbitrage à la demande de l'une des Parties, conformément aux dispositions énoncées au paragraphe 1 du présent article, si ce n'est que l'arbitre qui n'aura pas été désigné par l'une des Parties ou par les arbitres des Parties sera désigné par le secrétaire général de la Cour permanente d'arbitrage.

Article XIII

DISPOSITIONS GÉNÉRALES

1. Le présent Accord sera soumis à la ratification du Gouvernement et entrera en vigueur dès que les Parties auront échangé un instrument de ratification ou un

instrument constituant un acte de confirmation officielle. Dans l'intervalle, les Parties lui donneront provisoirement effet. Il demeurera en vigueur tant qu'il n'aura pas été dénoncé conformément au paragraphe 3 ci-dessous. Lors de son entrée en vigueur, le présent Accord remplacera les accords existants en ce qui concerne l'assistance fournie au Gouvernement à l'aide des ressources du PNUD et le bureau du PNUD dans le pays, et il s'appliquera à toute assistance fournie au Gouvernement et au bureau du PNUD établi dans le pays en vertu des dispositions des accords ainsi remplacés.

2. Le présent Accord pourra être modifié par accord écrit entre les Parties. Les questions non expressément prévues dans le présent Accord seront réglées par les Parties conformément aux résolutions et décisions pertinentes des organes compétents de l'Organisation des Nations Unies et aux conditions requises par la Constitution du pays. Chacune des Parties examinera avec soin et dans un esprit favorable toute proposition dans ce sens présentée par l'autre Partie en application du présent paragraphe.

3. Le présent Accord pourra être dénoncé par l'une ou l'autre Partie par voie de notification écrite adressée à l'autre Partie et il cessera de produire ses effets 60 jours après la réception de ladite notification.

4. Les obligations assumées par les Parties en vertu des articles IV (Renseignements relatifs aux programmes et aux projets) et VIII (Utilisation de l'assistance fournie) subsisteront après l'expiration ou la dénonciation du présent Accord. Les obligations assumées par le Gouvernement en vertu des articles IX (Privilèges et immunités), X (Facilités accordées aux fins de la mise en œuvre de l'assistance du PNUD) et XII (Règlement des différends) du présent Accord subsisteront après l'expiration ou la dénonciation dudit accord dans la mesure nécessaire pour permettre de procéder méthodiquement au rapatriement du personnel, des fonds et des biens du PNUD et de tout agent d'exécution ou de toute personne fournissant des services pour leur compte en vertu du présent Accord.

EN FOI DE QUOI les soussignés, représentants dûment autorisés du Programme des Nations Unies pour le développement, d'une part, et du Gouvernement de la République du Honduras, d'autre part, ont, au nom des Parties, signé le présent Accord en deux exemplaires établis en langues anglaise et espagnole, à Tegucigalpa, le 17 janvier 1995, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République du Honduras :	Pour le Programme des Nations Unies pour le développement :
ERNESTO PAZ AGUILAR	PAOLO OBERTI

No. 31482

LITHUANIA
and
UKRAINE

Treaty concerning legal assistance and legal relations in civil, family and criminal cases. Signed at Vilnius on 7 Jnly 1993

Authentic texts: Lithuanian and Ukrainian.

Registered by Lithuania on 18 January 1995.

LITUANIE
et
UKRAINE

Traité relatif à l'entraide jndiciaire et anx relations jnridiques en matière civile, familiale et pénale. Signé à Vilnins le 7 juillet 1993

Textes authentiques : lituanien et ukrainien.

Enregistré par la Lituanie le 18 janvier 1995.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR UKRAINOS SUTARTIS DĖL TEISINĖS PAGALBOS IR TEISINIŲ SANTYKIŲ CIVILINĖSE, ŠEIMOS IR BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

Lietuvos Respublika ir Ukraina, toliau vadinamos Susitariančiosiomis Šalimis, teikdamos svarbią reikšmę bendradarbiavimo plėtojimui teisinės pagalbos srityje - civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose, s u s i t a r ė :

P i r m o j i d a l i s

BENDRIEJI NUOSTATAI

1 straipsnis

Teisinė gynyba

1. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje savo asmeninių ir turtinių teisių atžvilgiu naudojasi tokia pat teisine gynyba kaip ir tos Susitariančiosios Šalies piliečiai.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai turi teisę laisvai ir nekliudomai kreiptis į kitos Susitariančiosios Šalies teismus, prokuratūrą, notarines kontoras (toliau - teisingumo įstaigos) bei kitas įstaigas, kurioms pagal kompetenciją priklauso civilinės, šeimos ir baudžiamosios bylos, gali dalyvauti nagrinėjant šias bylas, teikti prašymus, paduoti ieškinius ir atlikti kitus procesinius veiksmus tokiomis pat sąlygomis kaip ir savi piliečiai.

3. Šios Sutarties nuostatai taikytini ir juridiniams asmenims, įsteigtiems Susitariančiųjų Šalių teritorijoje pagal jų įstatymus.

2 straipsnis

Teisinė pagalba

1. Abiejų Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos teikia viena kitai teisinę pagalbą civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose, vadovaudamosi šios Sutarties nuostatais.

2. Kitos įstaigos, kurioms reikalinga teisinė pagalba kitos valstybės teritorijoje, prašymus dėl jos siunčia per atitinkamas teisingumo įstaigas.

3 straipsnis

Teisinės pagalbos apimtis

Teisinė pagalba apima Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymuose numatytų procesinių veiksmų atlikimą, kaip antai: šalių, kaltinamųjų, teisiamųjų, nukentėjusiųjų, liudytojų, ekspertų apklausą, kratos, ekspertizių, teisminės apžiūros atlikimą, daiktinių įrodymų perdavimą, baudžiamojo persekiojimo pradėjimą ir nusikaltimus padariusių asmenų išdavimą, teismo sprendimų civilinėse bylose pripažinimą ir vykdymą, dokumentų įteikimą ir persiuntimą, pateikimą kitos Šalies prašymu duomenų apie kaltinamųjų teistumą.

4 straipsnis

Susižinojimo tvarka

Teikdamos teisinę pagalbą, Susitariančiųjų Šalių įstaigos tarpusavyje susižino per savo centrines įstaigas, jeigu ši Sutartis nenumato kitaip.

Centrinės įstaigos yra:

Lietuvos Respublikoje - Teisingumo ministerija, Generalinė prokuratūra;

Ukrainoje - Teisingumo ministerija ir Generalinė prokuratūra.

5 straipsnis

Kalba

1. Prašymas suteikti teisinę pagalbą ir jo priedai surašomi prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies kalba, ir prie jų pridedami patvirtinti nuorašai vertimų į kitos Susitariančiosios Šalies kalbą arba į rusų kalbą.

2. Vertimą tvirtina oficialus vertėjas ar notaras, ar prašymą pateikiančios organizacijos pareigūnas, arba prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga.

6 straipsnis

Dokumentų įforminimas

Prašymai suteikti teisinę pagalbą ir kiti dokumentai, kuriuos teisingumo ir kitos įstaigos siunčia dėl teisinės pagalbos, turi būti patvirtinti herbiniu antspaudu.

7 straipsnis

Pavedimo suteikti teisinę pagalbą forma

Pavedime suteikti teisinę pagalbą turi būti nurodyta:

1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;

2) įstaigos, kuriai pateikiamas prašymas, pavadinimas;

3) bylos, kurioje prašoma suteikti teisinę pagalbą, pavadinimas;

4) šalių, kaltinamųjų, teisiamųjų arba nuteistųjų, nukentėjusiųjų vardai ir pavardės, jų pilietybė, užsiėmimas, nuolatinė gyvenamoji vieta arba buveinė;

5) jų įgaliotų atstovų pavardės ir adresai;

6) pavedimo turinys, o baudžiamosiose bylose taip pat padaryto nusikaltimo faktinių aplinkybių aprašymas ir jo juridinė kvalifikacija.

8 straipsnis

Vykdymo tvarka

1. Teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, vykdydama pavedimą suteikti teisinę pagalbą, vadovaujasi savo valstybės įstatymais. Tačiau pavedimą pateikusios įstaigos prašoma, ji gali taikyti pavedimą pateikusios Susitariančios Šalies procesines normas, jeigu šios normos neprieštarauja jos įstatymams.

2. Jei teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, nekompetentinga jį įvykdyti, ji persiunčia pavedimą kompetentingai teisingumo įstaigai ir praneša apie tai pateikusiai pavedimą įstaigai.

3. Tuo atveju, kai teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, gauna atitinkamą prašymą, ji praneša pavedimą pateikusiai įstaigai apie pavedimo vykdymo vietą ir laiką, jeigu

kita Šalis išreiškė norą dalyvauti ar būti, atliekant tam tikrus procesinius veiksmus.

4. Įvykdžiusi pavedimą, teisingumo įstaiga, kuriai jis adresuotas, išsiunčia dokumentus pavedimą pateikusiai įstaigai; tuo atveju, jei teisinė pagalba negalėjo būti suteikta, pavedimas grąžinamas ir nurodomos aplinkybės, kliudančios jį vykdyti.

9 straipsnis

Dokumentų įteikimo tvarka

1. Įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, įteikia dokumentus pagal jos valstybėje galiojančias taisykles, jeigu įteikiamieji dokumentai surašyti jos kalba arba prie jų pridėtas patvirtintas vertimas. Tais atvejais, kai dokumentai surašyti ne Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, kalba arba prie jų nepridėtas vertimas, jie įteikiami gavėjui, jei jis sutinka juos priimti.

2. Prašyme įteikti dokumentą turi būti nurodytas tikslus gavėjo adresas ir įteikiamo dokumento pavadinimas. Jeigu prašyme įteikti dokumentą nurodytas adresas paaiškėjo esąs nevisas ar netikslus, įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, vadovaudamasi savo įstatymais, imasi priemonių tiksliam adresui nustatyti.

10 straipsnis

Dokumentų įteikimo patvirtinimas

Dokumentų įteikimo patvirtinimas įforminamas pagal taisykles, galiojančias Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje. Patvirtinime turi būti nurodytas įteikimo laikas ir vieta, taip pat asmuo, kuriam įteiktas dokumentas.

11 straipsnis

Dokumentų įteikimas ir piliečių apklausa per diplomatines atstovybes ar konsulines įstaigas

Susitariančiosios Šalys turi teisę įteikti dokumentus bei apklausti savus piliečius per savo diplomatines atstovybes ar konsulines įstaigas. Tokiu atveju priverstinio pobūdžio priemonės negali būti taikomos.

12 straipsnis

Liudytojų, nukentėjusiųjų, civilinių ieškovų ir atsakovų, jų atstovų, ekspertų iškvietimas į užsienį

1. Jeigu, atliekant parengtinį tyrimą arba teisme nagrinėjant bylą, vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atsiranda būtinybė iškviesti liudytojus, nukentėjusiuosius, civilinius ieškovus ir atsakovus, jų atstovus arba ekspertus, esančius kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, reikia kreiptis į šios Šalies atitinkamą įstaigą, pavedant jai įteikti šaukimą.

2. Šaukime negali būti numatyta sankcija už kviečiamojo asmens neatvykimą.

3. Nurodytiems šio straipsnio 1 punkte asmenims nepriklausomai nuo jų pilietybės, atvykusiems pagal iškvietimą į kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamą įstaigą savo noru, negali būti šios Šalies teritorijoje taikoma baudžiamoji arba administracinė atsakomybė, jie negali būti suimti arba nubausti už kokią nors veiką, padarytą iki perkertant jos valstybinę sieną. Tokiems asmenims taip pat negali būti taikoma baudžiamoji arba administracinė atsakomybė, jie negali būti suimti ar nubausti, vadovaujantis jų parodymais ir išvadomis, kuriuos jie davė kaip ekspertai, arba dėl veikos, kuri yra nagrinėjimo dalykas.

4. Šia privilegija nesinaudoja asmenys, nurodyti šio straipsnio 1 punkte, jeigu jie per 15 dienų po to, kai jiems buvo pranešta, kad jų buvimas nėra būtinas, neišvyks iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos. Į šį terminą neįskaitomas laikas, per kurį asmenys negalėjo išvykti iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos dėl nepriklausančių nuo jų aplinkybių.

5. Iškviestieji nukentėjusieji, liudytojai ir ekspertai, atvykę į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, turi teisę gauti iš juos iškvietusios įstaigos kelionės ir gyvenimo užsienyje išlaidų, taip pat dėl atitraukimo nuo darbo negauto darbo užmokesčio atlyginimą. Be to, ekspertai turi teisę gauti atlyginimą už atliktą ekspertizę. Šaukime turi būti nurodyta kokias išmokų rūšis turi teisę gauti iškviestieji asmenys. Jiems prašant, Susitariančioji Šalis, išsiuntusi šaukimą, išmoka avansą šioms išlaidoms atlyginti.

13 straipsnis

Dokumentų galiojimas

1. Dokumentai, kuriuos vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje surašė arba paliudijo pagal savo kompetenciją nustatyta tvarka, patvirtinant herbiniu antspaudu, teismas ar oficialus asmuo (nuolatinis vertėjas, ekspertas ir pan.), kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje priimami be jokio kito patvirtinimo.

2. Dokumentai, kurie vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje laikomi oficialiais, turi ir kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje oficialių dokumentų įrodomąją galią.

14 straipsnis

Išlaidos, teikiant teisinę pagalbą

1. Susitariančioji Šalis, kuriai adresuotas pavedimas, nereikalaus, kad būtų atlygintos išlaidos, teikiant teisinę pagalbą. Visos išlaidos, atsiradusios teikiant teisinę pagalbą Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, tenka joms pačioms.

2. Teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas pavedimas, praneš įstaigai, siunčiančiai pavedimą, apie išlaidų dydį. Jeigu įstaiga, siunčianti pavedimą, išieškos šias išlaidas iš asmens, privalančio jas atlyginti, išieškotos sumos atitenka jas išieškojusiai Susitariančiajai Šaliai.

15 straipsnis

Informacijos teikimas

Susitariančiųjų Šalių centrinės įstaigos teikia viena kitai, jeigu to prašoma, informaciją apie jų valstybėse galiojančius ar galiojusius įstatymus ir jų taikymą teisingumo įstaigose.

16 straipsnis

Juridinė pagalba piliečiams

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiams kitos Susitariančiosios Šalies teismuose ir kitose įstaigose teikiama juridinė pagalba bei užtikrinamas teismo procesas tokiais pat pagrindais ir tokiomis pat lengvatomis kaip ir savo piliečiams.

17 straipsnis

Civilinės būklės liudijimų ir kitų dokumentų persiuntimas

1. Vienos Susitariančiosios Šalies civlinės metrikacijos įstaigos kitos Susitariančiosios Šalies teisingumo įstaigoms prašant betarpiškai persiunčia civilinės metrikacijos aktų įrašų nuorašus tarnybiniam naudojimui.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečių prašymus atsiųsti civilinės metrikacijos aktų įrašų nuorašus galima betarpiškai persiųsti atitinkamai kitos Susitariančiosios Šalies civilinės metrikacijos įstaigai. Šiuos dokumentus prašantysis gauna per Susitariančiosios Šalies, kurios įstaiga išdavė tuos dokumentus, diplomatinę atstovybę ar konsulinę įstaigą, atitinkamai už tai sumokėjus.

3. Dokumentai apie išsilavinimą, darbo stažą ir kiti dokumentai apie piliečių asmenines bei turtines teises ir interesus persiunčiami šio straipsnio 2 punkte numatyta tvarka.

4. Dokumentai, nurodyti šio straipsnio 1-3 punktuose, persiunčiami be vertimų ir nemokamai.

18 straipsnis

Atsisakymas teikti teisinę pagalbą

Teisinė pagalba neteikiama, jeigu jos teikimas gali pakenkti Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, suverenitetui ar saugumui arba prieštarauja pagrindiniams jos įstatymų principams.

A n t r o j i d a l i s

SPECIALIEJI NUOSTATAI

S K Y R I U S

Teisinė pagalba ir teisiniai santykiai civilinėse ir šeimos bylose

19 straipsnis

Atleidimas nuo teismo išlaidų

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atleidžiami nuo teismo

išlaidų tais pačiais pagrindais ir tokia pat apimtimi kaip ir šios valstybės piliečiai.

20 straipsnis

Išdavimas dokumentų apie asmeninę, šeimos ir turtinę padėtį

1. Dokumentą apie asmeninę, šeimos ir turtinę padėtį, atleidimui nuo teismo išlaidų -išduoda kompetentinga įstaiga tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra pareiškėjo gyvenamoji vieta arba buveinė.

2. Jeigu pareiškėjas neturi gyvenamosios vietos ar buveinės Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, pakanka dokumento, kurį išdavė arba patvirtino jo valstybės diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga.

3. Teismas, nagrinėdamas prašymą atleisti nuo teismo išlaidų, gali paprašyti papildomų paaiškinimų iš įstaigos, išdavusios dokumentą.

21 straipsnis

Teismų kompetencija

1. Kiekvienos Susitariančiosios Šalies teismai kompetentingi nagrinėti civilines ir šeimos bylas, jeigu atsakovas turi jos teritorijoje gyvenamąją vietą ir jei ši Sutartis nenumato kitaip. Jie kompetentingi nagrinėti ieškinius, pareikštus juridiniams asmenims, jeigu šios Šalies teritorijoje yra juridinio asmens valdymo įstaiga, atstovybė arba filialas.

2. Susitariančiųjų Šalių teismai nagrinėja bylas ir kitais atvejais, esant raštiškam šalių susitarimui. Kai yra toks susitarimas, atsakovo gyvenamosios vietos teismas pagal atsakovo pareiškimą nutraukia bylos nagrinėjimą, jeigu šis pareiškimas gautas iki pateikiant atsikirtimus dėl ieškinio esmės. Šalys savo susitarimu negali pakeisti išimtinės teismų kompetencijos.

3. Jeigu abiejų Susitariančiųjų Šalių teismuose, kompetentinguose pagal šią Sutartį, iškelta byla tarp tų pačių šalių dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu, teismas, iškėlęs bylą vėliau, ją nutraukia.

22 straipsnis

Teisnumas ir veiksnumas

1. Fizinio asmens veiksnumą nustato įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo.

2. Juridinio asmens teisnumą nustato įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jis įsteigtas.

23 straipsnis

Veiksnumo apribojimas arba pripažinimas neveiksniu

1. Apribojant asmens veiksnumą arba pripažįstant jį neveiksniu yra kompetentingos įstaigos ir taikomi įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra pripažintinas neveiksniu ar ribotai veiksniu asmuo.

2. Jei vienos Susitariančiosios Šalies įstaiga nustato, kad yra pagrindas pripažinti neveiksniu ar ribotai veiksniu kitos Susitariančiosios Šalies pilietį, kurio gyvenamoji vieta ar buveinė yra šios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, ji praneša apie tai kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamai įstaigai. Jeigu įstaiga, kuriai pranešta, pareiškia, kad ji suteikia teisę atlikti tolesnius veiksmus įstaigai Šalies, kurios teritorijoje yra šio asmens gyvenamoji vieta ar buveinė, arba per tris mėnesius neatsako, tai įstaiga Šalies, kurios teritorijoje yra asmens gyvenamoji vieta ar buveinė, gali nagrinėti bylą dėl jo veiksnumo apribojimo arba pripažinimo neveiksniu, vadovaudamasi savo valstybės įstatymais kai pripažinimo neveiksniu arba ribotai veiksniu priežastis taip pat numatyta ir įstatymais tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra. Sprendimas dėl veiksnumo apribojimo arba pripažinimo neveiksniu turi būti išsiųstas kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamai įstaigai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktų nuostatai taikomi ir panaikinant sprendimą dėl veiksnumo apribojimo arba pripažinimo neveiksniu.

4. Neatidėliotinais atvejais pripažintino neveiksniu arba ribotai veiksniu ir esančio kitos Susitariančiosios Šalies piliečiu asmens gyvenamosios vietos arba buveinės įstaiga gali pati atlikti veiksmus, būtinus apginti asmenį ar jo turtą. Potvarkiai dėl šių veiksmų išsiunčiami atitinkamai įstaigai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra; šie potvarkiai turi būti panaikinti, jei šios Susitariančiosios Šalies įstaiga nutars kitaip.

24 straipsnis

Pripažinimas nežinia kur esančiu, paskelbimas mirusiu ir mirties fakto nustatymas

1. Nagrinėti bylas dėl pripažinimo nežinia kur esančiu, paskelbimo mirusiu arba dėl mirties fakto nustatymo kompetentingos įstaigos tos Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu asmuo buvo tuo metu, kai jis paskutinėmis žiniomis buvo gyvas.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies įstaigos gali pripažinti kitos Susitariančiosios Šalies pilietį nežinia kur esančiu arba mirusiu, taip pat nustatyti jo mirties faktą, prašant jos teritorijoje gyvenantiems asmenims, jeigu jų teisės ir interesai yra pagrįsti šios Susitariančiosios Šalies įstatymais.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktuose numatytais atvejais Susitariančiųjų Šalių įstaigos taiko savo valstybės įstatymus.

25 straipsnis

Santuokos sudarymas

1. Santuokos sudarymo sąlygas kiekvienam susituokiančiam asmeniui nustato įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra. Be to, neturi būti kliūčių santuokai sudaryti, numatytų įstatymuose tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje santuoka sudaroma.

2. Santuokos sudarymo formą nustato įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje ji sudaroma.

26 straipsnis

Sutuoktinių asmeniniai ir turtiniai teisiniai santykiai

1. Sutuoktinių asmeninius ir turtinius teisinius santykius reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi nuolatinę gyvenamąją vietą, įstatymai.

2. Jei vienas iš sutuoktinių gyvena vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, antrasis - kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, be to, abu sutuoktiniai turi tą pačią pilietybę, jų asmeninius ir turtinius teisinius santykius reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiai jie yra.

3. Jei vienas iš sutuoktinių yra vienos Susitariančiosios Šalies, o antrasis kitos Susitariančiosios Šalies pilietis ir vienas iš jų gyvena vienos , o antrasis - kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jų asmeninius ir turtinius teisinius santykius reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo ju paskutinė bendra gyvenamoji vieta.

4. Jeigu nurodyti šio straipsnio 3 punkte asmenys neturėjo bendros gyvenamosios vietos Susitariančiųjų Šalių teritorijose, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios įstaiga nagrinėja bylą, įstatymai.

27 straipsnis

Santuokos nutraukimas ir santuokos pripažinimas negaliojančia

1. Nagrinėjant santuokos nutraukimo bylas yra kompetentingos įstaigos ir taikomi įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiais sutuoktiniai buvo paduodant pareiškimą. Jeigu sutuoktinių gyvenamoji vieta yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tai kompetentingos ir šios Susitariančiosios Šalies įstaigos.

2. Jeigu paduodant pareiškimą nutraukti santuoką vienas iš sutuoktinių yra vienos Susitariančiosios Šalies, o antrasis - kitos Susitariančiosios Šalies pilietis ir vienas iš jų gyvena vienos Šalies, o antrasis - kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kompetentingos abiejų Susitariančiųjų Šalių įstaigos. Šiuo atveju jos taiko savo valstybės įstatymus.

3. Bylose dėl santuokos pripažinimo negaliojančia taikomi tos Susitariančiosios Šalies įstatymai, kurie pagal šios Sutarties 25 straipsnį buvo taikyti sudarant santuoką. Šiuo atveju teismų kompetencija nustatoma atitinkamai vadovaujantis šio straipsnio 1 ir 2 punktais.

28 straipsnis

Tėvų ir vaikų tarpusavio teisiniai santykiai

1. Tėvystės nustatymo, įrašo tėvais nuginčijimo, vaiko kilmės iš šios santuokos nustatymo bylos sprendžiamos, vadovaujantis įstatymais Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu vaikas yra pagal gimimą.

2. Teisinius santykius tarp tėvų ir vaikų reguliuoja įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi bendrą gyvenamąją vietą.

3. Jeigu kurio nors iš tėvų ir vaikų gyvenamoji vieta yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jų teisinius santykius reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas.

4. Teisinius santykius tarp vaiko ir jo motinos bei tėvo, nesančių tarpusavyje santuokoje, reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas.

5. Priimti sprendimus bylose dėl teisinių santykių, nurodytų šio straipsnio 1-4 punktuose kompetentingi teismai Susitariančiosios Šalies, kurios įstatymai tokiais atvejais taikytini.

Jeigu ieškovas ir atsakovas gyvena vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kompetentingi taip pat teismai ir šios Susitariančiosios Šalies, laikantis šio straipsnio 1 ir 4 punktų nuostatų.

29 straipsnis

Įvaikinimas

1. Įvaikinant taikomi įstatymai tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra įtėvis. Jeigu įtėvis turi nuolatinę gyvenamąją vietą kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, taikomi ir šios Susitariančiosios Šalies įstatymai.

2. Jeigu įvaikina sutuoktiniai, kurių vienas yra vienos, o antrasis - kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, tai įvaikinimas turi atitikti įstatymų, galiojančių abiejų Susitariančiųjų Šalių teritorijoje, reikalavimus. Tačiau tuo atveju, kai sutuoktiniai turi nuolatinę gyvenamąją vietą vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, taikomi šios Susitariančiosios Šalies įstatymai.

3. Jeigu vaikas yra vienos, o įtėvis - kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, tai gaunant vaiko ir jo įstatyminio atstovo sutikimą, kompetentingos valstybinės įstaigos leidimą, taip pat nustatant įvaikinimo apribojimus, susijusius su vaiko persikėlimu gyventi į kitą valstybę, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstatymai.

4. Priimti sprendimą įvaikinti yra kompetentinga įstaiga Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra įtėvis. Jeigu įtėvis turi nuolatinę gyvenamąją vietą kitos Susitariančiosios

Šalies teritorijoje, priimti sprendimą įvaikinti yra kompetentinga šios Šalies įstaiga.

5. Šio straipsnio 2 punkte numatytu atveju kompetentinga yra įstaiga Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sutuoktiniai turi nuolatinę gyvenamąją vietą.

6. Šio straipsnio 1-5 punktų nuostatai atitinkamai yra taikomi panaikinant įvaikinimą arba pripažįstant jį negaliojančiu.

30 straipsnis

Globa ir rūpyba

1. Susitariančiosios Šalies piliečių globos ir rūpybos bylose yra kompetentinga globos ir rūpybos įstaiga Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu yra globotinas ar rūpintinas asmuo, jeigu ši Sutartis nenumato kitaip. Šiuo atveju taikytini šios Susitariančiosios Šalies įstatymai.

2. Teisinius santykius tarp globėjo ir globotinio arba rūpintojo ir rūpintinio reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios globos ir rūpybos įstaiga paskyrė globėją ar rūpintoją.

3. Jeigu būtini globos arba rūpybos veiksmai globotinio arba rūpintinio interesais, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta, buveinė arba turtas yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, šios Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga nedelsdama privalo apie tai pranešti kompetentingai pagal šio straipsnio 1 punktą Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaigai.

4. Neatidėliotinais atvejais kitos Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga gali pati atlikti reikalingus veiksmus, tačiau apie tai ji turi nedelsdama pranešti kompetentingai pagal šio straipsnio 1 punktą globos ir rūpybos įstaigai. Atlikti veiksmai galioja, kol ši įstaiga nepriims kitokio sprendimo.

5. Pagal šio straipsnio 1 punktą kompetentinga globos ir rūpybos įstaiga gali perduoti globą arba rūpybą kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamoms įstaigoms, jeigu globotinis arba rūpintinis turi šioje valstybėje gyvenamąją vietą, buveinę arba turtą. Globos ar rūpybos perdavimas galimas tik tada, kai įstaiga, kuriai pateiktas prašymas, sutiks perimti globą arba rūpybą ir apie tai praneš prašymą pateikusiai įstaigai.

6. Įstaiga, perėmusi pagal šio straipsnio 5 punktą globą arba rūpybą, vykdo ją, vadovaudamasi savo valstybės įstatymais. Tačiau ši įstaiga neturi teisės priimti sprendimų dėl globotinio arba

rūpintinio asmeninės teisinės padėties, bet gali duoti leidimą susituokti, kai to reikalauja Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra, įstatymai.

Turtiniai teisiniai santykiai

31 straipsnis

Nuosavybės teisė

1. Nuosavybės teisę į nekilnojamąjį turtą reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra šis turtas, įstatymai.

2. Nuosavybės teisę į transporto priemones, kurios registruotinos valstybiniuose rejestruose, reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra transporto priemonę įregistravusi įstaiga.

3. Nuosavybės teisės ir kitokios daiktinės teisės į turtą atsiradimas ir pasibaigimas nustatomas pagal įstatymus Šalies, kurios teritorijoje turtas buvo tuo momentu, kai įvyko veiksmas arba kitokia aplinkybė, tapusi tokios teisės atsiradimo ar pasibaigimo pagrindu. Nuosavybės teisės ar kitokios daiktinės teisės į turtą, kuris yra sandorio dalykas, atsiradimas ir pasibaigimas nustatomas pagal sandorio sudarymo vietos įstatymus, jeigu šalys nesusitarė kitaip.

32 straipsnis

Sandorio forma

1. Sandorio formą nustato sandorio sudarymo vietos įstatymai.

2. Sandorio dėl nekilnojamojo turto ir teisių į jį formą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje tas turtas yra, įstatymai.

33 straipsnis

Žalos atlyginimas

1. Prievolės atlyginti žalą nustatomos pagal įstatymus Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas arba kitokia aplinkybė, tapusi pagrindu reikalauti atlyginti žalą, išskyrus prievoles, kylančias iš sutarčių ir kitų teisėtų veiksmų.

2. Jeigu padariusis žalą ir nukentėjusysis yra vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teisme gautas pareiškimas, įstatymai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktuose nurodytose bylose priimti sprendimus kompetentingas teismas tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas arba kitokia aplinkybė, tapusi pagrindu reikalauti atlyginti žalą. Nukentėjusysis taip pat gali pareikšti ieškinį teisme tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atsakovas turi gyvenamąją vietą.

Paveldėjimas

34 straipsnis

Lygiateisiškumo principas

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai yra lygiateisiai su kitos Susitariančiosios Šalies piliečiais, gyvenančiais jos teritorijoje, gebėjimu sudaryti arba panaikinti testamentą turtui, esančiam kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje arba įgyvendintinoms ten teisėms, taip pat gebėjimu įgyti paveldimą turtą arba paveldimas teises. Turtą arba teises jie įgyja tokiomis pat sąlygomis, kokios nustatytos saviems Susitariančiosios Šalies piliečiams, gyvenantiems jos teritorijoje.

35 straipsnis

Paveldėjimo teisė

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo teisę reguliuoja įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje palikėjas turėjo paskutinę nuolatinę gyvenamąją vietą.

2. Nekilnojamojo turto paveldėjimo teisę reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra turtas, įstatymai.

36 straipsnis

Palikimo perėjimas valstybei

Jeigu pagal Susitariančiųjų Šalių įstatymus paveldėtinas turtas, valstybės paveldimas pagal įstatymą, pereina valstybės

nuosavybėn, tai kilnojamasis turtas perduodamas valstybei, kurios piliečiu jo mirties momentu buvo palikėjas, o nekilnojamasis turtas pereina nuosavybėn tos valstybės, kurios teritorijoje jis yra.

37 straipsnis

Testamento forma

Testamento formą nustato įstatymai Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu buvo palikėjas sudarant testamentą. Tačiau pakanka, kad buvo laikytasi įstatymų Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo sudarytas testamentas. Ši nuostata taikytina ir panaikinant testamentą.

38 straipsnis

Kompetentingumas paveldėjimo bylose

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo bylas, išskyrus šio straipsnio 2 punkte nurodytus atvejus, nagrinėja įstaigos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje palikėjas turėjo paskutinę nuolatinę gyvenamąją vietą.

2. Kai visas kilnojamasis paveldėtinas turtas yra teritorijoje Susitariančiosios Šalies, kurioje palikėjas neturėjo paskutinės nuolatinės gyvenamosios vietos, tai pagal pareiškimą įpėdinio arba nuo palikimo atsisakiusio asmens, jeigu su tuo sutinka visi įpėdiniai, paveldėjimo bylą nagrinėja šios Susitariančiosios Šalies įstaigos.

3. Nekilnojamojo turto paveldėjimo bylas nagrinėja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra tas turtas, įstaigos.

4. Šio straipsnio nuostatai taip pat taikomi ginčams paveldėjimo bylose.

39 straipsnis

Palikimo apsauga

1. Vienos Susitariančiosios Šalies įstaigos atlieka savo įstatymais numatytus veiksmus apsaugoti jos teritorijoje esantį paveldėtiną turtą, paliktą kitos Susitariančiosios Šalies piliečio.

2. Įstaigos, kurios atsakingos už palikimo apsaugą po kitos Susitariančiosios Šalies piliečio mirties, privalo nedelsdamos pranešti tos Susitariančiosios Šalies konsului apie palikėjo mirtį ir apie asmenis, pareiškusius savo teises į palikimą, žinomas aplinkybes apie asmenis, turinčius teises į palikimą, jų buvimo vietą, esamą testamentą, turto dydį ir vertę, taip pat veiksmus palikimui apsaugoti.

3. Diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai reikalaujant, joms perduodamas paveldėtinas kilnojamasis turtas ir mirusiojo dokumentai.

40 straipsnis

Diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos įgaliojimai

1. Vienos Susitariančiosios Šalies diplomatinė atstovybė arba konsulinė įstaiga turi teisę atstovauti šios Šalies piliečiams dėl paveldėjimo kitos Susitariančiosios Šalies įstaigose be atskiro įgaliojimo, jeigu tie piliečiai, jiems nesant arba dėl kitų svarbių priežasčių, negali laiku apginti savo teisių ir interesų ir nepaskyrė įgaliotinio.

2. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies pilietis mirė kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje kelionės metu, kur jis neturėjo nuolatinės gyvenamosios vietos, tai prie jo buvę daiktai be jokių formalumų perduodami diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiu buvo mirusysis.

41 straipsnis

Palikimo perdavimas

1. Jeigu kilnojamasis paveldėtinas turtas arba pinigų suma, gauta pardavus kilnojamąjį paveldėtiną turtą, turi būti pasibaigus paveldėjimo bylai perduoti įpėdiniams, kurių gyvenamoji vieta arba buveinė yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tai paveldėtinas turtas ar gauta pinigų suma perduodami šios Susitariančiosios Šalies diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai.

2. Perduoti paveldėtiną turtą diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai nusprendžia kompetentinga paveldėjimo bylose įstaiga tos Susitariančiosios Šalies, kurioje yra paveldėtinas turtas arba gauta suma.

3. Šis turtas gali būti perduotas įpėdiniams, jeigu :

1) yra apmokėti arba užtikrinti visi palikėjo kreditorių reikalavimai, pareikšti Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra paveldėtinas turtas, įstatymuose nustatytu terminu;

2) yra sumokėti arba užtikrinti visi mokesčiai, susiję su paveldėjimu;

3) kompetentingos įstaigos, jeigu tai būtina, leido išvežti paveldėtiną turtą.

4. Piniginės sumos persiunčiamos, vadovaujantis Susitariančiųjų Šalių teritorijose galiojančiais įstatymais.

SPRENDIMŲ PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

42 straipsnis

Sprendimų civilinėse ir šeimos bylose, taip pat baudžiamosiose bylose dėl žalos atlyginimo pripažinimas ir vykdymas

Susitariančiosios Šalys tarpusavyje pripažįsta ir vykdo įsiteisėjusius teisingumo įstaigų sprendimus civilinėse ir šeimos bylose, taip pat nuosprendžius dėl nusikaltimu padarytos žalos atlyginimo.

Susitariančiųjų Šalių teritorijoje be specialios teisenos pripažįstami pagal savo pobūdį nereikalaujantys vykdymo globos ir rūpybos, civilinės metrikacijos ir kitų įstaigų sprendimai civilinėse ir šeimos bylose.

43 straipsnis

Prašymų leisti vykdyti sprendimus nagrinėjimas

1. Nagrinėti prašymus leisti vykdyti sprendimus kompetentingi teismai Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi būti vykdoma.

2. Prašymas leisti vykdyti sprendimą paduodamas teismui, priėmusiam sprendimą byloje pirmąja instancija, kuris persiunčia jį kompetentingam priimti sprendimą dėl prašymo teismui.

3. Prašymo rekvizitus nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turi būti vykdoma, įstatymai.

4. Prie prašymo leisti vykdyti sprendimą būtina pridėti:

1) teismo patvirtintą sprendimo nuorašą, oficialų dokumentą apie sprendimo įsiteisėjimą, jeigu tai nėra aišku iš paties sprendimo teksto;

2) dokumentą, patvirtinantį, kad atsakovui, nedalyvavusiam procese, buvo laiku ir nustatyta forma bent vieną kartą įteiktas šaukimas į teismą;

3) šio punkto 1 ir 2 papunkčiuose nurodytų dokumentų patvirtintus vertimus.

5. Jeigu išduodant leidimą vykdyti sprendimą teismui kyla abejonių, jis gali pareikalauti paaiškinimų iš asmens, padavusio prašymą, taip pat apklausti skolininką dėl prašymo esmės ir, esant reikalui, paprašyti paaiškinimo iš sprendimą priėmusiojo teismo.

44 straipsnis

Sprendimų vykdymo tvarka

1. Sprendimų vykdymo tvarką reguliuoja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas vykdomas, įstatymai.

2. Teismų sprendimų vykdymo išlaidoms taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas vykdomas, įstatymai.

45 straipsnis

Atsisakymas pripažinti ir vykdyti teismų sprendimus

Pripažinti teismo sprendimą arba leisti jį vykdyti gali būti atsisakyta:

1) jeigu padavęs prašymą asmuo arba atsakovas nedalyvavo procese dėl to, kad jam arba jo įgaliotiniui nebuvo laiku ir nustatyta forma įteiktas šaukimas į teismą;

2) jeigu dėl to paties teisinio ginčo tarp tų pačių šalių Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kur sprendimas turi būti pripažintas ir vykdomas, jau anksčiau buvo priimtas ir yra įsiteisėjęs sprendimas arba jeigu tos Susitariančiosios Šalies įstaiga buvo anksčiau pradėjusi procesą šioje byloje;

3) jeigu pagal šią Sutartį, o šioje Sutartyje nenumatytais atvejais - pagal įstatymus Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas turi būti pripažintas ir vykdomas, byla priklauso išimtinei jos įstaigų kompetencijai.

46 straipsnis

Taikos sutarčių pripažinimas ir vykdymas

Šios Sutarties 42-45 straipsnių nuostatai dėl teismų sprendimų taikomi taip pat teismų patvirtintoms taikos sutartims.

47 straipsnis

Daiktų išvežimas ir piniginių sumų pervedimas

Šios Sutarties nuostatai dėl sprendimų vykdymo neturi įtakos Susitariančiųjų Šalių įstatymams dėl piniginių sumų pervedimo ir dėl vykdymo procese įgytų daiktų išvežimo.

II SKYRIUS

TEISINĖ PAGALBA IR TEISINIAI SANTYKIAI BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

48 straipsnis

Baudžiamojo persekiojimo pradėjimas arba perėmimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis, prašant kitai Susitariančiajai Šaliai, pagal savo įstatymus pradeda arba perima savų piliečių, įtariamų padarius nusikaltimus kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, baudžiamąjį persekiojimą.

2. Pareiškimai dėl baudžiamojo persekiojimo, nukentėjusiųjų paduoti pagal vienos Susitariančiosios Šalies įstatymus nustatytais terminais kompetentingoms įstaigoms, galioja ir kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

3. Asmenys, kuriems padaryta žala nusikaltimu, dėl kurio pateiktas prašymas pradėti baudžiamąjį persekiojimą, gali dalyvauti byloje, jeigu jie pareiškė reikalavimus dėl žalos atlyginimo.

49 straipsnis

Prašymas pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą

1. Prašymas pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą pateikiamas raštu ir jame nurodoma:

1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;

2) aprašymas nusikalstamos veikos, dėl kurios prašoma pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą;

3) kiek galima tikslesnis veikos padarymo laikas ir vieta;

4) prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies įstatymo, kuriuo remiantis veika pripažįstama nusikaltimu, tekstas;

5) įtariamojo pavardė ir vardas, duomenys apie jo pilietybę, gyvenamąją vietą arba buveinę ir kiti duomenys apie jo asmenybę, taip pat, jeigu galima, šio asmens išorės aprašymas, fotografija ir pirštų atspaudai;

6) nukentėjusiojo skundas baudžiamojoje byloje, keliamoje tik dėl nukentėjusiojo skundo, ir pareiškimas atlyginti materialinę žalą, jeigu ji yra;

7) turimi duomenys apie padarytos materialinės žalos dydį.

2. Tuo atveju, kai prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis jau buvo pradėjusi baudžiamąjį persekiojimą, prie prašymo pridedami jos turimi parengtinio tyrimo dokumentai ir įrodymai.

Perduodant daiktus, kurie yra nusikaltimo įrankiai arba įgyti nusikaltimu, vadovaujamasi šios Sutarties 61 straipsniu.

50 straipsnis

Asmenų išdavimas, vykdant baudžiamąjį persekiojimą

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja pagal prašymą išduoti viena kitai šioje Sutartyje numatytomis sąlygomis asmenis, esančius jų teritorijoje, kad jiems būtų taikoma baudžiamoji atsakomybė arba įvykdytas nuosprendis.

2. Asmenys išduodami už veikas, kurios pagal abiejų Susitariančiųjų Šalių įstatymus yra nusikaltimai ir už kuriuos numatyta bausmė - laisvės atėmimas daugiau kaip vieneriems metams arba kita griežtesnė bausmė.

3. Nuosprendžio įvykdymui asmuo išduodamas, kai jis už tokius nusikaltimus nuteistas laisvės atėmimu daugiau kaip šešiems mėnesiams arba kita griežtesne bausme.

51 straipsnis

Atsisakymas išduoti

Gali būti atsisakyta išduoti, jeigu:

1) asmuo, kurį prašoma išduoti, yra Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, pilietis arba asmuo, kuriam šioje valstybėje suteikta prieglobsčio teisė;

2) baudžiamasis persekiojimas pagal Susitariančiųjų Šalių įstatymus pradedamas tik pagal nukentėjusiojo skundą;

3) prašymo gavimo momentu pagal Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymus baudžiamasis persekiojimas negali būti pradėtas arba nuosprendis negali būti įvykdytas dėl senaties arba dėl kito teisėto pagrindo;

4) asmeniui, kurį prašoma išduoti, Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje už tą patį nusikaltimą buvo priimti ir įsiteisėjo nuosprendis arba nutarimas nutraukti bylą;

5) nusikaltimas, dėl kurio prašoma išduoti, padarytas teritorijoje Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas.

Atsisakius išduoti Šalis, kuriai pateiktas prašymas, praneša Šaliai, pateikusiai prašymą, atsisakymo pagrindus.

52 straipsnis

Išdavimo atidėjimas

Jeigu asmeniui, kurį prašoma išduoti, taikoma baudžiamoji atsakomybė arba jis atlieka bausmę už kitą nusikaltima Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje, arba jis sunkiai susirgo, išdavimas gali būti atidėtas iki baudžiamojo persekiojimo arba bausmės atlikimo pabaigos ar atleidimo nuo jos bet kuriuo teisėtu pagrindu, arba iki asmens pasveikimo.

53 straipsnis

Išdavimas tam tikram laikui

Jei dėl 52 straipsnyje numatyto išdavimo atidėjimo gali pasibaigti baudžiamojo persekiojimo senaties terminas arba tai labai apsunkintų nusikaltimo tyrimą, esant pagrįstam prašymui, asmuo gali būti išduotas tam tikram laikui su sąlyga, kad jis bus nedelsiant grąžintas atlikus byloje procesinius veiksmus, dėl kurių buvo išduotas, ir ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo išdavimo dienos.

54 straipsnis

Išdavimas prašant kelioms valstybėms

Jeigu prašymai išduoti vieną ir tą patį asmenį gauti iš kelių valstybių, Susitariančioji Šalis, kuriai pateikti prašymai, sprendžia, kuris iš tų prašymų turi būti patenkintas, atsižvelgiant į padarytų nusikaltimų sunkumą.

55 straipsnis

Išduoto asmens baudžiamojo persekiojimo ribos

1. Be Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, sutikimo išduotam asmeniui negali būti taikoma baudžiamoji atsakomybė arba jis nubaustas už kitokį nusikaltimą negu tas, dėl kurio jis buvo išduotas.

2. Asmuo taip pat negali būti išduotas trečiajai valstybei be Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, sutikimo.

3. Nereikia Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, sutikimo, jeigu išduotas asmuo, pasibaigus baudžiamajam persekiojimui, atlikus bausmę arba nuo jos atleidus bet kuriuo teisėtu pagrindu, per 15 dienų neišvyko iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos arba savo noru grįžo į ją jau po to, kai buvo iš jos išvykęs. Į šį terminą neįskaitomas laikas, per kurį išduotas asmuo negalėjo išvykti iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos dėl nepriklausančių nuo jo aplinkybių.

56 straipsnis

Prašymas išduoti

1. Prašymas išduoti turi būti pateikiamas raštu ir jame nurodoma :

1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;

2) padaryto nusikaltimo aprašymas ir prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies įstatymo, kuriuo remiantis veika pripažįstama nusikaltimu, tekstas;

3) išduotino asmens vardas ir pavardė, duomenys apie jo pilietybę, gyvenamąją vietą arba buveinę ir kiti duomenys apie jo asmenybę, taip pat jeigu galima - jo išvaizdos aprašymas, fotografija ir pirštų atspaudai;

4) padarytos materialinės žalos dydis.

2. Prie prašymo išduoti baudžiamojo persekiojimo vykdymui turi būti pridėtas patvirtintas nutarimo suimti nuorašas su faktinių bylos aplinkybių aprašymu.

Prie prašymo išduoti nuosprendžio vykdymui turi būti pridėti patvirtintas nuosprendžio nuorašas, pažyma apie nuosprendžio įsiteisėjimą ir baudžiamojo įstatymo, kuriuo remiantis asmuo nuteistas, tekstas. Jeigu nuteistasis jau atliko dalį bausmės, apie tai taip pat pranešama.

3. Jeigu prašyme išduoti nėra reikalingų duomenų, tai Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, gali paprašyti jų papildomai. Kita Susitariančioji Šalis turi atsakyti į šį prašymą ne vėliau kaip per vieną mėnesį; šis terminas dėl svarbių priežasčių gali būti pratęstas 15 dienų.

Jeigu prašymą pateikusi Susitariančioji Šalis per nustatytą terminą nepateiks papildomų duomenų, Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, gali paleisti asmenį, sulaikytą pagal šios Sutarties 57 straipsnį.

57 straipsnis

Išduotino asmens suėmimas

Priėmusi sprendimą išduoti, Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, nedelsdama atlieka veiksmus suimti išduotiną asmenį.

58 straipsnis

Suėmimas iki prašymo išduoti gavimo

1. Neatidėliotinu atveju Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, gali suimti asmenį ir iki 56 straipsnyje nurodyto prašymo išduoti gavimo, remdamasi nutarimo suimti arba įsiteisėjusio nuosprendžio (išrašo iš nuosprendžio) nuorašais, gautais iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies. Taip pat turi būti nurodyta, kad prašymas išduoti bus išsiųstas nedelsiant.

Nutarimo suimti arba įsiteisėjusio nuosprendžio (išrašo iš nuosprendžio), priimtų dėl to asmens, nuorašai perduodami bet kuriuo būdu, užtikrinančiu visų dokumentų rekvizitų perdavimą (faksas ir panašiai).

2. Apie priežastis, dėl kurių prašymas suimti nebuvo patenkintas, nedelsiant pranešama kitai Susitariančiajai Šaliai.

3. Suimtas asmuo turi būti paleistas, jeigu per mėnesį nuo tos dienos, kai buvo gautas pranešimas apie suėmimą, iš kitos Susitariančiosios Šalies nebuvo gautas prašymas išduoti. Prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai prašant, šis terminas gali būti pratęstas 15 dienų.

59 straipsnis

Išdavimo vykdymas

1. Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, praneša Susitariančiajai Šaliai, iš kurios gautas prašymas, savo sprendimą dėl išdavimo, informuodama apie išdavimo vietą ir laiką.

2. Jeigu prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis nepriima išduotino asmens per 15 dienų po nustatytos išdavimo datos, suimtas asmuo turi būti paleistas.

60 straipsnis

Pakartotinis išdavimas

Jeigu išduotas asmuo išvengs baudžiamojo persekiojimo arba bausmės atlikimo ir grįš į teritoriją tos Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, tai prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šalīai prašant, jis gali būti išduotas pakartotinai. Šiuo atveju prie prašymo nereikia pridėti 56 straipsnyje išvardintų dokumentų.

61 straipsnis

Daiktų perdavimas

1. Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas išduoti, perduoda prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai daiktus, kurie yra nusikaltimo įrankiai, daiktus, ant kurių yra nusikaltimo pėdsakų, arba įgytus nusikalstamu būdu, taip pat visus kitus daiktus, kurie gali būti įrodymais baudžiamojoje byloje. Šie daiktai perduodami pagal prašymą ir tuo atveju, kai asmuo negali būti išduotas dėl jo mirties ar dėl kitų priežasčių.

2. Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, gali tam tikram laikui sulaikyti šio straipsnio 1 punkte nurodytų

daiktų perdavimą, jeigu jie jai būtini atliekant veiksmus kitoje baudžiamojoje byloje, arba perduoti juos prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai laikinai, pagal tarpusavio susitarimą.

3. Trečiųjų asmenų teisės į daiktus, perduotus pateikusiai prašymą Susitariančiajai Šaliai, lieka galioti. Baigus bylą, šie daiktai turi būti grąžinti juos perdavusiai Susitariančiajai Šaliai.

62 straipsnis

Tranzitinis pervežimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies prašymu leidžia pervežti per savo teritoriją asmenis, kuriuos kitai Susitariančiajai Šaliai išdavė trečioji valstybė arba kuriuos kita Susitariančioji Šalis išdavė trečiajai valstybei.

Susitariančiosios Šalys neprivalo leisti pervežti asmenų, kurių išduoti pagal šią Sutartį neleidžiama.

2. Prašymas leisti pervežti įforminamas ir siunčiamas ta pačia tvarka kaip ir prašymas išduoti.

3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos įstaigos kiekvienu atskiru atveju suderina tranzito būdą, maršrutą ir kitas sąlygas.

4. Tranzitinio pervežimo išlaidas atlygina prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis.

63 straipsnis

Susitariančiųjų Šalių atstovų dalyvavimas teikiant teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose

Vienos Susitariančiosios Šalies atstovai, sutikus kitai Susitariančiajai Šaliai, gali dalyvauti, šiai tenkinant prašymus suteikti teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose.

64 straipsnis

Duomenys apie teistumą

Susitariančiosios Šalys pagal prašymą teikia viena kitai duomenis apie teistumą asmenų, kuriuos anksčiau buvo nuteisę jų teismai, jeigu tiems asmenims taikoma baudžiamoji atsakomybė prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

65 straipsnis

Duomenys apie baudžiamojo persekiojimo rezultatus

Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai asmens, dėl kurio buvo prašyta pradėti arba perimti baudžiamąjį persekiojimą, taip pat išduoto asmens baudžiamojo persekiojimo rezultatus. Prašant išsiunčiamas įsiteisėjusio nuosprendžio ar kitokio galutinio sprendimo nuorašas.

66 straipsnis

Duomenys apie nuosprendžius

Susitariančiosios Šalys kasmet praneš viena kitai apie įsiteisėjusius nuosprendžius, kuriuos vienos Susitariančiosios Šalies teismai priėmė dėl kitos Susitariančiosios Šalies piliečių.

Trečioji dalis

BAIGIAMIEJI NUOSTATAI

67 straipsnis

Sutarties įsigaliojimas

Ši sutartis turi būti ratifikuota ir įsigalios praėjus 30 dienų po pasikeitimo ratifikaciniais raštais, kuris įvyks

68 straipsnis

Sutarties galiojimo terminas

1. Ši Sutartis galios penkerius metus nuo jos įsigaliojimo dienos.

2. Sutartis liks galioti paskesnius penkerių metų laikotarpius, jeigu viena iš Susitariančiųjų Šalių ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki eilinio galiojimo termino pasibaigimo nepraneš kitai Susitariančiajai Šaliai apie savo ketinimą Sutartį denonsuoti.

Sudaryta Vilniuje 1993 m. lapos 07 d.
dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir ukrainiečių kalbomis. Abu tekstai turi vienodą galią.

Lietuvos Respublikos vardu:

[1]

Ukrainos vardu:

[2]

[1] A. Šleževičius.
[2] L. Kutchma.

[UKRAINIAN TEXT — TEXTE UKRAINIEN]

ДОГОВІР МІЖ ЛИТОВСЬКОЮ РЕСПУБЛІКОЮ І УКРАЇНОЮ ПРО ПРАВОВУ ДОПОМОГУ ТА ПРАВОВІ ВІДНОСИНИ У ЦИВІЛЬНИХ, СІМЕЙНИХ І КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВАХ

Литовська Республіка і Україна, які в подальшому іменуються "Договірні Сторони", надаючи важливого значення розвитку співробітництва в області надання правової допомоги у цивільних, сімейних та кримінальних справах, домовились про таке:

Частина перша

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

СТАТТЯ 1

Правовий захист

1. Громадяни однієї Договірної Сторони користуються на території іншої Договірної Сторони у відношенні своїх особистих та майнових прав таким же правовим захистом, як і її громадяни.

2. Громадяни однієї Договірної Сторони мають право вільно і без перешкод звертатися до суду, прокуратури, нотаріальних контор (далі іменуються "установи юстиції") і до інших установ іншої Договірної Сторони, до компетенції яких відносяться цивільні, сімейні та кримінальні справи, можуть виступати в них, подавати клопотання, пред'являти позови і здійснювати інші процесуальні дії за тих же умов, що і громадяни цієї держави.

3. Положення цього Договору поширюються також на юридичних осіб, які утворені на території Договірних Сторін відповідно до їх законодавства.

СТАТТЯ 2

Правова допомога

1. Установи юстиції Договірних Сторін надають взаємно правову допомогу у цивільних, сімейних та кримінальних справах, відповідно до положень цього Договору.

2. Інші установи, що потребують правової допомоги на території іншої держави, подають клопотання про неї через відповідні установи юстиції.

С Т А Т Т Я 3

Обсяг правової допомоги

Правова допомога охоплює виконання процесуальних дій, передбачених законодавством запитуваної Договірної Сторони, зокрема, допит сторін, обвинувачених і підсудних, потерпілих, свідків, експертів, проведення обшуку, експертиз, судового огляду, вилучення та передачу речових доказів, порушення кримінального переслідування та видачу осіб, які скоїли злочини, визнання і виконання судових рішень з цивільних справ, вручення і пересилку документів, надання за клопотанням іншої Сторони відомостей про судимість обвинувачених.

С Т А Т Т Я 4

Порядок відносин

При наданні правової допомоги установи Договірних Сторін зносяться одна з іншою через свої центральні органи, якщо цим Договором не передбачено інше.

До центральних органів відносяться:

з боку Литовської Республіки - Міністерство юстиції, Генеральна прокуратура;

з боку України - Міністерство юстиції, Генеральна прокуратура.

С Т А Т Т Я 5

Мова

1. Клопотання про надання правової допомоги і додатки до нього складаються мовою запитуючої Договірної Сторони і до них додаються завірені копії перекладу на мову іншої Договірної Сторони або російську мову.

2. Переклад завіряється офіційним перекладачем або нотаріусом, або посадовою особою запитуючої установи, або дипломатичним представництвом чи консульською установою запитуючої Договірної Сторони.

С Т А Т Т Я 6

Оформлення документів

Клопотання про надання правової допомоги та інші документи, що надсилаються установами юстиції та іншими установами в порядку надання правової допомоги, мають бути засвідчені гербовою печаткою.

СТАТТЯ 7

Форма доручення про надання правової допомоги

В дорученні про надання правової допомоги повинно бути зазначено:

1) найменування запитуючої установи;
2) найменування запитуваної установи;
3) назва справи, з якої запитується правова допомога;
4) імена, прізвища сторін, обвинувачених, підсудних або засуджених, потерпілих, їх громадянство, заняття та постійне місце проживання або місце перебування;
5) прізвища та адреси їх уповноважених;
6) зміст доручення, а з кримінальних справ також опис фактичних обставин скоєного злочину та його юридична кваліфікація.

СТАТТЯ 8

Порядок виконання

1. При виконанні доручення про надання правової допомоги установа юстиції, до якої звернене доручення, застосовує законодавство своєї держави. Однак, за клопотанням установи, від якої воно виходить, вона може застосувати процесуальні норми Договірної Сторони, від якої виходить доручення, оскільки вони не суперечать законодавству її держави.

2. Якщо установа юстиції, до якої звернене доручення, не компетентна його виконати, вона пересилає доручення компетентній установі юстиції і повідомляє про це установу, від якої виходить доручення.

3. У випадку отримання відповідного клопотання, установа юстиції, до якої звернене доручення, повідомляє установу, від якої виходить доручення, про час і місце виконання доручення в разі, коли інша Сторона виявила бажання приймати участь або бути присутньою при виконанні певних процесуальних дій.

4. Після виконання доручення установа юстиції, до якої звернене доручення, надсилає документи установі, від якої виходить доручення; в тому випадку, коли правова допомога не могла бути надана, запитувана установа юстиції повертає доручення і сповіщає про обставини, які перешкоджають його виконанню.

СТАТТЯ 9

Порядок вручення документів

1. Запитувана установа здійснює вручення документів відповідно до правил, які діють в її державі, якщо документи, які вручаються, складені її мовою або забезпечені завіреним

перекладом. У тих випадках, коли документи складені не мовою запитуючої Договірної Сторони або не забезпечені перекладом, вони вручаються одержувачу, якщо він погоджується добровільно їх прийняти.

2. У клопотанні про вручення повинні бути зазначені точна адреса одержувача і назва документу, який вручається. Якщо зазначена у клопотанні про вручення адреса виявилася неповною, або неточною, запитувана установа відповідно до свого законодавства вживає заходів для встановлення точної адреси.

СТАТТЯ 10

Підтвердження вручення документів

Підтвердження вручення документів оформляється відповідно до правил, які діють на території запитуваної Договірної Сторони. У підтвердженні повинні бути зазначені час і місце вручення, а також особа, якій вручено документ.

СТАТТЯ 11

Вручення документів і допит громадян через дипломатичні представництва або консульські установи

Договірні Сторони мають право вручати документи і допитувати власних громадян через свої дипломатичні представництва або консульські установи. При цьому не можуть вживатися заходи примусового характеру.

СТАТТЯ 12

Виклик за кордон свідків, потерпілих, цивільних позивачів та відповідачів, їх представників, експертів

1. Якщо під час попереднього слідства або судового розгляду на території однієї Договірної Сторони виникне необхідність в особистій явці свідків, потерпілих, цивільних позивачів і відповідачів, їхніх представників або експертів, що знаходяться на території іншої Договірної Сторони, то слід звернутися до відповідного органу цієї Сторони з дорученням про вручення повістки.

2. Повістка не повинна вміщувати санкцій на випадок неявки викликаного.

3. Особи, вказані в пункті 1 цієї статті, які незалежно від їх громадянства, добровільно з'явилися на виклик до відповідного органу іншої Договірної Сторони, не можуть на території цієї Сторони бути притягнутими до кримінальної чи адміністративної відповідальності, взяті під варту або бути покараними у зв'язку з будь-якими діяннями, скоєними до

перетинання її державного кордону. Такі особи не можуть бути також притягнені докримінальної чи адміністративної відповідальності, взяті під варту або бути покараними у зв'язку з їх свідченнями або висновками у якості експертів або у зв'язку з діянням, яке є предметом розгляду.

4. Цим привілеєм не користуються особи, вказані в пункті 1 цієї статті, якщо вони на протязі 15 днів з моменту повідомлення їх про те, що їх присутність не є обов'язковою, не залишать територію запитуючої Договірної Сторони. В цей строк не зараховується час, на протязі якого особи не були в змозі залишити терторію запитуючої Договірної Сторони за незалежних від них обставин.

5. Потерпілі, свідки і експерти, що з'явилися за викликом на територію іншої Договірної Сторони, мають право на відшкодування органом, що їх викликає, витрат, пов'язаних з переїздом та перебуванням за кордоном, а також на відшкодування неотриманої заробітної плати за дні відриву від роботи; експерти, крім того, мають право на винагороду за проведення експертизи. У виклику повинно бути зазначено, на які види оплати мають право викликані особи. За їх клопотанням Договірна Сторона, від якої виходить виклик, сплачує аванс на покриття відповідних витрат.

С Т А Т Т Я 13

Дійсність документів

1. Документи, які були на території однієї з Договірних Сторін складені або засвідчені судом чи офіційною особою (постійним перекладачем, експертом і т.ін.) в межах їх компетенції та за встановленою формою і завірені гербовою печаткою, приймаються на території іншої Договірної Сторони без будь-якого іншого засвідчення.

2. Документи, які на території однієї Договірної Сторони розглядаються як офіційні, користуються і на території іншої Договірної Сторони доказовою силою офіційних документів.

С Т А Т Т Я 14

Витрати, пов'язані з наданням правової допомоги

1. Договірна Сторона, до якої звернене доручення, не буде вимагати відшкодування витрат за надання правової допомоги. Договірні Сторони самі несуть всі витрати, що виникли при наданні правової допомоги на }х території.

2. Установа юстиції, до якої звернене доручення, повідомляє установу, від якої виходить доручення, про суму витрат. Якщо установа, від якої виходить доручення, стягне ці витрати з особи, яка повинна їх відшкодувати, то стягнені суми надходять на користь Договірної Сторони, яка їх стягла.

С Т А Т Т Я 15

Надання інформації

Центральні органи Договірних Сторін надають один одному за проханням інформацію про чинне або яке раніше діяло в їх державах законодавство і про питання його застосування установами юстиції.

С Т А Т Т Я 16

Надання юридичної допомоги громадянам

Громадянам однієї Договірної Сторони в судах і інших установах іншої Договірної Сторони надається юридична допомога і забезпечується судочинство за таких же умов і з тими же перевагами, що і власним громадянам.

С Т А Т Т Я 17

Пересилка документів про реєстрацію актів громадянського стану і інших документів

1. Відділи запису актів громадянського стану однієї Договірної Сторони безпосередньо пересилають за клопотанням установ юстиції іншої Договірної Сторони для службового користування виписки з книг запису актів громадянського стану.

2. Клопотання громадян однієї Договірної Сторони про висилку свідоцтв про реєстрацію актів громадянського стану можна пересилати безпосередньо відповідному відділу запису актів громадянського стану іншої Договірної Сторони. Ці документи заявник отримує за посередництвом дипломатичного представництва або консульської установи тієї Договірної Сторони, орган якої видав ці документи, при стягненні відповідної сплати.

3. Документи про освіту, трудовий стаж або інші що стосуються особистих або майнових прав і інтересів громадян видаються та пересилаються в порядку, передбаченому в пункті 2 цієї статті.

4. Документи, зазначені в пунктах 1-3 цієї статті, пересилаються без перекладу і безкоштовно.

С Т А Т Т Я 18

Відмова у наданні правової допомоги

Правова допомога не надається, якщо її надання може спричинити шкоду суверенітету чи безпеці, або суперечить основним принципам законодавства запитуваної Договірної Сторони.

Частина друга

СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

РОЗДІЛ 1

ПРАВОВА ДОПОМОГА ТА ПРАВОВІ ВІДНОСИНИ У ЦИВІЛЬНИХ І СІМЕЙНИХ СПРАВАХ

СТАТТЯ 19

Звільнення від судових витрат

Громадяни однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони підлягають звільненню від сплати судових витрат на тих же підставах і в тому ж обсязі, що і громадяни цієї держави.

СТАТТЯ 20

Видача документів про особистий, сімейний та майновий стан

1. Документ про особистий, сімейний та майновий стан, необхідний для отримання дозволу про звільнення від сплати судових витрат видається відповідною установою Договірної Сторони, на території якої заявник має місце проживання або місце перебування.

2. Якщо заявник не має місця проживання або місця перебування на території Договірних Сторін, то достатньо документу, виданого або завіреного дипломатичним представництвом або консульською установою його держави.

3. Суд, що виносить рішення за клопотанням про звільнення від сплати судових витрат, може запитати орган, що видав документ, про додаткове пояснення.

СТАТТЯ 21

Компетенція судів

1. Якщо цей Договір не встановлює іншого, суди кожної з Договірних Сторін компетентні розглядати цивільні та сімейні справи, коли відповідач має на її території місце проживання. За позовами до юридичних осіб вони компетентні, коли на території цієї Сторони знаходиться орган управління, представництво або філіал юридичної особи.

2. Суди Договірних Сторін розглядають справи і в інших випадках, якщо про це є письмова угода сторін. При наявності такої угоди суд за місцем проживання відповідача припиняє провадження по справі за його заявою, якщо така заява зроблена до подання заперечень по суті позову. Виключна компетенція судів не може бути змінена угодою сторін.

3. У випадку порушення провадження по справі між тими ж сторонами, по тому ж предмету і за тієї ж підстави в судах обох Договірних Сторін, компетентних у відповідності з цим Договором, суд, який порушив справу пізніше, припиняє провадження.

СТАТТЯ 22

Правоздатність та дієздатність

1. Дієздатність фізичної особи визначається законодавством Договірної Сторони, громадянином якої є ця особа.

2. Правоздатність юридичної особи визначається законодавством Договірної Сторони, на території якої вона заснована.

СТАТТЯ 23

Обмеження в дієздатності обо визнання недієздатним

1. При обмеженні в дієздатності або визнанні недієздатним застосовується законодавство і є компетентними установи тієї Договірної Сторони, громадянином якої є особа, відносно якої вирішується питання про обмеження в дієздатності або визнання недієздатною.

2. Якщо установа однієї Договірної Сторони встановить, що є підстави для обмеження в дієздатності або визнанні недієздатним громадянина іншої Договірної Сторони, місцепроживання або місцеперебування якого знаходиться на території цієї Договірної Сторони, то вона повідомляє про це відповідну установу іншої Договірної Сторони. Якщо установа, що повідомлена таким способом, заявить, що надає право виконати подальші дії установі за місцем проживання або місцем перебування цієї особи, або не висловиться в трьохмісячний строк, то установа за місцем проживання чи місцем перебування цієї особи може вести справу про обмеження в дієздатності або визнання її недієздатною відповідно до законодавства своєї держави, якщо причина обмеження в дієздатності або визнання недієздатним передбачається також законами тієї Договірної Сторони, громадянином якої є ця особа. Рішення про обмеження в дієздатності або визнання недієздатним повинно бути надіслане відповідній установі іншої Договірної Сторони.

3. Положення пунктів 1 та 2 цієї статті застосовуються також при скасуванні обмеження в дієздатності або відновленні громадянина в дієздатності.

4. У невідкладних випадках, установа за місцем проживання або місцем перебування громадянина іншої Договірної Сторони, що підлягає обмеженню в дієздатності або визнанню недієздатним, може сама вжити заходів, необхідних для захисту цієї особи або її майна. Рішення, яке прийняте у зв'язку з цими заходами, надсилається відповідній установі Договірної Сторони, громадянином якої є ця особа. Таке рішення підлягає скасуванню, якщо установою цієї Договірної Сторони буде постановлено інше.

С Т А Т Т Я 24

Визнання безвісно відсутнім, оголошення померлим і встановлення факту смерті

1. По справах про визнання безвісно відсутнім і оголошення померлим або про встановлення факту смерті є компетентними установи тієї Договірної Сторони, громадянином якої була особа на той час, коли вона за останніми відомостями була живою.

2. Установи однієї Договірної Сторони можуть визнати громадянина іншої Договірної Сторони безвісно відсутнім або померлим, а також встановити факт його смерті за клопотанням осіб, які проживають на її території, якщо права і інтереси грунтуються на законодавстві цієї Договірної Сторони.

3. У випадках, передбачених в пунктах 1 та 2 цієї статті, установи Договірних Сторін застосовують законодавство своєї держави.

С Т А Т Т Я 25

Укладення шлюбу

1. Умови укладення шлюбу визначаються для кожної із осіб, що вступають до шлюбу, законодавством Договірної Сторони, громадянином якої вона є. Крім того, повинні бути дотримані вимоги законодавства Договірної Сторони, на території якої укладається шлюб, відносно перешкод до укладення шлюбу.

2. Форма укладення шлюбу визначається законодавством Договірної Сторони, на території якої укладається шлюб.

С Т А Т Т Я 26

Особисті та майнові правовідносини подружжя

1. Особисті та майнові правовідносини подружжя визначаються законодавством Договірної Сторони, на території якої воно має постійне місце проживання.

2. Якщо один з подружжя проживає на території однієї Договірної Сторони, а другий - на території іншої Договірної Сторони і притому вони обоє мають одне і те ж громадянство, то їх особисті та майнові правовідносини визначаються законодавством тієї Договірної Сторони, громадянами якої вони є.

3. Якщо один з подружжя є громадянином однієї Договірної Сторони, а другий - іншої Договірної Сторони і один з них проживає на території однієї, а другий - на території іншої Договірної Сторони, то їх особисті та майнові правовідносини визначаються законодавством Договірної Сторони, на території якої вони мали своє останнє спільне місце проживання.

4. Якщо особи, вказані в пункті 3 цієї статті, не мали спільне місце проживання на територіях Договірних Сторін, застосовується законодавство тієї Договірної Сторони, установа якої розглядає справу.

С Т А Т Т Я 27

Розірвання шлюбу та визнання шлюбу недійсним

1. По справах про розірвання шлюбу застосовується законодавство і компетентні установи Договірної Сторони, громадянами якої подружжя було на момент подання заяви. Якщо подружжя має місце проживання на території іншої Договірної Сторони, компетентні також установи цієї Договірної Сторони.

2. Якщо на момент подання заяви про розірвання шлюбу один з подружжя є громадянином однієї Договірної Сторони, а другий - іншої Договірної Сторони і один з них проживає на території однієї, а другий - на території іншої Договірної Сторони, то компетентні установи обох Договірних Сторін. При цьому вони застосовують законодавство своєї держави.

3. По справах про визнання шлюбу недійсним застосовується законодавство Договірної Сторони, яке відповідно до статті 25 цього Договору застосовувалось при укладенні шлюбу. При цьому компетентність судів визначається відповідно на підставі пунктів 1 та 2 цієї статті.

С Т А Т Т Я 28

Правовідносини між батьками та дітьми

1. Справи про встановлення і оспорювання батьківства та про встановлення народження дитини від даного шлюбу вирішуються відповідно до законодавства Договірної Сторони, громадянином якої є дитина від народження.

2. Правовідносини між батьками і дітьми визначаються законодавством тієї Договірної Сторони, на території якої вони мають спільне місце проживання.

3. Якщо місце проживання будь-кого з батьків і дітей знаходиться на території іншої Договірної Сторони, то правовідносини між ними визначаються законодавствомДоговірної Сторони, громадянином якої є дитина.

4. Правовідносини між позашлюбною дитиною і її матір'ю та батьком визначаються законодавством Договірної Сторони, громадянином якої є дитина.

5. Для винесення рішень щодо правовідносин, вказаних в пунктах 1-4 цієї статті, компетентні суди Договірної Сторони, закони якої повинні застосовуватися у таких випадках.

Якщо позивач і відповідач проживають на території однієї Договірної Сторони, компетентні також суди цієї Договірної Сторони з дотриманням положень, зазначених в пунктах 1 і 4 цієї статті.

С Т А Т Т Я 29

Усиновлення

1. При усиновленні застосовується законодавство Договірної Сторони, громадянином якої є усиновитель. Якщо усиновитель має постійне місце проживання на території іншої Договірної Сторони, застосовується також законодавство цієї Сторони.

2. Якщо дитина усиновлюється подружжям, один з яких є громадянином однієї, а другий - громадянином іншої Договірної Сторони, то усиновлення повинно відповідати вимогам законодавства, що діє на території обох Договірних Сторін. Однак, якщо подружжя має постійне місце проживання на території однієї з Договірних Сторін, то застосовується законодавство цієї Договірної Сторони.

3. Якщо дитина є громадянином однієї Договірної Сторони, а усиновитель - громадянином іншої Договірної Сторони, то застосовується законодавство Договірної Сторони, громадянином якої є дитина, в частині згоди дитини, її законного представника, дозволу компетентного державного органу, а також обмеження усиновлення у зв'язку зі зміною місця проживання усиновленого на місце проживання в іншій державі.

4. Виносити рішення про усиновлення компетентна установа Договірної Сторони, громадянином якої є усиновитель. Якщо усиновитель має постійне місце проживання на території іншої Договірної Сторони, виносити рішення про усиновлення компетентна установа цієї Сторони.

5. У випадку, передбаченому пунктом 2 цієї статті, компетентною є установа Договірної Сторони, на території якої подружжя має постійне місце проживання

6. Положеиня пунктів 1-5 застосовуються відповідно при скасуванні усиновлення або визнанні його недійсним.

С Т А Т Т Я 30

Опіка та піклування

1. По справах про опіку та піклування над громадянами Договірних Сторін, оскільки Договором не передбачається інше, є компетентним орган опіки та піклування Договірної Сторони, громадянином якої є особа, що потребує опіки чи піклування. При цьому застосовується законодавство цієї Договірної Сторони.

2. Правовідносини між опікуном або піклувальником і особою, що знаходиться під опікою чи піклуванням, визначаються законодавством Договірної Сторони, орган опіки та піклування якої призначив опікуна або піклувальника.

3. Якщо заходи щодо опіки або піклування необхідні в інтересах особи, яка знаходиться під опікою або піклуванням, місце проживання чи перебування або майно якої знаходиться на території іншої Договірної Сторони, то орган опіки та піклування цієї Договірної Сторони терміново повинен сповістити компетентний згідно з пунктом 1 цієї статті орган опіки та піклування Договірної Сторони.

4. У невідкладних випадках орган опіки та піклування іншої Договірної Сторони може сам вжити необхідних заходів, але він повинен негайно повідомити про вжиті попередньо заходи компетентний згідно з пунктом 1 цієї статті орган опіки та піклування. Вжиті заходи залишаються в силі доти, доки цей орган не винесе іншого рішення.

5. Компетентний згідно з пунктом 1 цієї статті орган опіки та піклування може передати опіку та піклування відповідним органам іншої Договірної Сторони, якщо місце проживання чи перебування або майно особи, що є під опікою

чи піклуванням знаходиться в цій державі. Передача дійсна лише в тому випадку, коли запитуваний орган погодиться прийняти опіку або піклування і повідомить про це запитуючий орган.

6. Орган, який згідно з пунктом 5 цієї статті прийняв опіку чи піклування, здійснює їх відповідно до законодавства своєї держави. Він не має права, однак, виносити рішення з питань, що стосуються особистого статуса особи, яка знаходиться під опікою чи піклуванням, але може дати дозвіл на вступ до шлюбу, необхідний за законодавством Договірної Сторони, громадянином якої є ця особа.

МАЙНОВІ ПРАВОВІДНОСИНИ

СТАТТЯ 31

Право власності

1. Право власності на нерухоме майно визначається за законодавством Договірної Сторони, на території якої знаходиться нерухоме майно.

2. Право власності на транспортні засоби, які підлягають внесенню в державні реєстри, визначається законодавством Договірної Сторони, на території якої знаходиться орган, що реєстрував транспортний засіб.

3. Виникнення та припинення права власності або іншого речового права на майно визначається законодавством Сторони, на території якої майно знаходилось в момент, коли мала місце дія або інші обставини, що стали підставою виникнення чи припинення такого права. Виникнення і припинення права власності або іншого речового права на майно, що є предметом угоди, визначається законодавством місця здійснення угоди, якщо інше не передбачено угодою сторін.

СТАТТЯ 32

Форма угоди

1. Форма угоди визначається законодавством місця її здійснення.

2. Форма угоди з приводу нерухомого майна і прав на нього визначається законодавством Договірної Сторони, на території якої знаходиться таке майно.

СТАТТЯ 33

Відшкодування збитків

1. Обов'язки про відшкодування збитків, крім тих, що випливають із договорів і інших правомірних дій, визначаються законодавством Договірної Сторони, на території якої мав місце

вчинок або інші обставини, що стали підставою для вимоги відшкодування збитків.

2. Якщо заподіювач збитків і потерпілий є громадянами однієї Договірної Сторони, застосовується законодавство Договірної Сторони, до суду якої подано заяву.

3. По справах, згаданих в пунктах 1 та 2 цієї статті, компетентним є суд Договірної Сторони, на території якої мав місце вчинок, чи інші обставини, які були підставою для вимог про відшкодування збитків. Потерпілий може подати позов також в суд Договірної Сторони, на території якої має місце проживання відповідач.

УСПАДКУВАННЯ

СТАТТЯ 34

Принцип зрівнювання в правах

Громадяни однієї Договірної Сторони прирівнюються в правах до громадян іншої Договірної Сторони, які проживають на її тероиторії, у відношенні здатності складення або скасування заповіту на майно, яке знаходиться на території іншої Договірної Сторони, чи прав, які мають бути там здійснені, а також у відношенні здатності набуття за спадщиною майна або прав. Майно чи права переходять до них за тих же умов, які встановлені для власних громадян Договірної Сторони, які проживають на її території.

СТАТТЯ 35

Право успадкування

1. Право успадкування рухомого майна регулюється законодавством Договірної Сторони, на території якої спадкодавець мав останнє постійне місце проживання.

2. Право успадкування нерухомого майна регулюється законодавством Договірної Сторони, на території якої майно знаходиться.

СТАТТЯ 36

Перехід майна державі

Якщо відповідно до законодавства Договірних Сторін спадкове майно, що успадковується державою за законом, переходить у власність держави, то рухоме майно передається державі, громадянином якої в момент смерті був спадкодавець, а нерухоме майно переходить у власність держави, на території якої воно знаходиться.

С Т А Т Т Я 37

Форма заповіту

Форма-заповіту визначається законами Договірної Сторони, громадянином якої був заповідач на момент складення заповіту. Однак, достатньо, щоб було дотримано законодавство Договірної Сторони, на території якої був складений заповіт. Це положення застосовується і відносно скасування заповіту.

С Т А Т Т Я 38

Компетентність по справах про успадкування

1. Провадження по справах про успадкування рухомого майна, за винятком випадків, передбачених пунктом 2 цієї статті, провадять установи Договірної Сторони, на території якої спадкодавець мав останнє постійне місце проживання.

2. Якщо все рухоме успадковане майно знаходиться на території Договірної Сторони, на якій спадкодавець не мав останнього постійного місця проживання, то за заявою спадкоємця чи відмовника, коли з цим згодні всі спадкоємці, провадження по справі про успадкування провадять установи цієї Договірної Сторони.

3. Провадження по справах про успадкування нерухомого майна провадять установи Договірної Сторони, на території якої це майно знаходиться.

4. Положення цієї статті застосовуються відповідно і до спорів по справах про успадкування.

С Т А Т Т Я 39

Заходи щодо охорони спадщини

1. Органи однієї Договірної Сторони приймають відповідно до свого законодавства заходи, необхідні для охорони спадкового майна, що знаходиться на його території, залишене громадянином іншої Договірної Сторони.

2. Органи, які відповідають за вжиття заходів щодо охорони спадщини, після смерті громадянина іншої Договірної Сторони зобов'язані негайно повідомити консула цієї Договірної Сторони про смерть спадкодавця і про осіб, які заявили про свої права на спадщину, про відомі їм обставини, що стосуються осіб, які мають право на спадщину і %про місце їх перебування, про наявність заповіту, про розмір і вартість спадщини, а також про те, які вжиті заходи щодо охорони спадщини.

3. За вимогою дипломатичного представництва або консульської установи йому передається спадкове рухоме майно та документи померлого.

С Т А Т Т Я 40

Повноваження дипломатичного представництва і консульської установи

1. Дипломатичне представництво або консульська установа однієї Договірної Сторони має право представляти інтереси громадян цієї Сторони з питань успадкування перед органами іншої Договірної Сторони без особливого доручення, якщо ці громадяни із-за відсутності або з інших поважних причин неспроможні своєчасно захищати свої права та інтереси і не призначили уповноваженого.

2. Якщо громадянин однієї Договірної Сторони помер під час поїздки по території іншої Договірної Сторони, де він не мав постійного місця проживання, то речі, що знаходилися при ньому, без будь-яких формальностей, передаються дипломатичному представництву або консульській установі Договірної Сторони, громадянином якої був померлий.

С Т А Т Т Я 41

Видача спадщини

1. Якщо рухоме спадкове майно або грошова сума, виручена від продажу рухомого або нерухомого спадкового майна, підлягає після закінчення спадкового провадження передачі спадкоємцям, місце проживання чи місце перебування яких знаходиться на території іншої Договірної Сторони, то спадкове майно чи виручена грошова сума передаються дипломатичному представництву чи консульській установі цієї Договірної Сторони.

2. Установа Договірної Сторони, де знаходиться успадковане майно чи виручена грошова сума, компетентна по справах про успадкування, дає розпорядження про видачу спадкового майна дипломатичному представництву чи консульській установі.

3. Це майно може бути передане спадкоємцям, якщо:

1) всі вимоги кредиторів спадкодавця, подані в строк, встановлений законодавством Договірної Сторони, де знаходиться успадковане майно, оплачені чи забезпечені;

2) виплачені або забезпечені всі пов'язані з успадкуванням збори;

3) компетентні установи дали, якщо це необхідно, дозвіл на вивезення успадкованого майна.

4. Переказ грошових сум проводиться відповідно до чинного на територіях Договірних Сторін законодавства.

ВИЗНАННЯ ТА ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ

СТАТТЯ 42

Визнання та виконання рішень з цивільних і сімейних справ, а також з кримінальних справ в частині відшкодування шкоди

Договірні Сторони взаємно визнають і виконують рішення, що набрали законної сили, установ юстиції з цивільних і сімейних справ, а також вироки в частині відшкодування збитків, заподіяних злочином.

На території Договірних Сторін визнаються також без спеціального провадження рішення органів опіки та піклування, органів запису актів громадянського стану і інших установ з цивільних і сімейних справ, які не потребують за своїм характером виконання.

СТАТТЯ 43

Розгляд клопотань про дозвіл виконання рішень

1. Розгляд клопотань про дозвіл виконання належить до компетенції судів Договірної Сторони, на території якої повинно бути здійснене виконання.

2. Клопотання про дозвіл виконання подається в суд, що виніс рішення по справі в першій інстанції, який супроводжує його до суду, компетентного винести рішення по клопотанню.

3. Реквізити клопотання визначаються законодавством Договірної Сторони, на території якої повинне бути здійснене виконання.

4. До клопотання про дозвіл виконання необхідно додати:

1) завірену судом копію рішення, офіційний документ про набрання рішенням законної сили, якщо це не випливає із тексту самого рішення

документ, із якого витікає, що відповідачу, який не брав участі у процесі, було своєчасно і в належній формі хоча б один раз вручене сповіщення про виклик до суду;

3) завірені переклади документів, зазначені в підпунктах 1 та 2 цього пункту.

5. Якщо у суду при видачі дозволу на виконання виникне сумнів, він може зажадати у особи, яка подала клопотання про виконання рішення, пояснення, а також опитати боржника по суті клопотання і, при необхідності, запитати пояснення у суду, який виніс рішення.

СТАТТЯ 44

Порядок виконання рішень

1. Порядок виконання регулюється законодавством Договірної Сторони, на території якої повинно бути здійснене виконання.

2. У відношенні судових витрат, пов'язаних з виконанням, застосовується законодавство Договірної Сторони, на території якої рішення повинно бути приведене до виконання.

СТАТТЯ 45

Відмова у визнанні та виконанні судових рішень

У визнанні судового рішення або в дозволі виконання може бути відмовлено:

1) якщо особа, яка подала клопотання, або відповідач по справі не брав участі у процесі внаслідок того, що йому або його уповноваженому не був своєчасно і належним чином вручений виклик до суду;

2) якщо по тому ж правовому спору між тими ж сторонами на території Договірної Сторони, де повинно бути визнане і виконане рішення, було вже раніше винесене рішення, що набрало законної сили, або якщо установою цієї Договірної Сторони було раніше порушено провадження по даній справі;

3) якщо згідно з положеннями цього Договору, а у випадках, не передбачених цим Договором, відповідно до законодавства Договірної Сторони, на території якої рішення повинно бути визнане і виконане, справа відноситься до виняткової компетенції її установ.

СТАТТЯ 46

Визнання і виконання мирових угод

Положення статей 42-45 цього Договору про судові рішення застосовуються і до мирових угод, затверджених судом.

СТАТТЯ 47

Вивезення речей та переказ грошових сум

Положення цього Договору про виконання рішень не торкаються законодавства Договірних Сторін про переказ грошових сум і про вивезення предметів, придбаних в результаті виконання.

РОЗДІЛ II

ПРАВОВА ДОПОМОГА І ПРАВОВІ ВІДНОСИНИ З КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВ

СТАТТЯ 48

Порушення та перейняття кримінального переслідування

1. Кожна Договірна Сторона за проханням іншої Договірної Сторони забов'язана порушити або перейняти відповідно

до свого законодавства кримінальне переслідування у відношенні свого громадянина, підозрюваного в скоєнні злочину на території іншої Договірної Сторони.

2. Заяви про кримінальне переслідування, подані відповідно до законів однієї Договірної Сторони в її компетентні установи в належні строки, дійсні і на території іншої Договірної Сторони.

3. Особи, яким злочином завдано матеріальних збитків, у зв'язку з чим направлено клопотання про порушення кримінального переслідування, можуть брати участь в справі, якщо ними пред'явлені вимоги про відшкодування збитків.

СТАТТЯ 49

Клопотання про порушення або перейняття кримінального переслідування

1. Клопотання про порушення або перейняття кримінальмого переслідування повинно бути складене в письмовій формі і містити:

1) назву запитуючої установи;

2) опис вчинку, що складає злочин і у зв'язку з яким подається клопотання про порушення або перейняття кримінального переслідування;

3) можливо більш точні посилання на час і місце скоєння діяння;

4) текст закону запитуючої Договірної Сторони, на підставі якого діяння визначається злочином;

5) прізвище та ім'я підозрюваної особи, відомості про її громадянство, місце проживання або перебування і інші дані про особу, а також, по можливості, опис зовнішності цієї особи, її фотокартку і відбитки пальців;

6) заяву потерпілого з кримінальної справи, порушеної за заявою потерпілого, і про відшкодування матеріальних збитків, коли такі є;

7) відомості про розмір заподіяної матеріальної шкоди.

2. У разі, коли запитуючою Стороною було порушено кримінальне переслідування, до клопотання додаються матеріали попереднього розслідування і докази, які є в розпорядженні запитуючої Договірної Сторони.

Передача речей, які є являються предметами злочину і потрапили до злочинця в результаті такого злочину, провадиться відповідно до статті 61 цього Договору.

СТАТТЯ 50

Видача осіб у зв'язку з кримінальним переслідуванням

1. Договірні Сторони зобов'язуються, відповідно до положень цього Договору, за клопотанням видавати одна одній осіб, які знаходяться на їх території, для притягнення до кримінальної відповідальності або звернення вироку до виконання.

2. Видача проводиться за вчинки, які відповідно до законодавства обох Договірних Сторін є злочинами і за скоєння

яких передбачається покарання у вигляді позбавлення волі на строк більше одного року або іншого більш тяжкого покарання.

3. Видача для звернення вироку до виконання проводиться у випадку засудження за скоєння злочинів до позбавлення волі на строк більше шести місяців чи іншого більш тяжкого покарання.

СТАТТЯ 51

Відмова про видачу

У клопотанні про видачу може бути відмовлено, якщо:

1) особа, у відношенні якої подане клопотання про видачу, є громадянином запитуваної Договірної Сторони або особою, якій у цій державі надане право притулку;

2) кримінальне переслідування відповідно до законодавства обох Договірних Сторін порушується в суді тільки за окремою скаргою потерпілого;

3) на момент отримання клопотання кримінальне переслідування відповідно до законодавства запитуваної Договірної Сторони не може бути порушене або вирок не може бути звернений до виконання внаслідок закінчення строку давності чи за іншою законною підставою;

4) у відношенні особи, про видачу якої направлене клопотання, на території запитуваної Договірної Сторони за той же злочин був винесений вирок або постанова про закриття провадження по справі, що набрали законної сили;

5) злочин, у зв'язку з яким подане клопотання про видачу, вчинено на території запитуваної Договірної Сторони.

При відмові у видачі запитувана Сторона повідомляє запитуючу Сторону про підстави відмови.

СТАТТЯ 52

Відстрочка видачі

Якщо особа, у відношенні якої подане клопотання про видачу, притягнена до кримінальної відповідальності або відбуває покарання за інший злочин на території запитуваної Договірної Сторони або тяжко захворіла, видача може бути відстрочена до закінчення кримінального переслідування, відбуття покарання або звільнення від нього з будь-яких законних підстав, або до видужання особи.

СТАТТЯ 53

Видача на строк

Якщо відстрочка видачі, передбачена статтею 52, може потягти за собою закінчення строку давності кримінального переслідування або серйозно утруднити розслідування злочину, по обгрунтованому клопотанню може бути проведена видача на термін при умові, що видана особа негайно буде повернена після

проведення процесуальних дій, для яких вона була видана, і не пізніше трьох місяців від дня видачі.

СТАТТЯ 54

Видача за клопотанням декількох держав

Якщо клопотання про видачу однієї і тієї ж особи надійшли від декількох держав, то питання про те, яке з них підлягає задоволенню вирішує запитувана Договірна Сторона з врахуванням тяжкості скоєних злочинів.

СТАТТЯ 55

Межі кримінального переслідування виданої особи

1. Без згоди запитуваної Договірної Сторони видана особа не може бути притягнена до кримінальної відповідальності або піддана покаранню у зв'язку із злочином іншим, ніж той, який був підставою для видачі.

2. Особа не може бути видана третій державі без згоди запитуваної Договірної Сторони.

3. Не потрібна згода запитуваної Договірної Сторони, коли видана особа не залишила протягом 15 днів після закінчення кримінального переслідування, відбуття покарання або звільнення з будь-якої законної підстави територію запитуючої Договірної Сторони або якщо вона добровільно повернулась туди вже після того, як вона її залишила. В цей строк не зараховується час, на протязі якого видана особа не могла залишити територію запитуючої Договірної Сторони за незалежних від неї обставин.

СТАТТЯ 56

Клопотання про видачу

1. Клопотання про видачу повинно бути складене у письмовій формі і містити:

1) найменування запитуючої установи;

2) опис вчиненого злочину та текст закону запитуючої Договірної Сторони, на підставі якого вчинок визнається злочином;

3) прізвище та ім'я особи, у відношенні якої направлене клопотання про видачу, відомості про її громадянство, місце проживання або місце перебування та інші відомості про особу, а також, по можливості, опис зовнішності цієї особи,її фотокартку та відбитки пальців;

4) відомості про розмір заподіяної матеріальної шкоди.

2. До клопотання про видачу для проведення кримінального переслідування повинна бути додана завірена копія постанови про взяття під варту з описом фактичних обставин справи.

До клопотання про видачу для проведення вироку до виконання, повинні бути додані завірена копія вироку з довідкою про набуття ним законної сили і текст кримінального закону,

на підставі якого особа засуджена. Якщо засуджений вже відбув частину покарання, про це також повідомляється.

3. Запитувана Договірна Сторона може зажадати додаткові відомості, якщо клопотання про видачу не містить необхідних даних. Інша Договірна Сторона повинна відповісти в строк, що не перевищує одного місяця; цей строк може бути продовжений до 15 днів при наявності поважних причин. Якщо запитуюча Договірна Сторона не подасть до встановленого строку додаткових відомостей, запитувана Договірна Сторона може звільнити особу, яка була згідно зі статтею 57 взята під варту.

СТАТТЯ 57

Взяття під варту для видачі

Після прийняття рішення про видачу запитувана Договірна Сторона негайно вживає заходів до взяття під варту особи, %у відношенні якої направлене клопотання про видачу.

СТАТТЯ 58

Взяття під варту до отримання клопотання про видачу

1. У випадку, що не потребує зволікань, запитувана Договірна Сторона може взяти особу під варту і до отримання передбаченого статею 56 клопотання про видачу на підставі отриманої від запитуючої Договірної Сторони копії постанови про взяття особи під варту або вироку, що набрав законної сили (витягу з вироку), винесених у відношенні цієї особи. При цьому повинно зазначатися, що клопотання про видачу буде вислане негайно. Копії постанови про взяття особи під варту або вироку, що набрав законної сили (витягу з вироку) у відношенні цієї особи передаються будь-яким способом, що забезпечує передачу всіх реквізитів документів (факс і таке інше).

2. Про причини, з яких клопотання про взяття під варту не було задоволене, слід негайно повідомити іншу Договірну Сторону.

3. Особа, яка взята під варту, повинна бути звільнена, якщо протягом місяця від дня отримання повідомлення про взяття під варту від іншої Договірної Сторони не надійде клопотання про видачу. Цей строк за проханням запитучої Договірної Сторони може бути продовжений до 15 днів.

СТАТТЯ 59

Здійснення видачі

1. Запнтувана Договірна Сторона повідомляє запитуючу Договірну Сторону про своє рішення у відношенні видачі, інформуючи про місце і час видачі.

2. Якщо запитуюча Договірна Сторона не прийме особу, яка належить видачі, протягом 15 днів після встановленої дати видачі, ця особа повинна бути звільнена з-під варти.

С Т А Т Т Я 60

Повторна видача

Якщо видана особа ухилиться від кримінального переслідування або від. відбуття покарання і повернеться на територію запитуваної Договірної Сторони, вона повинна бути за клопотанням запитуючої Договірної Сторони видана знову. В цьому випадку не потрібно додавати до клопотання документи, які вказані у статті 56.

С Т А Т Т Я 61

Передача предметів

1. Договірна Сторона, яка запитується про видачу, передає запитуючій Договірній Стороні предмети, які є знаряддям злочину, а також предмети, що мають сліди злочину, або набуті злочинним шляхом, а також всі інші предмети які можуть бути використані у кримінальній справі як речові докази. Ці предмети передаються за клопотанням і у тому випадку, коли видача особи не може відбутися із-за її смерті або інших причин.

2. Запитувана Договірна Сторона може затримати на час передачу предметів, зазначених в пункті 1 цієї статті, якщо вони необхідні їй для провадження в іншій кримінальній справі, або вони можуть бути передані запитуючій Договірній Стороні тимчасово за взаємною домовленістю.

3. Права третіх осіб на передані запитуючою Договірною Стороною предмети залишаються в силі. Після закінчення провадження по справі ці предмети повинні бути повернені Договірній Стороні, яка їх передала.

С Т А Т Т Я 62

Транзитне перевезення

1. Кожна із Договірних Сторін за клопотанням іншої Договірної Сторони дозволяє перевезення по своїй території осіб, виданих іншій Договірній Стороні третьою державою або іншою Договірною Стороною третій державі. Договірні Сторони не зобов'язані дозволяти перевезення осіб, видача яких не допускається відповідно до положень цього Договору.

2. Клопотання про дозвіл перевезення оформляється і подається в тому ж порядку, що і клопотання про видачу.

3. Компетентні установи Договірних Сторін узгоджують в кожному окремому випадку спосіб, маршрут та інші умови транзиту.

4. Витрати, пов'язані з транзитним перевезенням, несе запитуюча Договірна Сторона.

СТАТТЯ 63

Присутність при наданні правової допомоги

Представники однієї з Договірних Сторін можуть за згодою іншої Договірної Сторони бути присутніми при виконанні клопотань про надання правової допомоги з кримінальних справ іншою Договірною Стороною.

СТАТТЯ 64

Відомості про судимість

Договірні Сторони надають одна одній за проханням відомості про судимість осіб, засуджених раніше їх судами, якщо ці особи притягуються до кримінальної відповідальності на території запитуючої Договірної Сторони.

СТАТТЯ 65

Повідомлення про результати кримінального переслідування

Договірні Сторони повідомляють одна одній про результати кримінального переслідування особи, у відношенні якої було направлене клопотання про порушення або перейняття кримінального переслідування, а також виданої особи. За проханням надсилається копія вироку, що набрав законної сили, або іншого остаточного рішення.

СТАТТЯ 66

Повідомлення про вироки

Договірні Сторони будуть щорічно повідомляти одна одній відомості про вироки, що набрали законної сили, винесені судами однієї Договірної Сторони у відношенні громадян іншої Договірної Сторони.

Частина третя

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

СТАТТЯ 67

Набрання чинності Договором

Цей Договір підлягає ратифікації і набере чинності через 30 днів після обміну ратифікаційними грамотами, який відбудеться в м.

С Т А Т Т Я 68

Строк дії Договору

1. Цей Договір буде діяти протягом п'яти років від набуття чинності.

2. Договір буде залишатися в силі на наступні п'ятирічні періоди, якщо одна з Договірних Сторін не менше ніж за шість місяців до закінчення чергового строку не повідомить іншу Договірну Сторону про свій намір його денонсувати.

3. Цей Договор може бути змінений і доповнений в порядку, передбаченому для його укладення.

Здійснено в 1993 році в двох примірниках, кожний литовською та українською мовами, причому обидва тексти мають однакову силу.

За Литовську Республіку:

[1]

За Україну:

[2]

[1] A. Šleževičius.
[2] L. Kutchma.

[TRANSLATION — TRADUCTION]

TREATY[1] BETWEEN THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND UKRAINE CONCERNING LEGAL ASSISTANCE AND LEGAL RELATIONS IN CIVIL, FAMILY AND CRIMINAL CASES

The Republic of Lithuania and Ukraine, hereinafter referred to as "the Contracting Parties", attaching great importance to the development of cooperation in the field of legal assistance in civil, family and criminal cases, have agreed as follows:

PART I. GENERAL PROVISIONS

Article 1. LEGAL PROTECTION

1. Nationals of either Contracting Party shall enjoy in the territory of the other Contracting Party, in respect of their personal and property rights, the same legal protection as nationals of the latter Contracting Party.

2. Nationals of either Contracting Party shall have free and unimpeded access to the courts, the procurator's office and notarial offices (hereinafter called "judicial authorities") and to other authorities of the other Contracting Party having jurisdiction in civil, family or criminal cases, and may appear, present petitions, bring actions and institute other proceedings before such authorities under the same conditions as nationals of the other Contracting Party.

3. The provisions of this Treaty shall also apply to bodies corporate established in the territory of the Contracting Parties in accordance with their law.

Article 2. LEGAL ASSISTANCE

1. The judicial authorities of the Contracting Parties shall provide one another with legal assistance in civil, family and criminal cases in accordance with the provisions of this Treaty.

2. Other authorities requiring legal assistance in the territory of the other State shall present petitions to that effect through the appropriate judicial authorities.

Article 3. SCOPE OF LEGAL ASSISTANCE

Legal assistance shall encompass the execution of proceedings provided for under the law of the Contracting Party applied to, in particular, the questioning of accused persons and defendants, injured parties, witnesses and experts, conduct of searches, expert examinations and judicial inspections; seizure and delivery of material evidence; institution of criminal proceedings and extradition of persons who have committed offences; recognition and enforcement of judgements in civil cases; service and transmittal of documents; and provision, at the request of the other Party, of information on previous convictions of accused persons.

[1] Came into force on 20 November 1994, i.e., 30 days after the date of the exchange of the instruments of ratification, in accordance with article 67.

Article 4. METHOD OF COMMUNICATION

In providing legal assistance, the authorities of the Contracting Parties shall, save as otherwise provided in this Treaty, communicate with one another through their central organs.

The central organs are:

In the Republic of Lithuania: the Ministry of Justice and the Office of the Procurator General;

In Ukraine: the Ministry of Justice and the Office of the Procurator General.

Article 5. LANGUAGE

1. Applications for legal assistance and addenda thereto shall be drawn up in the language of the applicant Contracting Party and shall be accompanied by certified copies of a translation into the language of the other Contracting Party or into the Russian language.

2. The translation shall be certified by an official translator or a notary, or by an official of the applicant authority, or by a diplomatic mission or consular authority of the applicant Contracting Party.

Article 6. FORMALIZATION OF DOCUMENTS

Applications for legal assistance and other documents transmitted by the judicial authorities and other authorities shall, in accordance with the procedure for legal assistance, be authenticated by a seal bearing the coat of arms.

Article 7. FORM OF APPLICATIONS FOR LEGAL ASSISTANCE

Applications for legal assistance must contain the following particulars:

(1) The title of the applicant authority;

(2) The title of the authority applied to;

(3) The title of the case in respect of which legal assistance is applied for;

(4) The full names of the litigants, suspected, accused or convicted persons or the injured parties, their nationality, occupation and domicile or residence;

(5) The surnames and addresses of their representatives;

(6) The nature of the application and, in criminal cases, a description of the circumstances of the offence and the legal definition of the offence.

Article 8. PROCEDURE FOR EXECUTING APPLICATIONS

1. In executing an application for legal assistance, the judicial authority applied to shall follow the law of its own State. However, at the request of the applicant authority, it may employ the judicial procedures of the applicant Contracting Party, provided that such procedures do not conflict with the law of its own State.

2. If the judicial authority applied to is not competent to execute the application, it shall transmit the application to the competent judicial authority and shall notify the applicant authority accordingly.

3. Upon receipt of an appropriate request, the judicial authority applied to shall notify the applicant authority of the time and place of execution of the application in cases where the other Party has expressed its wish to take part in or be present during the execution of certain proceedings.

4. After the judicial authority applied to has executed the application, it shall transmit the documents to the applicant authority; if legal assistance cannot be provided, the judicial authority applied to shall return the application and shall inform the applicant authority of the circumstances preventing its execution.

Article 9. PROCEDURE FOR SERVING DOCUMENTS

1. The authority applied to shall serve documents in accordance with the regulations in force in its own State, provided that the documents to be served are drawn up in the language of that State or are accompanied by a certified translation. In cases where documents are not drawn up in the language of the Contracting Party applied to or are not accompanied by a translation, they shall be delivered to the addressee if he is willing to accept them.

2. Applications for the service of documents must indicate the exact address of the addressee and the title of the document to be served. If the address indicated in the application for delivery is incomplete or inexact, the authority applied to shall, in accordance with its law, take steps to determine the exact address.

Article 10. CONFIRMATION OF SERVICE OF DOCUMENTS

Service of documents shall be confirmed in accordance with the regulations in force in the territory of the Contracting Party applied to. Such confirmation shall contain particulars of the time and place of service and the name of the person to whom the document has been served.

Article 11. SERVICE OF DOCUMENTS AND INTERROGATION OF NATIONALS THROUGH THE INTERMEDIARY OF DIPLOMATIC MISSIONS OR CONSULAR AUTHORITIES

The Contracting Parties shall have the right to serve documents on and interrogate their own nationals through the intermediary of their diplomatic missions or consular authorities. No compulsion may be used in such service.

Article 12. SUMMONING OF WITNESSES, INJURED PARTIES, CIVIL PLAINTIFFS AND DEFENDANTS OR THEIR REPRESENTATIVES AND EXPERTS TO APPEAR ABROAD

1. If, during the preliminary investigation or judicial examination in the territory of one Contracting Party, the need arises for the personal appearance of witnesses, injured parties, civil plaintiffs and defendants or their representatives or experts who are in the territory of the other Contracting Party, application shall be made to the relevant body of that Party for the service of a summons.

2. The summons shall not contain provisions for sanctions in the event that the person summoned fails to appear.

3. The persons referred to in paragraph 1 of this article who, irrespective of their nationality, have of their own accord appeared in response to a summons before the relevant body of the other Contracting Party shall not be held criminally

or administratively liable, taken into custody or punished in the territory of that Party in connection with any acts committed before they crossed its State border. Such persons shall also not be held criminally or administratively liable, taken into custody or punished in connection with their evidence or conclusions in their capacity as experts or in connection with the act under investigation.

4. This privilege shall not extend to the persons referred to in paragraph 1 of this article if they fail to quit the territory of the applicant Contracting Party within 15 days from the time they are informed that their presence is not required. This period shall not be deemed to include any period of time during which the said persons may be unable, owing to circumstances beyond their control, to quit the territory of the applicant Contracting Party.

5. Injured parties, witnesses and experts who have appeared in response to a summons in the territory of the other Contracting Party, shall be entitled to reimbursement, from the body which summoned them, of the expenses involved in travel and subsistence abroad, and compensation for salary lost during their absence from work; experts, in addition, shall be entitled to remuneration for carrying out expert examinations. The summons must indicate what payments the persons summoned are entitled to receive. At their application, the Contracting Party issuing the summons shall pay an advance to cover the relevant expenses.

Article 13. VALIDITY OF DOCUMENTS

1. Documents drawn up or attested in the territory of either Contracting Party by a court or an official (certified translator, expert and others) within the limits of their competence and in due form and authenticated by a seal showing the coat of arms shall be accepted in the territory of the other Contracting Party without any other authentication.

2. Documents which are considered official documents in the territory of either Contracting Party shall have the evidential value of official documents in the territory of the other Party.

Article 14. COSTS OF LEGAL ASSISTANCE

1. The Contracting Party applied to shall make no claim for repayment of the costs of legal assistance provided. Each Contracting Party shall bear all costs incurred in providing legal assistance in its own territory.

2. The judicial authority applied to shall inform the applicant authority of the amount of the costs incurred. If the applicant authority recovers these costs from the person liable therefor, the sums recovered shall accrue to the Contracting Party which recovered them.

Article 15. PROVISION OF INFORMATION

The central organs of the Contracting Parties shall, on request, provide each other with information concerning the laws in force or formerly in force in their respective States and concerning questions of their application by the judicial authorities.

Article 16. PROVISION OF LEGAL ASSISTANCE TO NATIONALS

Nationals of one Contracting Party shall, in the courts and other authorities of the other Contracting Party, receive legal assistance and be guaranteed legal proceedings under the same conditions and with the same privileges as nationals of the latter Contracting Party.

Article 17. TRANSMITTAL OF DOCUMENTS ON CIVIL STATUS AND OTHER DOCUMENTS

1. The civil registration authorities of either Contracting Party shall, at the request of the judicial authorities of the other Contracting Party, transmit directly extracts from the civil register for official purposes.

2. Requests by nationals of one Contracting Party for transmittal of information on the registration of civil registration documents may be sent directly to the appropriate civil registration authority of the other Contracting Party. The applicant shall receive these documents through the intermediary of the diplomatic mission or consular authority of the Contracting Party whose authority issued the documents, on payment of the corresponding fee.

3. Documents on education, employment experience or others relating to the personal or property rights and interests of nationals shall be issued and transmitted in accordance with the procedure set out in paragraph 2 of this article.

4. The documents referred to in paragraphs 1 to 3 of this article shall be transmitted untranslated and free of charge.

Article 18. REFUSAL OF LEGAL ASSISTANCE

Legal assistance shall not be provided if its provision may be injurious to the sovereignty or security of the Contracting Party applied to, or be in contradiction with the basic principles of its law.

PART II. SPECIAL PROVISIONS

SECTION I. LEGAL ASSISTANCE AND LEGAL RELATIONS IN CIVIL AND FAMILY CASES

Article 19. EXEMPTION FROM LEGAL COSTS

Nationals of one Contracting Party shall in the territory of the other Contracting Party be exempted from the payment of legal costs under the same conditions and to the same extent as nationals of the latter Contracting Party.

Article 20. ISSUANCE OF DOCUMENTS ON PERSONAL, FAMILY OR PROPERTY STATUS

1. The document relating to personal, family or property status required for exemption from the payment of legal costs shall be issued by the appropriate authority of the Contracting Party in whose territory the applicant is domiciled or resident.

2. If the applicant is neither domiciled nor resident in the territory of a Contracting Party, a document issued or authenticated by the diplomatic mission or consular authority of his State shall be acceptable.

3. The court ruling on an application for exemption from payment of legal costs may request additional information from the authority which issued the document.

Article 21. COMPETENCE OF COURTS

1. Save as otherwise provided in this Treaty, the courts of each Contracting Party shall be competent to consider civil and family cases if the defendant is resident in its territory. They shall be competent in litigation against bodies corporate if an administrative organ, mission or branch of the body corporate is situated in the territory of that Contracting Party.

2. The courts of the Contracting Parties shall also consider other cases provided that there is written agreement to this effect between the litigants. If such agreement exists, the court of the defendant's place of domicile shall, at his request, terminate proceedings on the case provided that the request is made prior to the submission of objections regarding the substance of the litigation. The exclusive jurisdiction of the courts may not be altered by an agreement between the litigants.

3. If proceedings are instituted in the same case between the same litigants in the same legal dispute and on the same grounds in the courts of the two Contracting Parties which have jurisdiction under this Treaty, the court which instituted the proceedings later shall terminate the proceedings.

Article 22. LEGAL CAPACITY AND COMPETENCE

1. The competence of a physical person shall be determined according to the law of the Contracting Party of which the person concerned is a national.

2. The legal capacity of a body corporate shall be determined according to the law of the Contracting Party in whose territory it was established.

Article 23. RESTRICTION OF LEGAL COMPETENCE OR DECLARATION OF LEGAL INCOMPETENCE

1. For the purpose of restricting a person's legal competence or declaring him legally incompetent, the law of the Contracting Party of which the person whose competence is to be restricted or who is to be declared legally incompetent is a national shall apply and the authorities of that Contracting Party shall have jurisdiction in the matter.

2. If the authority of one Contracting Party determines that there are grounds for restricting the legal competence of, or declaring legally incompetent, a national of the other Contracting Party who is domiciled or resident in the territory of the latter Contracting Party, the said authority shall notify the appropriate authority of the other Contracting Party accordingly. If the authority notified in this manner gives notice that further action may be taken by the authority of the place of domicile or residenee of the person concerned, or if it fails to respond within three months of notification, the authority of the place of domicile or residence of the said person may institute proceedings to restrict that person's legal competence or declare him

legally incompetent in accordance with the law of its own State, provided that the grounds for such restriction of legal competence or declaration of legal incompetence are also recognized by the law of the Contracting Party of which that person is a national. The decision to restrict a person's legal competence or declare him legally incompetent shall be transmitted to the appropriate authority of the other Contracting Party.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this article shall also apply when restriction of a national's legal competence is revoked or his legal competence is restored.

4. In urgent cases, the authority of the place of domicile or residence of a national of the other Contracting Party whose legal competence is liable to be restricted or who is liable to be declared legally incompetent may take the measures necessary for the protection of the said person or his property. Decisions taken in connection with such measures shall be transmitted to the appropriate authority of the Contracting Party of which the said person is a national. If the authority of the latter Contracting Party proposes a different course, the said decisions shall be subject to repeal.

Article 24. DECLARATION OF PERSONS AS MISSING OR DEAD AND ESTABLISHMENT OF THE FACT OF DEATH

1. In proceedings to declare persons missing or dead or to establish the fact of death, the authorities having jurisdiction shall be those of the Contracting Party of which the person concerned was a national at the time when he was last known to be alive.

2. The authorities of one Contracting Party may declare a national of the other Contracting Party missing or dead, or establish the fact of his death, on application by persons resident in its territory provided that their rights and interests are governed by the law of the latter Contracting Party.

3. In the cases referred to in paragraphs 1 and 2 of this article, the authorities of each Contracting Party shall apply the law of their own State.

Article 25. CONTRACT OF MARRIAGE

1. The conditions for the contract of marriage shall be determined for each of the persons contracting marriage by the law of the Contracting Party of which he or she is a national. In addition, the requirements of the law of the Contracting Party in whose territory the marriage is contracted in respect of impediments to the contract of marriage must be complied with.

2. The form of contract of marriage shall be determined by the law of the Contracting Party in whose territory the marriage is contracted.

Article 26. PERSONAL AND PROPERTY RELATIONS BETWEEN SPOUSES

1. Personal and property relations between spouses shall be determined by the law of the Contracting Party in whose territory they are domiciled.

2. If one spouse is resident in the territory of one Contracting Party and the other in the territory of the other Contracting Party, and both spouses have the same

nationality, their personal and property relations shall be determined by the law of the Contracting Party of which they are nationals.

3. If one spouse is a national of one Contracting Party and the other is a national of the other Contracting Party, and if one is resident in the territory of one Contracting Party and the other in the territory of the other Contracting Party, their personal and property relations shall be determined by the law of the Contracting Party in whose territory they last had a common domicile.

4. If the persons referred to in paragraph 3 of this article have not had a common domicile in the territory of either Contracting Party, the applicable law shall be that of the Contracting Party whose authority is considering the case.

Article 27. DISSOLUTION OF MARRIAGE AND ANNULMENT OF MARRIAGE

1. In cases of dissolution of marriage, the law of the Contracting Party of which the spouses are nationals at the time the petition is filed shall apply, and the competent authorities of that Contracting Party shall have jurisdiction. If the spouses are domiciled in the territory of the other Contracting Party, jurisdiction shall also be exercised by the authorities of that Contracting Party.

2. If, at the time the petition for dissolution of marriage is filed, one spouse is a national of one Contracting Party and the other is a national of the other Contracting Party, and if one is resident in the territory of one Contracting Party and the other in the territory of the other Contracting Party, the authorities of the two Contracting Parties shall have jurisdiction. The said authorities shall each apply the law of their own State.

3. In cases of annulment of marriage, the law of the Contracting Party which in accordance with article 25 of this Treaty was applied at the time of contracting the marriage shall apply. The jurisdiction of the courts shall be determined *mutatis mutandis* on the basis of paragraphs 1 and 2 of this article.

Article 28. LEGAL RELATIONS BETWEEN PARENTS AND CHILDREN

1. Actions to establish or contest paternity or to establish that a child is the issue of a particular marriage shall be decided in accordance with the law of the Contracting Party of which the child is a national by birth.

2. Legal relations between parents and children shall be determined by the law of the Contracting Party in whose territory they have a common domicile.

3. If the domicile of one or both of the parents or of the children is in the territory of the other Contracting Party, the legal relations between them shall be determined by the law of the Contracting Party of which the child is a national.

4. The legal relations between a child born out of wedlock and its mother or father shall be determined by the law of the Contracting Party of which the child is a national.

5. For the purpose of executing decisions concerning the legal relations referred to in paragraphs 1 to 4 of this article, jurisdiction shall be exercised by the courts of the Contracting Party whose law is to be applied in such cases.

6. If the plaintiff and the defendant are both resident in the territory of one Contracting Party, jurisdiction shall also be exercised by the courts of that Contracting Party in conformity with the provisions of paragraphs 1 and 4 of this article.

Article 29. ADOPTION

1. With regard to adoption, the applicable law shall be that of the Contracting Party of which the adopter is a national. If the adopter is domiciled in the territory of the other Contracting Party, the law of the latter Party shall also apply.

2. If the child is adopted by a married couple of whom one spouse is a national of one Contracting Party and the other spouse is a national of the other Contracting Party, the adoption must comply with the law in force in the territory of the two Contracting Parties. However, if the married couple are domiciled in the territory of one Contracting Party, the law of that Contracting Party shall apply.

3. If the child is a national of one Contracting Party and the adopter is a national of the other Contracting Party, the law of the Contracting Party of which the child is a national shall apply with respect to the consent of the child or its legal representative or the permission of the competent State body, and to restrictions on adoption in connection with the change of domicile of the adopted child to a domicile in another State.

4. For the purpose of executing decisions concerning adoption, jurisdiction shall be exercised by the authority of the Contracting Party of which the adopter is a national. If the adopter is domiciled in the territory of the other Contracting Party, jurisdiction shall be exercised by the authority of that Party.

5. In the case specified in paragraph 2 of this article, jurisdiction shall be exercised by the authority of the Contracting Party in whose territory the married couple are domiciled.

6. The provisions of paragraphs 1 to 5 shall apply *mutatis mutandis* to termination or annulment of adoption.

Article 30. GUARDIANSHIP AND CURATORSHIP

1. Save as otherwise provided in this Treaty, in cases concerning guardianship and curatorship over nationals of the Contracting Parties, jurisdiction shall be exercised by the authority responsible for guardianship or curatorship of the Contracting Party of which the prospective ward is a national. In such case, the law of that Contracting Party shall apply.

2. Legal relations between a guardian or curator and his ward shall be determined by the law of the Contracting Party whose authority responsible for guardianship or curatorship appointed the guardian or curator.

3. Where the need arises to appoint a guardian or curator for a national whose domicile, residence or property is in the territory of the other Contracting Party, the authority responsible for guardianship or curatorship of the latter Contracting Party shall immediately notify the authority of the Contracting Party having jurisdiction in accordance with paragraph 1 of this article.

4. In urgent cases, the authority responsible for guardianship or curatorship of the other Contracting Party may take any necessary measures provided that it immediately notifies the authority having jurisdiction in accordance with paragraph 1 of this article. Such measures shall remain in force until such time as the latter authority decides otherwise.

5. The authority having jurisdiction in accordance with article 1 of this article may transfer guardianship or curatorship to the appropriate authorities of the other Contracting Party, provided that the domicile, residence or property of the ward is situated in the latter State. Such transfer shall have effect only when the authority applied to agrees to assume guardianship or curatorship and notifies the applicant authority accordingly.

6. The authority assuming the guardianship or curatorship under the terms of paragraph 5 of this article, shall exercise guardianship or curatorship in accordance with the law of its own State. It shall have no authority, however, to decide on questions relating to the ward's personal status but it may grant permission to marry as required under the law of the Contracting Party of whicb the ward is a national.

PROPERTY RELATIONS

Article 31. RIGHT OF OWNERSHIP

1. The right to own immovable property shall be determined by the law of the Contracting Party in whose territory the immovable property is situated.

2. The right to own means of transport, which are subject to entry in the State registers, shall be determined by the law of the Contracting Party in whose territory the authority which registered the means of transport is situated.

3. The commeneement or termination of the right of ownership or any other material right to property shall be determined by the law of the Party in whose territory the property is situated at the time when the action or other circumstances took place which became the basis for the commencement or termination of such rights. The commencement or termination of the right of ownership or any other material right to property, which is the subject of an agreement, shall be determined by the law of the place where the agreement became effective, save as otherwise provided in the agreement between the parties.

Article 32. FORM OF TRANSACTIONS

1. The form of a transaction shall be determined by the law of the place where the transaction is concluded.

2. The form of transactions relating to immovable property and the rights to such property shall be determined by the law of the Contracting Party in whose territory such property is situated.

Article 33. COMPENSATION FOR DAMAGE

1. Liability for damage, with the exception of liability arising from treaties and other lawful acts, shall be determined by the law of the Contracting Party in whose territory the act or other circumstance serving as the basis for the claim for damages took place.

2. If the perpetrator of the damage and the injured party are nationals of the same Contracting Party, the law of the Contracting Party to whose court the claim was brought shall apply.

3. In the cases specified in paragraphs 1 and 2 of this article, jurisdiction shall be exercised by the court of the Contracting Party in whose territory the act or other

circumstance serving as the basis for the claim for damages took place. The injured party may also bring an action in a court of the Contracting Party in whose territory the defendant is domiciled.

SUCCESSION

Article 34. PRINCIPLE OF EQUALITY

Nationals of either Contracting Party shall enjoy the same rights as nationals of the other Contracting Party residing in its territory as regards capacity to make or revoke wills disposing of property situated in the territory of the other Contracting Party or of rights to be exercised in the territory of the other Contracting Party, and as regards the capacity to succeed to the property or rights. The property or rights shall descend to them under the same conditions as those applying to nationals of the Contracting Party in question.

Article 35. LAW OF SUCCESSION

1. Succession to movable property shall be governed by the law of the Contracting Party in whose territory the testator had his last domicile.

2. Succession to immovable property shall be governed by the law of the Contracting Party in whose territory the property is situated.

Article 36. ESCHEAT

Where, under the law of the Contracting Parties, an estate reverts to the State, the movable property shall revert to the State of which the testator was a national at the time of his death and the immovable property shall revert to the State in whose territory it is situated.

Article 37. WILLS

The form of a will shall be determined by the law of the Contracting Party of which the testator was a national at the time when he made the will. It shall, however, be deemed sufficient if the law of the Contracting Party in whose territory the will was made is complied with. This provision shall also apply *mutatis mutandis* to the revocation of wills.

Article 38. JURISDICTION IN MATTERS OF SUCCESSION

1. Proceedings in matters of succession to movable property, with the exception of the cases specified in paragraph 2 of this article, shall be conducted by the authorities of the Contracting Party in whose territory the testator had his last domicile.

2. If the entire movable estate is in the territory of the Contracting Party in which the testator did not have his last domicile, proceedings relating to succession shall, upon petition by one heir or by a legatee, and subject to the consent of all heirs, be conducted by the authorities of that Contracting Party.

3. Proceedings in matters of succession to immovable property shall be conducted by the authorities of the Contracting Party in whose territory such property is situated.

4. The provisions of this article shall also apply *mutatis mutandis* to disputes arising in connection with succession.

Article 39. MEASURES FOR THE PROTECTION OF THE ESTATE

1. The authorities of each Contracting Party shall, in accordance with their law, take such measures as are necessary to ensure the protection of any estate left in their territory by a deceased national of the other Contracting Party.

2. The authorities responsible for taking measures to protect an estate of a deceased national of the other Contracting Party shall immediately notify the consul of the latter Contracting Party of the death of the testator and of the persons who have asserted their rights with respect to the estate, of the circumstances known to them concerning persons entitled to the estate and of their whereabouts, of the existence of a will, of the size and value of the estate, and also of what measures have been taken to protect the estate.

3. The movable property and papers of the deceased shall be delivered to the diplomatic mission or consular authority at its request.

Article 40. COMPETENCE OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR AUTHORITIES

1. The diplomatic mission or consular authority of one Contracting Party shall be entitled to represent the interests of the nationals of that Party before the authorities of the other Contracting Party in succession proceedings without special authorization where such nationals cannot defend their own rights and interests because they are not present or for other valid reasons and have not appointed a representative.

2. If a national of one Contracting Party dies during a trip in the territory of the other Contracting Party, where he did not have a domicile, his personal effects shall be delivered without any formal proceedings to the diplomatic mission or consular authority of the Contracting Party of which the deceased was a national.

Article 41. DELIVERY OF THE ESTATE

1. If, after the completion of succession proceedings, the movable estate or the proceeds of the sale of the movable or immovable estate are to be delivered to the heirs domiciled or resident in the territory of the other Contracting Party, such estate or proceeds shall be delivered to the diplomatic mission or consular authority of that Contracting Party.

2. The authority of the Contracting Party in which the estate or proceeds are situated shall have jurisdiction in matters of succession, and shall make arrangements for the delivery of the estate to the diplomatic mission or consular authority.

3. Such estate may be delivered to the heirs, provided that:

(1) All claims of the deceased's creditors presented within the time limit prescribed by the law of the Contracting Party in which the estate is situated have been paid or secured;

(2) All estate duties have been paid or secured;

(3) The competent authorities have approved, where necessary, the export of the estate;

4. The transfer of moneys shall be effected in accordance with the law in force in the territory of the Contracting Parties.

RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF JUDGEMENTS

Article 42. RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF JUDGEMENTS IN CIVIL AND FAMILY CASES, AND ALSO JUDGEMENTS RELATING TO DAMAGES IN CRIMINAL CASES

Each Contracting Party shall recognize and enforce the final judgements of their judicial authorities in civil and family cases and also judgements relating to damages in criminal cases.

Decisions of the authorities responsible for guardianship or curatorship, the civil registration authorities and other authorities in civil and family cases, which by their nature do not require enforcement, shall also be recognized in the territory of the Contracting Parties without special proceedings.

Article 43. CONSIDERATION OF APPLICATIONS FOR AUTHORIZATION OF ENFORCEMENT OF JUDGEMENTS

1. Applications for authorization of enforcement shall be considered by the courts of the Contracting Party in whose territory the judgement is to be enforced.

2. Applications for authorization of enforcement shall be made to the court which rendered judgement in the first instance. The said court shall transmit such applications to the court competent to rule on them.

3. The requirements for the application shall be determined by the law of the Contracting Party in whose territory the judgement is to be enforced.

4. Applications for authorization of enforcement must be accompanied by the following:

(1) A copy of the judgement, certified by the court, and, if such text does not show that the judgement has become final and enforceable, a certificate to that effect;

(2) If the respondent did not participate in the proceedings, a document showing that he was served at least once, in due time and in proper form, with a summons to appear in court;

(3) Certified translations of the documents referred to in subparagraphs (1) and (2) of this paragraph.

5. If the court has any doubts as to authorizing enforcement, it may require the applicant to furnish clarification, it may interrogate the debtor concerning the application and, if necessary, it may request the court which rendered the judgement to furnish additional information.

Article 44. PROCEDURE FOR ENFORCEMENT OF JUDGEMENTS

1. The enforcement procedure shall be governed by the law of the Contracting Party in whose territory the judgement is to be enforced.

2. With respect to the legal costs of enforcement, the applicable law shall be that of the Contracting Party in whose territory the judgement is to be enforced.

Article 45. REFUSAL OF RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF JUDGEMENTS

Recognition and enforcement of a judgement may be refused:

(1) If the applicant or the respondent did not participate in the proceedings because neither he nor his representative was served in due time and proper form with notification of a summons to appear in court;

(2) If a final judgement was rendered and enforced previously in an action between the same litigants in relation to the same legal dispute in the territory of the Contracting Party in which the judgement is to be recognized and enforced, or if proceedings in the case in question were instituted previously by an authority of the latter Contracting Party;

(3) If, in accordance with the provisions of this Treaty or in cases not covered by this Treaty, in accordance with the law of the Contracting Party in whose territory the judgement is to be recognized and enforced, the authorities of the latter Contracting Party have exclusive jurisdiction to render judgement in the case.

Article 46. RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF AMICABLE AGREEMENTS

The provisions of articles 42 to 45 of this Treaty relating to court judgements shall also apply to amicable agreements confirmed by a court.

Article 47. EXPORT OF ARTICLES AND TRANSFER OF FUNDS

The provisions of this Treaty relating to enforcement of judgements shall not affect the law of the Contracting Parties concerning the transfer of funds and export of articles acquired as a result of enforcement.

SECTION II. LEGAL ASSISTANCE AND LEGAL RELATIONS IN CRIMINAL CASES

Article 48. INSTITUTION OR TRANSFER OF CRIMINAL PROCEEDINGS

1. Each Contracting Party shall, at the request of the other Contracting Party, institute or accept the transfer of, in accordance with its own law, criminal proceedings against any of its nationals suspected of having committed an offence in the territory of the other Contracting Party.

2. Applications for criminal proceedings submitted in accordance with the law of one Contracting Party to its competent authorities within the requisite time limits shall be valid also in the territory of the other Contracting Party.

3. Persons who have suffered damage from an offence in respect of which an application has been submitted for the institution of criminal proceedings may participate in the case if they have made claims for the restitution of damages.

Article 49. APPLICATIONS FOR THE INSTITUTION OR TRANSFER OF CRIMINAL PROCEEDINGS

1. Applications for the institution or transfer of criminal proceedings must be submitted in writing and indicate:

(1) The title of the applicant authority;

(2) A description of the act constituting the offence in respect of which application for the institution or transfer of criminal proceedings is made;

(3) The most precise possible indication of the time and place of commission of the act;

(4) The text of the law of the applicant Contracting Party on which qualification of the act as an offence is based;

(5) The full name of the suspect, information regarding his nationality, domicile or residence, and any other information about his identity, including, where possible, a physical description, a photograph and fingerprints;

(6) The application of the injured party in criminal proceedings instituted by application of the injured party, and his claim for damages, if any;

(7) Information about the extent of the damage.

2. If the applicant Party has instituted criminal proceedings, materials pertaining to the preliminary investigation and evidence at the disposal of the applicant Contracting Party shall be attached to the application.

Articles which were used to commit the offence or which were acquired by the offender as a result thereof, shall be delivered in accordance with article 61 of this Treaty.

Article 50. EXTRADITION IN CONNECTION WITH CRIMINAL PROCEEDINGS

1. The Contracting Parties undertake, in accordance with the provisions of this Treaty, to extradite to the other on request persons in their territory for the purpose of criminal prosecution or for the execution of a sentence.

2. Extradition shall be admissible in respect of actions which under the law of the two Contracting Parties are offences punishable by deprivation of liberty for a period of more than one year or by a heavier penalty.

3. Extradition for the execution of a sentence shall be admissible in respect of sentences for offences involving deprivation of liberty for a period of not less than six months or a heavier penalty.

Article 51. REFUSAL OF EXTRADITION

A requisition for extradition may be refused if:

(1) The person in respect of whom the requisition for extradition was made is a national of the Contracting Party applied to or a person who has been granted asylum in that State;

(2) Criminal proceedings are initiated under the law of the two Contracting Parties in a court of law only by way of a private complaint by an injured party;

(3) At the time of receipt of the requisition under the law of the Contracting Party applied to, exemption from prosecution or punishment has been acquired by lapse of time or for other legal reasons;

(4) A final sentence or a final decision to terminate proceedings against the person in respect of whom the requisition for extradition was made and in respect of the same offence has already been rendered in the territory of the Contracting Party applied to;

(5) The offence in respect of which extradition is sought was committed in the territory of the Contracting Party applied to.

If extradition is refused, the Contracting Party applied to shall notify the applicant Contracting Party of the reasons for refusal.

Article 52. POSTPONEMENT OF EXTRADITION

If the person claimed is being prosecuted or is serving a sentence for another offence in the territory of the Contracting Party applied to, or if he is seriously ill, his extradition may be postponed until the termination of criminal proceedings, the completion of his sentence or remission of his sentence on any legal grounds whatsoever, or his recovery.

Article 53. TEMPORARY EXTRADITION

If postponement of extradition under article 52 may result in exemption from prosecution being acquired by lapse of time or may seriously prejudice the investigation of the offence, the person claimed may be extradited temporarily on receipt of a requisition with statement of grounds, provided that such person is returned immediately after the completion of the proceedings for the purpose of which he was extradited, and no later than three months from the date of extradition.

Article 54. REQUISITIONS FOR EXTRADITION FROM SEVERAL STATES

In the event that requisitions are received from more than one State for the extradition of the same person, the Contracting Party applied to shall decide which of the requisitions shall be complied with, taking into consideration the gravity of the offences committed.

Article 55. LIMITS TO THE PROSECUTION OF EXTRADITED PERSONS

1. An extradited person may not, without the consent of the Contracting Party applied to, be prosecuted or punished for an offence which is not the offence for which he was extradited.

2. The said person may not be surrendered to a third State without the consent of the Contracting Party applied to.

3. The consent of the Contracting Party applied to shall not be required if the extradited person fails to quit the territory of the applicant Contracting Party within 15 days after the termination of the criminal proceedings or the completion of his sentence or the remission of his sentence on any legal grounds whatsoever, or if he returns of his own accord to that territory after having quit it. Such period shall not be deemed to include any period during which the extradited person is unable, owing to circumstances beyond his control, to quit the territory of the applicant Contracting Party.

Article 56. REQUISITION FOR EXTRADITION

1. A requisition for extradition must be drawn up in writing and contain:

(1) The title of the applicant authority;

(2) A description of the offence committed and the text of the law of the applicant Contracting Party on which qualification of the act as an offence is based;

(3) The full name of the person in respect of whom the requisition for extradition is made, information regarding his nationality, domicile or residence, and any other information about his identity, including, where possible, a physical description, a photograph and fingerprints;

(4) Information about the extent of the damage.

2. Requisitions for extradition for the purpose of criminal prosecution must be accompanied by a certified copy of the warrant of arrest with a description of the circumstances of the case.

A requisition for extradition for the purpose of enforcement of a sentence must be accompanied by a certified copy of the sentence with a note to the effect that it has become final, and by the text of the criminal law on which the sentence was based. If the convicted person has already served part of his sentence, information about this shall also be transmitted.

3. If a requisition for extradition does not contain the necessary particulars, the Contracting Party applied to may request supplementary information. The other Contracting Party must reply within a time limit not exceeding one month; such time limit may be extended by 15 days for valid reasons. If the applicant Contracting Party fails to provide the supplementary information within the specified time limit, the Contracting Party applied to may release the person claimed from custody in accordance with article 57.

Article 57. DETENTION PENDING EXTRADITION

Upon receipt of a requisition, the Contracting Party applied to shall take immediate steps to detain the person claimed.

Article 58. DETENTION PENDING RECEIPT OF REQUISITION FOR EXTRADITION

1. In urgent cases, the Contracting Party applied to may detain a person before receipt of a requisition for his extradition in accordance with article 56, provided that it receives from the applicant Contracting Party a copy of the warrant of arrest or a final sentence (extract from the sentence) in respect of the said person. Such requests shall indicate that a requisition for extradition will be submitted forthwith. Copies of the warrant of arrest or the final sentence (extract from the sentence) in respect of the said person shall be sent by any means that ensures the transmittal of all the required documents (fax or other means).

2. The other Contracting Party shall be notified immediately of the reasons for which a request for detention was not complied with.

3. A person detained shall be released if the requisition for his extradition is not received from the other Contracting Party within one month from the date on

which notification of his detention was received. This time limit may, at the request of the applicant Contracting Party, be extended by 15 days.

Article 59. EXTRADITION PROCEDURE

1. The Contracting Party applied to shall notify the applicant Contracting Party of its decision regarding extradition and shall inform it of the place and time of extradition.

2. If the applicant Contracting Party fails to accept the person claimed within 15 days from the date fixed for his extradition, the said person must be released from custody.

Article 60. RE-EXTRADITION

If an extradited person evades criminal prosecution or punishment and returns to the territory of the Contracting Party applied to, he shall be re-extradited upon receipt of a new requisition from the applicant Contracting Party. In such case, it shall not be necessary to attach to the requisition the documents referred to in article 56.

Article 61. DELIVERY OF ARTICLES

1. The Contracting Party which has been requested to extradite shall deliver to the applicant Contracting Party articles which were used to commit the offence, and also articles bearing traces of the offence or acquired as a result thereof, as well as all other articles which may be used as material evidence in criminal proceedings. Such articles shall be delivered on request even if the offender cannot be extradited by reason of death or any other circumstances.

2. The Contracting Party applied to may temporarily delay the delivery of the articles referred to in paragraph 1 of this article if they are needed in proceedings in another criminal case, or they may be delivered to the applicant Contracting Party on a temporary basis by mutual agreement.

3. The rights of third parties to articles delivered to the applicant Contracting Party remain unaffected. After the conclusion of the proceedings, such articles shall be returned to the Contracting Party which delivered them.

Article 62. CONVEYANCE IN TRANSIT

1. Each Contracting Party shall, at the request of the other Contracting Party, authorize the conveyance through its territory of persons extradited by a third State to the other Contracting Party or by the other Contracting Party to a third State. The Contracting Parties shall not be bound to authorize the conveyance of persons who are not extraditable under the provisions of this Treaty.

2. Applications for authorization of conveyance shall be made and considered in the same manner as requisitions for extradition.

3. The competent authorities of the Contracting Parties shall, in each specific case, agree on the means, itinerary and other conditions of transit.

4. The costs of conveyance in transit shall be borne by the applicant Contracting Party.

Article 63. PRESENCE DURING PROVISION OF LEGAL ASSISTANCE

Representatives of one Contracting Party may, with the consent of the other Contracting Party, be present when the other Contracting Party executes requests for legal assistance in criminal cases.

Article 64. INFORMATION CONCERNING CONVICTIONS

The Contracting Parties shall, on request, transmit to each other information concerning previous convictions in their courts of persons facing prosecution in the territory of the applicant Contracting Party.

Article 65. NOTIFICATION OF THE RESULTS OF CRIMINAL PROCEEDINGS

The Contracting Parties shall notify each other of the results of the criminal proceedings against a person in respect of whom a request for the institution or transfer of criminal proceedings was sent, and also criminal proceedings against an extradited person. A copy of the final sentence or other final judgement shall be transmitted on request.

Article 66. NOTIFICATION OF SENTENCES

The Contracting Parties shall annually notify each other of final sentences pronounced by courts of one Contracting Party in respect of nationals of the other Contracting Party.

PART III. FINAL PROVISIONS

Article 67. ENTRY INTO FORCE

This Treaty is subject to ratification and shall enter into force 30 days after the exchange of the instruments of ratification, which shall take place at_____.

Article 68. DURATION

1. This Treaty shall be valid for a period of five years from the date of its entry into force.

2. The Treaty shall remain in force for further five-year periods unless one of the Contracting Parties notifies the other Contracting Party of its intention to terminate it at least six months prior to the end of the current five-year period.

This Treaty may be amended or supplemented in accordance with the procedure followed for its conclusion.

DONE at Vilnius on 7 July 1993 in duplicate in the Lithuanian and Ukrainian languages, both texts being equally authentic.

For the Republic of Lithuania:	For Ukraine:
A. ŠLEŽEVIČIUS	L. KUTCHMA

[TRADUCTION — TRANSLATION]

TRAITÉ[1] ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET L'UKRAINE RELATIF À L'ENTRAIDE JUDICIAIRE ET AUX RELATIONS JURIDIQUES EN MATIÈRE CIVILE, FAMILIALE ET PÉNALE

La République de Lituanie et l'Ukraine, ci-après dénommées les « Parties contractantes », attachant une grande importance au développement de la coopération dans le domaine de l'entraide judiciaire en matière civile, familiale et pénale, sont convenues de ce qui suit :

TITRE I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier. PROTECTION JURIDIQUE

1. Les ressortissants de chacune des Parties contractantes jouissent, sur le territoire de l'autre Partie, en ce qui concerne leur personne et leurs biens, de la même protection juridique que les ressortissants de cette Partie.

2. Les ressortissants de chacune des Parties ont accès librement et sans entraves aux tribunaux, parquets et services de légalisation (ci-après dénommés « autorités judiciaires ») et aux autres autorités de l'autre Partie compétentes en matière civile, familiale et pénale; ils peuvent comparaître, introduire des requêtes et effectuer d'autres actes de procédure dans les mêmes conditions que les ressortissants de l'autre Partie.

3. Les dispositions du présent Traité s'appliquent également aux personnes morales établies sur le territoire des Parties contractantes conformément à leur législation.

Article 2. ENTRAIDE JUDICIAIRE

1. Les autorités judiciaires des Parties contractantes se prêtent mutuellement concours en matière civile, familiale et pénale conformément aux dispositions du présent Traité.

2. Les autres organes désireux de recourir à l'entraide judiciaire sur le territoire de l'autre Etat introduisent leurs demandes par l'intermédiaire des autorités judiciaires appropriées.

Article 3. ETENDUE DE L'ENTRAIDE JUDICIAIRE

L'entraide judiciaire comprend les actes de procédure prévus par la législation de la Partie contractante requise, notamment l'audition des inculpés, des défendeurs, des victimes, des témoins et des experts, les perquisitions, les expertises et les examens; la saisie et la transmission de pièces à conviction; les poursuites pénales et l'extradition de personnes ayant commis des infractions; la reconnaissance et l'application des jugements en matière civile; l'établissement et la signification de

[1] Entré en vigueur le 20 novembre 1994, soit 30 jours après la date de l'échange des instruments de ratification, conformément à l'article 67.

documents ainsi que sur demande de l'autre Partie, la transmission de renseignements sur les condamnations antérieures des personnes inculpées.

Article 4. MODES DE COMMUNICATION

Aux fins d'entraide judiciaire, les autorités des Parties contractantes communiquent entre elles par l'intermédiaire de leurs organes centraux, sauf stipulation contraire du présent Traité.

Les organes centraux sont, pour la République de Lituanie, le Ministère de la Justice et le Bureau du procureur général et, pour l'Ukraine, le Ministère de la Justice et le Bureau du procureur général.

Article 5. LANGUES UTILISÉES

1. Les requêtes d'entraide judiciaire et leurs additifs sont rédigés dans la langue de la Partie contractante requérante et sont accompagnés par des copies certifiées conformes de la traduction dans la langue de l'autre Partie ou en langue russe.

2. La traduction sera certifiée conforme par un traducteur professionnel, par une personne autorisée de l'autorité requérante, par une mission diplomatique ou par des autorités consulaires de la Partie contractante requérante.

Article 6. LÉGALISATION DES DOCUMENTS

Les demandes d'entraide judiciaire et autres pièces transmises par les autorités judiciaires et autres autorités, conformément à la procédure d'entraide judiciaire, sont authentifiées par un sceau officiel.

Article 7. FORME DES COMMISSIONS ROGATOIRES

Les commissions rogatoires doivent contenir les renseignements suivants :

1) Titre de l'autorité requérante;

2) Titre de l'autorité requise;

3) Indication de l'affaire donnant lieu à la commission rogatoire;

4) Nom et prénoms, nationalité, profession, domicile ou lieu de résidences des personnes en cause, suspectées, inculpées ou condamnées et des personnes lésées;

5) Les noms et adresses de leurs représentants légaux;

6) La nature de la commission rogatoire et, en matière pénale, une description des circonstances du délit et sa qualification.

Article 8. PROCÉDURE D'EXÉCUTION DES COMMISSIONS ROGATOIRES

1. Pour exécuter une commission rogatoire, l'autorité judiciaire requise applique la législation de l'Etat dont elle relève. Toutefois, à la demande de l'autorité requérante, elle peut appliquer la procédure de la Partie contractante de l'autorité dont émane la commission rogatoire, dans la mesure où elle n'est pas contraire à la législation de l'Etat requis.

2. Si l'autorité judiciaire requise n'a pas compétence pour exécuter la commission rogatoire, elle la transmet à l'autorité judiciaire compétente et en avise l'autorité requérante.

3. Dès réception d'une demande appropriée, l'autorité judiciaire requise informe l'autorité requérante de la date et du lieu d'exécution de la commission rogatoire lorsque l'autre Partie a exprimé le vœu de participer ou d'être présente à l'exécution de certains actes de procédure.

4. Après l'exécution de la commission rogatoire, l'autorité judiciaire requise transmet les pièces à l'autorité requérante; si l'autorité judiciaire requise n'a pu exécuter la commission rogatoire, elle restitue les pièces à l'autorité judiciaire requérante et lui en donne les raisons.

Article 9. PROCÉDURE DE SIGNIFICATION DES ACTES

1. L'autorité judiciaire requise procède à la signification des documents suivant les règles en vigueur dans son pays à condition que les pièces à signifier soient établies dans la langue du pays ou accompagnées d'une traduction certifiée conforme. Lors que les documents ne sont pas établis dans la langue de la Partie contractante requise ou ne sont pas accompagnés d'une traduction, l'autorité judiciaire requise les remet au destinataire si celui-ci est disposé à les accepter.

2. Les demandes de signification doivent contenir l'adresse exacte du destinataire et la désiguation de la pièce à siguifier. Si l'adresse de ce dernier mentionnée dans la commission rogatoire est incomplète ou inexacte, l'autorité judiciaire requise fait le nécessaire pour établir l'adresse exacte, conformément à sa législation.

Article 10. PREUVE DE LA SIGNIFICATION

La preuve de la signification est apportée conformément aux règles en vigueur sur le territoire de la Partie contractante requise. Sont indiqués la date et le lieu de la signification ainsi que le nom de la personne à laquelle la pièce a été signifiée.

Article 11. SIGNIFICATION ET AUDITION DE RESSORTISSANTS PAR L'INTERMÉDIAIRE DE MISSIONS DIPLOMATIQUES ET D'AUTORITÉS CONSULAIRES

Les Parties contractantes sont habilitées à signifier des pièces à leurs ressortissants et à les interroger par l'intermédiaire de leurs missions diplomatiques ou de leurs autorités consulaires. Il ne peut être fait appel à aucune contrainte à cet effet.

Article 12. COMPARUTION À L'ÉTRANGER DE TÉMOINS, DE PARTIES LÉSÉES, DE PARTIES CIVILES ET DE DÉFENDEURS OU DE LEURS REPRÉSENTANTS ET D'EXPERTS

1. Lorsque au cours de l'enquête préliminaire ou du recours dans le territoire de l'une des Parties contractantes, la nécessité appert d'une comparution personnelle de témoins, de parties lésées, de parties civiles, de défendeurs ou de leurs représentants qui se trouvent sur le territoire de l'autre Partie contractante, une demande de citation à comparaître est introduite auprès de l'organe compétent de cette Partie.

2. La citation à comparaître ne peut faire état de sanctions à l'encontre de la personne convoquée en cas de non-comparution.

3. Les personnes mentionnées au paragraphe 1 du présent article, quelle que soit leur nationalité, qui comparaissent librement sur citation à comparaître devant l'organe pertinent de l'autre Partie contractante, ne peuvent être poursuivies en matière pénale ou administrative, arrêtées ou punies pour une infraction commise avant d'avoir franchi les frontières de l'Etat requérant. Ces personnes ne peuvent ni être poursuivies en matière pénale ou administrative, ni arrêtées ni punies en raison de leur déposition en qualité d'experts ni pour l'infraction qui fait l'objet de l'action.

4. Cette immunité prend fin si les personnes susvisées au paragraphe 1 ne quittent pas le territoire de la Partie contractante requérante endéans les 15 jours à compter de la date où elles ont été averties que leur présence n'était plus requise. Ce délai ne comprend pas les périodes pendant lesquelles les personnes concernées n'ont pu quitter le territoire de la Partie contractante requérante pour des raisons indépendantes de leur volonté.

5. Les parties lésées, les témoins et les experts qui, sur citation, ont comparu sur le territoire de l'autre Partie contractante, ont droit au remboursement par l'autorité judiciaire qui les a convoqués, de leurs frais de déplacement et de séjour à l'étranger ainsi que des pertes de salaire subies du fait de leur absence; les experts ont droit, en outre, à des honoraires pour leurs expertises. Sur leur demande, la Partie contractante requérante leur verse une avance au titre du remboursement des frais.

Article 13. VALIDITÉ DES DOCUMENTS

1. Les pièces établies ou certifiées sur le territoire de l'une ou l'autre des Parties contractantes dans les formes prescrites et revêtues d'un sceau officiel, par un tribunal ou par des personnes autorisées (traducteur certifié, expert ou autres) dans la limite de leurs compétences, sont acceptées sans autre légalisation sur le territoire de l'autre Partie contractante.

2. Les pièces réputées officielles sur le territoire de l'une des Parties contractantes sont aussi considérées sur le territoire de l'autre Partie comme ayant la force probante de pièces officielles.

Article 14. FRAIS D'ENTRAIDE JUDICIAIRE

1. La Partie contractante requise n'exige pas le remboursement des frais d'assistance judiciaire. Chacune des Parties contractantes prend à sa charge tous les frais d'assistance judiciaire encourus sur son territoire.

2. L'autorité judiciaire requise informe l'autorité judiciaire requérante du montant des frais encourus. Si l'autorité requérante recouvre ces frais sur la personne tenue de les acquitter, lesdites sommes sont acquises à la Partie contractante qui les a recouvrées.

Article 15. FOURNITURE DE RENSEIGNEMENTS

Les autorités judiciaires centrales des Parties contractantes se communiquent mutuellement, sur demande, des renseignements sur la législation en vigueur ou

antérieure dans leurs Etats respectifs ainsi que sur la pratique suivie en la matière par les autorités judiciaires.

Article 16. FOURNITURE D'UNE ASSISTANCE JURIDIQUE AUX RESSORTISSANTS

Les ressortissants de chacune des Parties contractantes ont droit devant les tribunaux et devant les autres autorités judiciaires de l'autre Partie contractante, à la même assistance juridique et aux mêmes garanties de procédure judiciaire dans les mêmes conditions et avec les mêmes privilèges que les ressortissants de cette Partie contractante.

Article 17. COMMUNICATION D'ACTES D'ÉTAT CIVIL ET D'AUTRES DOCUMENTS

1. Les services de l'état civil de chacune des Parties contractantes, sur demande des autorités judiciaires de l'autre Partie contractante, transmettent directement à ces derniers, à des fins officielles, des extraits du registre de l'état civil.

2. Les demandes de ressortissant de l'une des Parties contractantes relatives à l'envoi de renseignements sur l'enregistrement d'actes d'état civil, sont adressées directement aux autorités de l'état civil de l'autre Partie contractante. Le requérant reçoit ces documents par l'intermédiaire de la mission diplomatique ou des autorités consulaires de la Partie contractante dont l'autorité a établi ces documents, moyennant le remboursement des frais encourus.

3. Les documents relatifs au niveau d'éducation, à la situation professionnelle et autres pièces concernant les droits et intérêts personnels ou immobiliers desdits ressortissants sont délivrés et transmis conformément à la procédure détaillée au paragraphe 2 du présent article.

4. Les documents susvisés aux paragraphes 1 à 3 du présent article sont communiqués sans être traduits et sans frais.

Article 18. REFUS D'ENTRAIDE JUDICIAIRE

L'entraide judiciaire est refusée si elle porte atteinte à la souveraineté ou à la sécurité de la Partie contractante requise, ou si elle est contraire aux principes fondamentaux de sa législation.

TITRE II. DISPOSITIONS SPÉCIALES

SECTION I. ENTRAIDE JUDICIAIRE ET RELATIONS JURIDIQUES EN MATIÈRE CIVILE ET FAMILIALE

Article 19. DISPENSE DES FRAIS DE JUSTICE

Les ressortissants de l'une des Parties contractantes sont dispensés du paiement des frais de justice sur le territoire de l'autre Partie contractante dans les mêmes conditions et dans la même mesure que les ressortissants de cette dernière.

Article 20. ETABLISSEMENT DE DOCUMENTS RELATIFS AU STATUT PERSONNEL, FAMILIAL OU À LA FORTUNE

1. Le document relatif au statut personnel, familial et ou à la fortune requis pour obtenir la dispense des frais de justice est délivré par l'autorité judiciaire concernée de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le requérant est domicilié ou résident.

2. Lorsque le requérant n'est ni domicilié ni résident sur le territoire de l'une des Parties contractantes, un document délivré ou certifié par la mission diplomatique ou les autorités consulaires de son Etat est recevable.

3. La décision du tribunal relative à une demande de dispense des frais de justice peut donner lieu à une demande de renseignements supplémentaires auprès de l'autorité qui a délivré ledit document.

Article 21. COMPÉTENCE DES TRIBUNAUX

1. Sauf stipulation contraire du présent Traité, les tribunaux de chacune des Parties contractantes sont compétents en matière civile et familiale si le défendeur est résident sur leur territoire. Ils seront compétents dans les actions à l'encontre de personnes morales si un organe administratif, une mission ou une filiale de cette dernière est établi sur le territoire de la Partie contractante.

2. Les tribunaux de la Partie contractante examinent également d'autres cas à condition qu'il y ait un accord écrit à cet effet entre les parties au litige. Lorsqu'un tel accord existe, le tribunal du lieu de domicile du défendeur, à la demande de ce dernier, classe l'affaire, à condition que la requête soit antérieure à la présentation d'objections concernant la substance du litige. La juridiction exclusive des tribunaux ne peut pas être modifiée par un accord entre les parties en présence.

3. Au cas où une action est intentée entre les mêmes parties à propos du même litige et pour les mêmes motifs devant les tribunaux des deux Parties contractantes qui sont compétents aux termes du présent Traité, le tribunal qui a été saisi le dernier se dessaisit de l'affaire.

Article 22. CAPACITÉ JURIDIQUE

1. La capacité juridique d'une personne physique est régie par la législation de la Partie contractante dont elle est ressortissante.

2. La capacité juridique d'une personne morale est régie par la législation de la Partie contractante conformément aux lois de laquelle ladite personne morale a été constituée.

Article 23. LIMITATION ET PRIVATION DE LA CAPACITÉ JURIDIQUE

1. Aux fins de limiter la capacité juridique d'une personne ou de prononcer son incapacité juridique, la législation de la Partie contractante dont elle est ressortissante est d'application à cet effet, et les autorités judiciaires de cette Partie contractante sont compétentes en la matière.

2. Lorsque l'autorité judiciaire de l'une des Parties contractantes estime, dans le cas d'un ressortissant de l'autre Partie contractante domicilié sur le territoire de la première Partie contractante, qu'il y a des motifs pour limiter sa capacité juridique

ou l'en priver, elle en informe l'autorité judiciaire appropriée de l'autre Partie contractante. Si l'autorité judiciaire ainsi notifiée fait savoir que la démarche peut être poursuivie par l'autorité judiciaire du lieu de domicile ou de résidence de la personne concernée, ou si elle ne répond pas à la notification endéans les trois mois, l'autorité du lieu de domicile ou de résidence de cette personne engage la procédure visant à limiter sa capacité juridique ou de l'en priver conformément à sa législation, à condition que les motifs pour limiter la capacité juridique ou prononcer l'incapacité juridique soient également inscrits dans la législation de la Partie contractante dont l'intéressé est un ressortissant. La décision concernant la limitation ou la privation de la capacité juridique d'une personne est communiquée à l'autorité judiciaire appropriée de l'autre Partie contractante.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article s'appliquent également lorsque la limitation à la capacité juridique est levée ou lorsque la capacité juridique est rétablie.

4. En cas d'urgence, l'autorité du lieu de domicile ou de résidence d'un ressortissant de l'autre Partie contractante dont la capacité juridique est susceptible d'être limitée ou retirée ou dont l'incapacité est susceptible d'être prononcée, prend les mesures nécessaires pour la protection de cette personne ou de ses biens. Des décisions arrêtées dans le cadre de ces mesures sont transmises à l'autorité appropriée de la Partie contractante dont ladite personne est un ressortissant. Si l'autorité de cette dernière Partie propose une démarche différente, ces décisions sont abrogées.

Article 24. DÉCLARATIONS DE DISPARITIONS ET DE DÉCÈS ET CONSTAT DE DÉCÈS

1. Les déclarations de disparitions ou de décès et le constat de décès relèvent de la compétence des autorités judiciaires de la Partie contractante dont la personne était un ressortissant au moment où, selon les derniers renseignements, elle était encore en vie.

2. Les autorités judiciaires de l'une des Parties contractantes peuvent déclarer un ressortissant de l'autre Partie disparu ou décédé, ou constater son décès, à la demande de personnes intéressées qui résident sur le territoire de la première Partie et dont les droits et intérêts sont régis par la législation de cette Partie.

3. S'agissant des cas visés aux paragraphes 1 et 2 du présent article, les autorités judiciaires des Parties contractantes appliquent leur législation nationale.

Article 25. MARIAGE

1. Les conditions requises pour contracter mariage sont fixées pour chacun des futurs époux par la législation de la Partie contractante dont il ou elle est ressortissant. En outre, en ce qui concerne les causes d'empêchement de mariage, ce sont les dispositions de la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le mariage est contracté qui sont applicables.

2. La forme du mariage est régie par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le mariage est contracté.

Article 26. DROITS ET DEVOIRS RESPECTIFS DES ÉPOUX ET RÉGIME MATRIMONIAL

1. Les droits et devoirs respectifs des époux et le régime matrimonial sont régis par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle ils ont leur domicile conjugal.

2. Si l'un des époux a son domicile sur le territoire de l'une des Parties contractantes et l'autre sur le territoire de l'autre Partie et s'ils sont deux ressortissants d'une même Partie contractante, leurs droits et devoirs respectifs ainsi que leur régime matrimonial sont régis par la législation de la Partie dont ils ont ressortissants.

3. Si l'un des époux est ressortissant de l'une des Parties contractantes et l'autre ressortissant de l'autre Partie et si l'un d'eux est domicilié sur le territoire de l'une des Parties contractantes et l'autre sur le territoire de l'autre Partie, leurs droits et devoirs respectifs et leur régime matrimonial sont régis par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle ils avaient établi leur dernier domicile conjugal.

4. Si les époux visés au paragraphe 3 du présent article n'ont pas eu de domicile conjugal sur le territoire de l'une des Parties contractantes, la législation applicable est celle de la Partie contractante dont relève le tribunal devant lequel l'action est intentée.

Article 27. DIVORCE ET ANNULATION DU MARIAGE

1. En matière de divorce, la législation applicable est celle de la Partie contractante dont les époux sont ressortissants au moment où l'action en divorce est introduite et les autorités judiciaires de cette Partie contractante sont compétentes. Si les époux sont domiciliés sur le territoire de l'autre Partie contractante, les autorités judiciaires de cette autre Partie sont également compétentes.

2. Si, au moment où l'action en divorce est introduite, l'un des époux est ressortissant de l'une des Parties contractantes et l'autre ressortissant de l'autre Partie contractante, et si l'un d'eux est domicilié sur le territoire de l'une des Parties contractantes et l'autre sur le territoire de l'autre Partie, les autorités des deux Parties contractantes sont compétentes. Lesdites autorités appliqueront chacune leur législation nationale respective.

3. En cas d'action en annulation de mariage, la législation de la Partie contractante appliquée lors du mariage conformément à l'article 25 du présent Traité, est applicable. La compétence des tribunaux est déterminée, *mutatis mutandis*, conformément aux dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article.

Article 28. RELATIONS JURIDIQUES ENTRE PARENTS ET ENFANTS

1. Les actions en recherche ou en contestation de paternité ou pour établir qu'un enfant est issu d'un mariage spécifique sont régies par la législation de la Partie contractante dont l'enfant est ressortissant à la naissance.

2. Les relations juridiques entre parents et enfants sont régies par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle ils ont leur domicile commun.

3. Si le domicile de l'un ou des deux parents ou des enfants est situé sur le territoire de l'autre Partie contractante, les relations juridiques entre eux sont régies par la législation de la Partie contractante dont l'enfant est ressortissant.

4. Les relations juridiques entre un enfant né hors du mariage et son père ou sa mère sont régies par la législation de la Partie contractante dont l'enfant est ressortissant.

5. Aux fins d'exécution des jugements relatifs aux relations juridiques visées aux paragraphes 1 à 4 du présent article, le tribunal de la Partie contractante dont la législation est applicable est compétent.

6. Si le plaignant et le défendeur sont tous deux résidents sur le territoire de l'une des Parties contractantes, le tribunal de ladite Partie contractante est compétent conformément aux dispositions des paragraphes 1 et 4 du présent article.

Article 29. ADOPTION

1. En ce qui concerne l'adoption, la législation applicable est celle de la Partie contractante dont l'adoptant est ressortissant. Si l'adoptant est domicilié sur le territoire de l'autre Partie contractante, la législation de cette dernière s'applique également.

2. Si un enfant est adopté par un couple marié dont un conjoint est ressortissant de l'une des Parties contractantes et l'autre conjoint de l'autre Partie, l'adoption est soumise à la législation en vigueur sur le territoire des deux Parties contractantes. Toutefois, si le couple marié est domicilié sur le territoire de l'une des Parties contractantes, c'est la législation de cette dernière qui est applicable.

3. Si l'enfant est ressortissant de l'une des Parties contractantes et l'adoptant de l'autre Partie, la législation de la Partie contractante dont l'enfant est ressortissant est applicable avec l'accord de l'enfant ou de son représentant légal ou de l'organe officiel compétent et sous réserve des restrictions à l'adoption liées au changement de domicile de l'enfant adopté pour un domicile dans un autre Etat.

4. Aux fins d'exécution des jugements relatifs à l'adoption, l'autorité judiciaire de la Partie contractante dont l'enfant est ressortissant est compétente. Si l'adoptant est domicilié sur le territoire de l'autre Partie contractante, l'autorité judiciaire de ladite Partie est compétente.

5. Dans le cas visé au paragraphe 2 du présent article, est compétente l'autorité judiciaire de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le couple marié est domicilié.

6. Les dispositions des paragraphes 1 à 5 s'appliquent, *mutatis mutandis*, à la révocation ou à l'annulation de l'adoption.

Article 30. TUTELLE ET CURATELLE

1. Sauf stipulation contraire du présent Traité, dans les cas concernant la tutelle ou la curatelle de ressortissants des Parties contractantes, est compétente l'autorité judiciaire responsable de la personne placée sous tutelle ou curatelle de la Partie contractante dont elle est ressortissante. Dans de tels cas, la législation de ladite Partie contractante s'applique.

2. Les rapports juridiques entre un tuteur ou un curateur et la personne placée sous tutelle ou curatelle sont régis par la législation de la Partie contractante dont l'autorité compétente a désigné le tuteur ou le curateur.

3. Si un tuteur ou un curateur doit être nommé pour un ressortissant dont le domicile, la résidence ou les biens se trouvent sur le territoire de l'autre Partie contractante, l'autorité judiciaire de cette dernière Partie contractante responsable de la tutelle ou de la curatelle en avise immédiatement l'autorité judiciaire compétente de la première Partie en vertu du paragraphe 1 du présent article.

4. En cas d'urgence, l'autorité judiciaire responsable de la tutelle ou de la curatelle de l'autre Partie contractante peut prendre les mesures voulues à condition d'en aviser immédiatement l'autorité judiciaire compétente de la première Partie contractante conformément au paragraphe 1 du présent article. Ces mesures restent en vigueur tant que l'autorité judiciaire de la première Partie contractante n'en a pas décidé autrement.

5. L'autorité judiciaire compétente en vertu du paragraphe 1 du présent article peut transférer la tutelle ou la curatelle aux autorités judiciaires appropriées de l'autre Partie contractante à condition que le domicile, la résidence ou les biens du pupille soient situés sur le territoire de l'autre Partie contractante. Le transfert de la tutelle ou de la curatelle prend effet seulement au moment ou l'autorité judiciaire requise accepte d'assumer la tutelle ou la curatelle et en a avisé l'autorité requérante.

6. L'autorité judiciaire qui assume la tutelle ou la curatelle en vertu du paragraphe 5 du présent article l'exerce conformément à sa législation nationale. Toutefois, elle n'est pas habilitée à se prononcer sur le statut personnel du pupille, mais elle peut donner son consentement au mariage lorsque ce consentement est exigé par la législation de la Partie contractante dont le pupille est ressortissant.

PROPRIÉTÉ

Article 31. DROIT DE PROPRIÉTÉ

1. Le droit de propriété sur des biens immobiliers est régi par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle les biens sont sis.

2. Le droit de posséder des moyens de transport qui font l'objet d'un enregistrement officiel, est régi par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle est sise l'autorité qui a enregistré ledit moyen de transport.

3. La date d'entrée en vigueur ou l'abrogation d'un droit de propriété ou de tout autre droit réel est régi par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle les biens sont situés au moment où l'action ou toutes autres circonstances ont déterminé la date d'entrée en vigueur ou de l'abrogation du droit de propriété ou de tout autre droit réel. La date d'entrée en vigueur ou l'abrogation du droit de propriété ou de tout autre droit réel, soumise à un accord, est régie par la législation du lieu où l'accord a pris effet, sauf stipulation contraire dans l'accord entre les parties.

Article 32. FORME DES TRANSACTIONS

1. La forme des transactions est régie par la législation du lieu où la transaction a été conclue.

2. La forme des transactions relatives aux biens immobiliers et les droits à ce type de biens sont régis par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle ces biens sont sis.

Article 33. DOMMAGES-INTÉRÊTS

1. La responsabilité en matière de dommages-intérêts, sauf dispositions contractuelles ou autres dispositions légales, est régie par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle s'est produit l'événement ou toute autre circonstance justifiant la demande de dommages-intérêts.

2. Si la personne responsable du dommage et la personne lésée sont des ressortissants de la même Partie contractante, la législation applicable est celle du tribunal auprès duquel l'action en dommages-intérêts a été introduite.

3. Dans les cas mentionnés aux paragraphes 1 et 2 du présent article, a compétence le tribunal de la Partie contractante sur le territoire de laquelle est survenu l'événement ou toute autre circonstance justifiant la demande de dommages-intérêts. La partie lésée peut également intenter une action auprès du tribunal de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le défendeur est domicilié.

SUCCESSION

Article 34. PRINCIPES D'ÉGALITÉ

Les ressortissants de l'une ou l'autre Partie contractante jouissent des mêmes droits en ce qui concerne la capacité d'établir ou de révoquer un testament portant sur des biens situés sur le territoire de l'autre Partie contractante, d'exercer des droits sur ledit territoire ainsi qu'en ce qui concerne la capacité d'y acquérir ces biens ou ces droits par succession. Les biens ou les droits leur sont dévolus en conséquence aux mêmes conditions que celles appliquées aux ressortissants de ladite Partie contractante.

Article 35. DROIT SUCCESSORAL

1. En ce qui concerne les biens meubles, la succession est régie par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le défunt avait son dernier domicile.

2. En ce qui concerne les biens immobiliers, la succession est régie par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle les biens immobiliers sont situés.

Article 36. DÉVOLUTION DE BIENS À L'ETAT

Lorsque, aux termes de la législation des Parties contractantes, une succession est dévolue à l'Etat, les biens meubles passent à l'Etat dont le défunt était ressortissant au moment de son décès, et les biens immobiliers à l'Etat sur le territoire duquel ils sont sis.

Article 37. TESTAMENT

La forme du testament est régie par la législation de la Partie contractante dont le défunt était ressortissant au moment où il a rédigé son testament. Il est néan-

moins suffisant d'appliquer la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le testament a été établi. Cette disposition s'applique également, *mutatis mutandis*, à la révocation du testament.

Article 38. COMPÉTENCE EN MATIÈRE SUCCESSORALE

1. Les successions relatives à des biens meubles, à l'exception des cas spécifiés au paragraphe 2 du présent article, sont réglées par les autorités judiciaires de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le défunt avait son dernier domicile.

2. Si l'ensemble des biens meubles de la succession se trouve sur le territoire de la Partie contractante où le défunt n'avait pas son dernier domicile, sur demande d'un héritier ou d'un légataire, et sous réserve de l'accord de tous les héritiers, la succession est réglée par les autorités judiciaires de ladite Partie contractante.

3. Les successions relatives à des biens immobiliers sont réglées par les autorités judiciaires de la Partie contractante sur le territoire de laquelle les biens sont sis.

4. Les dispositions du présent article s'appliquent, *mutatis mutandis*, aux litiges résultant de successions.

Article 39. MESURES CONSERVATOIRES EN MATIÈRE DE SUCCESSION

1. Les autorités judiciaires de chacune des Parties contractantes, conformément à leur législation nationale, prennent les mesures voulues pour assurer la protection de toute succession laissée sur leur territoire par un ressortissant de l'autre Partie contractante.

2. Les autorités judiciaires auxquelles il incombe de prendre des mesures conservatoires à l'égard de la succession d'un ressortissant de l'autre Partie contractante informent immédiatement le consul de l'autre Partie contractante du décès de testateur, elles lui font part des personnes qui ont fait valoir leurs droits à la succession, elles lui communiquent les informations disponibles relatives aux ayant droit à la succession, leurs adresses, l'existence d'un testament, l'importance et la valeur de la succession, et les mesures conservatoires spécifiques qu'elles ont prises.

3. Les biens meubles et les documents du défunt, sont transmis, à leur demande, à la mission diplomatique ou aux autorités consulaires.

Article 40. COMPÉTENCE DES MISSIONS DIPLOMATIQUES ET DES AUTORITÉS CONSULAIRES EN MATIÈRE SUCCESSORALE

1. La mission diplomatique ou les autorités consulaires de chacune des Parties contractantes sont habilitées à représenter en matière de succession les intérêts de leurs ressortissants devant les autorités judiciaires de l'autre Partie contractante, sans qu'aucun pouvoir spécial ne soit requis à cet effet, si les intéressés sont absents ou pour tout autre motif valable et n'ont pas désigné un représentant.

2. Si un ressortissant de l'une des Parties contractantes décède au cours d'un séjour sur le territoire de l'autre Partie contractante où il n'avait pas de domicile, ses effets personnels sont inventoriés et remis sans autre formalité à la mission diplomatique ou aux autorités consulaires de la Partie contractante dont il était ressortissant.

Article 41. REMISE DE LA SUCCESSION

1. Si, après l'accomplissement des formalités de succession, les biens meubles ou le produit de la vente des biens meubles et des biens immobiliers échoient à des héritiers ayant leur domicile ou leur résidence sur le territoire de l'autre Partie contractante, lesdits biens ou le produit de leur vente sera remis à la mission diplomatique ou aux autorités consulaires de cette autre Partie contractante.

2. Les autorités judiciaires de la Partie contractante sur le territoire de laquelle la succession ou le produit de sa vente sont situés sont compétentes en matière de succession et prennent les dispositions voulues pour la remise de la succession à la mission diplomatique ou aux autorités consulaires.

3. La remise de la succession aux héritiers se fait à condition que :

1) Toutes les dettes du défunt, présentées dans les délais prescrits par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle est située la succession, aient été remboursées ou garanties;

2) Tous les droits de succession aient été payés ou garantis;

3) Les autorités compétentes aient autorisé, le cas échéant, l'exportation des biens de la succession.

4. Le transfert de fonds est opéré conformément à la législation en vigueur sur le territoire de la Partie contractante.

RECONNAISSANCE ET EXÉCUTION DES DÉCISIONS JUDICIAIRES

Article 42. RECONNAISSANCE ET EXÉCUTION DES DÉCISIONS JUDICIAIRES EN MATIÈRE CIVILE ET FAMILIALE ET DE DOMMAGES-INTÉRÊTS EN MATIÈRE PÉNALE

Chacune des Parties contractantes reconnaît et exécute les jugements devenus définitifs rendus par les autorités judiciaires sur le territoire de l'autre Partie contractante en matière civile et familiale ainsi que les jugements rendus en matière pénale relatifs à des dommages-intérêts.

Les décisions des autorités judiciaires compétentes chargées de la tutelle et de la curatelle, des services de l'état civil et autres organes en matière civile et familiale qui, de par leur nature, ne requièrent pas de procédure d'exécution, sont également reconnues sur le territoire des Parties contractantes sans autres formalités.

Article 43. EXAMEN DES DEMANDES D'*EXEQUATUR* DES DÉCISIONS JUDICIAIRES

1. Les demandes d'*exequatur* sont examinées par les tribunaux de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le jugement est exécutoire.

2. Les demandes d'*exequatur* sont adressées au tribunal qui a rendu le jugement en première instance. Ledit tribunal transmettra ces demandes au tribunal compétent.

3. Les exigences relatives à la demande sont fixées par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le jugement a force exécutoire.

4. Les demandes d'*exequatur* doivent être accompagnées des pièces suivantes :

1) Une copie du jugement certifiée conforme par le tribunal et un certificat attestant qu'il est définitif et exécutoire, si cela ne ressort pas du texte.

2) Si le défendeur n'a pas participé au procès, une pièce attestant que l'intéressé a reçu, au moins une fois, en temps utile, une assignation à comparaître, en bonne et due forme;

3) Une traduction certifiée conforme des documents mentionnés aux alinéas 1 et 2 du présent paragraphe.

5. Si le tribunal a des doutes au sujet de l'octroi de l'*exequatur*, il peut prier le demandeur de donner des précisions, il peut interroger le défendeur à propos de la demande et, selon que de besoin, réclamer des précisions au tribunal qui a rendu le jugement.

Article 44. PROCÉDURE D'EXÉCUTION DES JUGEMENTS

1. La procédure d'exécution des jugements est régie par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le jugement doit être exécuté.

2. En ce qui concerne les frais d'exécution, la législation applicable est celle de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le jugement doit être exécuté.

Article 45. REFUS DE RECONNAÎTRE OU D'EXÉCUTER UN JUGEMENT

La reconnaissance et l'exécution des jugements peuvent être refusées :

1) Si le demandeur ou le défendeur n'a pas participé au procès parce que l'assignation à comparaître devant le tribunal n'a pas été remise en temps utile et en bonne et due forme à l'intéressé ni à son représentant;

2) Si une autorité de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le jugement doit être rendu et exécuté a rendu précédemment un jugement devenu définitif à l'égard des mêmes parties, pour la même affaire, ou si ladite affaire est en instance devant une autorité de cette Partie contractante;

3) Si, conformément aux dispositions du présent Traité ou dans les cas non prévus par le présent Traité, conformément à la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le jugement doit être reconnu et exécuté, l'affaire relève de la compétence exclusive des autorités de cette Partie contractante.

Article 46. RECONNAISSANCE ET EXÉCUTION D'ACCORDS À L'AMIABLE

Les dispositions des articles 42 à 45 du présent Traité relatives aux jugements rendus par les tribunaux s'appliquent également aux accords à l'amiable entérinés par un tribunal.

Article 47. REMISE D'OBJETS ET TRANSFERT DE FONDS

Les dispositions du présent Traité relatives à l'exécution de décisions judiciaires ne portent pas atteinte à la législation des Parties contractantes concernant les transferts de fonds et l'exportation d'objets obtenus par suite de ladite exécution

SECTION II. ENTRAIDE JUDICIAIRE EN MATIÈRE PÉNALE

Article 48. OUVERTURE D'ACTION AU PÉNAL OU DEMANDE DE POURSUITES PÉNALES

1. Chacune des Parties contractantes, à la demande de l'autre Partie contractante, ouvre une action au pénal ou accepte, conformément à sa législation, de poursuivre ses ressortissants soupçonnés d'avoir commis une infraction pénale sur le territoire de l'autre Partie contractante.

2. Les demandes de poursuites pénales soumises conformément à la législation de l'une des Parties contractantes aux autorités judiciaires compétentes dans les délais prévus sont valables également sur le territoire de l'autre Partie contractante.

3. Les personnes qui ont été lésées du fait d'une infraction pour laquelle une demande de poursuites pénales a été introduite peuvent participer à l'action en justice si elles ont réclamé des dommages-intérêts.

Article 49. DEMANDE D'OUVERTURE D'ACTION AU PÉNAL OU DE POURSUITES PÉNALES

1. Les demandes d'exécution de poursuites pénales doivent être soumises par écrit et indiquer :

1) Le titre de l'organe requérant;

2) Une description de l'acte commis constituant le délit à propos duquel la demande d'exécution de poursuites pénales est introduite;

3) Les renseignements les plus précis possibles concernant le lieu et la date où l'acte a été commis;

4) Le texte de la loi de la Partie contractante qui définit cet acte comme un délit;

5) Le nom complet du prévenu, des renseignements relatifs à sa nationalité, son domicile ou sa résidence et toute autre information relative à son identité, y compris, si possible, une description de son aspect physique, sa photographie et ses empreintes digitales;

6) La demande de poursuites pénales introduite par la partie lésée et, le cas échéant, sa demande de dommages-intérêts;

7) Des renseignements sur l'importance des dommages causés.

2. Si la Partie requérante a débuté des poursuites pénales, le dossier de l'enquête préliminaire et tout élément de preuves en possession de la Partie contractante requérante doivent être joints à la demande.

Les objets utilisés pour commettre le délit ou qui ont été acquis à cette occasion par l'auteur du délit, sont transmis conformément à l'article 61 du présent Traité.

Article 50. EXÉCUTION DES POURSUITES PÉNALES ET EXTRADITION

1. Chacune des Parties contractantes s'engage, conformément aux dispositions du présent Traité, à livrer à l'autre, sur demande, les individus se trouvant sur son territoire, aux fins de poursuites pénales ou de l'exécution d'une condamnation.

2. L'extradition n'a lieu que pour des actes qui sont reconnus comme délits par la législation de chacune des Parties contractantes et qui sont punis d'une peine privative de liberté d'une durée supérieure à un an ou d'une peine plus grave.

3. L'extradition aux fins d'exécution d'une condamnation n'a lieu que pour des condamnations d'une peine privative de liberté d'une durée supérieure à six mois ou d'une peine plus grave.

Article 51. REFUS D'EXTRADER

Une demande d'extradition est refusée :

1) Si l'individu réclamé est un ressortissant de la Partie contractante requise ou une personne ayant obtenu un droit d'asile dans cet Etat;

2) Si en vertu de la législation des deux Parties contractantes, les poursuites pénales sont subordonnées au dépôt d'une plainte par la partie lésée;

3) Si, aux termes de la législation de la Partie contractante requise, les poursuites pénales ne peuvent avoir lieu pour cause de prescription ou pour toute autre cause;

4) Si l'individu réclamé a déjà fait l'objet, sur le territoire de la Partie contractante requise, d'une condamnation définitive ou d'une décision de non-lieu exécutoire pour la même infraction;

5) Si l'infraction en vertu de laquelle l'extradition est demandée a été commise sur le territoire de la Partie contractante requise.

Si la demande d'extradition est refusée, la Partie contractante requise doit informer la Partie contractante requérante des motifs de son refus.

Article 52. EXTRADITION DIFFÉRÉE

Si l'individu réclamé fait l'objet de poursuites ou a été condamné pour un autre délit sur le territoire de la Partie contractante requise, ou s'il est gravement malade, l'extradition peut être différée jusqu'à ce que l'action soit close ou que la peine ait été purgée ou remise ou que son état de santé se soit amélioré.

Article 53. EXTRADITION TEMPORAIRE

Si le fait de différer l'extradition au titre de l'article 52 risque d'entraîner la prescription ou de compromettre gravement l'instruction, l'individu réclamé peut être extradé temporairement dès réception d'une demande motivée, à condition que l'individu extradé soit renvoyé immédiatement dès la clôture de la procédure pénale qui a motivé son extradition, et ce au plus tard trois mois après ladite extradition.

Article 54. DEMANDES D'EXTRADITION CONCURRENTES

Si l'extradition d'un même individu est demandée par plusieurs Etats à la fois, la Partie contractante requise détermine la demande à laquelle elle donnera suite en tenant compte de la gravité des actes commis.

Article 55. LIMITES DES POURSUITES

1. L'individu extradé ne peut, sans le consentement de la Partie contractante requise, être poursuivi ou puni pour une infraction autre que celle qui a motivé l'extradition.

2. L'individu extradé ne peut être livré à un Etat tiers sans le consentement de la Partie contractante requise.

3. Le consentement de la Partie contractante requise n'est pas exigé si l'individu extradé n'a pas quitté le territoire de la Partie contractante requérante endéans les 15 jours après la clôture de la procédure pénale ou, en cas de condamnation, après l'exécution ou la remise de peine ou s'il revient de son plein gré sur le territoire après l'avoir quitté. Ce délai ne comprend pas la période durant laquelle l'individu extradé n'a pu quitter le territoire de la Partie contractante requérante, en raison de circonstances indépendantes de sa volonté.

Article 56. DEMANDE D'EXTRADITION

La demande d'extradition doit être soumise par écrit et contenir les renseignements suivants :

1) Le titre de l'organe requérant;

2) Une description de l'acte commis et le texte de loi de la Partie contractante requérante qui définit cet acte comme délit;

3) Le nom complet de l'individu réclamé, des renseignements sur sa nationalité, son domicile ou sa résidence et toute autre information relative à son identité, y compris, si possible, une description de son aspect physique, sa photographie et ses empreintes digitales;

4) Des renseignements sur l'importance des dommages causés.

2. Une demande d'extradition aux fins de poursuites pénales doit être accompagnée d'une copie conforme du mandat d'arrêt et d'une description des circonstances du délit.

Une demande d'extradition aux fins d'exécution d'une condamnation doit être accompagnée d'une copie certifiée conforme de la sentence avec une attestation que celle-ci est devenue définitive ainsi que du texte de loi fondant la sentence. Si le condamné a déjà purgé une partie de la peine, ce fait doit être également mentionné.

3. Si la demande d'extradition ne contient pas toutes les données nécessaires, la Partie contractante requise peut réclamer des renseignements supplémentaires. L'autre Partie contractante doit répondre dans un délai d'un mois; ce délai peut être prorogé de 15 jours pour des motifs valables. Si la Partie contractante requise ne fournit pas les renseignements demandés dans les délais impartis, la Partie contractante requise peut remettre en liberté l'individu réclamé, détenu en vertu de l'article 57.

Article 57. ARRESTATION AUX FINS D'EXTRADITION

Dès réception de la demande, la Partie contractante requise procède à l'arrestation de l'individu réclamé.

Article 58. ARRESTATION AVANT RÉCEPTION DE LA DEMANDE D'EXTRADITION

1. En cas d'urgence, la Partie contractante requise peut arrêter un individu avant d'avoir reçu la demande d'extradition en vertu de l'article 56, à condition de recevoir de la Partie contractante requérante une copie du mandat d'arrêt ou de la condamnation définitive (extrait du jugement) dudit individu. Cette requête indique qu'une demande d'extradition doit suivre immédiatement. La copie du mandat d'arrêt ou de la condamnation définitive (extrait du jugement) dudit individu est envoyée par n'importe quelle voie qui assure la transmission de toutes les pièces nècessaires (télécopie ou autres moyens).

2. L'autre Partie contractante est immédiatement informée des motifs pour lesquels une demande d'arrestation n'a pas eu lieu.

3. Un individu arrêté peut être remis en liberté si la demande d'extradition n'est pas reçue dans le délai d'un mois après réception de l'avis de son arrestation. Ce délai peut être prorogé de 15 jours à la demande la Partie contractante requérante.

Article 59. PROCÉDURE D'EXTRADITION

1. La Partie contractante requise communique à la Partie contractante requérante sa décision concernant la demande d'extradition et l'informe de la date et du lieu d'extradition.

2. Si la Partie contractante requérante omet de recevoir l'individu réclamé dans un délai de 15 jours à compter de la date fixée pour son extradition, ledit individu est remis en liberté.

Article 60. RÉEXTRADITION

Si l'individu extradé se soustrait aux poursuites ou à l'exécution de sa peine et regagne le territoire de la Partie contractante requise, il est réextradé sur nouvelle demande de la Partie contractante requérante. Dans ce cas, il n'est pas nécessaire de joindre à la demande d'extradition les pièces mentionnées à l'article 56.

Article 61. REMISE D'OBJETS

1. La Partie contractante requise remet à la Partie requérante les objets qui ont été utilisés pour commettre le délit ainsi que les objets qui y sont liés ou acquis du fait du délit, ainsi que tous autres objets susceptibles d'être utilisés comme pièces à conviction dans ces poursuites pénales. Ces objets sont remis sur demande même si l'extradition ne peut avoir lieu par suite du décès de l'intéressé ou pour toute autre raison.

2. La Partie contractante requise peut temporairement différer la remise des objets visés au paragraphe 1 du présent article si elle en a besoin dans le cadre d'une autre procédure pénale; lesdits objets peuvent également être remis temporairement à la Partie contractante requérante de commun accord.

3. Les droits de tiers sur les objets remis à la Partie contractante requérante sont réservés. Après la clôture de la procédure, lesdits objets sont restitués à la Partie contractante qui les a remis.

Article 62. TRANSIT

1. Chacune des Parties contractantes autorise, à la demande de l'autre Partie, le transit à travers son territoire, des individus qu'un Etat tiers livre à l'autre Partie contractante ou que l'autre Partie contractante livre à un Etat tiers. Les Parties contractantes ne sont pas tenues d'autoriser le passage d'individus sur leur territoire dont l'extradition n'est pas prévue par le présent Traité.

2. Les demandes d'autorisation de transit sont présentées et examinées selon la même procédure que les demandes d'extradition.

3. Les autorités compétentes des Parties contractantes déterminent, dans des cas spécifiques, de commun accord, les moyens de transport, l'itinéraire et les autres conditions du transit.

4. Les frais de transit sont à la charge de la Partie contractante requérante.

Article 63. PRÉSENCE DURANT L'ENTRAIDE JUDICIAIRE

Les représentants de l'une des Parties contractantes peuvent, avec le consentement de l'autre Partie contractante, être présents lorsque l'autre Partie contractante exécute des demandes d'entraide judiciaire en matière pénale.

Article 64. COMMUNICATION DES JUGEMENTS DE CONDAMNATION

Les Parties contractantes, sur demande, se communiquent des renseignements sur les condamnations antérieures prononcées par leurs tribunaux contre les individus qui font l'objet de poursuites pénales sur le territoire de la Partie contractante requérante.

Article 65. COMMUNICATION DE L'ISSUE DES POURSUITES PÉNALES

Les Parties contractantes se communiquent les résultats des poursuites pénales engagées suite à une demande ainsi que les résultats des poursuites pénales engagées contre un individu extradé. Une copie du jugement devenu définitif ou de la décision de justice définitive est communiquée sur demande à l'autre Partie.

Article 66. COMMUNICATION DES JUGEMENTS EN MATIÈRE PÉNALE

Les Parties contractantes se transmettent tous les ans des renseignements sur les jugements exécutoires prononcés par ses tribunaux contre les ressortissants de l'autre Partie contractante.

TITRE III. DISPOSITIONS FINALES

Article 67. ENTRÉE EN VIGUEUR

Le présent Traité est soumis à ratification et entrera en vigueur 30 jours à compter de la date de l'échange des instruments de ratification qui aura lieu à_____.

Article 68. DURÉE DE VALIDITÉ DU TRAITÉ

1. Le présent Traité restera en vigueur durant cinq ans à compter de la date d'entrée en vigueur.

2. Le présent Traité sera prorogé de cinq ans sauf si l'une des Parties contractantes notifie l'autre Partie contractante de son intention de le dénoncer au moins six mois avant l'expiration de la période quinquennale en cours.

3. Le présent Traité peut être amendé ou complété conformément à la procédure suivie pour le conclure.

FAIT à Vilnius le 7 juillet 1993 en deux exemplaires, en lituanien et en ukrainien, les deux textes faisant également foi.

Pour la République de Lituanie :	Pour l'Ukraine :
A. ŠLEŽEVIČIUS	L. KUTCHMA

No. 31483

LITHUANIA
and
SWEDEN

Agreement on fisheries. Signed at Stockholm on 25 November 1993

Authentic text: English.

Registered by Lithuania on 18 January 1995.

LITUANIE
et
SUÈDE

Accord relatif aux pêcheries. Signé à Stockholm le 25 novembre 1993

Texte authentique : anglais.

Enregistré par la Lituanie le 18 janvier 1995.

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF SWEDEN ON FISHERIES

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Kingdom of Sweden, hereinafter referred to as the Contracting Parties

Reaffirming their common desire to ensure the conservation of the living resources of the sea, in particular the living resources of the waters of the area of the Convention on Fishing and Conservation of the Living Resources in the Baltic Sea and the Belts, done at Gdansk on 13 September, 1973,[2] and to maintain the most rational management and exploitation of these resources;

Taking into account the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December, 1982,[3] especially the parts regulating the utilization and conservation of the living resources;

Taking into account the habitual fishing of each Contracting Party in the area of fisheries jurisdiction of the other Contracting Party;

Guided by the permanent aspiration to develop and strengthen friendship and cooperation between them;

Have agreed as follows:

Article 1

Each Contracting Party shall allow fishing vessels of the other Contracting Party to fish within its area of fisheries jurisdiction in the Baltic Sea beyond twelve nautical miles from the baselines from which the territorial sea is measured on the terms and conditions set out in this Agreement.

[1] Came into force provisionally on 25 November 1993 by signature, and definitively on 21 October 1994 by the exchange of the instruments of ratification, which took place at Vilnius, in accordance with article 10 (1).
[2] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1090, p. 54.
[3] *Ibid.*, vol. 1833, 1834 and 1835, No. I-31363.

Article 2

Each Contracting Party shall determine annually for its area of fisheries jurisdiction the total allowable catch for individual stocks or complexes of stocks, taking into account the interdependence of stocks, the best available scientific data, the recommendations of the Baltic Sea Fishery Commission and other relevant factors.

Article 3

1. Each Contracting Party shall determine annually, after consultations with the other Contracting Party allotments for fishing vessels of that Contracting Party and the areas within which these allotments may be fished. Such allotments shall be subject to adjustment when necessary to meet unforeseen circumstances, in particular the need for emergency conservation measures based on the best available scientific evidence.

2. When determining the allotments for fishing vessels of the other Contracting Party, the habitual fishery of the other Contracting Party in the area and other relevant factors should be taken into account.

3. Each Contracting Party shall determine for the fishing vessels of the other Contracting Party such allotments:

a) as are necessary to balance its fishing rights in the area of fisheries jurisdiction of the first-mentioned Contracting Party, or

b) as may be granted in accordance with Article 4 of this Agreement.

Article 4

Whenever a determination by a Contracting Party of the total allowable catch under Article 2 of this Agreement shows that this catch exceeds the harvesting capacity of that Contracting Party, fishing vessels flying the flag of the other Contracting Party may be admitted to participate in fishing for an allotment of such surplus quantities, on terms and conditions established by the first-mentioned Contracting Party after appropriate consultations, taking into account the needs of the other Contracting Party and other relevant factors.

Article 5

1. Fishing vessels of one Contracting Party shall, when fishing within the area of fisheries jurisdiction of the other Contracting Party in accordance with this Agreement, comply with the conservation measures and other terms and conditions established for such fisheries, and shall be subject to the laws and regulations of this Contracting Party in respect of fisheries.

2. The fishing vessels of each Contracting Party shall daily enter relevant data on fishing ground, fishing effort and catch in log-books which shall at all times during passage in the area of fisheries jurisdiction of the other Contracting Party be available for inspection. Each fishing vessel shall report by radio about the commencement and completion of fisheries within the area of fisheries jurisdiction of the other Contracting Party as well as about other relevant matters in such a manner and at such a time as may be prescribed by that Contracting Party. The appropriate authority of each Contracting Party shall furnish to the appropriate authority of the other Contracting Party detailed reports on catch, fishing time and other pertinent information in such a manner and at such a time as may be prescribed by that Contracting Party. The provisions of this paragraph shall be without prejudice to paragraph 1.

3. In the case of the establishment of new laws, regulations or conditions of special importance to the fisheries of the other Contracting Party, appropriate advance notice shall be given.

Article 6

1. The competent authorities of each Contracting Party shall notify to the competent authorities of the other Contracting Party the name, registration number, the gear proposed to be used and other relevant particulars of any fishing vessel of the first-mentioned Contracting Party which intends to fish within the area of fisheries jurisdiction of the other Contracting Party pursuant to Article 1. Such notification shall also be given for any supply and support vessels specifically accompanying such fishing vessels.

2. The competent authorities of each Contracting Party shall issue appropriate licences to each fishing vessel of the other Contracting Party which is admitted to such fisheries. Such licences shall not be subject to fees.

Article 7

1. Each Contracting Party shall ensure compliance by its vessels with the provisions of this Agreement and other relevant regulations.

2. Each Contracting Party may take within its area of fisheries jurisdiction such measures, in conformity with international law, as may be necessary to ensure the compliance of vessels flying the flag of the other Contracting Party with the provisions of this Agreement.

Article 8

The Contracting Parties undertake to cooperate directly and through appropriate international organizations to ensure proper management and conservation of the living resources of the sea, in particular with regard to stocks occurring within the area of the Convention on Fishing and Conservation of the Living Resources in the Baltic Sea and the Belts, done at Gdansk on 13 September, 1973.

Article 9

1. The Contracting Parties declare that after the entry into force of this Agreement no other bilateral rights or obligations between them concerning fisheries apply than those established by this Agreement.

2. This Agreement shall be without prejudice to other existing agreements between the two Contracting Parties or to existing multilateral conventions to which the two Contracting Parties are party. Nor shall it prejudice the view of either Contracting Party with regard to matters of the law of the sea.

Article 10

1. This Agreement is subject to ratification and shall enter into force on the date of the exchange of the instruments of ratification, which shall take place at Vilnius as soon as possible. The Agreement shall be applied provisionally from the date of its signature.

2. This Agreement is concluded for an initial period of ten years. The Agreement shall automatically be prolonged for additional periods of six years provided that neither Contracting Party gives the other a written notice of denunciation twelve months before the Agreement expires.

Done at Stockholm ...25th November..., 1993, in two copies in the English language.

For the Government of the Republic of Lithuania:[1]

For the Government of the Kingdom of Sweden:[2]

[1] Povilas Gylys.
[2] Karl Erik Olsson.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE SUÈDE RELATIF AUX PÊCHERIES

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement du Royaume de Suède, ci-après dénommés les Parties contractantes;

Réaffirmant leur souci commun d'assurer la conservation des ressources biologiques de la mer, en particulier les ressources biologiques des eaux auxquelles s'applique la Convention relative aux pêcheries et à la conservation des ressources biologiques dans la mer Baltique et les Belts, faite à Gdansk le 13 septembre 1973[2], ainsi que de continuer à gérer et à exploiter le plus rationnellement possible ces ressources;

Tenant compte de la Convention des Nations Unies sur le droit de la mer du 10 décembre 1982[3], et notamment des parties qui réglementent l'utilisation et la conservation des ressources biologiques;

Considérant l'exercice habituel de la pêche à laquelle se livre chaque Partie contractante dans la zone où l'autre Partie contractante exerce sa juridiction;

Guidés par le souci permanent de développer et de renforcer leur amitié et leur coopération;

Conviennent comme suit :

Article premier

Chacune des Parties contractantes autorise les navires de pêche de l'autre Partie contractante à pêcher à l'intérieur de la zone qui relève de sa juridiction en matière de pêche en mer Baltique, au-delà des 12 milles marins à partir des lignes de base utilisées pour délimiter la mer territoriale, dans les conditions et selon les modalités énoncées dans le présent Accord.

Article 2

Chacune des Parties contractantes détermine annuellement, pour sa zone de juridiction en matière de pêche, le volume total des prises autorisées pour des stocks particuliers ou des ensembles de stocks, en tenant compte de l'interdépendance des stocks, des meilleures données scientifiques disponibles, des recommandations de la Commission internationale de la pêche en mer Baltique et d'autres éléments pertinents.

Article 3

1. Chacune des Parties contractantes détermine annuellement, après consultation avec l'autre Partie contractante, des quotas attribués aux navires de pêche de cette dernière et les zones où ces quotas peuvent être pêchés. Ces quotas peuvent

[1] Entré en vigueur à titre provisoire le 25 novembre 1993 par la signature, et à titre définitif le 21 octobre 1994 par l'échange des instruments de ratification, qui a eu lieu à Vilnius, conformément au paragraphe 1 de l'article 10.

[2] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1090, p. 55.

[3] *Ibid.*, vols. 1833, 1834 et 1835, n° I-31363.

être modifiés en tant que de besoin pour faire face à des circonstances imprévues, en particulier si des mesures urgentes de conservation doivent être prises sur la foi des meilleures données scientifiques disponibles.

2. Pour déterminer les quotas attribués aux navires de pêche de l'autre Partie contractante, on tient compte des habitudes de pêche de cette dernière dans la zone et des autres éléments pertinents.

3. Chacune des Parties contractantes détermine pour les navires de pêche de l'autre Partie contractante les quotas :

a) Qui sont nécessaires pour équilibrer ses droits de pêche dans la zone de juridiction en matière de pêche de la première Partie contractante, ou

b) Qui peuvent être attribués conformément aux dispositions de l'article 4 du présent Accord.

Article 4

Chaque fois que la détermination par une Partie contractante de la prise totale autorisée en vertu de l'article 2 du présent Accord révèle que cette prise est supérieure à la capacité d'exploitation de ladite Partie contractante, les navires de pêche battant pavillon de l'autre Partie contractante peuvent être autorisés à pêcher une part déterminée de cet excédent, aux conditions et selon les modalités fixées par la première Partie contractante à l'issue de consultations appropriées, compte tenu des besoins de l'autre Partie contractante et d'autres éléments pertinents.

Article 5

1. Les navires de pêche d'une Partie contractante qui pêchent dans la zone de juridiction en matière de pêche de l'autre Partie contractante conformément aux dispositions du présent Accord doivent se conformer aux mesures de conservation et autres conditions et modalités applicables à cette pêche, ainsi qu'aux lois et règlements de cette Partie contractante en matière de pêche.

2. Les équipages des navires de pêche de chacune des Parties contractantes doivent consigner chaque jour les données pertinentes relatives au lieu de pêche, à l'effort de pêche et aux prises dans des livres de bord qui peuvent être inspectés à tout moment pendant le passage dans la zone de juridiction en matière de pêche de l'autre Partie contractante. Chaque navire de pêche signale par radio le commencement et la fin de la pêche dans la zone de juridiction en matière de pêche de l'autre Partie contractante, ainsi que tout autre élément pertinent selon les modalités et au moment prescrits par ladite Partie contractante. Les autorités compétentes de chacune des Parties contractantes présentent aux autorités compétentes de l'autre Partie contractante des rapports détaillés sur les prises, la période de pêche et toute autre information pertinente selon les modalités et au moment prescrits par cette Partie contractante. Les dispositions du présent paragraphe s'appliquent sans préjudice des dispositions du paragraphe 1.

3. En cas d'adoption de lois, conditions ou règlements nouveaux ayant une incidence sur les activités de pêche de l'autre Partie contractante, celle-ci doit en être avisée avec un préavis approprié.

Article 6

1. Les autorités compétentes de chaque Partie contractante notifient aux autorités compétentes de l'autre Partie contractante le nom, le numéro d'immatricu-

lation, le type de matériel qui sera utilisé et les autres renseignements pertinents concernant tout navire de pêche de la première Partie contractante qui a l'intention de pêcher dans la zone de juridiction en matière de pêche de l'autre Partie contractante conformément à l'article premier du présent Accord. Ces renseignements seront également exigés pour tout navire ravitailleur ou de soutien accompagnant spécifiquement ces navires de pêche.

2. Les autorités compétentes de chaque Partie contractante délivrent les permis voulus à tous les navires de pêche de l'autre Partie contractante qui sont autorisés à pratiquer la pêche en vertu du présent Accord. Ces permis sont délivrés sans frais.

Article 7

1. Chaque Partie contractante veille à ce que ses navires soient conformes aux dispositions du présent Accord et des autres règlements applicables.

2. Chacune des Parties contractantes peut prendre, dans sa zone de juridiction en matière de pêche, toute mesure conforme au droit international qu'elle juge nécessaire pour assurer le respect des dispositions du présent Accord par les navires battant pavillon de l'autre Partie contractante.

Article 8

Les Parties contractantes s'engagent à coopérer, directement ou par l'intermédiaire des organisations internationales compétentes, en vue d'assurer une gestion et une conservation adéquates des ressources biologiques de la mer, notamment en ce qui concerne les stocks se trouvant dans la zone à laquelle s'applique la Convention sur la pêche et la conservation des ressources biologiques dans la mer Baltique et les Belts, faite à Gdansk le 13 septembre 1973.

Article 9

1. Les Parties contractantes déclarent qu'après l'entrée en vigueur du présent Accord, il ne s'appliquera aucun droit bilatéral ou obligation bilatérale entre elles en matière de pêche autre que ceux qui sont établis dans le présent Accord.

2. Le présent Accord s'entend sans préjudice des autres accords existants entre les deux Parties contractantes ni des conventions multilatérales existantes auxquelles elles sont parties. Il ne préjuge pas non plus des vues de l'une ou l'autre des Parties contractantes en matière de droit de la mer.

Article 10

1. Le présent Accord est sujet à ratification et il entrera en vigueur à la date où seront échangés les instruments de ratification, ce qui se fera à Vilnius le plus tôt possible. Il s'applique provisoirement à compter de la date de sa signature.

2. Le présent Accord est conclu pour une première période de 10 ans. Il sera automatiquement prorogé pour des périodes successives de six ans, à moins que l'une des Parties contractantes n'adresse à l'autre une notification écrite dénonçant le présent Accord douze mois avant qu'il n'expire.

FAIT à Stockholm le 25 novembre 1993 en double exemplaire en langue anglaise.

Pour le Gouvernement
de la République de Lituanie :

POVILAS GYLYS

Pour le Gouvernement
du Royaume de Suède :

KARL ERIK OLSSON

No. 31484

LITHUANIA
and
POLAND

Agreement for the avoidance of double taxation and prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital. Signed at Warsaw on 20 January 1994

Authentic texts: Lithuanian, Polish and English.

Registered by Lithuania on 18 January 1995.

LITUANIE
et
POLOGNE

Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Signée à Varsovie le 20 janvier 1994

Textes authentiques : lituanien, polonais et anglais.

Enregistrée par la Lituanie le 18 janvier 1995.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR LENKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUTARTIS DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Lenkijos Respublikos Vyriausybė,

siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo,

susitarė:

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Šalis arba jos administraciniai-teritoriniai padaliniai, arba vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, kokiu būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčius, imamus nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar egzistuojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, visų pirma:

a) Lietuvoje:

(i) juridinių asmenų pelno mokestis,
(ii) fizinių asmenų pajamų mokestis,
(iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą

(toliau vadinami "Lietuvos mokesčiu");

b) Lenkijoje:

(i) fizinių asmenų pajamų mokestis (podatek dochodowy od osob fizycznych),
(ii) juridinių asmenų pajamų mokestis (podatek dochodowy od osob prawnych)

(toliau vadinami "Lenkijos mokesčiu").

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiems mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su esančiais mokesčiais arba vietoje jų. Susitariančiųjų šalių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius žymius pakeitimus, padarytus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

3 straipsnis

BENDROS DEFINICIJOS

1. Šioje Sutartyje, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip:

a) sąvoka "Lietuva" reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografine prasme - Lietuvos Respublikos teritoriją ir Lietuvos Respublikos kontinentinį šelfą, kuriame Lietuva pagal savo įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius;

b) sąvoka "Lenkija", ją vartojant geografine prasme, reiškia Lenkijos Respublikos teritoriją, įskaitant bet kokią sritį, esančią už jos teritorinių vandenų, kurioje pagal Lenkijos įstatymus ir tarptautinę teisę Lenkija gali naudotis savo suvereniomis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius;

c) sąvokos "Susitariančioji Šalis" ir "kita Susitariančioji Šalis" reiškia Lietuvą arba Lenkiją, kaip to reikalauja kontekstas;

d) sąvoka "pilietis" reiškia bet kokį individą, turintį Susitariančiosios Šalies pilietybę ir bet kokį juridinį asmenį, bendriją arba asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Susitariančiojoje Šalyje veikiančius įstatymus;

e) sąvoka "asmuo" apima individą, bendrovę arba bet kokią kitą asmenų organizaciją;

f) sąvoka "bendrovė" reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet kokį kitą struktūrinį vienetą, kuris mokesčių atžvilgiu laikomas korporacine organizacija;

g) sąvokos "Susitariančiosios Šalies įmonė" ir "kitos Susitariančiosios Šalies įmonė" atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią Susitariančiosios Šalies rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui;

h) sąvoka "tarptautiniai pervežimai" reiškia bet kokius pervežimus laivu, oro arba autokelių transportu, kuriuos vykdo Susitariančiosios Šalies įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas, oro ar autokelių transporto priemonė kursuoja tiktai tarp kitos Susitariančiosios Šalies vietovių;

i) sąvoka "kompetentingas asmuo" reiškia:

(i) Lietuvos atveju - finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą,
(ii) Lenkijos atveju - finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą.

2. Susitariančiajai Šaliai taikant Sutartį, bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Šalies mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, įstatymus.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šioje Sutartyje sąvoka "Susitariančiosios Šalies rezidentas" reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos Šalies įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, registracijos (inkorporacijos) vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Sąvoka taip pat apima pačią tos valstybės Vyriausybę, jos administracinius-teritorinius padalinius ir

vietos valdžią bei bet kokią agentūrą arba struktūrinį vieneta, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Šaliai, administraciniam-teritoriniam padaliniui ar vietos valdžiai ir kuris įsteigtas remiantis tos Šalies įstatymais. Bet ši sąvoka neapima kokio nors asmens, kuris toje Šalyje apmokestinamas tik todėl, kad toje Šalyje turi pajamų šaltinį arba kapitalo.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas individas yra abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentas, tada jo statusas apibrėžiamas taip:

a) jis laikomas rezidentu tos Šalies, kurioje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Šalyse, tai laikomas rezidentu tos Šalies, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti Šalies, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nei vienoje iš Šalių neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos Šalies, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Šalyse arba negyvena nei vienoje iš jų, tai laikomas rezidentu tos Šalies, kurios pilietybę turi;

d) jeigu rezidento statusas negali būti apibrėžtas remiantis a)-c) punktais, tai Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys išsprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne individas, yra abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentas, tai jis laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Šalies, pagal kurios įstatymus jis tokį savo statusą įgyja.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje Sutartyje sąvoka "nuolatinė buveinė" reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią įmonė visiškai arba iš dalies užsiima komercine-ūkine veikla.

2. Sąvoka "nuolatinė buveinė" visų pirma apima:

a) vadovybės buvimo vietą,

b) filialą,

c) įstaigą,

d) gamyklą,

e) dirbtuvę ir

f) kasyklą, naftos ar dujų telkinį, akmens skaldyklą ar bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.

3. Statybos aikštelė, statybos, surinkimo ar montavimo objektas arba su jais susijusi priežiūros ar konsultacinė veikla tik tada yra nuolatinė buveinė, jeigu tokia aikštelė, objektas ar veikla egzistuoja ilgiau negu devynis mėnesius.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka "nuolatinė buveinė" neapima:

a) įrangos naudojimo tiktai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms saugoti, eksponuoti ar pristatyti,

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai saugoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba informacijai rinkti, laikymo,

e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonės veiklai vykdyti, laikymo,

f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiam a)-e) punktuose išvardintos veiklos deriniui, laikymo, su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo - bet ne toks, kuris turi nepriklausomo atstovo statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas - dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimą Susitariančiojoje Šalyje įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė, laikoma turinčia toje Šalyje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, išskyrus atvejus, kai tokio asmens veikla apsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti net atliekama per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė laikoma neturinčia Susitariančiojoje Šalyje nuolatinės buveinės, kai ji šioje Šalyje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, vyriausiąjį įgaliotinį arba bet kokį kitą nepriklausomo atstovo statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau jeigu tokio atstovo visa arba beveik visa veikla atliekama tos įmonės vardu, jis šiame paragrafe nelaikomas nepriklausomo atstovo statusą turinčiu asmeniu.

7. Tas faktas, kad bendrovė, Susitariančiosios Šalies rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama bendrovės, kuri yra kitos Susitariančiosios Šalies rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Šalyje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar kokiu kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena iš šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Šalyje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

2. Sąvoka "nekilnojamasis turtas" vartojama ta prasme, kurią ji turi pagal tos Susitariančiosios Šalies, kurioje šis turtas yra, įstatymus. Bet kokiu atveju sąvoka apima turtą, papildantį nekilnojamąjį turtą, pirmiausia pastatus, gyvulius ir įrenginius, naudojamus žemės ir miškų ūkyje, teises, numatytas bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatose, pirmiausia bet kokį opcioną ar panašias teises, nekilnojamojo turto uzufruktą bei teises į kintamus ar pastovius mokėjimus, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą arba už teisę juos naudoti; jūrų ir upių laivai, oro ir autokelių transporto priemonės nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kokiu kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, taip pat pajamoms iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. Kai bendrovės akcijų nuosavybė arba kitos korporacinės teisės suteikia teisę tokių akcijų arba korporacinių teisių savininkui naudotis bendrovės turimu nekilnojamuoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar kokiu kitu būdu naudojant tokią teisę, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios nekilnojamasis turtas yra.

5. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo teikiant individualias paslaugas.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Šalies įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Šalyje, išskyrus atvejus, kai įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas kitoje Susitariančiojoje Šalyje gali būti apmokestinamas, tačiau tik ta jo dalis, kuri priskiriama:

a) tai nuolatinei buveinei arba

b) pardavimui toje kitoje Šalyje tapačių ar panašių gaminių arba prekių, kaip ir tie, kurie parduodami per tą nuolatinę buveinę, arba

c) kitai komercinei-ūkinei veiklai, kuria užsiimama toje kitoje Šalyje, tokiai pačiai ar panašiai į tą, kuri vykdoma per tą nuolatinę buveinę.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Šalies įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Šalyje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, vykdanti tokią pačią ar panašią veiklą tokiomis pačiomis arba panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės, įskaitant vadovavimo ir bendras valdymo išlaidas, neatsižvelgiant į tai, ar jos buvo padarytos toje Šalyje, kur yra nuolatinė buveinė, ar kitur. Išlaidos, kurias Susitariančioji Šalis leidžia atimti, apima tik tas išlaidas, kurios atimamos remiantis tos Šalies vidaus įstatymais.

4. Jeigu Susitariančiojoje Šalyje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai dalinant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tokiai Susitariančiajai Šaliai apmokestinamąjį pelną nustatyti šiuo įprastu proporcingo padalinimo metodu; tačiau proporcingo padalinimo metodas turi būti toks, kad jo rezultatas atitiktų šio straipsnio principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant ankstesnius paragrafus, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu būdu, nebent atsirastų svari ir pakankama priežastis daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptariamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatoms šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

TARPTAUTINIS TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Šalies įmonės pelnas, gaunamas naudojant laivus, oro arba autokelių transporto priemones tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje Šalyje.

2. Susitariančiosios Šalies įmonės pelnas, gaunamas naudojant upių laivus pervežimuose vidaus vandenų keliais, apmokestinamas tik toje Šalyje.

3. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje įmonėje ar tarptautinėse agentūroje.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,

a) kai Susitariančiosios Šalies įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Šalies įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale arba

b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Šalies įmonės ir kitos Susitariančiosios Šalies įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale

ir kai kiekvienu tokiu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nusistovi kitokios sąlygos negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris dėl tokių sąlygų būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tokios įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu Susitariančioji Šalis įskaito į tos Šalies įmonės pelną - ir atitinkamai apmokestina - pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kaip tos kitos Šalies įmonės pelnas, ir taip įskaitytą pelną pirma paminėta Šalis laiko pelnu, kuris būtų priskirtas pirma paminėtos Šalies įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Šalis atitinkamai koreguoja ten mokamo pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą reikia atsižvelgti į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys, reikalui esant, šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, Susitariančiosios Šalies rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Šalyje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos Šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis dividendų savininkas, toks mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu tikrasis savininkas yra bendrovė (bet ne bendrija), kuriai tiesiogiai priklauso ne mažiau kaip 25 procentai dividendus mokančios bendrovės kapitalo,

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šių apribojimų taikymo būdą.

Šis paragrafas nekeičia bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "dividendai" reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat, kaip ir pajamos iš akcijų pagal mokesčių įstatymus tos Šalies, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji bendrovė.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis dividendų savininkas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje Šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o investicijos, už kurias mokami dividendai, yra faktiškai susijusios su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Jeigu bendrovė, Susitariančiosios Šalies rezidentė, gauna pelną arba pajamas iš kitos Susitariančiosios Šalies, ta kita Šalis gali visiškai neapmokestinti bendrovės mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Šalies rezidentui arba kai investicijos, už kurias mokami dividendai, faktiškai susijusios su toje kitoje Šalyje esančia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete, taip pat gali iš bendrovės nepaskirstyto pelno neimti bendrovės nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje Šalyje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Šalyje ir mokamos kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis palūkanų savininkas, toks mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.

3. Neatsižvelgiant į 2 paragrafo nuostatas, Susitariančiojoje Šalyje susidarančios palūkanos, kurias gauna ir kurių tikrasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Šalies Vyriausybė, įskaitant administracinius-teritorinius padalinius ir vietos valdžią, Centrinį banką ar bet kokią kitą finansinę instituciją, kurios nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Vyriausybei, arba palūkanos, gaunamos už tos Vyriausybės laiduotą paskolą, atleidžiamos nuo mokesčio pirma paminėtoje Šalyje.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "palūkanos" reiškia pajamas iš visų rūšių skolinių reikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, o visų pirma pajamas iš valstybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius

popierius, obligacijas arba skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šiame straipsnyje palūkanomis nelaikomos.

5. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis palūkanų savininkas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje Šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis reikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Šalyje, kai jų mokėtojas yra pati ta Šalis, administracinis-teritorinis padalinys, vietos valdžia arba tos Šalies rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Šalies rezidentas, turi Susitariančiojoje Šalyje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tas palūkanas moka ta nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje Šalyje, kurioje nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė yra.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, mokama pagal skolinį reikalavimą, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Šalyje ir mokami kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Šalyje.

2. Tačiau šio straipsnio 1 paragrafe minimi atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, toks mokestis negali viršyti 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą" reiškia bet kokios rūšies mokėjimus, gaunamus kaip kompensaciją už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus radijui ar televizijai, bet kokį patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrenginiais arba už informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje Šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba nuosavybė, už kurias mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, yra faktiškai susijusios su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą susidaro Susitariančiojoje Šalyje, kai jų mokėtojas yra pati ta Šalis, administracinis-teritorinis padalinys, vietos valdžia arba tos Šalies rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Šalies rezidentas, turi Susitariančiojoje Šalyje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių susidarė atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokius atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą moka tokia nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje Šalyje, kurioje nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė yra.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, mokama už naudojimąsi, teisę naudotis arba informaciją, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties sąlygas.

13 straipsnis

KAPITALO APYVARTOS PAJAMOS

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna iš nekilnojamojo turto, apibrėžto 6 straipsnyje ir esančio kitoje Susitariančiojoje Šalyje, perleidimo arba

iš bendrovės, kurios aktyvų didžioji dalis susideda iš tokio turto, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

2. Pajamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Šalies įmonės kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, perleidimo arba pajamos iš kilnojamojo turto, kuris priklauso Susitariančiosios Šalies rezidento kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimai nuolatinei veiklavietei, naudojamai individualioms paslaugoms teikti, įskaitant pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai arba kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

3. Pajamos, kurias gauna sutartį Susitariančiosios Šalies įmonė iš tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų, oro ar autokelių transporto priemonių, iš upių laivų, naudojamų pervežimuose vidaus vandenų keliais, arba iš su tokių jūrų laivų, oro ar autokelių transporto priemonių arba upių laivų naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Šalyje.

4. Pajamos, gaunamos iš bet kokio kito turto, neapibrėžto 1, 2 ir 3 paragrafuose, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

INDIVIDUALIOS PASLAUGOS

1. Pajamos, kurias individas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, gauna už profesines paslaugas arba kitą individualią veiklą, apmokestinamos tik toje Šalyje, išskyrus atvejus, kai jis savo dispozicijoje turi jo veiklai reikalingą nuolatinę veiklavietę kitoje Susitariančiojoje Šalyje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, tai jo pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Šalyje, tačiau tik ta jų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei. Šiuo tikslu Susitariančiosios Šalies rezidentas, kuris kitoje Susitariančiojoje Šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, laikomas savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Šalyje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos toje kitoje Šalyje, priskiriamos tai nuolatinei veiklavietei.

2. Sąvoka "profesinės paslaugos" apima visų pirma individualią mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat individualią gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

SAMDOMASIS DARBAS

1. Remiantis 16, 18, 19 ir 21 straipsnių nuostatomis, algos, darbo užmokestis ir kitokie panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už darbą, apmokestinami tik toje Šalyje, išskyrus atvejus, kai darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Šalyje. Jeigu darbas atliekamas kitoje Šalyje, tai už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Šalyje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Šalyje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Šalyje, jeigu:

a) gavėjas toje kitoje Šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra tos kitos Šalies rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu ir

c) atlyginimą moka ne nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė, kurią darbdavys turi toje kitoje Šalyje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už darbą Susitariančiosios Šalies rezidento tarptautiniuose pervežimuose naudojamame jūrų laive, oro ar autokelių transporto priemonėje arba upių laive, kurį jis naudoja pervežimuose vidaus vandenų keliais, gali būti apmokestinamas toje Šalyje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs mokėjimai, kuriuos Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos Susitariančiosios Šalies rezidentės, direktorių valdybos ar kokio nors kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Susitariančiojoje Šalyje.

17 straipsnis

MENININKAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna kaip atlikėjas, t.y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Šalyje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos, kurias jis gauna kaip atlikėjas ar sportininkas, atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai šios pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka savo veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už sportininko ar atlikėjo veiklą Susitariančiojoje Šalyje, jeigu jo vizitas į tą Šalį visiškai arba didžioji jo dalis finansuojama iš kitos Susitariančiosios Šalies arba administracinio-teritorinio padalinio, arba vietos valdžios visuomeninių fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis

PENSIJOS

1. Remiantis 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatomis, Susitariančiosios Šalies rezidentui už praeityje dirbtą darbą mokamos pensijos bei kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik toje Šalyje, kurios rezidentas yra pensijos gavėjas.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas ir į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, mokamos pensijos ir kitos pašalpos, mokamos periodiškai ar kaip vienkartinės kompensacijos, kurias užtikrina Susitariančiosios Šalies socialinės apsaugos įstatymai ar kokia nors Susitariančiojoje Šalyje sudaryta visuomeninė socialinės rūpybos programa, apmokestinamos tik toje Šalyje.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Atlyginimas, bet ne pensija, kurią individui moka Susitariančioji Šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Šaliai, padaliniui ar vietos valdžiai už samdomąjį darbą tai Šaliai, padaliniui, vietos valdžiai, agentūrai arba struktūriniam vienetui, apmokestinamas tik toje Šalyje.

b) Tačiau toks atlyginimas apmokestinamas tik kitoje Susitariančiojoje Šalyje, jeigu tarnyba atliekama toje Šalyje ir individas yra tos Šalies rezidentas, kuris:

(i) yra tos Šalies pilietis arba
(ii) netapo tos Šalies rezidentu tiktai dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią individui moka Susitariančioji Šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tai Šaliai, padaliniui ar vietos valdžiai, arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Šaliai, padaliniui, vietos valdžiai, agentūrai arba struktūriniam vienetui apmokestinama tik toje Šalyje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Šalyje, jeigu individas yra tos Šalies rezidentas ir pilietis.

3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams ir pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Šaliai, padaliniui ar vietos valdžiai.

20 straipsnis

STUDENTAI

Pragyvenimui, mokslui ar stažuotei skirti mokėjimai, kuriuos gauna studentas, mokinys arba praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Šalį

buvo kitos Susitariančiosios Šalies rezidentas ir kuris pirma paminėtoje Šalyje tiktai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinami toje Šalyje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Šalies ribų.

21 straipsnis

PROFESORIAI IR TYRINĖTOJAI

1. Individą, kuris į Susitariančiąją Šalį atvyko mokyti arba atlikti mokslo tiriamąjį darbą universitete, koledže ar kitoje Susitariančiojoje Šalyje pripažintoje mokymo institucijoje ir kuris yra arba prieš pat atvykimą buvo kitos Susitariančiosios Šalies rezidentas, pirma paminėta Susitariančioji Šalis atleidžia nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokį mokymą ar mokslo tiriamąjį darbą, ne ilgesniam negu dviejų metų laikotarpiui nuo tos dienos, kai jis tokiu tikslu pirmą kartą atvyko į tą Šalį.

2. Šio straipsnio nuostatos netaikomas pajamoms, gaunamoms iš tyrinėjimų, jeigu tokius tyrinėjimus individas atlieka ne visuomeniniais tikslais, o visų pirma konkretaus asmens ar asmenų naudai.

22 straipsnis

VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į bet kokias kitas šios Sutarties nuostatas.

2. Asmuo, Susitariančiosios Šalies rezidentas, kuris kitos Susitariančiosios Šalies kontinentiniame šelfe užsiima veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje Šalyje, tyrimu ar eksploatavimu, dėl šios veiklos, remiantis 3 ir 4 paragrafais, laikomas užsiimančiu komercine-ūkine veikla toje kitoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę.

3. 2 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu tokios veiklos trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų. Tačiau šiame paragrafe:

a) veikla, kuria užsiima asmuo, asocijuotas su kitu asmeniu, laikoma to kito asmens veikla, jeigu ši veikla yra iš esmės panaši į tą, kuria užsiima pirma paminėtas asmuo,

b) asmuo laikomas asocijuotu su kitu asmeniu, jeigu vieną jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jeigu juos abu tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo ar asmenys.

4. Pelnas, kurį Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna perveždamas reikmenis arba darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose Susitariančiojoje Šalyje užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu, arba naudodamas buksyrus ir kitus tokiai veiklai pagalbinius laivus, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Šalyje.

5. a) Remiantis šio paragrafo b) punktu, algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už darbą, susijusį su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje Susitariančiojoje Šalyje, tyrimu ar eksploatavimu, gali būti apmokestinami toje kitoje Šalyje, tačiau tik ta jų dalis, kuri gaunama už tos kitos Šalies kontinentiniame šelfe atliekamus darbus. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirma paminėtoje Šalyje, jeigu darbas kontinentiniame šelfe atliekamas darbdaviui, kuris nėra kitos Šalies rezidentas, ir jų trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų.

b) Algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už darbą laive arba oro transporto priemonėje, pervežančioje reikmenis arba darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose Susitariančiojoje Šalyje užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių tyrimu ir eksploatavimu, arba už darbą buksyruose ir kituose tokiai veiklai pagalbiniuose laivuose, gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentas yra darbdavys.

6. Pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už perleidimą:

a) jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje Šalyje, tyrimo ar eksploatavimo teisių dalies arba

b) turto, kuris yra kitoje Susitariančiojoje Šalyje ir naudojamas tokiam tyrimui ir eksploatavimui toje Šalyje, arba

c) akcijų, kurių didžiąją vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro teisės bei turtas, minimi a) ir b) punktuose,

gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

23 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Šalies rezidento pajamų rūšys, nesvarbu kur susidarančios ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms, kitokioms nei pajamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, jeigu tokių pajamų gavėjas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia toje kitoje Šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra tikrai susiję su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tuo atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

24 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje apibrėžto nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Šalies rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Šalyje, arba iš bendrovės, kurios aktyvų didžioji dalis susideda iš tokio turto, akcijų, gali būti apmokestinamas toje kitoje Šalyje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Šalies įmonės kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, kuris priklauso Susitariančiosios Šalies rezidento kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimai nuolatinei veiklavietei, naudojamai individualioms paslaugoms teikti, gali būti apmokestinamas toje kitoje Šalyje.

3. Kapitalas, sudarytas iš Susitariančiosios Šalies įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų, oro ar autokelių transporto priemonių, iš upių laivų, naudojamų pervežimuose vidaus vandenų keliais, ir iš su tokių jūrų laivų, oro ar autokelių transporto priemonių ir upių laivų naudojimu susijusio kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje Šalyje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Šalyje.

25 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvos rezidento atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Lenkijoje, o jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, Lietuva leidžia:

(i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Lenkijoje sumokėtam pajamų mokesčiui,

(ii) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Lenkijoje sumokėtam kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia suma bet kokiu atveju neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos pajamų arba kapitalo mokesčio dalies, kuri, priklausomai nuo aplinkybių, priskiriama pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Lenkijoje.

b) Taikant šio paragrafo a) punktą, kai bendrovė, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš bendrovės, Lenkijos rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų pilną balsavimo teisę turinčių akcijų, į Lenkijoje mokamą mokestį įskaitomas ne tik dividendų mokestis, bet taip pat ir bendrovės paskirstyto pelno, iš kurio mokami dividendai, mokesčio dalis.

2. Lenkijos rezidento atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

a) Kai Lenkijos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie pagal šią Sutartį gali būti apmokestinti Lietuvoje, Lenkija, remdamasi b) punkto nuostatomis, gali tokias pajamas ar kapitalą atleisti nuo mokesčio. Lenkija, skaičiuodama tokio rezidento mokestį nuo likusių pajamų ar kapitalo, gali taikyti tokį mokesčio tarifą, kuris būtų taikomas, jeigu atleistosios pajamos nebūtų taip atleistos.

b) Kai Lenkijos rezidentas gauna tokias pajamų rūšis, kurios, remiantis 10, 11 ir 12 straipsnių nuostatomis gali būti apmokestinamos Lietuvoje, Lenkija leidžia atimti iš tokio rezidento pajamų mokesčio sumą, lygią Lietuvoje

sumokėtam pajamų mokesčiui. Tačiau tokia suma neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos mokesčio dalies, kuri priskiriama toms Lietuvoje gaunamų pajamų rūšims.

26 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Šalies piliečių bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu tos kitos Šalies piliečių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Šalies įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Šalyje, apmokestinimas toje kitoje Šalyje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Šalies tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip Susitariančiosios Šalies įsipareigojimas kitos Susitariančiosios Šalies rezidentams dėl jų socialinės ar šeimyninės padėties teikti bet kokias asmenines nuolaidas, lengvatas ir atleidimą nuo mokesčių, kokie teikiami jos rezidentams.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Šalies įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma paminėtos Šalies rezidentui. Taip pat ir nustatant Susitariančiosios Šalies įmonės apmokestinamąjį kapitalą, bet kokios šios įmonės skolos kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma paminėtos Šalies rezidento skolos.

4. Susitariančiosios Šalies įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Šalies rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma paminėtoje Šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma paminėtos Šalies kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

5. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomas visų rūšių ir tipų mokesčiams.

27 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Jeigu asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Šalių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, kurias numato tų Šalių vidaus įstatymai, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Šalies, kurios rezidentas jis yra, arba jeigu jo atvejis numatytas 26 straipsnio 1 paragrafe, - į tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietybę jis turi, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti paduotas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie šios Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas yra pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į bet kokius Susitariančiųjų Šalių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį. Jeigu atrodo tikslinga, kad norint susitarti, reikia pasikeisti nuomonėmis žodžiu, toks pasikeitimas galimas komisijoje, sudarytoje iš Susitariančiųjų Šalių kompetentingų asmenų atstovų.

28 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys keičiasi informacija, reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Šalių vidaus įstatymų, susijusių su mokesčiais, kuriems taikoma ši Sutartis, tiek, kiek toks apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai, nuostatas. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Šalies gaunama informacija laikoma paslaptyje taip pat, kaip ir informacija, gaunama pagal tos Šalies vidaus įstatymus, ir suteikiama tik tiems

asmenims arba valdymo organams (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie, nagrinėdami apeliacijas dėl šioje Sutartyje numatytų mokesčių ar priimadami sprendimus, užsiima šių mokesčių paskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisminiu persekiojimu arba pareiškimų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar valdymo organai šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešo teismo proceso metu arba esant teisminiam sprendimui.

2. Bet kokiu atveju 1 paragrafo nuostatos negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Šalį:

a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos arba kitos Susitariančiosios Šalies įstatymų ir valdymo praktikos,

b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos arba kitos Susitariančiosios Šalies įstatymus arba įprastinę valdymo praktiką,

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai (viešajai tvarkai).

29 straipsnis

DIPLOMATINIAI AGENTAI IR KONSULINIAI TARNAUTOJAI

Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinių agentų arba konsulinių tarnautojų mokestinių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių sutarčių nuostatomis.

30 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Susitariančiųjų Šalių Vyriausybės praneša viena kitai, kad konstituciniai reikalavimai šios Sutarties įsigaliojimui yra įvykdyti.

2. Ši Sutartis įsigalioja po paskutinio 1 paragrafe minimo pranešimo, ir joje numatytos nuostatos galioja:

a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu - apmokestinant pajamas, gaunamas nuo sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po Sutarties įsigaliojimo,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - imant mokesčius nuo finansinių metų, prasidedančių nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po Sutarties įsigaliojimo.

31 straipsnis

SUTARTIES NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja, kol Susitariančioji Šalis ją nutraukia. Kiekviena Susitariančioji Šalis gali nutraukti Sutartį diplomatiniais kanalais raštu pranešdama apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kokių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nustoja galioti:

a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu - imamiems nuo pajamų, gaunamų nuo sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - imamiems nuo gaunamų pajamų ar turimo kapitalo tais finansiniais metais, kurie prasideda nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo.

Visą tai liudydami šią Sutartį pasirašo būdami atitinkamai įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sutartis sudaryta dviem egzemplioriais Varšuvoje

1994 m. sausio mėn. 20 d.

lietuvių, lenkų ir anglų kalbomis, visi tekstai vienodai autentiški. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu:

Lenkijos Respublikos Vyriausybės vardu:

[POLISH TEXT — TEXTE POLONAIS]

UMOWA MIĘDZY RZĄDEM REPUBLIKI LITEWSKIEJ A RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I MAJĄTKU

Rząd Republiki Litewskiej i Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1

ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Umowa dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiająoych się Państwach.

ARTYKUŁ 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY UMOWA

1. Niniejsza Umowa dotyczy, bez względu na sposób poboru, podatkow od dochodu i od majątku, które pobiera się na rzecz każdego Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub władz lokalnych.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Umowa należą w szczególności:

a) w Litwie:
1) podatek od zysków osób prawnych (juridinu asmenu pelno mokestis);
2) podatek dochodowy od osób fizycznych (fiziniu asmenu pojamu mokestis);
3) podatek od przedsiębiorstw z udziałem kapitału państwowego (palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima); (zwane dalej "podatkami litewskimi");

b) w Polsce:
1) podatek dochodowy od osób fizycznych;
2) podatek dochodowy od osób prawnych;
(zwane dalej "podatkami polskimi").

4. Niniejsza Umowa dotyczy również wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej Umowy będą wprowadzone obok lub w miejsce istniejących podatków. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich ustawodawstwie podatkowym.

ARTYKUL 3

OGÓLNE DEFINICJE

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:

a) określenie "Litwa" oznacza Republikę Litewską a użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Republiki Litewskiej i każdy obszar przylegający do wód terytorialnych Republiki Litewskiej, na którym na mocy ustawodawstwa Republiki Litewskiej i zgodnie z prawem międzynarodowym, Litwa może sprawować prawa odnoszące się do dna morskiego, jego podglebia oraz ich zasobów naturalnych;

b) określenie "Polska" użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym, każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na mocy ustawodawstwa polskiego i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może sprawować suwerenne prawa odnoszące się do dna morskiego, jego podglebia oraz ich zasobów naturalnych;

c) określenia "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznaczają, zależnie od kontekstu Litwę lub Polskę;

d) określenie "obywatel" oznacza każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa i osobę prawną oraz spółkę osobową lub stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;

e) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;

f) określenie "spółka" oznacza stowarzyszenie lub każdą inną jednostkę organizacyjną, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;

g) określenia "przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo, prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

h) określenie "komunikacja międzynarodowa" oznacza wszelki transport statkiem morskim, statkiem powietrznym lub pojazdem transportu drogowego, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku gdy transport statkiem morskim, statkiem powietrznym lub pojazdem transportu drogowego jest wykonywany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

i) określenie "właściwa władza" oznacza:
   1) w przypadku Litwy - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
   2) w przypadku Polski - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej Umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z treści przepisu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się zgodnie z prawem tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Umowa.

ARTYKUŁ 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBY

1. W rozumieniu niniejszej Umowy określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu, miejsce rejestracji albo inne kryterium o podobnym charakterze. Określenie to obejmuje również Rząd tego Państwa, jego jednostki terytorialne i władze lokalne oraz agencje lub jednostki należące całkowicie do tego Państwa, jego jednostek terytorialnych lub władz lokalnych, utworzone zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa.
   Jednakże określenie to nie obejmuje osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, w zakresie dochodu osiąganego tylko w tym Państwie lub z tytułu majątku położonego w tym Państwie.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas jej status określa się według następujących zasad:

   a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się

Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);

b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;

c) jeżeli przebywa cna zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyozaj w żadnym z nich, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;

d) jeżeli miejsca zamieszkania nie można określić zgodnie z postanowieniami liter od a) do c) niniejszego ustępu, to właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porczumienia.

3.Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba nie będąca osobą fizyczną, ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, z którego prawa wywodzi się jej status.

ARTYKUŁ 5

ZAKŁAD

1.W rozumieniu niniejszej Umowy określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2.Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:

a) miejsce zarządu,
b) filię,
c) biuro,
d) zakład fabryczny,

e) warsztat i

f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy, prace budowlane, montażowe lub instalacyjne albo działalnosc nadzorcza lub doradcza z nimi związana, stanowi zakład tylko wtedy, jeżeli obiekt lub prace trwają dłużej niż dziewięć miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie "zakład" nie obejmuje:

a) placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;

b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;

c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;

d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;

e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa, jakiejkolwiek innej działalnosci o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;

f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa w tym ustępie od litery a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego komisanta albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.
Jednakże w rozumieniu tego ustępu nie można uznać za niezależnego przedstawiciela osoby, która całkowicie lub w części prowadzi działalność na rzecz przedsiębiorstwa.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6

DOCHÓD Z NIERUCHOMOŚCI

1. Dochód, osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego i leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie "majątek nieruchomy" posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego dany majątek jest położony.
W każdym przypadku określenie to obejmuje przynależność do majątku nieruchomego a w szczególności budynki, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, w szczególności prawa rozporządzania nieruchomościami lub podobne prawa, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do stałych lub zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie, barki, statki powietrzne i pojazdy transportu drogowego nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu, osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego, jak również do dochodu z tytułu przeniesienia własności majątku nieruchomego.

4. Jeżeli akcje lub inne prawa uczestnictwa w spółce, uprawniają właścicieli tych akcji lub praw do korzystania z majątku nieruchomego należącego do spółki, to dochód osiągany z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub korzystania w każdej innej formie z prawa do czerpania korzyści, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym majątek nieruchomy jest położony.

5. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego służącego do wykonywania wolnego zawodu.

ARTYKUŁ 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje

działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane:

a) takiemu zakładowi; lub

b) sprzedaży w tym drugim Państwie dóbr lub towarów takiego samego lub podobnego rodzaju za pośrednictwem takiego zakładu; lub

c) innej działalności gospodarczej prowadzonej w tym drugim Państwie, takiego samego lub podobnego rodzaju jak prowadzona za pośrednictwem takiego zakładu.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać takiemu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej. Dozwolone odliczenie nakładów przez Umawiające się Państwo obejmuje jedynie te nakłady, które podlegają odliczeniu zgodnie z prawem tego Państwa.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

ARTYKUŁ 8

TRANSPORT MIĘDZYNARODOWY

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa osiągane z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów transportu drogowego, będą opodatkowane tylko w tym Państwie.

2. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, osiągane z eksploatacji barek w transporcie śródlądowym, będą opodatkowane tylko w tym Państwie.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do zysków, pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

ARTYKUŁ 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo

b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego Państwa, gdyby warunki ustalone między oboma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego w tym Państwie. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Umowy, a w razie konieczności właściwe władze Umawiających się Państw, będą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

ARTYKUŁ 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy, wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Dywidendy te mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie i zgodnie z prawem tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale jeżeli odbiorca dywidend jest ich właścicielem, to podatek ten nie może przekroczyć:

a) 5 procent kwoty diywidend brutto, jeżeli ich właścicielem jest spółka (inna niż spółka osobowa), której udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 25 procent,

b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Właściwe władze Umawiających się Państw mogą, w drodze wzajemnego porozumienia rozstrzygnąć sposób stosowania tych ograniczeń.
Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Określenie "dywidendy", użyte w tym artykule, oznacza dochód z akcji, lub innych praw z wyjątkiem wierzytelności, z udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacącej dywidendy, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 11

ODSETKI

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie odsetki, mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest ich właścicielem, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.
Właściwe władze Umawiających się Państw mogą, w drodze wzajemnego porozumienia rozstrzygnąć sposób stosowania tego ograniczenia.

3. Niezależnie od postanowień ustępu 2 odsetki, powstałe w Umawiającym się Państwie i uzyskane na rzecz Rządu drugiego Umawiającego się Państwa, który jest ich właścicielem, w tym na rzecz jego jednostek terytorialnych i władz lokalnych, jego Banku Centralnego lub jakiejkolwiek instytucji finansowej kontrolowanej przez ten Rząd lub odsetki, uzyskane z pożyczek

gwarantowanych przez dany Rząd, będą zwolnione od opodatkowania w pierwszym Państwie.

4. Użyte w tym artykule określenie "odsetki" oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych jak i nie zabezpieczonych hipoteką, a w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty nie będą uważane za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

5. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel odsetek, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, bądź działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona i jeżeli wierzytelność z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Panstwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli, w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi a osobą trzecią, kwota odsetek związanych z zadłużeniem z tytułu którego są wypłacane,

przekracza kwotę która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a właścicielem odsetek bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty.
W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio część podlega opodatkowaniu w każdym Umawiającym się Panstwie zgodnie z jego prawem, z zastosowaniem odpowiednich postanowień niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże należności licencyjne, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, mogą być również opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz gdy odbiorca tych należności jest ich właścicielem, podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych.
Właściwe władze Umawiających się Państw mogą w drodze wzajemnego porozumienia rozstrzygnąć sposób stosowania tego ograniczenia.

3. Określenie "należności licencyjne", użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin oraz filmami i taśmami dla telewizji lub radia, wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego albo za informacje dotyczące doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę tam położoną, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne faktycznie należą do tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty należności licencyjnych i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a właścicielem należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych płacona za użytkowanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą płatnik i właściciel należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę, podlega opodatkowaniu w każdym Umawiającym się Państwie zgodnie z jego prawem i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 13

ZYSKI ZE SPRZEDAŻY MAJĄTKU

1. Zyski, osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, lub z przeniesienia tytułu własności udziałów w spółce, której mienie składa się głównie z takiego majątku, mogą byc opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego częśc majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie albo z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego należącego do stałej palcówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które pochodzą z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z calym przedsiębiorstwem) lub takiej stalej placówki, mogą byc opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski, osiągane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z przeniesienia tytułu własności statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów transportu drogowego eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej, barek w żegludze śródlądowej oraz z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów transportu drogowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

4. Zyski z przeniesienia tytułu własności jakiegokolwiek majątku nie wymienionego w ustępach 1, 2 i 3 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14

WOLNE ZAWODY

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta dysponuje zwykle stałą placówką w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania swej działalności. Jeżeli dysponuje ona taką stałą placówką, wówczas dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.
   Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie przebywa w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w jakimkolwiek dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym, to uważa się, że osoba ta dysponuje zwykle stałą placówką w tym drugim Państwie a dochód osiągnięty z wykonywanej przez nią działalności w tym drugim Państwie przypisuje się stałej placówce.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i księgowych.

ARTYKUŁ 15

PRACA NAJEMNA

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 21 pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może byc opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenie, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni podczas każdego dwunastomiesięcznego okresu, rozpoczynającego się lub kończącego w danym roku podatkowym, i

b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i

c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu wynagrodzenie, otrzymywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Panstwie z pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku morskiego, statku powietrznego lub pojazdu transportu drogowego eksploatowanego w komunikacji międzynarodowej lub na pokładzie barki w żegludze śródlądowej, mogą być opodatkowane w tym Państwie.

ARTYKUŁ 16

WYNAGRODZENIA DYREKTORÓW

Wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej spółki lub w innym podobnym organie spółki, mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Panstwie.

ARTYKUŁ 17

ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada temu artyście lub sportowcowi lecz innej osobie, wówczas dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania do dochodu z działalności artysty lub sportowca, wykonywanej w Umawiającym się Państwie, jeżeli pobyt w tym Państwie jest finansowany w całości lub w części z funduszów publicznych drugiego Umawiającego się Państwa lub jego jednostek terytorialnych lub władz lokalnych.
W takim przypadku dochód podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym artysta lub sportowiec ma miejsce zamieszkania.

ARTYKUŁ 18

EMERYTURY I RENTY

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu jej wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym odbiorca emerytury ma miejsce zamieszkania.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 i postanowienia artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne świadczenia wypłacane okresowo lub w formie ryczałtu, przyznawane zgodnie z prawem o zabezpieczeniach socjalnych Umawiającego się Państwa lub według jakiegokolwiek publicznego systemu, utworzonego przez Umawiające się Państwo w celu opieki socjalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUL 19

PRACOWNICY PAŃSTWOWI

1. a) Wynagrodzenie, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną, jego agencję lub jakąkolwiek jednostkę kontrolowaną całkowicie przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług swiadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej, władzy lokalnej, agencji lub innej jednostki, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenie takie podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie, a osoba świadcząca te usługi mająca miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie:

(i) jest obywatelem tego Państwa, lub

(ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Panstwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. a) Jakakolwiek renta lub emerytura wypłacana przez Umawiające się Panstwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną, jego agencję lub inną jednostkę całkowicie kontrolowaną przez to Państwo, jego jednostkę lub władzę lokalną albo z funduszy utworzonych przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej, władzy lokalnej, agencji lub innej jednostki, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże, taka renta lub emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli osoba jest obywatelem tego Państwa i posiada w nim miejsce zamieszkania.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń i emerytur z tytułu świadczenia usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną, władzę lokalną, jej agencję lub jakąkolwiek jednostkę całkowicie kontrolowaną przez to Państwo, jego jednostkę lub władzę lokalną.

ARTYKUŁ 20

STUDENCI

Należności otrzymywane na utrzymanie się, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, stypendystę, ucznia lub praktykanta, który przebywa w pierwszym Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się, odbywania praktyki lub szkolenia, a który ma lub bezpośrenio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli należności te pochodzą ze źródeł spoza tego pierwszego Państwa.

ARTYKUŁ 21

PROFESOROWIE I PRACOWNICY NAUKOWI

1. Osoba fizyczna, która przebywa czasowo w jednym Umawiającym się Państwie w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych w uniwersytecie, szkole pomaturalnej bądź innej uznanej placówce oświatowej tego Umawiającego się Państwa, a która ma lub bezpośrednio przed tą wizytą miała stałe miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, podlega zwolnieniu od opopodatkowania w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie z tytułu wynagrodzenia za nauczanie lub prowadzenie prac badawczych przez okres nie przekraczający dwóch lat, licząc od dnia jej pierwszego przyjazdu w tym celu.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu, nie mają zastosowania do dochodu z tytułu prac badawczych, jeżeli takie prace są podejmowane nie w interesie publicznym, ale głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub osób.

ARTYKUŁ 22

DZIAŁALNOŚĆ W PRZYBRZEŻNEJ STREFIE MORSKIEJ

1. Postanowienia tego artykułu stosuje się bez względu na inne postanowienia niniejszej Umowy.

2. Z uwzględnieniem postanowień ustępów 3 i 4, uważa się, że osoba która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie i która prowadzi działalność w przybrzeżnej strefie morskiej drugiego Umawiającego się Państwa, związaną z badaniem i eksploatacją dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych położonych w tym drugim Państwie, prowadzi w związku z tą działalnością, działalność gospodarczą w tym drugim Państwie za pośredniotwem położonego w nim zakładu lub stałej placówki.

3. Postanowień ustępu 2 nie stosuje się, jeżeli działalność prowadzona jest przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 30 dni w każdorazowym dwunastomiesięcznym okresie. Jednakże, w rozumieniu tego ustępu:

   a) działalność prowadzoną przez osobę w połączeniu z drugą osobą, uważa się jako prowadzoną przez drugą osobę, jeżeli dana działalność jest w znacznym stopniu podobna do prowadzonej przez pierwszą osobę;

   b) osobę uważa się jako zrzeszoną z drugą osobą, jeżeli pierwsza jest bezpośrednio lub pośrednio kontrolowana przez osobę drugą lub jeżeli obydwie są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez osobę trzecią.

4. Zyski, osiągane prze osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przewozu zaopatrzenia lub personelu do miejsca lub między miejscami, w których prowadzona jest działalność związana z badaniem lub eksploatacją dna morskiego i podglebia i ich zasobów naturalnych w Umawiającym się Państwie lub z eksploatacji w tej działalności holowników i innych pomocniczych statków, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

5. a) Z uwzględnieniem postanowień pod literą b) tego ustępu, zarobki, place i inne podobne wynagrodzenia, otrzymywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu zatrudnienia związanego z badaniem lub eksploatacją dna morskiego i podglebia i ich zasobów naturalnych położonych w drugim Umawiającym się Państwie, w zakresie w jakim działalność jest prowadzona w pasie przybrzeznym tego drugiego Państwa, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Jednakże, takie wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli okres lub okresy zatrudnienia przez pracodawcę, który nie ma siedziby w drugim Państwie nie przekraczają łącznie 30 dni w każdorazowym dwunastomiesięcznym okresie.

b) Zarobki, płace i inne podobne wynagrodzenia otrzymywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu zatrudnienia na statku morskim lub statku powietrznym wykorzystywanym do przewozu zaopatrzenia lub personelu do miejsca lub między miejscami prowadzonej działalności, związanej z badaniem lub eksploatacją dna morskiego, podglebia i ich zasobów naturalnych w danym Umawiającym się Państwie lub z tytułu zatrudnienia na pokładzie holowników i innych staków pomocniczych, mogą być opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym pracodawca ma siedzibę.

6. Przychody, osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie ze sprzedaży:

a) praw do prowadzenia badań lub eksploatacji dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych, położonych w drugim Umawiającym się Państwie i korzyści z nim związanych, lub

b) majątku położonego w drugim Umawiającym się Państwie i wykorzystywanego do takich badań lub eksploatacji w tym Państwie, lub

c) udziałów, których wartość jest oparta głównie bezpośrednio lub pośrednio na prawach i majątku, o których mowa pod literami a) i b)

mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 23

INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to gdzie są osiągane, a które nie są objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodów nie będących dochodami z majątku nieruchomego, określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba osiągająca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy prawo lub majątek z tytułu których osiąga dochód są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki.
W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

ARTYKUŁ 24

MAJĄTEK

1. Majątek nieruchomy, określony w artykule 6, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a położony w drugim Umawiającym się Państwie lub udział w spółce, której mienie składa się głównie z takiego majątku, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba, mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki morskie, statki powietrzne i pojazdy transportu drogowego, eksploatowane w komunikacji międzynarodowej, oraz barki w żegludze śródlądowej, jak również majątek ruchomy służący do ekploatacji takich statków morskich, statków powietrznych, pojazdów transportu drogowego i barek eksploatowanych przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 25

UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Litwie, podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Litwie, osiąga dochód lub posiada majątek, ktory zgodnie z

postanowieniami niniejszej Umowy może być opodatkowany w Polsce, to Litwa, jeżeli jej prawo wewnętrzne nie przewiduje korzystniejszego traktowania, zezwoli na:

1) odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Polsce;
2) odliczenie od podatku od majątku tej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w Polsce.

Jednakże, w każdym przypadku, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu lub majątku w Litwie jak została obliczona przed dokonaniem odliczenia i która w zależności od przypdaku przypada na doohód lub majątek, który może być opodatkowany w Polsce.

b) W rozumieniu postanowień pod literą a) tego ustępu, jeżeli spółka mająca siedzibę w Litwie otrzymuje dywidendy od spółki mającej siedzibę w Polsce i w której posiada co najmniej 10 procent udziałów z pełnymi prawami głosu, wówczas podatek będzie obejmował nie tylko podatek zapłacony w Polsce od dywidend lecz również podatek od zysków spółki, z których wypłacana jest dywidenda.

2.W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę Polsce, podwojnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy może być opodatkowany w Litwie, wówczas Polska zwolni, z uwzględnieniem postanowień pod literą b) taki dochód lub majątek od opodatkowania. Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby, zastosować stawkę podatkową, która byłaby zastosowana, gdyby dochód zwolniony od opodatkowania w powyższy sposób nie był tak właśnie zwolniony z opodatkowania.

b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga część dochodu, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 może być opodatkowany w Litwie, wowczas

Polska zezwoli na odliczenie od podatku dochodowwego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Litwie.
Jednakże takie potrącenie nie może przekroczyć tej części podatku, jaka została obliczona przed dokonaniem odliczenia i który odpowiada tej części dochodu, która została osiągnięta w Litwie.

ARTYKUŁ 26

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, a w szczególnosci w związku z ich miejscem zamieszkania lub siedzibą.

Niniejsze postanowienie stosuje się również, bez względu na postanowienia artykułu 1, w stosunku do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom, mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek w celach podatkowych, z uwagi na stan cywilny i rodzinny, których udziela ono osobom, mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułów 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 7 łub artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez

przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie. Podobnie zobowiązania przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek należy w całości lub częściowo albo jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Postanowienia niniejszego artykułu stosuje się, bez względu na postanowienia artykułu 2, do podatków, bez względu na ich rodzaj i nazwę.

ARTYKUŁ 27

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy, wówczas może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 26 ustęp 1, właściwej

władzy tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego urzędowego zawiadomienia o działaniu, powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Umową. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw, będą wspólnie czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu Umowy. Mogą one również wspólnie uzgodnić, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Umowie.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą komunikować się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów. Jeżeli uzna się, że w celu osiągnięcia porozumienia należy przeprowadzić ustną wymianę opinii, to taka wymiana opinii może nastąpić w ramach komisji złożonej z przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Państw.

ARTYKUŁ 28

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, które są niezbędne do stosowania postanowień niniejszej Umowy, lub dotyczące ustawodawstwa wewnętrznego Umawiających się Państw, w odniesieniu do podatków objętych niniejszą Umową w zakresie, w jakim opodatkowanie przewidziane w tym ustawodawstwie nie jest sprzeczne z Umową.

Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom i władzom (w tym sądom albo organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściąganiem lub rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych Umową. Takie osoby lub władze będą wykorzystywać informacje wyłącznie w podanych celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały jedno z Umawiających się Państw do:

a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa lub informację, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

ARTYKUŁ 29

PRACOWNICY DYPLOMATYCZNI I URZĘDNICY KONSULARNI

Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają przywilejów podatkowych, przysługujących pracownikom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ARTYKUŁ 30

WEJŚCIE W ŻYCIE

1. Rządy Umawiających się Państw przekażą sobie wzajemnie noty o spełnieniu wymogów konstytucyjnych, niezbędnych dla wejścia w życie niniejszej Umowy.

2. Niniejsza Umowa wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej, o której mowa w ustępie 1 i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do dochodów uzyskanych w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Umowa weszła w życie;

b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków należnych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym, następującym po roku, w którym niniejsza Umowa weszła w życie.

ARTYKUŁ 31

WYPOWIEDZENIE

Niniejsza Umowa pozostaje w mocy do czasu wypowiedzenia jej przez Umawiające się Państwo. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć Umowę, przekazując w drodze dyplomatycznej pisemną notyfikację o wypowiedzeniu, co najmniej sześć miesięcy przed końcem roku kalendarzowego. W takim przypadku niniejsza Umowa przestanie obowiązywać:

a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do dochodów uzyskanych w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym przekazano notę o wypowiedzeniu,

b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków należnych za każdy rok podatkowy, rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w ktorym przekazano notę o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w dwóch egzemlarzach w Warszawie dnia 20 stycznia 1994 roku w językach litewskim, polskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji tekst angielski uważany będzie za rozstrzygający.

Z upoważnienia Rządu Republiki Litewskiej:

Z upoważnienia Rządu Rzeczypospolitej Polskiej:

AGREEMENT[1] BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Poland,

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

[1] Came into force on 19 July 1994, the date of the last of the notifications by which the Contracting Parties informed each other of the completion of the constitutional requirements, in accordance with article 30 (2).

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:

a) in Lithuania:

(i) the tax on profits of legal persons (juridiniu asmenu pelno mokestis);
(ii) the tax on income of natural persons (fiziniu asmenu pajamu mokestis);
(iii) the tax on enterprises using state-owned capital (palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima);

(hereinafter referred to as "Lithuanian tax");

b) in Poland:

(i) the personal income tax (podatek dochodowy od osob fizycznych);
(ii) the corporate income tax (podatek dochodowy od osob prawnych);

(hereinafter referred to as "Polish tax").

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purpose of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) the term "Lithuania" means the Republic of Lithuania and, when used in the geographical sense, means the territory of the Republic of Lithuania and any other area adjacent to the territorial waters of the Republic of Lithuania within which under the laws of the Republic of Lithnania and in accordance with international law, the rights of Lithuania may be exercised with respect to the sea-bed and its sub-soil and their natural resources;

b) the term "Poland" when used in geographical sense means the territory of the Republic of Poland, including any area beyond its territorial waters, within which under the laws of Poland and in accordance with international law, Poland may exercise its sovereign rights over the sea-bed, its sub-soil and their natural resources;

c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Poland or Lithuania as the context requires;

d) the term "national" means any individual possessing the nationality of a Contracting State and any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

e) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

f) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

h) the term "international traffic" means any transport by a ship, aircraft or road transport vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship, aircraft or road transport vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

(i) in the case of Lithuania, the Minister of Finance or his authorised representative;
(ii) in the case of Poland, the Minister of Finance or his authorised representative.

2. As regards the application of the Agreement by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which this Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. The term also includes a Government of that State itself, its political subdivisions and local authorities and any agency or wholly owned entity of such State, political subdivision or local authority that is established under the laws in that State. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if the status of a resident cannot be determined according to sub-paragraphs a)-c), the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State under the laws of which it derives its status as such.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site, a construction, assembly or installation project or a supervisory or consultancy activity connected therewith constitutes a permanent establishment only if such site, project or activity lasts for a period of more than nine months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than au agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to unmovable property, in particular buildings, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, in particular any options or similar

rights, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats, aircraft and road transport vehicles shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property, as well as income from the alienation of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independeut personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on bnsiness in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:

a) that permanent establishment; or

b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment; or

c) other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those effected through that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate euterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. The expenses to be allowed as deductions by a Contracting State shall include only expenses that are deductible under the domestic laws of that State.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

INTERNATIONAL TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, aircraft or road transport vehicles in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of boats engaged in inland waterways transport shall be taxable only in that State.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of these limitatious.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other

Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall uot exceed 10 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State, derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State, inclnding political subdivisions and local authorities thereof, the Central Bank or any financial institution wholly owned by that Government, or interest derived on loans guaranteed by that Government shall be exempt from tax in the first-mentioned State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, throngh a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, the royalties referred to in paragraph 1 of this Article may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films or tapes for radio or television broad-casting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and snch royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amonnt of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State or shares in a company the assets of which consist mainly of such property may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships, aircraft or road transport vehicles operated in international traffic, boats engaged in inland waterways transport or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft, road transport vehicles or boats shall be taxable only in that Contracting State.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base. For this purpose, where a resident of a Contracting State stays in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the tax year concerned, he shall be deemed to have a fixed base regularly available to him in that other State and the income that is derived from his activities referred to above that are performed in that other State shall be attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve months period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft or road transport vehicle operated in international traffic, or aboard a boat engaged in inland waterways transport operated by a resident of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State, or a political subdivision or a local authority thereof. In such case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsman is a resident.

Article 18

PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in the State of which the recipient of the pension is a resident.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, and the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions paid and other benefits, whether periodic or lump-sum compensation, granted under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organized by a Contracting State for social welfare purposes shall be taxable only in that State.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof, or an agency thereof or an entity wholly owned by such State, subdivision or authority, to an individual in respect of dependent personal services rendered to that State, subdivision, authority, agency or entity shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or
(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof, or an agency thereof or an entity wholly owned by such State, subdivision or authority, to an individual in respect of services rendered to that State, subdivision, authority, agency or entity shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof, or an agency thereof or an entity wholly owned by such State, subdivision or authority.

Article 20

STUDENTS

Payments which a student, an apprentice or a trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

PROFESSORS AND RESEARCHERS

1. An individual who visits a Contracting State for the purpose of teaching or carrying out research at a university, college or other recognized educational institution in that Contracting State and who is or was immediately before that visit a resident of the other Contracting State, shall be exempted from taxation in the first-mentioned Contracting State on remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date of his first visit for that purpose.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22

OFFSHORE ACTIVITIES

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provisions of this Agreement.

2. A person who is a resident of a Contracting State and carries on offshore activities in the other Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the sea-bed and sub-soil and their natural resources situated in that other State shall, subject to paragraphs 3 and 4, be deemed in relation to those activities to be carrying on business in that other State through a permanent establishment or fixed base situated therein.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply where the activities are carried on for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve-month period. However, for the purposes of this paragraph:

a) activities carried on by a person who is associated with another person shall be regarded as carried on by the other person if the activities in question are substantially the same as those carried on by the first-mentioned person;

b) a person shall be deemed to be associated with another person if one is controlled directly or indirectly by the other, or both are controlled directly or indirectly by a third person or thirds persons.

4. Profits derived by a resident of a Contracting State from the transportation of supplies or personnel to location, or between locations, where activities in connection with the exploration or exploitation of the sea-bed and sub-soil and their natural resources are being carried on in a Contracting State, or from the operation of tugboats and other vessels auxiliary to such activities, shall be taxable only in the first-mentioned State.

5. a) Subject to subparagraph b) of this paragraph, salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with the exploration or exploitation of the sea-bed and sub-soil and their natural resources situated in the other Contracting State may, to the extend that the duties are performed offshore in that other State, be taxed in that other State. However, such remuneration shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is carried on offshore for an employer who is not a resident of the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve-month period.

b) Salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft engaged in the transportation of supplies or persounel to a location, or between locations, where activities connected with the exploration or exploitation or sea-bed and sub-soil and their natural resources are being carried on in a Contracting State, or in respect of an employment exercised aboard tugboats or other vessels operated auxiliary to such activities, may be taxed in the Contracting State of which the employer is a resident.

6. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

a) rights relating to exploration or exploitation of the sea-bed and sub-soil and their natural resources situated in the other Contracting State on any interest therein; or

b) property situated in the other Contracting State and used in connection with such exploration or exploitation in that State; or

c) shares deriving the greater part of their value directly or indirectly from rights and property referred to in subparagraphs a) and b),

may be taxed in that other State.

Article 23

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 24

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, or by shares in a company the assets of which consist mainly of such property may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships, aircraft and road transport vehicles operated in international traffic and by boats engaged in inland waterways transport, and by movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft, road transport vehicles and boats operated by an enterprise of the Contracting State, shall be taxable only in that State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 25

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of a resident of Lithuania, double taxation shall be avoided as follows:

   a) Where a resident of Lithuania derives income or owns capital which in accordance with this Agreement, may be taxed in Poland, unless a more favourable treatment is provided in its domestic law, Lithuania shall allow:

      (i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid thereon in Poland;

      (ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid thereon in Poland.

   Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income or capital tax in Lithuania as computed before the deduction is given, which is attribntable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Poland.

   b) For the purpose of subparagraph a) of this paragraph, where a company that is a resident of Lithuania receives a dividend from a company that is a resident of Poland in which it owns at least 10 per cent of its shares having full voting rights, the tax paid in Poland shall include not only the tax paid on the dividend, but also the tax paid on the underlying profits of the company out of which the dividend was paid.

2. In the case of a resident of Poland, double taxation shall be avoided as follows:

a) Where a resident of Poland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement may be taxed in Lithuania, Poland shall, subject to the provisions of subparagraph b), exempt such income or capital from tax. Poland may in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident apply the rate of tax which would have been applicable if the exempted income had not been so exempted.

b) Where a resident of Poland derives items of income which in accordance with the provisions of Articles 10, 11, and 12, may be taxed in Lithuania, Poland shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in Lithuania. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Lithuania.

Article 26

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties, and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any

requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to the taxes of every kind and description.

Article 27

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting State result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 26, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may commnnicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting State.

Article 28

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of

information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 29

DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 30

ENTRY INTO FORCE

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. This Agreement shall enter into force on the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

Article 31

TERMINATION

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which such notice is given;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which such notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Warsaw this 20th day of January 1994 in the Lithuanian, Polish and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergency of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

[1]

For the Government of the Republic of Poland:

[2]

[1] E. Vilkelis.
[2] M. Borowski.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION[1] ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Pologne,

Désireux de conclure une convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. PERSONNES VISÉES

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) En Lituanie :

(i) L'impôt sur les bénéfices des personnes morales *(juridiniu asmenu pelno mokestis)*;

(ii) L'impôt sur le revenu des personnes physiques *(fiziniu asmenu pajamu mokestis)*;

(iii) L'impôt sur les entreprises utilisant des moyens de production appartenant à l'Etat *(palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima)*;

(ci-après : « l'impôt lituanien »);

b) En Pologne :

(i) L'impôt sur le revenu des personnes physiques *(podatek dochodowy od osob fizycznych)*;

[1] Entrée en vigueur le 19 juillet 1994, date de la dernière des notifications par lesquelles les Parties contractantes se sont informées de l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises, conformément au paragraphe 2 de l'article 30.

(ii) L'impôt sur le revenu des sociétés *(podatek dochodowy od osob prawnych)*;

(ci-après : « l'impôt polonais »);

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications de fond apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Le terme « Lituanie » désigne la République de Lituanie et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, le territoire de la République de Lituanie et toute autre zone adjacente aux eaux territoriales de la République de Lituanie sur laquelle, en vertu des lois de la République de Lituanie et conformément au droit international, les droits de la Lituanie peuvent s'exercer sur les fonds marins, le sous-sol et les ressources naturelles de ceux-ci;

b) Le terme « Pologne », lorsqu'il est employé dans un sens géographique, désigne le territoire de la République de Pologne, en ce compris toute zone s'étendant au-delà de ses eaux territoriales, sur laquelle la Pologne, en vertu des lois de la Pologne et conformément au droit international, peut exercer ses droits souverains sur les fonds marins, le sous-sol et leurs ressources naturelles;

c) Les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » désignent, selon le contexte, la Pologne ou la Lituanie;

d) Le terme « ressortissant » désigne toute personne physique qui possède la nationalité d'un des Etats contractants et toute personne morale, société de personnes et association dont le statut est régi par la législation en vigueur dans un des Etats;

e) Le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

f) Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

g) Les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

h) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire, un aéronef ou un véhicule de transport routier exploité par une entreprise d'un Etat contractant, sauf lorsque le navire, l'aéronef ou le véhicule de transport routier n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

i) L'expression « autorité compétente » désigne :

(i) Dans le cas de la Lituanie, le ministre des Finances ou son représentant autorisé;

(ii) Dans le cas de la Pologne, le ministre des Finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. RÉSIDENT

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un Etat contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu de constitution ou de tout autre critère de nature analogue. L'expression comprend aussi un gouvernement de cet Etat lui-même, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales établi en vertu de la législation dudit Etat. Cette expression n'inclut toutefois pas toute personne assujettie à l'impôt dans cet Etat uniquement pour ce qui concerne un revenu qui trouve sa source dans cet Etat ou qui résulte de biens qui y sont situés.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) Si la situation d'un résident ne peut être déterminée conformément aux paragraphes *a* à *c* ci-dessus, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant dont la législation régit son statut.

Article 5. ETABLISSEMENT STABLE

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier;

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ou des activités de surveillance ou de conseil liées à celui-ci ne constituent pas un établissement stable, mais seulement lorsque ce chantier, ce projet ou cette activité ont une durée supérieure à neuf mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas « établissement stable » si :

a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire.

f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'un ensemble d'activités visées aux alinéas *a* à *e*, à condition que l'activité générale de l'installation fixe d'affaires résultant de cet ensemble d'activités soit de caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne — autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 — agit au nom d'une entreprise et dispose, dans un Etat contractant, du pouvoir, qu'elle y exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans ledit Etat pour toutes activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 et qui, exercées dans une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de celle-ci un établissement au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité. Toutefois, lorsque les activités d'un tel agent sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de cette entreprise, il n'est pas considéré comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi qu'aux revenus provenant de l'aliénation de biens immobiliers.

4. Lorsque la détention d'actions ou d'autres droits sociaux dans une société ouvre le droit, pour leur détenteur, à la jouissance de biens immobiliers appartenant à ladite société, les revenus provenant de l'utilisation directe, de la location, de l'affermage ou de toute autre forme de ce droit de jouissance sont imposables dans l'Etat contractant où sont situés lesdits biens immobiliers.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables :

a) Audit établissement stable; ou

b) Aux ventes, dans cet autre Etat, de marchandises de même nature que celles qui sont vendues par l'établissement stable, ou de nature analogue; ou

c) A d'autres activités commerciales exercées dans cet autre Etat et de même nature que celles qui sont exercées par l'établissement stable, ou de nature analogue.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses engagées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi enga-

gés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs. Les dépenses à admettre en déduction par un Etat contractant ne peuvent comprendre que des dépenses déductibles au titre du droit interne de cet Etat.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du seul fait qu'il a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. TRANSPORT INTERNATIONAL

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires, d'aéronefs ou de véhicules de transport routier par une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant provenant de l'exploitation de bateaux servant à la navigation intérieure ne sont imposables que dans cet Etat.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises indépendantes mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat — et impose en conséquence — des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 25 p. 100 du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 p. 100 du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de ces limitations.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant ne sont pas imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où qu'ils proviennent et selon la législation de cet Etat; mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des intérêts. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de cette limitation.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant d'un Etat contractant que le gouvernement de l'autre Etat contractant, y compris ses subdivisions politiques et ses collectivités locales, sa Banque centrale ou tout établissement financier appartenant en totalité à ce gouvernement, tire ou dont il est le bénéficiaire effectif, ou l'intérêt tiré de créances garanties par cet autre Etat contractant, sont exonérés de l'impôt dans le premier Etat contractant.

4. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, les redevances visées au paragraphe 1 sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des redevances. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent régler d'un commun accord les modalités d'application de cette limitation.

3. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, ou les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lesquels l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. GAINS EN CAPITAL

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation des biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant ou de l'aliénation de parts d'une société dont l'actif consiste à titre principal en ces biens immobiliers sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont

un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains tirés, par une entreprise d'un Etat contractant, de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international, de bateaux servant à la navigation intérieure ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou bateaux ne sont imposables que dans ledit Etat contractant.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, et 3 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. PROFESSIONS INDÉPENDANTES

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ledit résident dispose de façon habituelle, dans l'autre Etat contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. Dans ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base est imposable dans l'autre Etat contractant. A cette fin, si le séjour d'un résident d'une Partie contractante s'étend sur une ou des périodes d'une durée totale supérieure à 183 jours comprise dans toute période de 12 mois prenant cours ou se terminant pendant l'exercice fiscal considéré, ledit résident est réputé disposer habituellement d'une base fixe dans l'autre Etat et les revenus qu'il tire de ses activités précitées exercées dans cet autre Etat sont imputables à ladite base fixe.

2. L'expression « profession libérale » comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. PROFESSIONS DÉPENDANTES

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 21, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours compris dans toute période de 12 mois prenant cours ou se terminant pendant l'année fiscale considérée, et

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire, d'un aéronef ou d'un véhicule de transport routier exploité en trafic international, ou à bord d'un bateau servant à la navigation intérieure exploité par un résident d'un Etat contractant, sont imposables dans cet Etat.

Article 16. TANTIÈMES ET RÉMUNÉRATIONS DU PERSONNEL DE DIRECTION DE HAUT NIVEAU

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. ARTISTES ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus tirés d'activités exercées dans un Etat contractant par un artiste du spectacle ou par un sportif si le séjour dans cet Etat est rémunéré entièrement ou en partie au moyen de fonds publics de l'autre Etat contractant ou d'une subdivision politique ou d'une collectivité locale de celui-ci. Dans ce cas, les revenus sont imposables uniquement dans l'Etat contractant dont l'artiste du spectacle ou le sportif est un résident.

Article 18. PENSIONS

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 et les dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions payées et autres prestations, qu'il s'agisse de rémunérations périodiques ou forfaitaires, servies au titre de la législation sur la sécurité sociale d'un Etat contractant ou de tout régime public organisé par un Etat contractant à des fins d'aide sociale ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 19. FONCTIONS PUBLIQUES

1. *a)* Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques, collectivités locales ou organisme relevant de celles-ci ou par une entité appartenant entièrement à cet Etat, à une personne

physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

(i) Possède la nationalité de cet Etat, ou

(ii) N'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. *a*) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques, collectivités locales, ou organisme relevant de celles-ci, ou par une entité appartenant entièrement à cet Etat, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat;

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. ETUDIANTS

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 21. ENSEIGNANT ET CHERCHEURS

1. Une personne physique qui séjourne dans l'un des Etats contractants afin d'enseigner ou d'effectuer des travaux de recherche dans une université ou un autre établissement d'enseignement agréé de cet Etat, et qui est ou était immédiatement avant de se rendre dans ledit Etat résidente de l'autre Etat contractant, est exonérée, dans le premier Etat contractant, d'impôts sur les revenus qu'elle tire de ces activités pendant une période n'excédant pas deux ans à partir de la date de son premier séjour pour y enseigner ou y effectuer les travaux de recherche.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus provenant des travaux de recherche effectués non pas dans l'intérêt public mais principalement dans l'intérêt d'une personne ou d'un groupe de personnes.

Article 22. ACTIVITÉS EN MER

1. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant toute autre disposition de la présente Convention.

2. Une personne qui est résidente d'un Etat contractant et exerce des activités en mer dans l'autre Etat contractant dans le cadre de la prospection ou de l'exploitation du fond des mers, de son sous-sol et de leurs ressources situées dans l'autre

Etat est, sous réserve des paragraphes 3 et 4 du présent article, considérée, pour ce qui touche à ces activités, comme exerçant des activités commerciales ou industrielles dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ci-dessus ne s'appliquent pas lorsque ces activités sont exercées pendant une ou plusieurs périodes ne dépassant pas une durée totale de 30 jours au cours de toute période de 12 mois. Toutefois, aux fins du présent paragraphe :

a) Les activités exercées par une personne qui est associée à une autre personne sont considérées comme exercées par l'autre personne si ces activités sont sensiblement les mêmes que celles exercées par la première personne;

b) Une personne est réputée associée à une autre si l'une d'elles est placée sous le contrôle direct ou indirect de l'autre ou si elles sont toutes deux placées sous le contrôle direct ou indirect d'une ou de plusieurs tierces personnes.

4. Les bénéfices qu'une entreprise d'un Etat contractant tire du transport de matériels ou de personnels vers un lieu ou entre des lieux où sont exercées, dans un Etat contractant, des activités intéressant la prospection ou l'exploitation du fond des mers et de ses sous-sol et ressources naturelles, ou qu'elle tire de l'exploitation de remorqueurs et autres navires auxiliaires de ces activités, ne sont imposables que dans le premier Etat.

5. *a*) Sous réserve de l'alinéa *b* du présent paragraphe, les salaires, traitements et rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans le cadre de la prospection ou de l'exploitation du fond des mers, de ses sous-sol et ressources naturelles situés dans l'autre Etat contractant sont, dans la mesure où les fonctions sont accomplies en mer dans cet autre Etat, imposables dans cet autre Etat contractant. Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans le premier Etat si les fonctions sont accomplies en mer pour un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat pendant une ou plusieurs périodes ne dépassant pas une durée totale de 30 jours au cours de toute période de 12 mois.

b) Les salaires, traitements et rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef assurant le transport de matériels ou de personnels vers un lieu ou entre des lieux où sont exercées, dans un Etat contractant, des activités intéressant la prospection ou l'exploitation du fond des mers et de ses sous-sol et ressources naturelles, ou qu'il tire de l'exploitation de remorqueurs et autres navires auxiliaires de ces activités, sont imposables dans l'Etat contractant dont l'employeur est un résident.

6. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation :

a) De droits liés à la prospection ou à l'exploitation du fond des mers et de ses sous-sol et ressources naturelles situés dans l'autre Etat contractant, et qui concernent tout intérêt situé dans cet Etat; ou

b) De biens situés dans l'autre Etat contractant et utilisés dans le cadre de ces activités de prospection et d'exploration dans cet Etat; ou

c) D'actions qui tirent, directement ou indirectement, la majeure partie de leur valeur des droits et biens visés aux alinéas *a* et *b* ci-dessus.

sont imposables dans cet autre Etat.

Article 23. AUTRES REVENUS

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y attache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

Article 24. IMPOSITION DE LA FORTUNE

1. La fortune constituée par les biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, ou par des parts dans une entreprise dont l'actif est constitué principalement de ces biens, est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif commercial d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.

3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international, par des bateaux servant à la navigation intérieure ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou bateaux exploités par une entreprise de l'Etat contractant n'est imposable que dans cet Etat.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 25. ELIMINATION DES DOUBLES IMPOSITIONS

1. Dans le cas d'un résident de la Lituanie, les doubles impositions sont évitées comme suit :

a) Lorsqu'un résident de la Lituanie reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Pologne, sauf si son droit interne prévoit un traitement plus favorable, la Lituanie accorde :

(i) En déduction de l'impôt sur les revenus de ce résident, un montant égal à l'impôt sur les revenus payé à ce titre en Pologne;

(ii) En déduction de l'impôt sur la fortune de ce résident, un montant égal à l'impôt sur la fortune payé à ce titre en Pologne.

Dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune en Lituanie, calculé avant déduction, correspondant, selon le cas, aux revenus ou à la fortune imposables en Pologne.

b) Aux fins de l'alinéa *a* du présent paragraphe, lorsqu'une société, résident de la Lituanie, reçoit un dividende d'une société, résident de la Pologne, dont elle possède 10 p. cent au moins des parts assorties d'un plein droit de vote, l'impôt payé en Pologne comprend non seulement l'impôt payé sur ce dividende mais aussi l'impôt payé sur les bénéfices sous-jacents de la société qui sont à l'origine ce dividende.

2. Dans le cas d'un résident de la Pologne, les doubles impositions sont évitées comme suit :

a) Lorsqu'un résident de la Pologne reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément à la présente Convention, sont imposables en Lituanie, la Pologne, sous réserve des dispositions de l'alinéa *b*, exonère d'impôt ces revenus ou cette fortune. Pour le calcul du montant de l'impôt dû sur les revenus ou la fortune restants de ce résident, la Pologne peut appliquer le taux d'imposition qui aurait été applicable si le revenu exonéré ne l'avait pas été.

b) Lorsqu'un résident de la Pologne reçoit des éléments de revenu qui, conformément aux dispositions des articles 10, 11 et 12, sont imposables en Lituanie, la Pologne accorde, sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt payé en Lituanie. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, correspondant à ces éléments de revenus reçus en Lituanie.

Article 26. NON-DISCRIMINATION

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, en particulier pour ce qui est de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11, ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs rési-

dents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 27. PROCÉDURE AMIABLE

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 26, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui parait fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents. S'il est jugé souhaitable, afin de parvenir à un accord, de procéder à des consultations orales, ces consultations pourront avoir lieu par l'intermédiaire d'une commission composée de représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

Article 28. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article premier. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernés par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins, mais peuvent faire

état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 29. AGENTS DIPLOMATIQUES ET FONCTIONNAIRES CONSULAIRES

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 30. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. Le gouvernement de chaque Etat contractant notifie à l'autre que les formalités constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur de la présente Convention ont été accomplies.

2. La présente Convention entre en vigueur à la date à laquelle la dernière notification mentionnée au paragraphe 1 est reçue et ses dispositions s'appliqueront :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux montants perçus au 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle la Convention entrera en vigueur ou après le 1er janvier de ladite année;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur les revenus et les impôts sur la fortune, aux impôts à payer pour l'exercice fiscal commençant le 1er janvier de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle la Convention entrera en vigueur, ou après le 1er janvier de ladite année.

Article 31. ABROGATION

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par l'un des Etats contractants. Chaque Etat contractant peut dénoncer la Convention, par voie diplomatique, moyennant notification écrite de résiliation donnée six mois au moins avant la fin de l'année civile. Dans ce cas, la Convention cessera d'avoir effet :

a) Pour ce qui est des impôts retenus à la source, aux impôts à percevoir le 1er janvier de l'année civile suivant celles de la notification de résiliation ou après le 1er janvier de ladite année;

b) En ce qui concerne les impôts sur les revenus et les impôts sur la fortune, aux impôts à payer pour l'année fiscale qui commence le 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification de résiliation, ou après le 1er janvier de ladite année.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés, signent la présente Convention.

FAIT à Varsovie, le 20 janvier 1994, en double exemplaire, en lituanien, polonais et anglais, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais l'emportera.

Pour le Gouvernement
de la République de Lituanie :

E. VILKELIS

Pour le Gouvernement
de la République de Pologne :

M. BOROWSKI

II

Treaties and international agreements

filed and recorded

from 10 January 1995 to 18 January 1995

Nos. 1113 and 1114

Traités et accords internationaux

classés et inscrits au répertoire

du 10 janvier 1995 au 18 janvier 1995

Nos 1113 et 1114

No. 1113

UNITED NATIONS
and
ORGANIZATION OF AMERICAN STATES

Memorandum of understanding for the International Civilian Mission to Haiti (MICIVIH) (with minutes of the meeting of 20 Octoher 1994). Signed at New York on 13 January 1995

Authentic text: English.

Filed and recorded by the Secretariat on 13 January 1995.

ORGANISATION DES NATIONS UNIES
et
ORGANISATION DES ÉTATS AMÉRICAINS

Mémorandum d'accord relatif à la Mission civile internationale en Haïti (MICIVIH) (avec procès-verbal de la rénnion dn 20 octohre 1994). Signé à New York le 13 janvier 1995

Texte authentique : anglais.

Classé et inscrit au répertoire par le Secrétariat le 13 janvier 1995.

MEMORANDUM[1] OF UNDERSTANDING BETWEEN THE GENERAL SECRETARIAT OF THE ORGANIZATION OF AMERICAN STATES AND THE UNITED NATIONS FOR THE INTERNATIONAL CIVILIAN MISSION TO HAITI (MICIVIH)

Whereas, the establishment of the International Civilian Mission to Haiti ("the Joint Mission") was welcomed by, respectively, Resolution 4/92[2] of the Ministers of Foreign Affairs of the Organization of American States and Resolution 47/20B[3] of the General Assembly of the United Nations, with the initial task of verifying compliance with Haiti's international human rights obligations;

Whereas; the Secretariat of the Organization of American States and the United Nations ("the Parties") concluded, on 6 May 1993, a Memorandum of Understanding on the terms and conditions governing the structure, support and activities of the Joint Mission;

Whereas, the Parties have agreed that the Memorandum of Understanding of 6 May 1993 be terminated and that a new Memorandum of Understanding be entered into reflecting the understanding of the Parties on the terms and conditions governing the structure, support and activities of the Joint Mission;

Now therefore, the Parties to this Memorandum of Understanding have agreed on the following arrangements:

ARTICLE I

Characteristics

1.1 The official name of the Joint Mission is "International Civilian Mission to Haiti OAS/UN (MICIVIH)." In Haiti, the Joint Mission will also be known in Creole as "Misyon Sivil Entenasyonal en Ayiti OEA/ONU."

1.2 The headquarters of the Joint Mission is in Port-au-Prince, Haiti.

ARTICLE II

Organization

2.1 The Joint Mission shall be composed of the following:

2.1.1 The Executive Director: The Executive Director is jointly designated as Chief of the Joint Mission by the Secretary General of the Organization of

[1] Came into force on 13 January 1995 by signature, in accordance with article 5 (1).

[2] Organization of American States, *Ad Hoc Meeting of Ministers of Foreign Affairs (Haiti)*, October 2, 1991, Washington, D.C., OEA/Ser.F/V.1, MRE/RES.4/92 and Corr.1.

[3] United Nations, *Official Records of the General Assembly, Forty-seventh Session, Volume II, Supplement No. 49* (A/47/49), p. 1.

American States and the Secretary-General of the United Nations. The Executive Director shall be under contract with the General Secretariat of the Organization of American States. The Executive Director shall report to the Secretary-General of the United Nations through the Special Representative, and to the Secretary General of the Organization of American States directly.

2.1.2 Other Substantive Officers: The Director for Human Rights shall be contracted by the United Nations. The Deputy Directors for Media and Substantive Programmes shall be contracted by the General Secretariat of the Organization of American States. The Deputy Directors for Research/Investigation and Human Rights Education shall be contracted by the United Nations. Other substantive officers shall be apportioned between the General Secretariat of the Organization of American States and the Secretariat of the United Nations; each party shall contract with the substantive officers apportioned to it.

2.1.3 Human Rights Observers: Each party shall provide Human Rights Observers and shall contract with the Observers that it provides. The Executive Director shall deploy those Observers throughout Haiti.

2.1.4 Regional Coordinators: Regional Coordinators shall be provided by the Parties in equal numbers.

2.1.5 Local Support Staff: The Parties shall agree on the required list of local support staff for the Joint Mission, which will be contracted and administered by the United Nations. The salary and related costs for these staff shall be shared between the two Parties on an equal basis.

2.2 The United Nations shall provide general administrative support to the Joint Mission, as well as administering its own staff. The General Secrectariat of the Organization of American States shall provide general administrative support as it deems necessary to administer its own staff and equipment.

2.3 The regulations and rules of each Party, including those pertaining to remuneration, shall apply to its respective personnel and contractors.

ARTICLE III

Office Premises, Goods and Services

3.1 The United Nations shall assume responsibility for the contracting of office space as required for the Joint Mission, in Port-au-Prince as well as the designated regions. Costs for these premises, including the related charges for utilities, shall be shared between the Parties on an equal basis.

3.2 The Executive Director shall determine the Joint Mission's procurement needs, subject to the provisions of the approved budget of the Joint Mission and the relevant rules and regulations.

3.2.1 All goods and services required to support the Joint Mission, including all office equipment and supplies, communications equipment, vehicles, fuel and maintenance, shall be provided by the United Nations. Related operating and maintenance costs will be borne by the United Nations. All such goods provided by the United Nations shall remain the property of the United Nations.

3.2.2 Goods and services required to implement substantive programmes of the Joint Mission (such as media campaigns, etc.), as determined by the Executive Director, shall be procured or contracted by the United Nations according to its relevant rules and regulations, the costs for which will be shared between the Parties on an equal basis. At the conclusion of the Joint Mission, any such goods will be distributed between the parties on an equal basis.

3.3 Vehicles, communications and other equipment belonging to the Organization of American States which is currently in use by the Joint Mission, and any other property provided subsequently by the General Secretariat of the Organization of American States, will remain available for use at the discretion of the General Secretariat of the Organization of American States. All such goods provided by the General Secretariat of the Organization of American States shall remain the property of the Organization of American States.

3.4 Each Party shall be responsible for insuring its own property, and each Party shall carry sufficient insurance against third party claims.

ARTICLE IV

Financial Considerations

4.1 The budget proposals for the Joint Mission, with particular reference to those components which will be shared between the Parties (Accommodations, Local Support Staff, Substantive Programmes) will be prepared by the Secretariat of the United Nations in agreement with the General Secretariat of the Organization of American States. The mutual agreement of each Party to the budget requirements will be secured as the basis for the cost-sharing arrangements as described above.

4.2 Taking into consideration the anticipated cash-flow difficulties experienced by the United Nations, the Organization of American States shall, upon agreement to the proposed budget for the Joint Mission, provide to the United Nations as a "deposit" the sum in cash equal to three months of its anticipated share of the costs described above. The United Nations will thereafter present regular statements to the Organization of American States showing the actual costs to be shared. The "deposit" shall be applied to the Organization of American States' share of these costs until depleted, after which reimbursement shall be made on the basis of the regular statements as presented.

ARTICLE V

General Provisions

5.1 This Memorandum of Understanding shall take effect on the date it is signed on behalf of both Parties.

5.2 This Memorandum of Understanding shall supercede all prior agreements pertaining to the terms and conditions governing the structure, support and financing of the Joint Mission, including the Memorandum of Understanding concluded on 6 May 1993 between the United Nations and the Organization of American States.

5.3 Either Party may terminate this Memorandum of Understanding by giving sixty days prior written notice to the other.

5.4 This Memorandum of Understanding may be amended by an exchange of letters signed by duly authorized representatives of the Secretary General of the Organization of American States and the Secretary-General of the United Nations.

5.5 The Parties may enter into such further agreements as they deem appropriate.

Signed in two duplicate originals on this 13th day of January 1995.

For the United Nations:

[1]

For the General Secretariat of the Organization of American States:

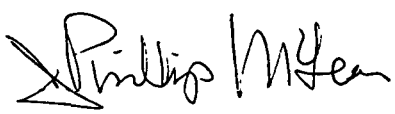

[2]

[1] Joseph E. Connor.
[2] Philip McLean.

MINUTES OF THE MEETING OF THE JOINT WORKING GROUP OF OAS/UN INTERNATIONAL CIVILIAN MISSION TO HAITI ON 20 OCTOBER 1994 IN NEW YORK

OAS Delegation:

Philip McLean - Assistant Secretary for Management
Miguel Silva - Chief of Staff
Michael Wyllie - Technical Advisor
Martin Carrizosa - Political Advisor
Pablo Zuñiga - Specialist

UN Delegation:

Hisako Shimura - Director, ELAD/DPKO
Dennis Beissel - Acting Director, FALD/DPKO
John Chien - Deputy Chief, FMSS/DPKO
S. Seraydarian - Chief Administrative Officer, UNMIH/MICIVIH
Vladimir Grachev - Senior Political Affairs Officer, ELAD/DPKO
Nicole Lannegrace - Senior Political Affairs Officer, DPA
Juliet Remy - Political Affairs Officer, DPA
Kyle Ward - Operations Officer, FALD/DPKO
Catherine Pollard - Finance Officer, FMSS/DPKO
Terseli Loial - Legal Officer, OLA

Ms. Shimura opened the meeting by welcoming the Organization of American States delegation and proceeded with a brief introduction of the members of the UN delegation. She pointed out that the Secretary-General was emphasizing the necessity of cooperation with regional organizations in peace-keeping and human rights. UN resources were strained and such cooperation should be speed up. Cooperation on Haiti was recently demonstrated by the joint decision to reactivate MICIVIH. She also noted that DPKO had recently become the leading department responsible for MICIVIH and she recalled useful meetings held between the Secretary-General of OAS, Mr. Gaviria, with Messrs. B. Boutros-Ghali and L. Brahimi.

Mr. McLean reiterated the importance of UN/OAS cooperation. He noted that his team had some time, although little, to prepare for this meeting after receiving the agenda. Ms. Shimura observed that it was more a framework than a rigid agenda and suggested to move ahead with the discussion of the proposed topics (attached).

Item A - Return of MICIVIH

The establishment of a stable and secure environment is important for the redeployment of MICIVIH. Messrs. Granderson and Drame are in Haiti and have sent their recommendations to both organizations. Twenty MICIVIH observers would be redeployed to Port-au-Prince from Santo Domingo shortly. At a later stage, both organizations would have to agree on the full reactivation of MICIVIH, but the decision should be taken after the thorough examination of the on-the-ground experience of the core group.

Mr. Carrizosa reminded that during the previous meeting, Mr. Riza had proposed that MICIVIH should return to Haiti in three phases: 20 observers, then reinforcement by a group of new observers, then a bigger tailored group capable to meet new challenges. Mr. Wyllie said that C. Granderson had recommended that an additional 10-15 observers per organization should be dispatched to Haiti soon. During the coming week, the two organizations should take a decision in order to bring the strength of MICIVIH to 45-50 people who would stay in Port-au-Prince before the transition from Phase i to Phase II. Mr. Seraydarian brought attention to the fact that in view of the heavy presence of the multi-national force and press in Haiti, there were not enough accommodations for the international staff. This fact should be kept in mind before deploying more observers. Mr. Wyllie recalled that some MICIVIH observers had retained accommodations in Haiti and the lack of housing should not become the obstacle for "beefing up" the Mission. Mr. Grachev stated that Mr. Brahimi would go to Haiti and would discuss with Mr. Granderson the possibility of bringing back more observers. He suggested to postpone the decision on the reinforcement of the core group until the return of Mr. Brahimi.

Item B - Security

Ms. Shimura thought that security issues should determine the path of the growth of MICIVIH's strength. Mr. McLean agreed that realities on the ground should be reflected in the decision-making and to the extent possible the OAS would follow the UN's lead on security matters. There may be circumstances, however, that will require that the OAS make independent judgements on how to react to a given situation of which the UN would be informed accordingly.

Ms. Shimura reminded that C. Granderson had reported that the security conditions on the ground had improved since the deployment of MNF. Mr. Seraydarian clarified that security coordination for the entire UN international presence as well as their families was the responsibility of the UN Security Coordinator. It should be agreed from the beginning that security related matters should be subject to his authority. At present, such Security Coordinator in Haiti is C. Granderson being the most senior international official. Mr. McLean noted that no firm decisions on this matter should be taken because in 6 months the situation would evolve. Mr. Grachev informed that in the advance group of UNMIH, there is an officer responsible for liaison between international presence in Haiti and MNF on security related issues. The idea of having a security adviser in UNMIH (also to cover MICIVIH) had developed from the report of the Secretary-General of 21 September 1993. When the Special Representative of the Secretary-General of the UN would take permanent residency in Haiti, he would assume authority for security matters. Decisions would be taken in consultation with C. Granderson in his capacity of senior OAS representative. Mr. McLean agreed on the necessity of a joint evaluation of security matters because they might be perceived differently by different people.

Item C - Cost-sharing

Ms. Shimura reminded that DPKO had assumed a leading role for MICIVIH from DPA quite recently. The expertise of DPKO lay mainly with peace-keeping operations. Some of the agreement entered into by the UN and the OAS in the past have not been formalized in written form, which is definitely the preferred way for the United Nations

to handle such matters. In order for MICIVIH to run as smoothly as possible, appropriate arrangements should be reflected in a Memorandum of Understanding. The UN looking forward to drafting it within the framework of the joint working group.

Messrs. McLean and Silva recalled exchanges of letters as well as memoranda of understanding established during previous meetings of the group, though these agreements should be modified from time to time. Mr. Zuñiga pointed out that notes and minutes of conversations had been co-signed by principal participants from both organizations. After 2-3 meetings, items that had been agreed upon were established in appropriate memoranda of understanding. He suggested to continue this practice (until the proposal put forward by Mr. Beissel was approved by both organizations). It was decided that minutes of this joint working group session should be established and sent for approval to the OAS headquarters together with the above-mentioned proposal. A new document should be drawn up as soon as possible, preferably in coming two weeks. Mr. Silva emphasized that there should be no delays in order to facilitate MICIVIH activities.

Mr. Beissel said that in previous arrangements, there had been aspects of unsatisfactory nature. He proposed to avoid in the future "too many discussions and too many papers originating from the field or headquarters". His objective was to establish a Memorandum of Understanding which would reduce the need for recurrent negotiations. He proposed to agree on this objective, and outlined a negotiable proposal which could be put in writing shortly.

This proposal contained the provision that all international personnel of OAS should be hired, administered and paid by OAS and likewise, all international personnel of the UN would be handled by the UN. MICIVIH premises, no matter what ratio of UN/OAS personnel would be using it, would be rented, administered and paid by the UN and related costs be shared 50/50. (The arrangement would be applied only to premises, not equipment.) The UN would also handle the establishment of the required contacts. In respect of vehicles, radios, office supplies, computer and communications equipment, the UN would provide them to the Mission with no charge to the OAS, in accordance with UN standard and schedules. (The vehicles would be painted white.) The UN would repair, insure and provide fuel. The OAS vehicles deployed at present in Haiti would be maintained by OAS if necessary although the UN would provide fuel and servicing. (Mr. Zuñiga said that UNMIH advanced team is using OAS vehicles. The UN delegation explained that this situation evolved only because of pressing necessity. The UN would bring more vehicles to Port-au-Prince.)

With regard to MICIVIH local staff, the UN would hire and administer these staff, as it would not be advisable to have two scales of salaries for this category. The UN would charge 50% of the cost to the OAS. All of the above requirements would the budgeted in cooperation with the OAS. Only after agreement on the requirements by both parties would the budget be implemented. Any special requirements of OAS separate from the above-mentioned areas should be handled by OAS directly. Mr. Beissel pointed out that the OAS would have two categories of costs: personnel costs and shared costs.

After the budget is approved, the UN would request OAS to make a cash deposit equivalent to three months of OAS' share. This provision is dictated by the

fact that the UN has a cash flow problem. The OAS would be billed for its share of the expenses and payment would be taken out of the above-mentioned 3-month cash deposit. Once the deposit is used up, the OAS would be regularly billed by the UN for its share of the costs for reimbursement. Mr. Beissel reiterated that he was ready to put this proposal on paper.

Mr. Seraydarian recalled that the UN and OAS had gained experience from the good cooperation they had enjoyed on the ground in the past. However, the numerous arrangements, exchange of letters and memoranda had complicated the work of the Mission. He reminded that a transitional arrangement would be required if the proposal laid down by Mr. Beissel was to be accepted. This arrangement would included the use of MICIVIH vehicles and communication equipment provided by OAS. At a later stage, the UN would install in Haiti its own system capable to serve the entire international presence in the country. For the time being, the OAS communication system would be used.

Mr. Beissel expected a small OAS administrative unit to be deployed in order to coordinate activities with UNMIH CAO who would also be responsible for MICIVIH. This unit would flag priorities of the OAS component of MICIVIH. Mr. McLean agreed that the suggestions put forward by Mr. Beissel represented a good workable proposal which would make the functioning of MICIVIH easier. He informed of OAS plans to put "a more senior administrative officer in Haiti". This officer would take care of all the requirements of OAS personnel, administer OAS staff and equipment including vehicles. The OAS would continue to use its own equipment available at present in Haiti. Some degree of separateness would be required in order for MICIVIH not to be drowned in a much larger UNMIH. Mr. Beissel's proposal represents a more transparent way of handling things and *ad referendum*, the OAS could accept proposal and start working it out on paper.

Messrs. Grachev, McLean and Silva thought that it would be unnecessary to look into the past and to resume prior discussions about the sharing of costs. However, Mr. Silva thought that it would be difficult to come up with a budget if the size of the Mission was still unknown. (It was agreed that the strength of the Mission at the present moment should be established in accordance with the original mandate of MICIVIH.) He also inquired on the role of Mr. C. Granderson in such areas as hiring local staff and distribution of vehicles. Mr. C. Granderson should continue to have as much flexibility as possible. Mr. Beissel clarified that as Executive Director of MICIVIH, C. Granderson would be playing an important role as the programme manager, who would be consulted on the staff to be hired, on distribution and requirements for equipment such as computers, etc. However, much would depend on the budget.

Mr. Silva expressed concern that the proposal to share the specified costs equally could result in limiting the overall size of the budget, because the OAS had less resources than the UN and depended heavily on the availability of funds. Mr. McLean reiterated that the UN proposal would eliminate friction which existed between organizations in the past though all financial decisions should be looked upon *vis-a-vis* a budget. It was understood that under the present proposal, the UN would provide much more than under previous agreements.

Mr. Silva asked for clarification on the public information programme's costs, reminding that there were prcgrammes such as civic education mandated by the OAS, not the UN. Same applied to the campaign to promote human rights. Messrs. Seraydarian and Beissel were of the opinion that costs could be shared 50/50. (Mr. McLean observed that all practical aspects should be settled in the budget.) Mr. Beissel requested a budget proposal from OAS as soon as possible in order to proceed with the deployment plan and staffing of the Mission. It was agreed that finance officers of both organizations would on 31 October 1994.

Other Issues

Among other issues discussed during the working group was the mandate of MICIVIH, the possible expansion of which should be addressed on a political level. Mr. McLean thought that participation of MICIVIH in electoral activities in Haiti could be funded separately. Ms. Shimura reminded that for the United Nations, the mandete of MICIVIH is limited to activities approved by appropriate resolutions of the General Assembly, i.e. human rights monitoring, for the OAS, the Mission's mandate was more flexible and broad.

Mr. McLean inquired into the matter of privileges and immunities of international personnel in Haiti. Ms. N. Lannegrace reminded that terms of references established by President Aristide addressed some aspects of privileges and immunities but no SOMA or SOFA had been concluded for MICIVIH. It was felt that a SOMA, to be concluded with Haitian authorities for UNMIH, could cover all international personnel in Haiti. The other way to deal with this matter would be to arrange an exchange of letters with Haitian legal authorities.

In conclusion, Mr. McLean and Ms. Shimura expressed satisfaction with the productive meeting.

For the Organization of American States:

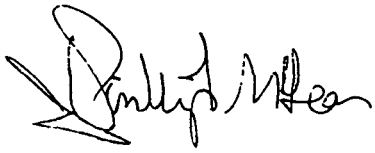

[1]

For the United Nations:

[2]

[1] Philip McLean.
[2] Hisako Shimura.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

MÉMORANDUM D'ACCORD[1] RELATIF À LA MISSION CIVILE INTERNATIONALE EN HAÏTI (MICIVIH) ENTRE LE SECRÉTARIAT GÉNÉRAL DE L'ORGANISATION DES ÉTATS AMÉRICAINS ET L'ORGANISATION DES NATIONS UNIES

Considérant que la création de la Mission civile internationale en Haïti (« la Mission conjointe ») dont l'objectif initial est de vérifier le respect par Haïti des droits de l'homme au titre de ses obligations internationales, a été accueillie avec satisfaction tant par les Ministres des affaires étrangères de l'Organisation des Etats américains, dans leur résolution 4/92[2] que par l'Assemblée générale des Nations Unies dans sa résolution 47/20B[3];

Considérant que le Secrétariat de l'Organisation des Etats américains et l'Organisation des Nations Unies (« les Parties ») ont conclu le 6 mai 1993 un Mémorandum d'accord sur le mandat régissant la structure, la prise en charge et les activités de la Mission conjointe;

Considérant que les Parties sont convenues d'abroger le Mémorandum d'accord du 6 mai 1993 et de conclure un nouveau Mémorandum d'accord reflétant l'accord des Parties sur le mandat concernant la structure, la prise en charge et les activités de la Mission conjointe;

Les Parties au présent Mémorandum d'accord sont convenues de ce qui suit :

Article premier

CARACTÉRISTIQUES

1.1. Le nom officiel de la Mission conjointe est « la Mission civile internationale en Haïti OEA/ONU (MICIVIH) ». En Haïti, la Mission conjointe est aussi connue sous son nom créole de « Misyon Sivil Enténasyonal en Ayti OEA/ONU ».

1.2. Le siège de la Mission conjointe est à Port-au-Prince (Haïti).

Article II

ORGANISATION

2.1. La Mission conjointe est composée comme suit :

2.1.1. *Directeur exécutif:* Le Directeur exécutif est désigné en commun comme Chef de la Mission conjointe par le Secrétaire général de l'Organisation des Etats américains et par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies. Le Directeur exécutif est recruté par le Secrétariat général de l'Organisation des Etats américains. Le Directeur exécutif fait rapport au Secrétaire général de l'Organisa-

[1] Entré en vigueur le 13 janvier 1995 par la signature, conformément au paragraphe 1 de l'article 5.

[2] Organisation des Etats Américains, *Réunion Ad Hoc des Ministres des relations extérieures (Haïti)*, 2 octobre 1991, Washington, D.C., OEA/Ser.F/V.1, MRE/RES.4/92 et Corr.1.

[3] Nations Unies, *Documents officiels de l'Assemblée générale, quarante-septième session, Volume II, Supplément n° 49* (A/47/49), p. 1

tion des Nations Unies par l'intermédiaire du Représentant spécial et au Secrétaire général de l'Organisation des Etats américains par voie directe.

2.1.2. *Autres administrateurs :* Le Directeur aux droits de l'homme est recruté par l'Organisation des Nations Unies. Les directeurs adjoints chargés des médias et de l'administration des programmes sont recrutés par le Secrétariat général de l'Organisation des Etats américains. Les directeurs adjoints chargés des enquêtes et de l'éducation en matière de droits de l'homme sont recrutés par l'Organisation des Nations Unies. Les autres administrateurs sont répartis entre le Secrétariat général de l'Organisation des Etats américains et le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies; chacune des Parties recrute les administrateurs ainsi répartis.

2.1.3. *Observateurs des droits de l'homme :* Chacune des Parties fournit des observateurs des droits de l'homme et recrute les observateurs qu'elle fournit. Le Directeur exécutif déploie ces observateurs en Haïti sur tout le territoire.

2.1.4. *Coordonnateurs régionaux :* Les coordonnateurs régionaux sont fournis en nombre égal par chacune des Parties.

2.1.5. *Personnel local d'appui administratif :* Les Parties s'entendent sur la liste du personnel local d'appui administratif nécessaire pour la Mission conjointe; il sera recruté et géré par l'Organisation des Nations Unies. Les traitements et dépenses y relatives de ce personnel sont assumés à part égale entre les deux Parties.

2.2. L'Organisation des Nations Unies fournit l'appui administratif général de la Mission conjointe mais gère son propre personnel. Le Secrétariat général de l'Organisation des Etats américains fournit l'appui administratif général qu'il estime nécessaire pour la gestion de son propre personnel et de ses équipements.

2.3. Les règlements et règles de chacune des Parties, y compris en matière de rémunération, s'appliquent au personnel recruté par ses soins.

Article III

LOCAUX, MARCHANDISES ET SERVICES

3.1. L'Organisation des Nations Unies a pour attribution de procéder à la location des bureaux nécessaires pour la Mission conjointe à Port-au-Prince ainsi que dans les régions désignées. Les frais de location, y compris les dépenses d'eau, de gaz et d'électricité, sont assumés à part égale entre les Parties.

3.2. Le Directeur exécutif détermine les achats nécessaires pour la Mission conjointe, dans le cadre du budget approuvé de la Mission conjointe et des règlements et règles pertinents.

3.2.1. Toutes les marchandises et tous les services requis pour le fonctionnement de la Mission conjointe, y compris les équipements et fournitures de bureau, les équipements en matière de communication, les véhicules, le carburant et l'entretien, sont fournis par l'Organisation des Nations Unies. Les coûts de fonctionnement et d'entretien y relatifs sont à la charge de l'Organisation des Nations Unies. Toutes les marchandises ainsi fournies par l'Organisation des Nations Unies restent la propriété de ladite Organisation.

3.2.2. Les marchandises et services requis pour la mise en œuvre des programmes de base de la Mission conjointe (par exemple, les campagnes dans les médias, etc.), tels que déterminés par le Directeur exécutif, sont achetés par l'Orga-

nisation des Nations Unies ou font l'objet de marchés conformément à ses règlements et règles pertinents; leurs coûts sont assumés sur une base égale entre les Parties. A la fin de la Mission conjointe ces marchandises seront distribuées à part égale entre les Parties.

3.3. Les véhicules, les équipements de communication et les autres équipements appartenant à l'Organisation des Etats américains actuellement utilisés par la Mission conjointe et toute autre propriété fournie par la suite par le Secrétariat général de l'Organisation des Etats américains resteront disponibles pour l'usage de l'Organisation des Etats américains selon qu'elle le jugera bon. Toutes les marchandises fournies par le Secrétariat général de l'Organisation des Etats américains resteront la propriété de ladite Organisation.

3.4. Chacune des Parties est chargée d'assurer ses biens et chacune des Parties contracte une assurance suffisante à l'égard des tiers.

Article IV

ASPECTS FINANCIERS

4.1. Les propositions budgétaires de la Mission conjointe, compte dûment tenu des composantes qui seront partagées entre les Parties (installation, personnel local d'appui administratif, programmes) seront établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies avec l'agrément du Secrétariat général de l'Organisation des Etats américains. L'accord de l'une et l'autre Partie sur les nécessités budgétaires sera requis comme base des accords de partage des coûts tels que mentionnés ci-dessus.

4.2. Ayant à l'esprit les difficultés prévisibles de trésorerie rencontrées par l'Organisation des Nations Unies, l'Organisation des Etats américains, après avoir donné son accord aux propositions de budget de la Mission conjointe, verse à l'organisation des Nations Unies à titre de dépôt une avance de caisse égale à trois mois de sa part estimée des coûts mentionnés ci-dessus. L'Organisation des Nations Unies présente ensuite des relevés périodiques à l'Organisation des Etats américains faisant apparaître les dépenses réelles à partager. La part des frais qui revient à l'Organisation des Etats américains est imputée sur le dépôt jusqu'à son épuisement, après quoi les remboursements sont opérés sur la base des relevés périodiques, au fur et à mesure de leur présentation.

Article V

DISPOSITIONS GÉNÉRALES

5.1. Le présent Mémorandum d'accord entrera en vigueur lors de sa signature au nom des deux Parties.

5.2. Le présent Mémorandum d'accord se substituera à tous accords antérieurs relatifs aux conditions régissant la structure, la prise en charge et le financement de la Mission conjointe, y compris le Mémorandum d'accord conclu le 5 mai 1993 entre l'Organisation des Nations Unies et l'Organisation des Etats américains.

5.3. Chacune des Parties peut mettre fin au présent Mémorandum d'accord par notification écrite sous préavis de soixante jours.

5.4. Le présent Mémorandum d'accord peut être modifié par un échange de lettres signées par les représentants dûment autorisés du Secrétaire général de l'Organisation des Etats américains et du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

5.5. Les Parties pourront conclure tout accord ultérieur qu'ils jugeraient approprié.

Signé le 13 janvier 1995, en double exemplaire original.

Pour l'Organisation des Nations Unies :	Pour le Secrétariat Général de l'Organisation des Etats américains :
JOSEPH E. CONNOR	PHILIP MCLEAN

MINUTES DE LA RÉUNION DU GROUPE DE TRAVAIL CONJOINT RELATIF À LA MISSION CIVILE INTERNATIONALE OEA/ONU EN HAÏTI LE 20 OCTOBRE 1994 À NEW YORK

Délégation de l'OEA :

Philip McLean — Secrétaire adjoint pour l'administration

Miguel Silva — Chef d'état-major

Michael Wyllie — Conseiller technique

Martin Carrizosa — Conseiller politique

Pablo Zuñiga — Spécialiste

Délégation de l'ONU :

Hisako Shimura — Directeur (ELAD/DOMP)

Dennis Beissel — Directeur par intérim (FALD/DOMP)

John Chien — Directeur adjoint (FMSS/DOMP)

S. Seraydarian — Chef de l'administration (UNMIH/MICIVIH)

Vladimir Grachev — Spécialiste des questions politiques (hors classe) (ELAD/DOMP)

Nicole Lannegrace — Spécialiste des questions politiques (hors classe) (DAP)

Kyle Ward — Officier chargé des opérations (FALD/DOMP)

Catherine Pollard — Fonctionnaire des finances (FMSS/DOMP)

Terseli Loial — Juriste (BAJ)

Mme Shimura ouvre la séance en saluant la délégation de l'Organisation des Etats américains et procède brièvement à la présentation des membres de la délégation de l'ONU. Elle indique que le Secrétaire général souligne la nécessité qui s'attache à la coopération avec les organisations régionales en matière de maintien de la paix et de droits de l'homme. Les ressources de l'ONU sont maigres et ce type de coopération doit être encouragé. La coopération en Haïti s'est récemment manifestée par la décision conjointe de réactiver la MICIVIH. Elle note également que le DOMP est devenu récemment le département chargé de piloter la MICIVIH et elle rappelle les réunions utiles qui se sont tenues entre M. Gaviria, Secrétaire général de l'OEA, et MM. B. Boutros-Ghali et L. Brahimi.

M. McLean réaffirme l'importance de la coopération ONU/OEA. Il note que son équipe n'a disposé que de peu de temps pour se préparer à cette réunion, après en avoir reçu l'ordre du jour. Mme Shimura dit qu'il s'agit plus d'un cadre de discussion que d'un ordre du jour rigide et elle suggère d'ouvrir la discussion sur les points proposés (voir en annexe).

Point A. RETOUR DE LA MICIVIH

Il est important pour assurer le redéploiement de la MICIVIH de disposer d'un environnement stable et sûr. MM. Granderson et Drame sont en Haïti et ont envoyé leurs recommandations aux deux organisations. Vingt observateurs de la MICIVIH devraient être rapidement redéployés à Port-au-Prince en provenance de Saint-Domingue. Dans une phase ultérieure les deux organisations devraient convenir de

la réactivation complète de la MICIVIH, mais la décision ne pourrait être prise qu'après l'examen approfondi de l'expérience sur le terrain du groupe de base.

M. Carrizosa rappelle que lors de la réunion précédente M. Riza a proposé le retour de la MICIVIH en Haïti en trois phases : 20 observateurs, puis leur renforcement par un nouveau groupe d'observateurs, puis un groupe plus important spécialement conçu pour faire face à de nouveaux défis. M. Wyllie déclare que C. Granderson a recommandé l'envoi rapide d'un nouveau groupe de 10 à 15 observateurs en Haïti. Dans la semaine qui suit les deux organisations devraient prendre la décision de renforcer la MICIVIH en portant ses effectifs de 40 à 50 personnes qui resteraient à Port-au-Prince en attendant de passer à la phase II. M. Seraydarian fait remarquer que, en raison de la forte présence de la force multinationale et de la presse en Haïti, l'hébergement est insuffisant pour le personnel international. Il convient de garder ce point à l'esprit avant de déployer des observateurs supplémentaires. M. Wyllie rappelle que certains des observateurs de la MICIVIH ont conservé leur logement en Haïti et que la pénurie de logements ne devrait pas être un obstacle pour « muscler » la Mission. M. Grachev indique que M. Brahimi doit aller en Haïti et discutera avec M. Granderson de la possibilité de faire revenir un nombre accru d'observateurs. Il suggère de repousser la décision relative au renforcement du groupe de base jusqu'au retour de M. Brahimi.

Point B. SÉCURITÉ

Mme Shimura pense que la sécurité devrait être le critère à la base de l'extension de la MICIVIH. McLean convient que la prise de décisions devrait tenir compte des réalités sur le terrain et ajoute que, dans la mesure du possible, l'OEA suivra les directions de l'ONU en matière de sécurité. Il peut néanmoins se trouver des circonstances dans lesquelles l'OEA devra se déterminer de façon autonome sur la réaction à adopter face à une situation donnée, auquel cas l'ONU sera naturellement informée.

Mme Shimura rappelle que, d'après C. Granderson, la sécurité sur le terrain s'est améliorée depuis le déploiement de la Force multinationale en Haïti. M. Seraydarian précise que la sécurité de l'ensemble de la présence internationale de l'ONU et des familles concernées est du ressort du Coordonnateur chargé de la sécurité de l'ONU. Il faudrait convenir dès le début que les questions de sécurité relèvent de son autorité. A l'heure actuelle le Coordonnateur chargé de la sécurité en Haïti est C. Granderson qui est l'administrateur international du grade le plus élevé. M. McLean note qu'on ne devrait pas prendre de décisions définitives en la matière étant donné que la situation peut encore changer dans les six mois. M. Grachev indique que dans la première équipe de la MINUAH se trouve un administrateur chargé de la liaison entre la présence internationale et la Force multinationale en Haïti en matière de sécurité. L'idée d'un conseiller en matière de sécurité auprès de la MINUAH (chargé aussi de la MICIVIH) est apparue dans le rapport du Secrétaire général du 21 septembre 1993. En prenant ses fonctions permanentes en Haïti, le Représentant spécial du Secrétaire général de l'ONU serait chargé de la sécurité. Les décisions seraient prises en consultation avec C. Granderson en tant que représentant principal de l'OEA. M. McLean convient de la nécessité d'une évaluation conjointe des questions de sécurité, diverses personnes pouvant en avoir une perception différente.

Point C. RÉPARTITION DES CHARGES

Mme Shimura rappelle que le DOMP a récemment succédé au DAP comme responsable de la MICIVIH. La compétence du DOMP porte essentiellement sur les opérations de maintien de la paix. Certains des accords conclus dans le passé entre l'ONU et l'OEA n'ont pas été officialisés sous forme écrite, ce qui est une méthode nettement préférée par l'Organisation des Nations Unies dans ce genre d'affaires. Afin que la MICIVIH fonctionne aussi bien que possible, il faudrait que les accords voulus soient transcrits dans un Mémorandum d'accord. L'ONU souhaite établir un projet de ce type dans le cadre du groupe de travail conjoint.

MM. McLean et Silva rappellent les échanges de lettres ainsi que les mémorandums d'accord établis lors des réunions précédentes du groupe, même s'il est vrai que ces accords doivent être modifiés de temps à autre. M. Zuñiga fait remarquer que les notes et minutes des conversations ont été signées conjointement par les principaux participants des deux organisations. Après deux ou trois réunions les points d'accord ont été consignés dans des mémorandums d'accord pertinents. Il suggère de poursuivre cette pratique (en attendant que la proposition de M. Beissel soit approuvée par les deux organisations). Il est décidé que les minutes de la réunion de ce groupe de travail conjoint soient rédigées et envoyées pour approbation au siège de l'OEA conjointement au projet mentionné ci-dessus. Un nouveau document doit être rédigé dans les meilleurs délais, si possible dans les deux semaines. M. Silva souligne l'importance de se hâter pour permettre les activités de la MICIVIH.

M. Beissel déclare que lors des accords précédents, il y a eu des aspects de caractère insuffisant. Il propose d'éviter à l'avenir « trop de débats et trop de documents émanant du terrain ou des sièges ». Son objectif est d'établir un Mémorandum d'accord qui éviterait d'avoir constamment recours à de nouvelles négociations. Il propose que l'on s'accorde sur cet objectif et présente un projet à débattre qui pourra être rapidement mis par écrit.

Le projet contient une disposition selon laquelle tout le personnel international de l'OEA serait recruté, géré et payé par l'OEA et que, de son côté, tout le personnel international de l'ONU relèverait de l'ONU. Les locaux de la MICIVIH, quelle que soit la proportion respective de personnel de l'ONU ou de l'OEA qui les occupe, seraient loués, gérés et payés par l'ONU, les dépenses encourues étant assumées à part égale (cet accord porterait uniquement sur les locaux, pas sur les équipements). L'ONU serait également chargée de prendre les contacts nécessaires. S'agissant des véhicules, des appareils de radio, des fournitures de bureau, des équipements en informatique et en communication, l'ONU les mettrait à la disposition de la Mission, sans rien réclamer à l'OEA conformément aux règles et pratiques de l'ONU. (Les véhicules seraient peints en blanc). L'ONU prendrait à sa charge les réparations et l'assurance et fournirait le carburant. L'OEA assurerait le cas échéant la maintenance de ses véhicules actuellement déployés en Haïti, mais l'ONU fournirait le carburant et les services. (M. Zuñiga indique que la première équipe de la MICIVIH utilise des véhicules de l'OEA. La délégation de l'ONU explique que cette situation est uniquement due à une nécessité pressante. L'ONU expédiera des véhicules supplémentaires à Port-au-Prince.)

En ce qui concerne le personnel local de la MICIVIH, il serait recruté et géré par l'ONU, car il ne serait pas raisonnable d'avoir deux échelles de salaires pour cette catégorie de personnel. L'ONU demanderait à l'OEA le remboursement de la

moitié de ces coûts. Toutes les dépenses évoquées ci-dessus figureraient dans le projet de budget établi en coopération avec l'OEA, l'exécution du budget étant subordonnée à l'accord des deux parties sur le montant de ces dépenses. Toute dépense effectuée par l'OEA en dehors des domaines mentionnés ci-dessus serait du ressort exclusif de l'OEA. M. Beissel signale que l'OEA aurait à régler deux types de coûts, les coûts de personnel et les coûts partagés.

Après approbation du budget, l'ONU demanderait à l'OEA de faire une avance de caisse équivalant à trois mois de dépenses correspondant à la part de l'OEA. Cette disposition est dictée par le fait que l'ONU a un problème de trésorerie. L'OEA recevrait des factures correspondant à sa part des dépenses et les débours seraient imputés sur l'avance de caisse de trois mois mentionnée ci-dessus. Une fois cette avance épuisée, l'OEA recevrait périodiquement de l'ONU des factures correspondant à sa part des dépenses pour remboursement. M. Beissel réaffirme qu'il est prêt à mettre cette proposition par écrit.

M. Seraydarian rappelle que l'ONU et l'OEA ont acquis ces dernières années l'expérience d'une coopération fructueuse sur le terrain. Mais la multiplicité des accords, échanges de lettres et mémorandums a compliqué les travaux de la Mission. Il rappelle qu'en cas d'acceptation de la proposition de M. Beissel, il faudrait conclure un accord intérimaire portant notamment sur l'utilisation par la MICIVIH des véhicules et des équipements de communication fournis par l'OEA. Par la suite, l'ONU installerait en Haïti son propre système destiné à servir l'ensemble de la présence internationale dans le pays. Pour le moment, c'est le système de communication de l'OEA qui serait utilisé.

M. Beissel s'attend à ce que l'OEA déploie une petite antenne administrative qui œuvrera en coordination avec le Chef de l'administration de la MINUAH dont la compétence s'étendrait aussi à la MICIVIH. L'antenne s'occuperait en priorité de la composante OEA de la MICIVIH. M. McLean convient que les suggestions de M. Beissel représentent une bonne proposition de travail qui aiderait au bon fonctionnement de la MICIVIH. Il fait état de l'intention de l'OEA d'installer en Haïti « un administrateur de rang élevé » qui aurait en charge tous les besoins de l'organisation en personnel, la gestion de ce personnel et des équipements, y compris les véhicules. L'OEA continuerait à utiliser ses propres équipements déployés actuellement en Haïti. Il faudrait veiller à ce que la MICIVIH jouisse d'une certaine autonomie pour éviter d'être submergée par une MINUAH bien plus considérable. La proposition de M. Beissel constitue une manière plus transparente de traiter les choses et de s'y rapporter; l'OEA pourrait accepter cette proposition et en entreprendre la rédaction.

MM. Grachev, McLean et Silva estiment qu'il est inutile de revenir au passé et de reprendre des discussions antérieures sur la question du partage des coûts. Néanmoins, M. Silva estime qu'il sera difficile d'établir un budget pour une Mission dont l'ampleur reste inconnue. (Il est convenu que la taille actuelle de la Mission sera définie conformément au mandat originel de la MICIVIH.) Il souhaite aussi des précisions sur le rôle de M. C. Granderson en matière de recrutement de personnel local et de répartition des véhicules. M. C. Granderson devra continuer à jouir de la plus grande liberté possible. M. Beissel explique que, en tant que Directeur exécutif de la MICIVIH, C. Granderson aura un rôle important à jouer en tant que directeur du programme; il sera consulté pour le recrutement du personnel, la répartition et les commandes d'équipements, par exemple en informatique, etc. Cependant, beaucoup dépendra du budget.

M. Silva craint que la proposition de partager certains coûts à part égale n'ait pour résultat de limiter les capacités budgétaires, l'OEA disposant de moins de ressources que l'ONU et dépendant fortement des fonds qui lui sont alloués. M. McLean réaffirme que la proposition de l'ONU éliminera les frictions qui ont existé dans le passé entre les deux organisations même si toutes les décisions financières doivent être considérées par rapport au budget. Il est entendu que, au titre de la proposition actuelle, l'ONU fournira bien plus de moyens que lors des accords précédents.

M. Silva souhaite avoir des précisions sur les coûts du programme d'information, rappelant qu'il y a déjà des programmes notamment d'éducation civique qui sont organisés par l'OEA et non par l'ONU. Il en est de même pour la campagne de promotion des droits de l'homme. MM. Seraydarian et Beissel pensent que les coûts seront assumés à part égale. (M. McLean fait observer que tous ces aspects pratiques doivent être réglés dans le budget.) M. Beissel demande que l'OEA communique aussitôt que possible un projet de budget de manière à entreprendre les plans de déploiement de la Mission et de procéder au recrutement. Il est convenu que les admimistrateurs financiers des deux organisations se réuniront le 31 octobre 1994.

Autres questions

Au nombre des autres questions abordées par le groupe de travail se trouve celui du mandat de la MICIVIH dont le renforcement éventuel doit être abordé au niveau politique. M. McLean estime que la participation de la MICIVIH aux activités électorales en Haïti pourrait bénéficier d'un financement séparé. Mme Shimura rappelle que, pour l'Organisation des Nations Unies, le mandat de la MICIVIH se limite aux activités approuvées par les résolutions pertinentes de l'Assemblée générale, à savoir le suivi des droits de l'homme, tandis que pour l'OEA le mandat de la Mission est plus souple et plus large.

M. McLean pose la question des privilèges et immunités du personnel international en Haïti. Mme N. Lannegrace rappelle que le mandat arrêté par le Président Aristide prend en considération certains aspects des privilèges et immunités, bien qu'aucun accord relatif au statut de la mission ou des forces n'ait été conclu pour la MICIVIH. Il est estimé que la conclusion d'un accord sur le statut des missions entre les autorités haïtiennes et la MICIVIH pourrait s'appliquer à tout le personnel international en Haïti. Un autre moyen de régler la question serait de procéder à un échange de lettres avec les autorités légales en Haïti.

En conclusion M. McLean et Mme Shimura se déclarent satisfaits du déroulement fructueux de la séance.

Pour l'Organisation des Etats américains :	Pour l'Organisation des Nations Unies :
PHILIP MCLEAN	HISAKO SHIMURA

No. 1114

UNITED NATIONS
and
ASIAN DEVELOPMENT BANK

Agreement on the transfer of pension rights of participants in the United Nations Joint Staff Pension Fund and of participants in the Asian Development Bank Staff Retirement Plan. Signed at New York on 23 December 1994 and 17 January 1995

Authentic text: English.

Filed and recorded by the Secretariat on 17 January 1995.

ORGANISATION DES NATIONS UNIES
et
BANQUE ASIATIQUE DE DÉVELOPPEMENT

Accord sur le transfert des droits à pension des participants à la Caisse commune des pensions du personnel des Nations Unies et des participants au Plan de retraite du personnel de la Banque asiatique de développement. Sigué à New York les 23 décembre 1994 et 17 janvier 1995

Texte authentique : anglais.

Classé et inscrit au répertoire par le Secrétariat le 17 janvier 1995.

AGREEMENT[1] ON THE TRANSFER OF PENSION RIGHTS OF PARTICIPANTS IN THE UNITED NATIONS JOINT STAFF PENSION FUND AND OF PARTICIPANTS IN THE ASIAN DEVELOPMENT BANK STAFF RETIREMENT PLAN

Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

[1] Came into force on 1 January 1995, in accordance with article V.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD[1] SUR LE TRANSFERT DES DROITS À PENSION DES PARTICIPANTS À LA CAISSE COMMUNE DES PENSIONS DU PERSONNEL DES NATIONS UNIES ET DES PARTICIPANTS AU PLAN DE RETRAITE DU PERSONNEL DE LA BANQUE ASIATIQUE DE DÉVELOPPEMENT

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

[1] Entré en vigueur le 1er janvier 1995, conformément à l'article V.

ANNEX A

Ratifications, accessions, subsequent agreements, etc., concerning treaties and international agreements registered with the Secretariat of the United Nations

---

ANNEXE A

Ratifications, adhésions, accords ultérieurs, etc., concernant des traités et accords internationaux enregistrés au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

ANNEX A

No. 1613. CONSTITUTION ON THE INTERNATIONAL RICE COMMISSION. FORMULATED AT THE INTERNATIONAL RICE MEETING AT BAGUIO, ON 1-13 MARCH 1948, AND APPROVED BY THE CONFERENCE OF THE FOOD AND AGRICULTURE ORGANIZATION OF THE UNITED NATIONS AT ITS FOURTH SESSION HELD AT WASHINGTON FROM 15 TO 29 NOVEMBER 1948[1]

ACCEPTANCE

Instrument deposited with the Director-General of the Food and Agriculture Organization of the United Nations on:

22 September 1994

CHAD

(With effect from 22 September 1994.)

Certified statement was registered by the Food and Agriculture Organization of the United Nations on 16 January 1995.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 120, p. 13; for subsequent actions, see references in Cumulative Indexes Nos. 2 to 10, 13, 15, 16 and 20, as well as annex A in volumes 1381, 1386, 1398, 1401, 1404, 1678, 1680 and 1684.

ANNEXE A

N° 1613. ACTE CONSTITUTIF DE LA COMMISSION INTERNATIONAL DU RIZ. RÉDIGÉ À LA CONFÉRENCE INTERNATIONALE DU RIZ TENUE À BANGUIO LE 1er AU 13 MARS 1948, ET ADOPTÉ PAR LA CONFÉRENCE DE L'ORGANISATION DES NATIONS UNIES POUR L'ALIMENTATION ET L'AGRICULTURE AU COURS DE SA QUATRIÈME SESSION TENUE À WASHINGTON DU 15 AU 29 NOVEMBRE 1948[1]

ACCEPTATION

Instrument déposé auprès du Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'alimentation et l'agriculture le :

22 septembre 1994

TCHAD

(Avec effet au 22 septembre 1994.)

La déclaration certifiée a été enregistrée par l'Organisation des Nations Unies pour l'alimentation et l'agriculture le 16 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 120, p. 13; pour les faits ultérieurs, voir les références données dans les Index cumulatifs nos 2 à 10, 13, 15, 16 et 20, ainsi que l'annexe A des volumes 1381, 1386, 1398, 1401, 1404, 1678, 1680 et 1684.

No. 1963. INTERNATIONAL PLANT PROTECTION CONVENTION. DONE AT ROME, ON 6 DECEMBER 1951[1]

ACCEPTANCE of the amendments to the above-mentioned Convention, approved at Rome on 28 November 1979 by resolution 14/79 of the Conference of the Food and Agriculture Organization of the United Nations

Instrument deposited with the Director-General of the Food and Agriculture Organization of the United Nations on:

24 August 1994

AUSTRIA

(The amendments entered into force for all Contracting Parties to the Convention, including Austria, on 4 April 1991, pursuant to article XIII (4).)

With the following declaration:

N° 1963. CONVENTION INTERNATIONALE POUR LA PROTECTION DES VÉGÉGAUX. CONCLUE À ROME, LE 6 DÉCEMBRE 1951[1]

ACCEPTATION des amendements à la Convention susmentionnée, approuvés à Rome le 28 novembre 1979 par la résolution 14/79 de la Conférence de l'Organisation des Nations Unies pour l'alimentation et l'agriculture

Instrument déposé auprès du Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'alimentation et l'agriculture le :

24 août 1994

AUTRICHE

(Les amendements sont entrés en vigueur pour toutes les Parties contractantes à la Convention, y compris l'Autriche, le 4 avril 1991, conformément au paragraphe 4 de l'article XIII.)

Avec la déclaration suivante :

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

"Der Bundespräsident der Republik Österreich erklärt die Annahme des von der Konferenz der FAO anläßlich ihrer 20. Tagung im November 1979 approbierten revidierten Textes der Internationalen Pflanzenschutzkonvention und verspricht namens der Republik Österreich die getreuliche Befolgung der Konvention. Von der in den Mustern der Pflanzengesundheitszeugnisse enthaltenen "Freiwilligen Klausel" macht die Republik Österreich in dem Sinne Gebrauch, daß sie hinsichtlich der Ausstellung dieser Zeugnisse keine finanzielle Haftung gegenüber einer anderen vertragsschließenden Partei übernimmt."

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 150, p. 67; for the amendment of 28 November 1979, see vol. 1637, No. A-1963; for other subsequent actions, see references in Cumulative Indexes Nos. 2 to 5, 7 to 17, and 19 to 21, as well as annex A in volumes 1331, 1401, 1410, 1413, 1426, 1434, 1463, 1482, 1512, 1526, 1567, 1593, 1667, 1678, 1680, 1692, 1722, 1736 and 1819.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 150, p. 67; pour l'amendement du 28 novembre 1979, voir vol. 1637, n° A-1963; pour les autres faits ultérieurs, voir les références données dans les Index cumulatifs n°s 2 à 5, 7 à 17, et 19 à 21, ainsi que l'annexe A des volumes 1331, 1401, 1410, 1413, 1426, 1434, 1463, 1482, 1512, 1526, 1567, 1593, 1667, 1678, 1680, 1692, 1722, 1736 et 1819.

[TRANSLATION -- TRADUCTION][1]

The Federal President of the Republic of Austria declares the acceptance of the Revised Text of the International Plant Protection Convention, approved by FAO at the twentieth meeting of its Conference in November 1979 and, in the name of the Republic of Austria, promises the faithful compliance with the Convention. The Optional Clause contained in the Model Phytosanitary Certificate shall be used by the Republic of Austria to the effect that no financial liability towards any other Contracting Party shall be undertaken with respect to the issuance of these certificates.

Certified statement was registered by the Food and Agriculture Organization of the United Nations on 16 January 1995.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

Le Président fédéral de la République d'Autriche déclare que le texte révisé de la Convention internationale pour la protection des végétaux, tel qu'il a été approuvé par la Conférence de la FAO à sa vingtième session, en novembre 1979, est accepté et, au nom de la République d'Autriche, s'engage à respecter scrupuleusement les dispositions de la Convention. La clause facultative contenue dans le modèle de certificat phytosanitaire sera invoquée par la République d'Autriche dans le sens où elle n'assumera aucune responsabilité financière à l'égard d'une autre Partie contractante quant à la délivrance de ces certificats.

La déclaration cetifiée a été enregistrée par l'Organisation des Nations Unies pour l'alimentation et l'agriculture le 16 janvier 1995.

[1] Translation supplied by the Government of Austria — Traduction fournie par le Gouvernement autrichien.

No. 6330. INTERNATIONAL CONVENTION RELATING TO THE ARREST OF SEAGOING SHIPS. SIGNED AT BRUSSELS, ON 10 MAY 1952[1]

ACCESSION

Instrument deposited with the Government of Belgium on:

17 October 1989

IRELAND

(With effect from 17 April 1990.)

With the following reservation:

"Ireland reserves the right not to apply the provisions of this Convention to warships or to ships owned by or in the service of a State".

Certified statement was registered by Belgium on 12 January 1995.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 439, p. 193, and annex A in volumes 552 and 1646.

N° 6330. CONVENTION INTERNATIONALE POUR L'UNIFICATION DE CERTAINES RÈGLES SUR LA SAISIE CONSERVATOIRE DES NAVIRES DE MER. SIGNÉE À BRUXELLES, LE 10 MAI 1952[1]

ADHÉSION

Instrument déposé auprès du Gouvernement belge le :

17 octobre 1989

IRLANDE

(Avec effet au 17 avril 1990.)

Avec la réserve suivante :

[TRADUCTION — TRANSLATION][2]

L'Irlande se réserve le droit de ne pas appliquer les dispositions de ladite Convention aux navires de guerre ou aux navires appartenant à un Etat ou au service d'un Etat.

La déclaration certifiée a été enregistrée par la Belgique le 12 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 439, p. 193, et annexe A des volumes 552 et 1646.

[2] Traduction fournie par le Gouvernement belge — Translation supplied by the Government of Belgium.

No. 6331. INTERNATIONAL CONVENTION ON CERTAIN RULES CONCERNING CIVIL JURISDICTION IN MATTERS OF COLLISION. SIGNED AT BRUSSELS, ON 10 MAY 1952[1]

ACCESSION

Instrument deposited with the Government of Belgium on:

17 October 1989

IRELAND

(With effect from 17 April 1990.)

Certified statement was registered by Belgium on 12 January 1995.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 439, p. 217, and annex A in volumes 552, 560 and 1646.

N° 6331. CONVENTION INTERNATIONALE POUR L'UNIFICATION DE CERTAINES RÈGLES RELATIVES À LA COMPÉTENCE CIVILE EN MATIÈRE D'ABORDAGE. SIGNÉE À BRUXELLES, LE 10 MAI 1952[1]

ADHÉSION

Instrument déposé auprès du Gouvernement belge le :

17 octobre 1989

IRLANDE

(Avec effet au 17 avril 1990.)

La déclaration certifiée a été enregistrée par la Belgique le 12 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 439, p. 217, et annexe A des volumes 552, 560 et 1646.

No. 7822. CONVENTION CONCERNING THE RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF DECISIONS RELATING TO MAINTENANCE OBLIGATIONS TOWARDS CHILDREN. OPENED FOR SIGNATURE AT THE HAGUE, ON 15 APRIL 1958[1]

ACCEPTANCES of the Czech Republic and of Slovakia as Parties to the above-mentioned Convention

Notification effected on:

19 May 1994

NETHERLANDS

(For the Netherlands Antilles. The Convention came into force between the Netherlands Antilles and the Czech Republic, and between the Netherlands Antilles and Slovakia on 19 May 1994.)

ACCEPTANCE of the accession of Liechtenstein[2]

Notification effected with the Government of the Netherlands on:

8 December 1994

SPAIN

(The Convention came into force between Spain and Liechtenstein on 8 December 1994.)

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 539, p. 27; for subsequent actions, see references in Cumulative Indexes Nos. 8, 10, 12 to 17, and 19 to 21, as well as annex A in volumes 1312, 1315, 1363, 1365, 1436, 1678 and 1753.

[2] *Ibid.*, vol. 835, p. 313.

N° 7822. CONVENTION CONCERNANT LA RECONNAISSANCE ET L'EXÉCUTION DES DÉCISIONS EN MATIÈRE D'OBLIGATIONS ALIMENTAIRES ENVERS LES ENFANTS. OUVERTE À LA SIGNATURE À LA HAYE, LE 15 AVRIL 1958[1]

ACCEPTATIONS de la République tchèque et de la Slovaquie comme Parties à la Convention susmentionnée

Notification effectuée le :

19 mai 1994

PAYS-BAS

(Pour les Antilles néerlandaises. La Convention est entrée en vigueur entre les Antilles néerlandaises et la République tchèque, et entre les Antilles néerlandaises et la Slovaquie le 19 mai 1994.)

ACCEPTATION de l'adhésion du Liechtenstein[2]

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais le :

8 décembre 1994

ESPAGNE

(La Convention est entrée en vigueur entre l'Espagne et le Liechtenstein le 8 décembre 1994.)

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 539, p. 27; pour les faits ultérieurs, voir les références données dans les Index cumulatifs nos 8, 10, 12 à 17, et 19 à 21, ainsi que l'annexe A des volumes 1312, 1315, 1363, 1365, 1436, 1678 et 1753.

[2] *Ibid.*, vol. 835, p. 313.

ACCEPTANCES of the Czech Republic and of Suriname as Parties to the above-mentioned Convention on 15 April 1958

Notification effected with the Government of the Netherlands on:

8 December 1994

SPAIN

(The Convention came into force between Spain and the Czech Republic, and between Spain and Suriname on 8 December 1994.)

ACCEPTATIONS de la République tchèque et du Suriname comme Parties à la Convention susmentionnée du 15 avril 1958

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais le :

8 décembre 1994

ESPAGNE

(La Convention est entrée en vigueur entre l'Espagne et la République tchèque, et entre l'Espagne et le Suriname le 8 décembre 1994.)

ACCEPTANCE of the application of the above-mentioned Convention of 15 April 1958 to the French Overseas Department and Overseas Territories

Notification effected with the Government of the Netherlands on:

29 December 1994

SPAIN

(The Convention will enter into force between Spain and the French Overseas Departments and Overseas Territories on 26 February 1995.)

Certified statements were registered by the Netherlands on 13 January 1995.

ACCEPTATION de l'application de la Convention susmentionnée du 15 avril 1958 aux Départements et Territoires d'outre-mer de la République française

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais le :

29 décembre 1994

ESPAGNE

(La Convention entrera en vigueur entre l'Espagne et les Départements et Territoires d'outre-mer de la République française le 26 février 1995.)

Les déclarations certifiées ont été enregistrées par les Pays-Bas le 13 janvier 1995.

No. 9431. CONVENTION CONCERNING THE POWERS OF AUTHORITIES AND THE LAW APPLICABLE IN RESPECT OF THE PROTECTION OF INFANTS. OPENED FOR SIGNATURE AT THE HAGUE ON 5 OCTOBER 1961[1]

ACCEPTANCES of the accessions of Poland[2] and Turkey[3]

Notifications effected with the Government of the Netherlands on:

1 December 1994

SPAIN

(The Convention will enter into force between Poland and Spain, and between Turkey and Spain, on 30 January 1995.)

Certified statements were registered by the Netherlands on 13 January 1995.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 658, p. 143; for subsequent actions, see references in Cumulative Indexes Nos. 12 and 13, as well as annex A in volumes 1270, 1343, 1352, 1358, 1363, 1380, 1394, 1434, 1464, 1504, 1567, 1721, 1725, 1745, 1753, 1775 and 1776.

[2] *Ibid.*, vol. 1725, No. A-9431.

[3] *Ibid.*, vol. 1343, p. 336.

N° 9431. CONVENTION CONCERNANT LA COMPÉTENCE DES AUTORITÉS ET LA LOI APPLICABLE AN MATIÈRE DE PROTECTION DES MINEURS. OUVERTE À LA SIGNATURE À LA HAYE LE 5 OCTOBRE 1961[1]

ACCEPTATIONS des adhésions de la Pologne[2] et de la Turquie[3]

Notifications effectuées auprès du Gouvernement néerlandais le :

1er décembre 1994

ESPAGNE

(La Convention entrera en vigueur entre la Pologne et l'Espagne, et entre la Turquie et l'Espagne, le 30 janvier 1995.)

Les déclarations certifiées ont été enregistrées par les Pays-Bas le 13 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 658, p. 143; pour les faits ultérieurs, voir les références données dans les Index cumulatifs nos 12 et 13, ainsi que l'annexe A des volumes 1270, 1343, 1352, 1358, 1363, 1380, 1394, 1434, 1464, 1504, 1567, 1721, 1725, 1745, 1753, 1775 et 1776.

[2] *Ibid.*, vol. 1725, n° A-9431.

[3] *Ibid.*, vol. 1343, p. 336.

No. 9464. INTERNATIONAL CONVENTION ON THE ELIMINATION OF ALL FORMS OF RACIAL DISCRIMINATION. OPENED FOR SIGNATURE AT NEW YORK, ON 7 MARCH 1966[1]

ACCESSION

Instrument deposited on:

11 January 1995

TAJIKISTAN

(With effect from 10 February 1995.)

Registered ex officio *on 11 January 1995.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 660, p. 195; for subsequent actions, see references in Cumulative Indexes Nos. 10 to 21, as well as annex A in volumes 1256, 1260, 1263, 1271, 1272, 1279, 1286, 1293, 1295, 1297, 1310, 1314, 1321, 1329, 1338, 1341, 1344, 1347, 1349, 1350, 1351, 1355, 1356, 1358, 1380, 1408, 1509, 1516, 1520, 1525, 1527, 1540, 1541, 1542, 1543, 1545, 1558, 1563, 1564, 1567, 1569, 1606, 1651, 1653, 1671, 1678, 1679, 1681, 1691, 1704, 1709, 1712, 1722, 1723, 1725, 1727, 1760, 1762, 1776, 1824, 1830, 1836 and 1841.

N° 9464. CONVENTION INTERNATIONALE SUR L'ÉLIMINATION DE TOUTES LES FORMES DE DISCRIMINATION RACIALE. OUVERTE À LA SIGNATURE À NEW YORK LE 7 MARS 1966[1]

ADHÉSION

Instrument déposé le :

11 janvier 1995

TADJIKISTAN

(Avec effet au 10 février 1995.)

Enregistré d'office le 11 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 660, p. 195; pour les faits ultérieurs, voir les références données dans les Index cumulatifs n°s 10 à 21, ainsi que l'annexe A des volumes 1256, 1260, 1263, 1271, 1272, 1279, 1286, 1293, 1295, 1297, 1310, 1314, 1321, 1329, 1338, 1341, 1344, 1347, 1349, 1350, 1351, 1355, 1356, 1358, 1380, 1408, 1509, 1516, 1520, 1525, 1527, 1540, 1541, 1542, 1543, 1545, 1558, 1563, 1564, 1567, 1569, 1606, 1651, 1653, 1671, 1678, 1679, 1681, 1691, 1704, 1709, 1712, 1722, 1723, 1725, 1727, 1760, 1762, 1776, 1824, 1830, 1836 et 1841.

No. 14668. INTERNATIONAL COVENANT ON CIVIL AND POLITICAL RIGHTS. ADOPTED BY THE GENERAL ASSEMBLY OF THE UNITED NATIONS ON 16 DECEMBER 1966[1]

ACCESSION to the Optional Protocol of 16 December 1966[2] to the above-mentioned Covenant

Instrument deposited on:

10 January 1995

PARAGUAY

(With effect from 10 April 1995.)

Registered ex officio *on 10 January 1995.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 999, p. 171; vol. 1057, p. 407 (rectification of authentic Spanish text); and vol. 1059, p. 451 (corrigendum to vol. 999); for subsequent actions, see references in Cumulative Indexes Nos. 17 to 21, as well as annex A in volumes 1256, 1259, 1261, 1272, 1275, 1276, 1279, 1286, 1289, 1291, 1295, 1296, 1299, 1305, 1308, 1312, 1314, 1316, 1324, 1328, 1329, 1333, 1334, 1338, 1339, 1344, 1347, 1348, 1349, 1351, 1352, 1354, 1356, 1357, 1358, 1360, 1365, 1379, 1387, 1389, 1390, 1392, 1393, 1399, 1403, 1404, 1408, 1409, 1410, 1413, 1417, 1419, 1421, 1422, 1424, 1427, 1429, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438, 1439, 1441, 1443, 1444, 1455, 1457, 1458, 1462, 1463, 1464, 1465, 1475, 1477, 1478, 1480, 1482, 1484, 1485, 1487, 1488, 1490, 1491, 1492, 1495, 1498, 1499, 1501, 1502, 1505, 1506, 1508, 1510, 1512, 1513, 1515, 1520, 1522, 1525, 1527, 1530, 1533, 1534, 1535, 1540, 1543, 1545, 1548, 1551, 1555, 1556, 1557, 1562, 1563, 1564, 1567, 1570, 1577, 1578, 1579, 1580, 1582, 1593, 1598, 1607, 1637, 1639, 1642, 1643, 1647, 1649, 1650, 1651, 1653, 1654, 1660, 1663, 1665, 1667, 1669, 1671, 1672, 1673, 1675, 1676, 1678, 1679, 1681, 1685, 1688, 1690, 1691, 1695, 1696, 1703, 1704, 1705, 1709, 1712, 1714, 1717, 1719, 1720, 1722, 1723, 1724, 1725, 1727, 1728, 1730, 1731, 1732, 1734, 1736, 1737, 1745, 1746, 1747, 1753, 1760, 1762, 1765, 1768, 1771, 1774, 1775, 1776, 1777, 1785, 1787, 1788, 1819, 1828, 1830, 1841, 1843, 1844 and 1846.

[2] *Ibid.*, vol. 999, p. 171, vol. 1059, p. 451 (corrigendum to vol. 999); for subsequent actions, see references in Cumulative Indexes Nos. 17 to 21, as well as annex A in volumes 1256, 1286, 1314, 1329, 1334, 1349, 1354, 1360, 1389, 1409, 1421, 1434, 1482, 1487, 1490, 1499, 1506, 1512, 1530, 1533, 1543, 1545, 1551, 1557, 1563, 1578, 1598, 1649, 1650, 1651, 1653, 1654, 1660, 1669, 1672, 1673, 1675, 1690, 1712, 1722, 1723, 1725, 1727, 1731, 1775, 1776, 1787, 1828, 1841 and 1843.

N° 14668. PACTE INTERNATIONAL RELATIF AUX DROITS CIVILS ET POLITIQUES. ADOPTÉ PAR L'ASSEMBLÉE GÉNÉRALE DES NATIONS UNIES LE 16 DÉCEMBRE 1966[1]

ADHÉSION au Protocole facultatif du 16 décembre 1966[2] se rapportant au Pacte susmentionné

Instrument déposé le :

10 janvier 1995

PARAGUAY

(Avec effet au 10 avril 1995.)

Enregistré d'office le 10 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 999, p. 171; vol. 1057, p. 407 (rectification du texte authentique espagnol); et vol. 1059, p. 451 (rectificatif au vol. 999); pour les faits ultérieurs, voir les références données dans les Index cumulatifs nos 17 à 21, ainsi que l'annexe A des volumes 1256, 1259, 1261, 1272, 1275, 1276, 1279, 1286, 1289, 1291, 1295, 1296, 1299, 1305, 1308, 1312, 1314, 1316, 1324, 1328, 1329, 1333, 1334, 1338, 1339, 1344, 1347, 1348, 1349, 1351, 1352, 1354, 1356, 1357, 1358, 1360, 1365, 1379, 1387, 1389, 1390, 1392, 1393, 1399, 1403, 1404, 1408, 1409, 1410, 1413, 1417, 1419, 1421, 1422, 1424, 1427, 1429, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438, 1439, 1441, 1443, 1444, 1455, 1457, 1458, 1462, 1463, 1464, 1465, 1475, 1477, 1478, 1480, 1482, 1484, 1485, 1487, 1488, 1490, 1491, 1492, 1495, 1498, 1499, 1501, 1502, 1505, 1506, 1508, 1510, 1512, 1513, 1515, 1520, 1522, 1525, 1527, 1530, 1533, 1534, 1535, 1540, 1543, 1545, 1548, 1551, 1555, 1556, 1557, 1562, 1563, 1564, 1567, 1570, 1577, 1578, 1579, 1580, 1582, 1593, 1598, 1607, 1637, 1639, 1642, 1643, 1647, 1649, 1650, 1651, 1653, 1654, 1660, 1663, 1665, 1667, 1669, 1671, 1672, 1673, 1675, 1676, 1678, 1679, 1681, 1685, 1688, 1690, 1691, 1695, 1696, 1703, 1704, 1705, 1709, 1712, 1714, 1717, 1719, 1720, 1722, 1723, 1724, 1725, 1727, 1728, 1730, 1731, 1732, 1734, 1736, 1737, 1745, 1746, 1747, 1753, 1760, 1762, 1765, 1768, 1771, 1774, 1775, 1776, 1777, 1785, 1787, 1788, 1819, 1828, 1830, 1841, 1843, 1844 et 1846.

[2] *Ibid.*, vol. 999, p. 171, vol. 1059, p. 451 (rectificatif au vol. 999); pour les faits ultérieurs, voir les références données dans les Index cumulatifs nos 17 à 21, ainsi que l'annexe A des volumes 1256, 1286, 1314, 1329, 1334, 1349, 1354, 1360, 1389, 1409, 1421, 1434, 1482, 1487, 1490, 1499, 1506, 1512, 1530, 1533, 1543, 1545, 1551, 1557, 1563, 1578, 1598, 1649, 1650, 1651, 1653, 1654, 1660, 1669, 1672, 1673, 1675, 1690, 1712, 1722, 1723, 1725, 1727, 1731, 1775, 1776, 1787, 1828, 1841 et 1843.

No. 15705. CONVENTION ON ROAD TRAFFIC. CONCLUDED AT VIENNA ON 8 NOVEMBER 1968[1]

ACCESSION

Instrument deposited on:

17 January 1995

UZBEKISTAN

(With effect from 17 January 1996. With a declaration indicating that Uzbekistan had chosen the distinguishing sign "UZ" for display in international traffic.)

Registered ex officio *on 17 January 1995.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1042, p. 17; for subsequent actions, see references in Cumulative Indexes Nos. 17 to 21, as well as annex A in volumes 1283, 1296, 1365, 1391, 1393, 1403, 1422, 1439, 1444, 1456, 1459, 1492, 1518, 1551, 1591, 1607, 1655, 1656, 1679, 1686, 1691, 1696, 1698, 1702, 1709, 1719, 1723, 1724, 1727, 1730, 1732, 1737, 1746, 1749, 1771, 1774, 1775, 1776 and 1777.

N° 15705. CONVENTION SUR LA CIRCULATION ROUTIÈRE. CONCLUE À VIENNE LE 8 NOVEMBRE 1968[1]

ADHÉSION

Instrument déposé le :

17 janvier 1995

OUZBÉKISTAN

(Avec effet au 17 janvier 1996. Avec déclaration indiquant que l'Ouzbékistan a chosi le signe distinctif « UZ » pour être apposé en circulation internationale.)

Enregistré d'office le 17 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1042, p. 17; pour les faits ultérieurs, voir les références données dans les Index cumulatifs n°s 17 à 21, ainsi que l'annexe A des volumes 1283, 1296, 1365, 1391, 1393, 1403, 1422, 1439, 1444, 1456, 1459, 1492, 1518, 1551, 1591, 1607, 1655, 1656, 1679, 1686, 1691, 1696, 1698, 1702, 1709, 1719, 1723, 1724, 1727, 1730, 1732, 1737, 1746, 1749, 1771, 1774, 1775, 1776 et 1777.

No. 16743. CONVENTION ON ROAD SIGNS AND SIGNALS. CONCLUDED AT VIENNA ON 8 NOVEMBER 1968[1]

ACCESSION

Instrument deposited on:

17 January 1995

UZBEKISTAN

(With effect from 17 January 1996.)

Registered ex officio *on 17 January 1995.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1091, p. 3; for subsequent actions, see references in Cumulative Indexes Nos. I8 to 2I, as well as annex A in volumes 1296, 1365, 1389, 1393, 1403, I439, 1444, I492, 1518, I520, I526, 1551, 1591, 1655, 1656, 1686, 1691, 1723, 1724, 1745, 1747, 1762, 1771, 1774 and 1775.

N° 16743. CONVENTION SUR LA SIGNALISATION ROUTIÈRE. CONCLUE À VIENNE LE 8 NOVEMBRE 1968[1]

ADHÉSION

Instrument déposé le :

17 janvier 1995

OUZBÉKISTAN

(Avec effet au 17 janvier 1996.)

Enregistré d'office le 17 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1091, p. 3; pour les faits ultérieurs, voir les références données dans les Index cumulatifs nos 18 à 2I, ainsi que l'annexe A des volumes 1296, 1365, 1389, 1393, 1403, 1439, 1444, I492, 1518, 1520, I526, 1551, 1591, 1655, I656, 1686, 1691, 1723, 1724, 1745, 1747, 1762, 1771, 1774 et 1775.

No. 20378. CONVENTION ON THE ELIMINATION OF ALL FORMS OF DISCRIMINATION AGAINST WOMEN. ADOPTED BY THE GENERAL ASSEMBLY OF THE UNITED NATIONS ON 18 DECEMBER 1979[1]

ACCESSION

Instrument deposited on:

12 January 1995

PAPUA NEW GUINEA

(With effect from 11 February 1995.)

Registered ex officio *on 12 January 1995.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1249, p. 13; for subsequent actions, see references in Cumulative Index No. 21, as well as annex A in volumes 1252, 1253, 1254, 1256, 1257, 1259, 1261, 1262, 1265, 1272, 1284, 1286, 1287, 1288, 1291, 1299, 1302, 1312, 1314, 1316, 1325, 1332, 1343, 1346, 1348, 1350, 1351, 1357, 1361, 1363, 1368, 1374, 1379, 1387, 1389, 1390, 1394, 1398, 1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1408, 1413, 1416, 1417, 1422, 1423, 1426, 1430, 1433, 1434, 1436, 1437, 1443, 1444, 1457, 1458, 1459, 1460, 1477, 1484, 1501, 1518, 1522, 1523, 1525, 1526, 1527, 1530, 1542, 1549, 1551, 1555, 1566, 1567, 1568, 1569, 1577, 1591, 1598, 1606, 1607, 1639, 1642, 1651, 1653, 1660, 1669, 1671, 1673, 1676, 1678, 1679, 1688, 1690, 1691, 1693, 1696, 1710, 1712, 1714, 1720, 1723, 1725, 1726, 1727, 1732, 1733, 1739, 1747, 1762, 1775, 1776, 1788, 1820, 1821, 1830, 1831 and 1846.

N° 20378. CONVENTION SUR L'ÉLIMINATION DE TOUTES LES FORMES DE DISCRIMINATION À L'ÉGARD DES FEMMES. ADOPTÉE PAR L'ASSEMBLÉE GÉNÉRALE DES NATIONS UNIES LE 18 DÉCEMBRE 1979[1]

ADHÉSION

Instrument déposé le :

12 janvier 1995

PAPOUASIE-NOUVELLE-GUINÉE

(Avec effet au 11 février 1995.)

Enregistré d'office le 12 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1249, p. 13; pour les faits ultérieurs, voir les références données dans l'Index cumulatif n° 21, ainsi que l'annexe A des volumes 1252, 1253, 1254, 1256, 1257, 1259, 1261, 1262, 1265, 1272, 1284, 1286, 1287, 1288, 1291, 1299, 1302, 1312, 1314, 1316, 1325, 1332, 1343, 1346, 1348, 1350, 1351, 1357, 1361, 1363, 1368, 1374, 1379, 1387, 1389, 1390, 1394, 1398, 1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1408, 1413, 1416, 1417, 1422, 1423, 1426, 1430, 1433, 1434, 1436, 1437, 1443, 1444, 1457, 1458, 1459, 1460, 1477, 1484, 1501, 1518, 1522, 1523, 1525, 1526, 1527, 1530, 1542, 1549, 1551, 1555, 1566, 1567, 1568, 1569, 1577, 1591, 1598, 1606, 1607, 1639, 1642, 1651, 1653, 1660, 1669, 1671, 1673, 1676, 1678, 1679, 1688, 1690, 1691, 1693, 1696, 1710, 1712, 1714, 1720, 1723, 1725, 1726, 1727, 1732, 1733, 1739, 1747, 1762, 1775, 1776, 1788, 1820, 1821, 1830, 1831 et 1846.

No. 22514. CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION. CONCLUDED AT THE HAGUE ON 25 OCTOBER 1980[1]

ACCEPTANCE of the accession of the Bahamas[2]

Notification effected with the Government of the Netherlands on:

8 December 1994

SPAIN

(The Convention will enter into force between Spain and the Bahamas on 1 March 1995.)

ACCEPTANCES of the accession of Cyprus[3]

Notifications effected with the Government of the Netherlands on:

13 December 1994

NETHERLANDS

(For the Kingdom in Europe. The Convention will enter into force between the Netherlands and Cyprus on 1 March 1995.)

19 December 1994

UNITED STATES OF AMERICA

(The Convention will enter into force between the United States of America and Cyprus on 1 March 1995.)

Certified statements were registered by the Netherlands on 13 January 1995.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1343, p. 89, and annex A in volumes 1352, 1363, 1380, 1387, 1422, 1424, 1427, 1436, 1439, 1442, 1444, 1455, 1463, 1504, 1510, 1523, 1529, 1541, 1543, 1548, 1562, 1567, 1580, 1593, 1606, 1637, 1639, 1642, 1649, 1653, 1654, 1658, 1664, 1667, 1672, 1678, 1679, 1686, 1689, 1694, 1698, 1703, 1712, 1722, 1723, 1725, 1730, 1734, 1745, 1749, 1753, 1763, 1764, 1771, 1775, 1776, 1787, 1788, 1823, 1830 and 1841.

[2] *Ibid.*, vol. 1823, No. A-22514.

[3] *Ibid.*, vol. 1841, No. A-22514.

N° 22514. CONVENTION SUR LES ASPECTS CIVILS DE L'ENLÈVEMENT INTERNATIONAL D'ENFANTS. CONCLUE À LA HAYE LE 25 OCTOBRE 1980[1]

ACCEPTATION de l'adhésion des Bahamas[2]

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais le :

8 décemhre 1994

ESPAGNE

(La Convention entrera en vigueur entre l'Espague et les Bahamas le 1er mars 1995.)

ACCEPTATION de l'adhésion de Chypre[3]

Notifications effectuées auprès du Gouvernement néerlandais le :

13 décembre 1994

PAYS-BAS

(Pour le Royaume en Europe. La Convention cntrera en vigueur entre les Pays-Bas et Chypre le 1er mars 1995.)

19 décembre 1994

ETATS-UNIS D'AMÉRIQUE

(La Convention entrera en vigueur entre les Etats-Unis d'Amérique et Chypre le 1er mars 1995.)

Les déclarations certifiées ont été enregistrées par les Pays-Bas le 13 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1343, p. 89, et annexe A des volumes 1352, 1363, 1380, 1387, 1422, 1424, 1427, 1436, 1439, 1442, 1444, 1455, 1463, 1504, 1510, 1523, 1529, 1541, 1543, 1548, 1562, 1567, 1580, 1593, 1606, 1637, 1639, 1642, 1649, 1653, 1654, 1658, 1664, 1667, 1672, 1678, 1679, 1686, 1689, 1694, 1698, 1703, 1712, 1722, 1723, 1725, 1730, 1734, 1745, 1749, 1753, 1763, 1764, 1771, 1775, 1776, 1787, 1788, 1823, 1830 et 1841.

[2] *Ibid.*, vol. 1823, n° A-22514.

[3] *Ibid.*, vol. 1841, n° A-22514.

No. 24591. INTERNATIONAL AGREEMENT ON OLIVE OIL AND TABLES OLIVES, 1986. CONCLUDED AT GENEVA ON 1 JULY 1986[1]

RATIFICATION of the Protocol of 1993 extending the above-mentioned Agreement, with amendments, concluded at Geneva on 10 March 1993[2]

Instrument deposited on:

18 January 1995

EGYPT

(With effect from 18 January 1995.)

Registered ex officio *on 18 January 1995.*

---

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1445, p. 13, and annex A in volumes 1475, 1486, 1488, 1501, 1507, 1509, 1519, 1588, 1607, 1637, 1675, 1695, 1700, 1728, 1763, 1772, 1773 and 1787.

[2] *Ibid.*, vol. 1763, No. A-24591.

N° 24591. ACCORD INTERNATIONAL DE 1986 SUR L'HUILE D'OLIVE ET LES OLIVES DE TABLE. CONCLU À GENÈVE LE 1er JUILLET 1986[1]

RATIFICATION du Protocole de 1993 portant reconduction de l'Accord susmentionné, avec amendements audit Accord, conclu à Genève le 10 mars 1993[2]

Instrument déposé le :

18 janvier 1995

EGYPTE

(Avec effet au 18 janvier 1995.)

Enregistré d'office le 18 janvier 1995.

---

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1445, p. 13, et annexe A des volumes 1475, 1486, 1488, 1501, 1507, 1509, 1519, 1588, 1607, 1637, 1675, 1695, 1700, 1728, 1763, 1772, 1773 et 1787.

[2] *Ibid.*, vol. 1763, n° A-24591.

No. 24841. CONVENTION AGAINST TORTURE AND OTHER CRUEL, INHUMAN OR DEGRADING TREATMENT OR PUNISHMENT. ADOPTED BY THE GENERAL ASSEMBLY OF THE UNITED NATIONS ON 10 DECEMBER 1984[1]

ACCESSION

Instrument deposited on:

11 January 1995

TAJIKISTAN

(With effect from 10 February 1995.)

Registered ex officio *on 11 January 1995.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1465, p. 85, and annex A in volumes 1477, 1480, 1481, 1482, 1484, 1486, 1487, 1499, 1505, 1508, 1509, 1510, 1511, 1512, 1514, 1515, 1520, 1522, 1523, 1525, 1527, 1530, 1541, 1543, 1545, 1546, 1547, 1548, 1551, 1554, 1557, 1560, 1566, 1577, 1578, 1579, 1582, 1588, 1606, 1607, 1642, 1644, 1649, 1651, 1653, 1654, 1656, 1669, 1671, 1673, 1676, 1678, 1691, 1697, 1698, 1709, 1712, 1719, 1722, 1723, 1725, 1727, 1732, 1733, 1748, 1761, 1771, 1775, 1776, 1777, 1830, 1841, 1843 and 1849.

N° 24841. CONVENTION CONTRE LA TORTURE ET AUTRES PEINES OU TRAITEMENTS CRUELS, INHUMAINS OU DÉGRADANTS. ADOPTÉE PAR L'ASSEMBLÉE GÉNÉRALE DES NATIONS UNIES LE 10 DÉCEMBRE 1984[1]

ADHÉSION

Instrument déposé le :

11 janvier 1995

TADJIKISTAN

(Avec effet au 10 février 1995.)

Enregistré d'office le 11 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1465, p. 85, et annexe A des volumes 1477, 1480, 1481, 1482, 1484, 1486, 1487, 1499, 1505, 1508, 1509, 1510, 1511, 1512, 1514, 1515, 1520, 1522, 1523, 1525, 1527, 1530, 1541, 1543, 1545, 1546, 1547, 1548, 1551, 1554, 1557, 1560, 1566, 1577, 1578, 1579, 1582, 1588, 1606, 1607, 1642, 1644, 1649, 1651, 1653, 1654, 1656, 1669, 1671, 1673, 1676, 1678, 1691, 1697, 1698, 1709, 1712, 1719, 1722, 1723, 1725, 1727, 1732, 1733, 1748, 1761, 1771, 1775, 1776, 1777, 1830, 1841, 1843 et 1849.

No. 25567. UNITED NATIONS CONVENTION ON CONTRACTS FOR THE INTERNATIONAL SALE OF GOODS. CONCLUDED AT VIENNA ON 11 APRIL 1980[1]

ACCESSION

Instrument deposited on:

18 January 1995

LITHUANIA

(With effect from 1 February 1996.)

With the following declaration:

"In accordance with articles 96 and 12 of the said Convention, the Republic of Lithuania declares that any provisions of article 11, article 29 or Part II of the Convention that allows a contract of sale or its modification or termination by agreement or any offer, acceptance or other indication of intention to be made in any form other than in written does not apply where any party has his place of business in the Republic of Lithuania.'

Registered ex officio *on 18 January 1995.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1489, p. 3, and annex A in volumes 1498, 1510, 1523, 1524, 1547, 1552, 1554, 1558, 1559, 1560, 1568, 1569, 1575, 1588, 1591, 1606, 1637, 1663, 1665, 1671, 1678, 1684, 1723, 1733, 1736, 1761, 1762, 1819, 1823, 1829 and 1831.

N° 25567. CONVENTION DES NATIONS UNIES SUR LES CONTRATS DE VENTE INTERNATIONALE DE MARCHANDISES. CONCLUE À VIENNE LE 11 AVRIL 1980[1]

ADHÉSION

Instrument déposé le :

18 janvier 1995

LITUANIE

(Avec effet au 1er février 1996.)

Avec la déclaration suivante :

[TRADUCTION — TRANSLATION]

Conformément aux articles 96 et 12 de ladite Convention, la République de Lituanie, déclare que toute disposition de l'article 11, de l'article 29 ou de la deuxième partie de cette Convention autorisant une forme autre que la forme écrite pour la conclusion, la modification ou la résiliation amiable d'un contrat de vente ou pour toute offre, acceptation ou autre manifestation d'intention ne s'applique pas dès lors que l'une des parties a son établissement à la République de Lituanie.

Enregistré d'office le 18 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1489, p. 3, et annexe A des volumes 1498, 1510, 1523, 1524, 1547, 1552, 1554, 1558, 1559, 1560, 1568, 1569, 1575, 1588, 1591, 1606, 1637, 1663, 1665, 1671, 1678, 1684, 1723, 1733, 1736, 1761, 1762, 1819, 1823, 1829 et 1831.

No. 26164. VIENNA CONVENTION FOR THE PROTECTION OF THE OZONE LAYER. CONCLUDED AT VIENNA ON 22 MARCH 1985[1]

No. 26369. MONTREAL PROTOCOL ON SUBSTANCES THAT DEPLETE THE OZONE LAYER. CONCLUDED AT MONTREAL ON 16 SEPTEMBER 1987[2]

ACCESSIONS

Instruments deposited on:

18 January 1995

LITHUANIA

(With effect from 18 April 1995.)

Registered ex officio *on 18 January 1995.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1513, p. 293, and annex A in volumes 1514, 1515, 1516, 1518, 1521, 1522, 1523, 1524, 1527, 1530, 1535, 1540, 1541, 1543, 1545, 1546, 1547, 1551, 1552, 1555, 1557, 1560, 1562, 1563, 1564, 1568, 1570, 1573, 1576, 1579, 1580, 1583, 1590, 1596, 1598, 1642, 1644, 1650, 1656, 1667, 1676, 1678, 1679, 1681, 1684, 1685, 1689, 1691, 1694, 1695, 1696, 1697, 1699, 1702, 1705, 1709, 1714, 1715, 1717, 1718, 1719, 1722, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1730, 1732, 1733, 1736, 1745, 1748, 1763, 1764, 1771, 1777, 1788, 1819, 1828, 1829, 1831, 1836 and 1841.

[2] *Ibid.*, vol. 1522, p. 3, and annex A in volumes 1522, 1523, 1525, 1527, 1530, 1535, 1540, 1541, 1543, 1546, 1547, 1548, 1551, 1552, 1555, 1557, 1562, 1564, 1568, 1570, 1573, 1576, 1578, 1579, 1580, 1583, 1590, 1596, 1598, 1642, 1644, 1650, 1656, 1658, 1667, 1675, 1676, 1678, 1679, 1681, 1684, 1685, 1689, 1691, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1702, 1705, 1709, 1712, 1714, 1717, 1719, 1720, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1730, 1732, 1733, 1734, 1736, 1737, 1745, 1748, 1752, 1762, 1763, 1764, 1771, 1772, 1774, 1776, 1777, 1785, 1787, 1788, 1792, 1821, 1822, 1824, 1828, 1829, 1831, 1836, 1841, 1842, 1843, 1844 and 1846.

N° 26164. CONVENTION DE VIENNE POUR LA PROTECTION DE LA COUCHE D'OZONE. CONCLUE À VIENNE LE 22 MARS 1985[1]

N° 26369. PROTOCOLE DE MONTRÉAL RELATIF À DES SUBSTANCES QUI APPAUVRISSENT LA COUCHE D'OZONE. CONCLU À MONTRÉAL LE 16 SEPTEMBRE 1987[2]

ADHÉSIONS

Instruments déposés le :

18 janvier 1995

LITUANIE

(Avec effet au 18 avril 1995.)

Enregistré d'office le 18 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1513, p. 293, et annexe A des volumes 1514, 1515, 1516, 1518, 1521, 1522, 1523, 1524, 1527, 1530, 1535, 1540, 1541, 1543, 1545, 1546, 1547, 1551, 1552, 1555, 1557, 1560, 1562, 1563, 1564, 1568, 1570, 1573, 1576, 1579, 1580, 1583, 1590, 1596, 1598, 1642, 1644, 1650, 1656, 1667, 1676, 1678, 1679, 1681, 1684, 1685, 1689, 1691, 1694, 1695, 1696, 1697, 1699, 1702, 1705, 1709, 1714, 1715, 1717, 1718, 1719, 1722, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1730, 1732, 1733, 1736, 1745, 1748, 1763, 1764, 1771, 1777, 1788, 1819, 1828, 1829, 1831, 1836 et 1841.

[2] *Ibid.*, vol. 1522, p. 3, and annexe A des volumes 1522, 1523, 1525, 1527, 1530, 1535, 1540, 1541, 1543, 1546, 1547, 1548, 1551, 1552, 1555, 1557, 1562, 1564, 1568, 1570, 1573, 1576, 1578, 1579, 1580, 1583, 1590, 1596, 1598, 1642, 1644, 1650, 1656, 1658, 1667, 1675, 1676, 1678, 1679, 1681, 1684, 1685, 1689, 1691, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1702, 1705, 1709, 1712, 1714, 1717, 1719, 1720, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1730, 1732, 1733, 1734, 1736, 1737, 1745, 1748, 1752, 1762, 1763, 1764, 1771, 1772, 1774, 1776, 1777, 1785, 1787, 1788, 1792, 1821, 1822, 1824, 1828, 1829, 1831, 1836, 1841, 1842, 1843, 1844 et 1846.

No. 30619. CONVENTION ON BIOLOGICAL DIVERSITY. CONCLUDED AT RIO DE JANEIRO ON 5 JUNE 1992[1]

RATIFICATION

Instrument deposited on:

17 January 1995

PANAMA

(With effect from 17 April 1995.)

Registered ex officio *on 17 January 1995.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1760, No. I-30619, and annex A in volumes 1760, 1761, 1763, 1764, 1765, 1768, 1771, 1772, 1774, 1775, 1776, 1777, 1785, 1787, 1788, 1792, 1819, 1820, 1821, 1824, 1828, 1829, 1830, 1832, 1836, 1840, 1841, 1842, 1843 and 1849.

N° 30619. CONVENTION SUR LA DIVERSITÉ BIOLOGIQUE. CONCLUE À RIO DE JANEIRO LE 5 JUIN 1992[1]

RATIFICATION

Instrument déposé le :

17 janvier 1995

PANAMA

(Avec effet au 17 avril 1995.)

Enregistré d'office le 17 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1760, n° I-30619, et annexe A des volumes 1760, 1761, 1763, 1764, 1765, 1768, 1771, 1772, 1774, 1775, 1776, 1777, 1785, 1787, 1788, 1792, 1819, 1820, 1821, 1824, 1828, 1829, 1830, 1832, 1836, 1840, 1841, 1842, 1843 et 1849.

No. 30692. INTERNATIONAL COCOA AGREEMENT, 1993. CONCLUDED AT GENEVA ON 16 JULY 1993[1]

ACCEPTANCE of the decision of the Contracting Parties concerning the provisional entry into force of the Agreement

Instrument deposited on:

18 January 1995

JAPAN

(Japan, having notified its provisional application to the above-mentioned Agreement on 8 February 1994, accepted the decision adopted at the meeting held at London on 22 February 1994 to put the Agreement into force provisionally among the Parties in whole as of 22 February 1994, pursuant to article 56 (3) of the Agreement. Japan will apply the Agreement from the same date.)

Registered ex officio *on 18 January 1995.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1766, No. I-30692, and annex A in volumes 1768, 1770, 1774, 1775, 1776, 1785, 1787, 1819, 1824, 1830, 1831, 1842 and 1849.

N° 30692. ACCORD INTERNATIONAL DE 1993 SUR LE CACAO. CONCLU À GENÈVE LE 16 JUILLET 1993[1]

ACCEPTATION de la décision des Parties contractantes concernant l'entrée en vigueur provisoire de l'Accord

Instrument déposé le :

18 janvier 1995

JAPON

(Le Japon, ayant notifié son application provisoire à l'Accord susmentionné le 8 février 1994, a accepté la décision adoptée à la réunion tenue à Londres le 22 février 1994 de mettre l'Accord en vigueur à titre provisoire entre les Parties et en totalité à compter du 22 février 1994, conformément au paragraphe 23 de l'article 56 de l'Accord. Le Japon appliquera l'Accord à compter de la même date.)

Enregistré d'office le 18 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1766, n° I-30692, et annexe A des volumes 1768, 1770, 1774, 1775, 1776, 1785, 1787, 1819, 1824, 1830, 1831, 1842 et 1849.

No. 31029. AGREEMENT FOR THE ESTABLISHMENT OF THE INTERGOVERNMENTAL ORGANIZATION FOR MARKETING INFORMATION AND CO-OPERATION SERVICES FOR FISHERY PRODUCTS IN AFRICA (INFOPÊCHE). CONCLUDED AT ABIDJAN ON 13 DECEMBER 1991[1]

RATIFICATION

Instrument deposited with the Director-General of the Food and Agriculture Organization of the United Nations on:

16 September 1994

CÔTE D'IVOIRE

(With effect from 16 September 1994.)

Certified statement was registered by the Food and Agriculture Organization of the United Nations on 16 January 1995.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1777, No. 1-31029, and annex A in volume 1788.

N° 31029. ACCORD PORTANT CRÉATION DE L'ORGANISATION INTERGOUVERNEMENTALE D'INFORMATION ET DE COOPÉRATION POUR LA COMMERCIALISATION DES PRODUITS DE LA PÊCHE EN AFRIQUE (INFOPÊCHE). CONCLU À ABIDJAN LE 13 DÉCEMBRE 1991[1]

RATIFICATION

Instrument déposé auprès du Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'alimentation et l'agriculture le :

16 septembre 1994

CÔTE D'IVOIRE

(Avec effet au 16 septembre 1994.)

La déclaration certifiée a été enregistrée par l'Organisation des Nations Unies pour l'alimentation et l'agriculture le 16 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1777, n° 1-31029, et annexe A du volume 1788.

No. 31363. UNITED NATIONS CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA. CONCLUDED AT MONTEGO BAY ON 10 DECEMBER 1982[1]

RATIFICATION

Instrument deposited on:

13 January 1995

ITALY

(With effect from 12 February 1995.)

With the following declarations and with confirmation of the declarations made upon signature[2]:

"Upon depositing its instrument of ratification Italy recalls that, as Member State of the European Community, it has transferred competence to the Community with respect to certain matters governed by the Convention. A detailed declaration on the nature and extension of the competence transferred to the European Community will be made in due course in accordance with the provisions in Annex IX of the Convention.

Italy has the honour to declare, under paragraph 1 (*a*) of Article 298 of the Convention, that it does not accept any of the procedures provided for in section 2 of Part XV with respect to disputes concerning the interpretation of articles 15, 74 and 83 relating to sea boundary delimitations as well as those involving historic bays or titles.

In any case, the present Declarations should not be interpreted as entailing acceptance or rejection by Italy of declarations concerning matters other than those considered in it, made by other States upon siguature or ratification.

Italy reserves its right to make further declarations relating to the Convention and to the Agreement."

Registered ex officio *on 13 January 1995.*

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1833, No. I-31363, and annex A in volumes 1843 and 1846.
[2] *Ibid.*, vols. 1833, 1834 and 1835, No. I-31363.

N° 31363. CONVENTION DES NATIONS UNIES SUR LE DROIT DE LA MER. CONCLUE À MONTEGO BAY LE 10 DÉCEMBRE 1982[1]

RATIFICATION

Instrument déposé le :

13 janvier 1995

ITALIE

(Avec effet au 12 février 1995.)

Avec les déclarations suivantes et avec confirmation des déclarations faites lors de la signature[2] :

[TRADUCTION — TRANSLATION]

En déposant son instrument de ratification, l'Italie rappelle qu'en tant qu'Etat membre de la Communauté européenne, elle a délégué à la Communauté sa compétence concernant certaines questions relevant de la Convention. Une déclaration détaillée sur la nature et l'étendue de la compétence déléguée à la Communauté européenne sera faite en temps utile conformément aux dispositions de l'annexe IX de la Convention.

L'Italie tient à déclarer, conformément au paragraphe 1 *a* de l'article 298 de la Convention, qu'elle n'accepte pas les procédures de règlement des différends prévues à la section 2 de la Partie XV en ce qui concerne les différends concernant l'interprétation des articles 15, 74 et 83 relatifs à la délimitation des zones maritimes et les différends qui portent sur des baies ou titres historiques.

En tout état de cause, les présentes déclarations ne doivent pas être interprétées comme signifiant que l'Italie accepte ou rejette les déclarations concernant des questions autres que celles qui en font l'objet faites par d'autres Etats au moment de la signature ou de la ratification.

L'Italie se réserve le droit de faire d'autres déclarations relatives à la Convention ou à l'Accord.

Enregistré d'office le 13 janvier 1995.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1834, n° I-31363, et annexe A des volumes 1843 et 1846.
[2] *Ibid.*, vols. 1833, 1834 et 1835, n° I-31363.

No. 31364. AGREEMENT RELATING TO THE IMPLEMENTATION OF PART XI OF THE UNITED NATIONS CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA OF 10 DECEMBER 1982. ADOPTED BY THE GENERAL ASSEMBLY OF THE UNITED NATIONS ON 28 JULY 1994[1]

PROVISIONAL APPLICATION

Notification received on:

11 January 1995

RUSSIAN FEDERATION

(With effect from 11 January 1995.)

With the following declaration:

N° 31364. ACCORD RELATIF À L'APPLICATION DE LA PARTIE XI DE LA CONVENTION DES NATIONS UNIES SUR LE DROIT DE LA MER DU 10 DÉCEMBRE 1982. ADOPTÉ PAR L'ASSEMBLÉE GÉNÉRALE DES NATIONS UNIES LE 28 JUILLET 1994[1]

APPLICATION PROVISOIRE

Notification reçue le :

11 janvier 1995

FÉDÉRATION DE RUSSIE

(Avec effet au 11 janvier 1995.)

Avec la déclaration suivante :

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

По оценке экспертов, промышленная разработка минеральных ресурсов глубоководных районов морского дна начнется не ранее чем через 10-15 лет. Таким образом, в течение длительного периода времени Международный орган по морскому дну не будет иметь предмета реальной деятельности. Это придает особую остроту финансовым аспектам деятельности новой организации. Важно не допустить непроизводительных административных и других расходов, не создавать ненужных пока структур и должностей, строго придерживаться договоренностей о соблюдении режима экономии, нашедших отражение в Соглашении.

Усилия, предпринятые с целью придать Конвенции ООН по морскому праву 1982 г. универсальный характер, в конечном счете могут дать положительный результат только в том случае, если все государства будут действовать на основе указанных договоренностей, не пытаясь извлечь какие-либо односторонние выгоды, и наладят взаимовыгодное сотрудничество без какой-либо дискриминации с должным учетом интересов потенциальных разработчиков ресурсов морского дна.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 1836, No. I-31364, and annex A in volumes 1836, 1841, 1843 and 1846.

[1] Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1836, n° I-31364, et annexe A des volumes 1836, 1841, 1843 et 1846.

[TRANSLATION — TRADUCTION[1]]

According to expert opinion, industrial exploitation of deep sea-bed mineral resources will not start earlier than in ten to fifteen years. Therefore, the International body for the sea-bed will not have a subject of real activity for a long time yet, which fact highlights especially the financial aspects of activities of the newly established organization. It is important to avoid non-productive administrative and other expenditures, to abstain from establishing yet unnecessary structures and positions, and to strictly observe the agreements concerning the economy regime reflected in the Agreement.

The efforts aimed at rendering universal the United Nations Convention on the Law of the Sea of 1982 can, in the long run, produce a positive result only if all the States act on the basis of the above-mentioned agreements without trying to seek any unilateral advantages, and if they succeed in establishing a cooperation free of discrimination and with a due account of the interests of potential investors in deep sea-bed mining.

Registered ex officio *on 11 January 1995.*

[TRADUCTION — TRANSLATION]

Les experts estiment que l'exploitation industrielle des ressources minérales des fonds marins ne débutera pas avant 10 ou 15 ans. L'Autorité internationale des fonds marins n'entrera donc pas véritablement en action avant longtemps. Dans ces conditions, il y a lieu d'accorder une attention toute particulière aux aspects financiers des activités de la nouvelle organisation. Il importe d'éviter les dépenses inutiles, administratives et autres, de ne pas créer de structures et de postes prématurément, et de respecter strictement les principes d'économie dont il a été convenu dans l'Accord.

Les efforts visant à obtenir une participation universelle à la Convention des Nations Unies sur le droit de la mer de 1982 ne pourront être couronnés de succès que si tous les Etats agissent conformément à ce qui a été convenu, sans rechercher un profit unilatéral, et s'ils coopèrent dans l'intérêt de tous sans discrimination et en tenant compte des intérêts des éventuels exploitants des ressources des fonds marins.

Enregistré d'office le 11 janvier 1995.

RATIFICATION

Instrument deposited on:

13 January 1995

ITALY

(The Agreement came into force provisionally on 16 November 1994 for Italy which, by that date, had notified its intention to apply it, in accordance with article 7 (1).)

Registered ex officio *on 13 January 1995.*

RATIFICATION

Instrument déposé le :

13 janvier 1995

ITALIE

(L'Accord est entré en vigueur à titre provisoire le 16 novembre 1994 pour l'Italie qui, à cette date, avait notifié son intention de l'appliquer, conformément au paragraphe 1 de l'article 7.)

Enregistré d'office le 13 janvier 1995.

[1] Translation supplied by the Government of the Russian Federation — Traduction fournie par le Gouvernement de la Fédération de Russie.